

ปกขาวกรมการเมือง
โดย
เอกทัตเกียรติและอีกทัตชัย

๕๒๐.๐๓
๗. ๖๖๓ ๒.

อหุสสารีย์... แห่ง ตวานาเตร่า

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

กาพย์เห่เรือ

โดย

“เทอดเกียรติ”

และ

“เอิกซเรย์”

หอสมุดแห่งชาติวังมณฑลภาค

จัดพิมพ์โดย

แผนกพิมพ์จำหน่าย โอเดียนสโตร์

๖๓ ตรงข้ามนิวโอเดียน พระนคร

พิมพ์ที่โรงพิมพ์วิบูลกิจ
๔๐๐ ถนนวิสุทธิกษัตริย์ พระนคร
พ. หงส์ตารมภ์ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา ๒๔๙๒

เลขห้อง ๗๒.
เลขหมู่ ๓๑๐.๐๓
๙๗๖๙๒

เลขทะเบียน ๙๓๓ ม.๑๓๗๑ (๗๗)

สารบัญ

บทที่	(เรียงตามลำดับอักษร)	หน้า
๑.	การเมือง	๑
๒.	ขรัวทำซ่าง	๕
๓.	ควง อภัยวงศ์	๑๕
๔.	เขมรเมืองไทย	๒๓
๕.	ฆาตกรรมการเมือง	๓๑
๖.	เงินเพิ่มสมาชิกสภา	๓๗
๗.	จอมเผด็จการหมายเลข ๑	๔๓
๘.	จับกบฏ—จับจลาจล	๕๑
๙.	จลาจล	๕๔
๑๐.	จีน—ไทย มีไข่อื่นไกล	๕๕
๑๑.	น้ำ—ดาวบอด	๖๓
๑๒.	ไชยกาล	๖๕
๑๓.	ขิดลมมุนี	๖๗
๑๔.	ไชยปี่เรียแม่ฮ่องสอน	๗๑
๑๕.	บัญญัติอัปเปหิสมาชิก	๗๒
๑๖.	ฐานันดรที่สี่	๗๕
๑๗.	ทัศนนิคมการเมือง	๗๕
๑๘.	เดินมาคนเดียว? ชาตไทย	๘๒
๑๙.	ใต้โคมพระที่นั่งอนันตสมาคม	๘๗

(สารบัญต่อ)

บทที่	หน้า
๒๐. ถังน้ำ	๑๐๐
๒๑. เทศบาลกับการเมือง	๑๐๗
๒๒. ธนบดีการเมือง	๑๑๑
๒๓. มาสติล จุดอุบัติปฏิวัติ ๒๔ มิถุน.	๑๑๔
๒๔. ประชามติภายใต้ท้อปู้ท้อสวี	๑๒๑
๒๕. ประชาธิปก — ประชาธิปไตย	๑๒๕
๒๖. พรรคการเมืองใหม่	๑๓๓
๒๗. พันเพื่อประชาธิปไตย	๑๔๐
๒๘. ภาพปริศนากลางเมือง	๑๔๕
๒๙. มโนปกรณณ์นิติชาดา นายกรัฐมนตรีคนแรกของประเทศ	๑๕๒
๓๐. รัฐมนตรี—กำฟ้า	๑๖๖
๓๑. ระเบิดปรมาณู	๑๘๑
๓๒. ว่าอะไรว่าตามกันอีก ?	๑๘๔
๓๓. วันที่พระปกเกล้าฯ ตัดสินพระทัยสละราชบัลลังก์	๑๘๘
๓๔. ศาลพิเศษการเมือง	๑๙๓
๓๕. สมาคมกรรมกรการเมือง	๑๙๕
๓๖. เสนาบดีประชาธิปไตย	๒๕๐
๓๗. อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ	๒๑๐
๓๘. อาทิตย์ดับเหนือกรุงเทพฯ	๒๑๕
๓๙. อภินิหารที่ทำให้คนทั้งเมืองกลัวเขา	๒๒๒

คำของผู้จัดพิมพ์

หนังสือการเมืองเล่มที่ท่านถอยใหม่ขณะนี้ เป็นหนังสือประเภทใหม่
อีกประเภทหนึ่งที่ใคร่คิดเลือกเฟ้นเด่นชัดของท่านผู้อ่าน เพราะเป็นหนังสือที่บรรจุ
ภาพตอ การดูการเมืองปัจจุบัน ที่เกี่ยวพัน หรือ เป็นเรื่องราว ที่ท่านจะได้ พินิจด้วย
ความหมายข้อเนื่องตลอดไปทุกภาพ โดยฝีมือของ "เทอดเกียรติ" นักเขียน
การดูเมืองเอกของหนังสือพิมพ์เกียรติศักดิ์.

พร้อมกับภาพตอการเมืองทุกภาพ จะมอบทวาทษวิจารณ์อย่างเผ็ดร้อน
ของ "เอ็กซ์เรย์" นักวิจารณ์การเมืองประจำใน หนังสือพิมพ์เกียรติศักดิ์ ราย
สัปดาห์เช่นกัน การทวาทษวิจารณ์ได้กระทำทางทวาทษวิจารณ์เหตุการณ์
ทางการเมือง การกระทำของบุคคลที่เป็นรัฐบาลหรือนักการเมือง ตลอดจน
พฤติกรรมการเมืองในอดีตที่เกี่ยวข้องไปถึง.

เหตุที่ได้ตั้งนามหนังสือว่า "ปทานุกรมการเมือง" ก็เพราะได้จัด
ลำดับเรื่องราวของการเมืองไว้ เป็นเรื่องๆ เรียงตามลำดับตัวอักษร เป็นชุดของ
เกมการเมืองชุดหนึ่ง ซึ่ง "เทอดเกียรติ" และ "เอ็กซ์เรย์" จะนำท่าน
ไปสู่ความรื่นแรง ชมชื่น หรือ ความซอโหดสถานที่ ก็เป็นไปตามเหตุการณ์
หรือ วิจารณ์ของนักการเมืองของยุค ซึ่งเขาได้กระทำไปด้วยใจแน่วแน่เป็นธรรม
มิได้เป็นพรรคเป็นพวกของฝ่ายตรงข้ามก็หาไม่.

ภาพตอการเมือง ของ "เทอดเกียรติ" ชุดพิมพ์เป็นเล่มนี้ เป็น
ภาพตอที่เขียนขึ้นโดยทัศนคติใหม่เอี่ยมทั้งสิ้น เมื่อรวมกับคำวิจารณ์อย่างตรงไป
ตรงมาของ "เอ็กซ์เรย์" จึงคิดว่าจะทำให้ท่านไม่ผิดหวังแต่ประการใด.

ภาพปก โดย “เทอดเกียรติ”

การเมือง

รุ่งอรุณวันหนึ่ง ประชาชนทั้งพระนครได้ถูกปลุกให้คนชนด้วยเสียง
 กัมปนาทของหน่วยยานยนตร์ของทหารบก ชายเด็กคนเล็กๆ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มอบพระบรมราชานุญาตให้ประชุมเสนาบดี ให้ตั้งเขามาใช้

๑๑๑๑๑๑๑๑

ถนนสายใหม่ เชิญ ครับ..

ปทานุกรมการเมือง

เพื่อน้องกันประเทศ ได้ออกวิ่งพาดำนทุกย่านถนนหนทาง หน่วยทหารทัมฮา
 เต็มอศร่ากัก เขาคอบคุมพระบรมมหาราชวัง พระที่นั่งอนันตสมาคม และ
 จุดยุทธศาสตร์ทุกแห่ง ประชาชนทั่วไปงงงวยเพราะไม่ทราบว่ามันเป็นสัญญาณ
 และหมายครหาถึงความปลอดภัยอันใด มนษยตตตั้งชื่อของโคมพระที่นั่งอนันตสมาคม
 ซึ่งมรณมหาราช โบสถ์มีต้น — ไม่น่าจะในใจนี้ เพราะพระบาทสมเด็จพระเจ้า
 อยุทธิ์ อนุชริยของประเทศไทยได้พำนักอยู่ในนครหลวง.

ศกจ่ายของฉนวน วัตถุประสงค์อันคอบแก้ใจอื่น เมื่อแสดงการณทาง
 ศกเรททหารซึ่งอ้างว่าเป็น "คนระชาญดุริ" ได้ออกมาแจ้งแก่ประชาชนว่าพวกเขา
 ได้ถูกรวบไปขังแวงตการปกครอง ธิญะเชญกษัตริย์มาอยู่ใต้กฎหมาย ซึ่งต่อมา
 ได้มีการขานถามเหตุการณ ในอันนี้ว่า "ปฏิวัติ"

ในบ้ายวันเดียวกันนั้นเอง ณ พระราชวังไกลกังวลทอดเห็น พระบาทสมเด็จพระ
 ปรกเกล้าเจ้าอยุทธิ์ อนุชริยขอตราของคนไทยทั้งชาติ ก้าดั่งพระอสุร
 ศกอศรของพระเนตร เพราะว.ต. ผู้ไทยนี้ ได้ออกไปบังคมเฝ้าพระองค์และพระบรม
 ราชคณาถเด็จพระราชคณาเริชเจ้าพระนคร และทรงรับแจ้งข้อใจ ของคนระปฏิวัติ.

โดยที่ทรงเห็นแก่ความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง พระองค์ทรงเห็นแก่
 พอดีกรไทยศาค้า ๆ จึงทรงยอมพระราชทานอำนาจ ของพระองค์ ในท่ามกลาง
 เสงียงให้รับยอมปลดปล่อย ซึ่งแสดงว่าประชาชนพึงใจ การปฏิวัติในครั้งนั้นจึง
 เรียบร้อยลงโดยคุณนี้.

แต่อย่างน้อยที่สุด, ผลจากการปฏิวัติทำให้ประชาชนส่วนมากตั้งใจ
 เขตตามบัญญัติธรรม โภคเดรัภาพ ซึ่งคนระปฏิวัติประกาศให้เป็นของชาติ เขาไปจน
 ท้องอศทของเพื่อ ความหมายของเดรัภาพนั้นไม่มีอะไร นอกจากถูกประกาศเดรั
 ภาพต่อพ่อแมกม เด็กจิตประกาศเดรัภาพไม่ยอมหุงข้าวให้พระชนกม.

คนประวิงตได้พากันซ่อนรอยยิ้มล้นภายในดวงใจ เพราะประธานผู้มี
 ใจกว้างขวางเห็นใจไม่ว่า ความมุ่งหมายเบื้องหน้าอัน หมายถึงอะไร ทว่าไม่อาจ
 แผลงการตัดสินลงจนการประวิงตใหญ่ มีพระยาพหลพลพยุหเสนา พระยาทรงสุรเดช
 และพระยาฤทธิอัคนีนัน เป็นตัญญูตักขณที่ตอลงดา กรุงรัตนโกสินทร์ ได้
 ตัดจักรวงศ์ออกไปแต่จากการคุม ไซศาตาของบ้านเมือง แต่พระยาอำมต
 นนเป็นคณตระกูลราชวงศ์ใหม่ ซึ่งต่อมาได้มีฉายาเกิดอนุภคณนวัต "เจ้าฟ้า"

ปทานุกรมการเมือง

และบรรดา "เจ้าฟ้า" ที่ผู้ตกเกิดขึ้นมาในกรุงรัตนโกสินทร์ขณะนั้น บางทีก็เคย
ตากเกี้ยวไกรกๆ เผอิญไปคัดสายไฟฟ้าในวันยึดอำนาจพระปกเกล้าเจ้าแผ่นดินด้วย
กษัตริย์ถาปนบ้านบาตรคิดทราชมานา.

จำเนียรกาลต่อมา คำว่า เสรีภาพ ที่ได้ให้ประชาชน ก็ได้กลายเป็น
สิ่งบริโภคไม่ลง เพราะ "เสรีภาพ" นั้น ไม่ใช่ประชาชนได้รับเสรีภาพนั้น
กลายเป็นเสรีภาพ ของเจ้าฟ้าทั้งหลายหมดเสรีภาพครองตำแหน่ง รัฐมนตรี ปลัด
กระทรวง อธิบดี หัวหน้ากอง นายพล นายพัน เกียรติกราว ราษฎรสามัญ
ธรรมดาที่ไม่ใช่เจ้าฟ้า ละไปแต่ต้องเจ้าฟ้าเท่านั้นไม่ได้ เสรีภาพของหนึ่งคือ
พิมพ์ คือการอ่านชื่อแทนพิมพ์ ไม่ให้ออกค่อไป.

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงสดุดพระราชนิพนธ์อย่างลึก
ซึ้ง พระองค์ได้โดยพระราชทานความเห็นของพระองค์แก่คณะปฏิวัติครั้งหนึ่งว่า
ไม่ควรจะตำราญหนึ่งคือพิมพ์จนกว่า หนึ่งคือพิมพ์ จะต้องล้มคึดอำนาจ จดจาด ขึ้นใน
บ้านเมือง แต่เป็นความเห็นของพระองค์ ที่รัฐบาลเจ้าฟ้าไม่แยแส คังนพระ
องค์จึงเสด็จอำตาแล้วครั้นครั้นไปในท่ามกลางขลุ่ยของพสกนิกร.

พสกนิกรคนไทย ได้ผดหวังในเรื่อง "กตปพฤษ์เสรีภาพ" มาแล้ว
ห้วงถกตบมาแต่กษัตริย์ชาคนแต่หน้าตา และความฮาดร.

เงาของประชาธิปไตยได้ทอดค่อไป เมอคนไม่นั่งจนตามอายุชัย แต่
เป็นเงาของกรรมมตทมน และร่ฟังกถอ คุเงาของบค้ำจรายทจงกาอยู่เบองหน้า.

บ้านเมืองได้ไรกษัตริย์ตง เหลือแต่เจ้าฟ้าองค์ใหม่ปกครอง และปรับ
ปรุงกันโดยพลการ และพบกับพรหมลิขิตของคนเองค่อไปโดยอิตคใหม่ติ เพราะ
รอยเดื่อค่อนเป็นบาคทะยักใหญ่ของประชาธิปไตย ได้ฟ่งดำคขึ้นเมื่อปี ๒๖ การ
ชัยได้รัฐบาลพระยามโนปกรณนิติชาตา เพราะคึดว่าจะตางคณะปฏิวัติ จากนท

หัวหมูถูกไม้ประคบข้ออ้าง "อุบัติเหตุ"

เดินเข้าดูศาลากรมการกบฏและประหารชีวิตครั้งใหญ่ แม้แต่คนปฏิวัติคนสำคัญ
ไม่ว่าพวกมันเองก็ถูกตัดสิ้นคำพูดตลอดชีวิต พระยาฤทธิชัยคนหนึ่งที่ตระกูลเจ้าฟ้า
คนหนึ่ง ถูกจับมัดขัง พระยาทรงสุรเดชถูกเนรเทศ ประจวบกับวาระภัยใหญ่
มหาสงครามยอมเอาประเทศไปเป็นประเทศข้าของญี่ปุ่น ถูกข่มขู่การจับตอขย
หวัดเข้ามาอย่างตั้งจำผัดขย ทรนนายปรีดพณมของต เห็นตอขยจะรุ่งเรืองขยไป
และผ่ายทหาวิกรมชานาควาต่นานมานานแล้ว ก็เลยขยไขโอกาสใส่คอมพลแตรราก
เจ้าของเผด็จการตมกบฏลงมา

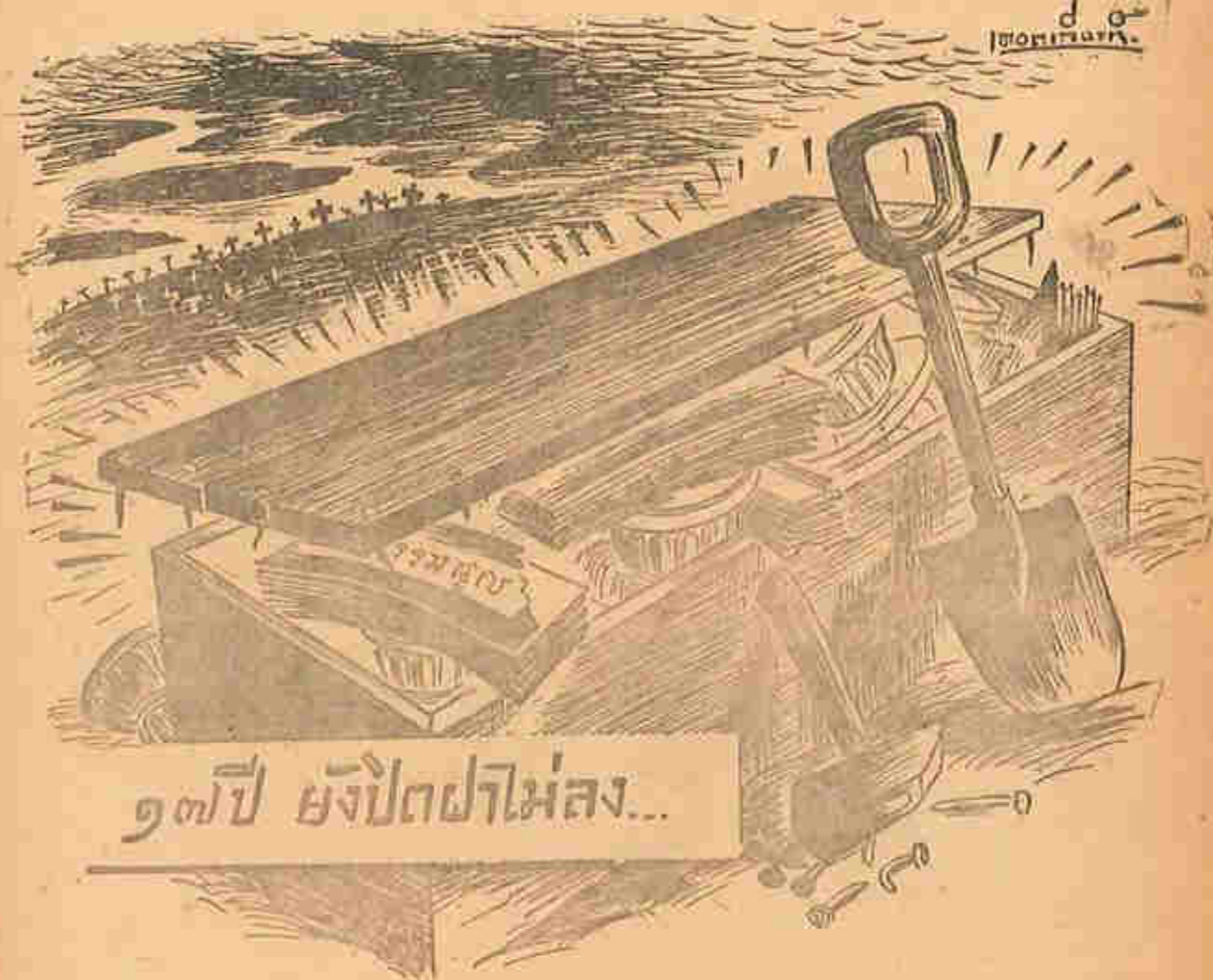
สงครามเริ่มเริ่มเริ่มต้นไปจากประเทศไทย แต่ช่วยยากหมากแพงโตเขามา
แทนที่ นักการเมืองพราษฏรเดือดเขามา เข้มศึกวิกรมวิไลกบฏขนาดใหญ่ บววิไล
ทุกขยอย่างไม่จำ ขอบ เดียม เดียม ข้างข้าง ตาน หน้า บววิไลกบฏกบฏรัฐ
ประหารของจอมพลระบมิตออกมามาตายไม่ บ้านเมืองในขณะนั้นทาคความหมาย
อะไรไม่ได้ นอกจากความแค้นแค้นจะมีขยทุกหัวระแหงแล้ว แม้แต่กษัตริย์ก็

ยังถูกปลงพระชนม์ ซึ่งโหดร้ายทารุณยิ่งกว่าคนธรรมดาถูกฆ่าตาย เพราะรัฐบาลกลับปลงมีคำว่า "ปลงพระชนม์" เอง.

ชาคากกรรมของกรุงรัตนโกสินทร์ ชาคากกรรมของเจ้าฟ้าวงศ์ใหม่ซึ่งทำ
ได้ให้แก่พวกตัวเองก็ดี และแก่ประชาชนก็ดี ไม่ได้จับต้นเพียงแค่นั้น เพราะ
ในที่สุดผู้ขายก็ต้องการว่าขอปลงพระชนม์ก็กลับเข้ามา ยึดอำนาจ และก่อจลาจลขึ้น
ในพระนคร จนกระทั่งต้องเข้าตรวจแต่งตั้งไปตั้งตัวในนครเป็นแถว.

๑๗ บขของประชาธิปไตย เดินมาเพียงแค่นั้น และกำลังจะเข้าถนนสาย
ใหม่คือ "พยุหคตยสภา" ซึ่งอนาคตยังเป็นสิ่งมคมนตรีพอดู หากประเทศไทย
เป็นสังคมมนุษย์ ก็คงเป็นประวัติศาสตร์หาใครหารายคนใดทำนายทายหักได้ เพราะ
ดวงราตาของเมืองไทย ชู นอกเหนือ คำหรับ คำรา นอกกฎเกณฑ์ที่ใด ๆ ทั้งต้น
แม้แต่จอมพลก็เพียงแต่ให้ความเห็นไว้ว่า "ชาติไทยเดินมาเพียงแค่นั้นเอง" ตก
ลงที่เราจะมองกำลังคนเป็นชาติอยู่ในขณะนี้ ไม่ใช่ของประชาธิปไตย ไม่ใช่
อยู่ที่เสรีภาพ และไม่ใช่ว่ามีรัฐบาลหรือไม่มีรัฐบาล มีสภาหรือไม่มีสภา ความ
หมายของคนไทยแต่ละคน แต่ละระบบก็ไม่ใช่ตรงร่างขึ้นอยู่ได้ เพราะระบอบ
หรือผู้รักษาระบอบ แต่อยู่ที่ตัวของตัวเอง ความอำนาจของตนเองและเหนือ
สิ่งอื่นนอกคต การเข้าตัวรอดเป็นยอดดี.

"๑๗ บขของประชาธิปไตย" เป็น ๑๗ บขของระบบทมิฬหรือว่า "กตป-
พฤษ์ประชาธิปไตย" แต่กตปพฤษ์ชนได้จุดชนวนมาณคภูมิประเทศและเหตุการณ์
ดงนั้นแทนที่จะได้ให้ศความรรมนแก่ประเทศและพลเมืองในภูมิประเทศนั้น เหตุ-
การณนั้น แต่กตปได้รบแต่เพียงเพียงละยงให้เขาตุรเมธชวคชนหากถามได้ แม้แต่
พระชนมชพฤษ์ารขของคตนเอง—มแต่ถารารโหดเหวระการรบพุ่ง แ่งแย่งอำนาจ

๑๗ปี ยังปิดฝาไม่ลง...

กันตรของเมือง และได้แต่เน้กการเว้งของข้ามาคยเงาเดทังจอมปลตม มาคยคอกัก
ได้พุงของประชาชนไปกนชยู่ทุกวี่ทุกวัน.

ความฉิบหายความคยาคแต่นน่านี่ปการของประชาชนยังตงมีชยู่ตบไป แต่
การกอบ โภคทังทางตบแตะเบ้คเมยยังแ่งเว้นชยู่ทุกปรมาณูของไฮอากาศ “๓๗ปี
ของประชาชิปโคย” เม้น๓๗ปีทให้บทเรียนแตะบทพิชยู่จนฉา ประชาชิปไทยแปล
ว่า “หนทางตักขของคความร่ารอย แตะคความมีช่านาค” ไม่ใช่หมายถึง พระ
ทงอนันต์คมาคณ ผู้แทนราชชูร ร่างพระราชบัญญัติ หรชรฐมนคตริเลย แตะคจอร

พระเจ้าแผ่นดินไทยได้ยุท กิณและ-โกง..

จะเป็น “๓๗ บัญชีของประเทศไทย” ที่พอกันที่ดำหรับจะฝากชาตากรรมไว้กับ
 ผู้ครอบบ้านครองเมือง ชาตากรรมของคพไทย นับจันแต่จะค้องฝากได้แนบฉนิต
 และพอธมรุ่มประทังไมไ่นยามเร้นเค้นกคย พระสยามเทอดาธิราช และบรม-
 เสดชานุภาพแห่งความยุติคิธรรมที่ฮารจรมีเพ็ดขอยู่บ้าง.

ชรวทาข้าง

เจ้าตำหรับใหม่ทางการเมืองไทย   ผู้นำดลิตการตมารักชเวาตั้งกรุงสยาม
 เป็นคนแรกในสมัยพระยามโนปกรณิศชวดาตาเป็นนายกรัฐมนตรี   ทำให้เกิดการ

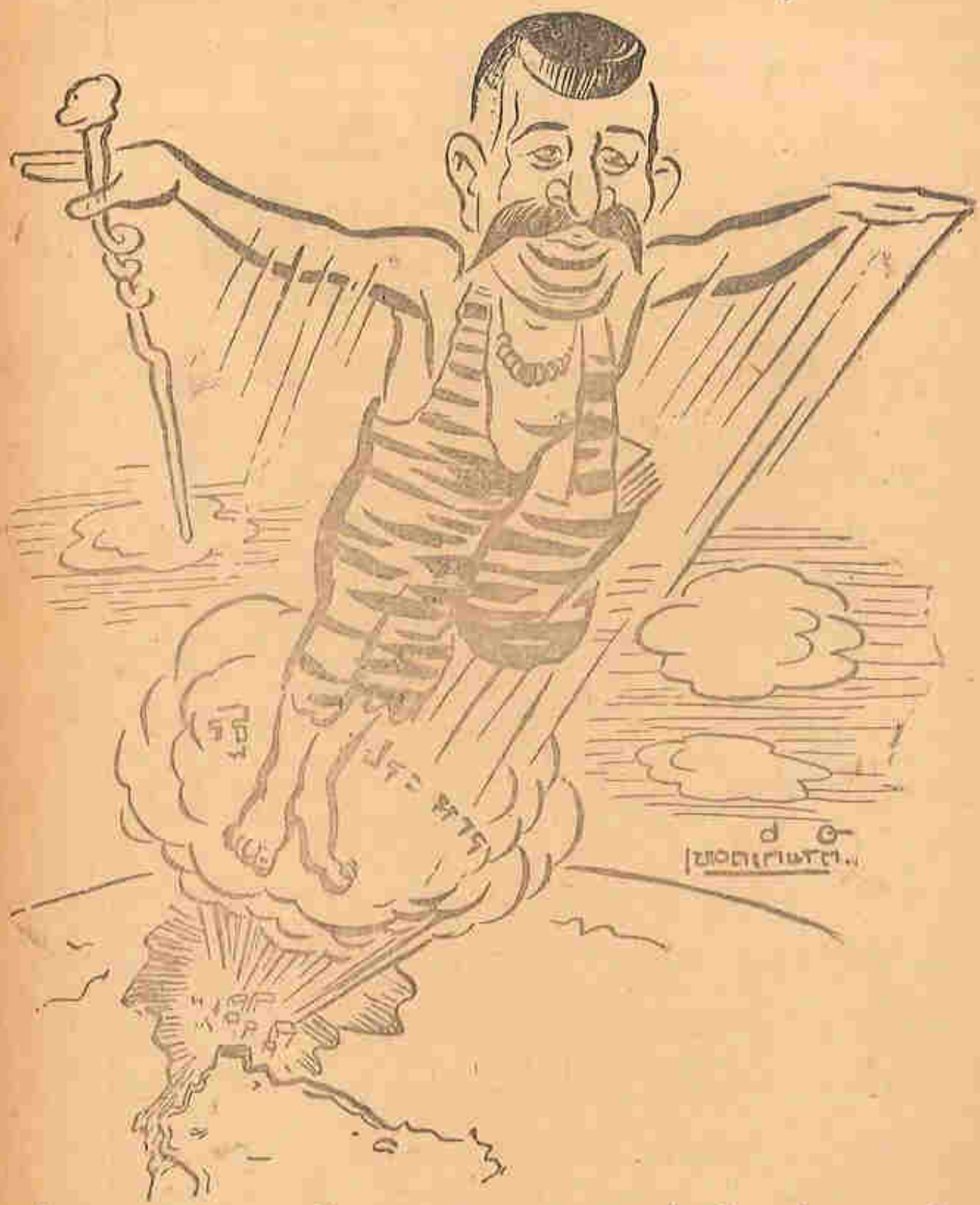
ตรงจูงงวยชนแกเข้ามาตยผู้ใหญ่ของตมบูรณาญาจักรชาชยทศนระรัฐจตเสอเสณ
 ให้เข้ามาช่วยประคัมประคองนโยบายตเอการบบริหารราชการแผ่นดิน จนทำให้
 เกิดการตั้งตัยกันชนว่า   ก็เมอท่านชรวผู้เป็น Master brain ของจุงปารุตจกัน

ปทานุกรมการเมือง

ซึ่งเป็นสำนักใหม่ หรือที่รวมตัวเข้าๆ ของนักปฏิวัติแล้ว ก็จะไม่ทำให้นักคิด
หรือไม่ว่า คณะปฏิวัติเหล่านั้นได้มุ่งหมายกระทำการปฏิวัติขึ้นมาเพื่อแก้การนำ
ลัทธิมาร์กซ์เข้ามาใช่ แต่เมื่อได้มีการสงบลงจนวุ่นวายกันอยู่พักหนึ่ง และนครเทศ
ท่านซรวไปยังกรุงปารีส เพื่อให้ได้คิดว่าลัทธิจะนำมาใช้ในเมืองไทยได้อย่างไร
แล้ว ก็จึงก็เลยหายไปใน แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพรรคพวกทางนซของท่านซรว
เกิดเสียคนเสียตายขึ้นมาบ้าง ท่านซรวผู้มั่งคั่งบุญญาผานอกค้อยู่ แต่ต้องไป
เชิระเหยยชยเมืองนอกเมืองนาแทนที่จะมาบำเพ็ญกรณียกิจช่วยทำประโยชน์ให้แก่
ชาติบ้านเมืองแล้ว ก็คงเดินให้กลับเข้ามา และชักพอกเพื่อแสดงความบริสุทธิ์ชนาน
ใหญ่ จะโดยโนเนนอย่างไรก็ตาม ซรวก็กลับเป็นผู้บริสุทธิ์ตามเดิม และ
ดำรงตำแหน่ง Master brain ขององปารุสก็กลับไป และเริ่มแต่นั้นมา ท่าน
ซรวก็ดำเนินการโคลน รุกเจียบในทางการเมืองมาตลอดเวลา และในทุกกรณี
ที่ซรวได้กระทำอะไรลงไปนั้น มักจะอาศัยหรือทำไปโดยภายใตนามของผู้อื่น หรือ
อาศัยนามของผู้อื่น หรือทำโดยแฝงเร้นใจซึ่งผลประโยชน์อย่างหนึ่งของคนอยู่
เจียบๆ เช่นการตั้งมหาวิทยาลัยยิวชาธรรมศาสตร์ก็ได้เป็นที่เบียดเบียนชนใน
ตอนหลังๆ จำเพื่อประโยชน์ทางการเมืองของซรว แต่ปมฆาตของซรวจะเป็น
เช่นใดก็ตาม นักการเมืองสำคัญคนหนึ่งซึ่งที่กล่าวว่า ในคราวเจ้าบวจรเทศฯ
ยกทัพมาประชิดติดภาคารวงพระนนิ หาไร้วาง เจ้าองค์นี้คิดฮามจะโรมรันกับ
พระยาพหลฯ หรือหลวงพิบูลฯ ไม่ แต่สักก็อาจดลวงพระนนิ เป็นสักกระหว่าง
เจ้าบวจรเทศฯ กับซรวทำข้าง โดยตรง แต่พระยาพหลฯ และหลวงพิบูลฯ ต้องออก
รับหน้าศึกเองเพราะทหาหน้าทฝ่ายบุญอยู่.

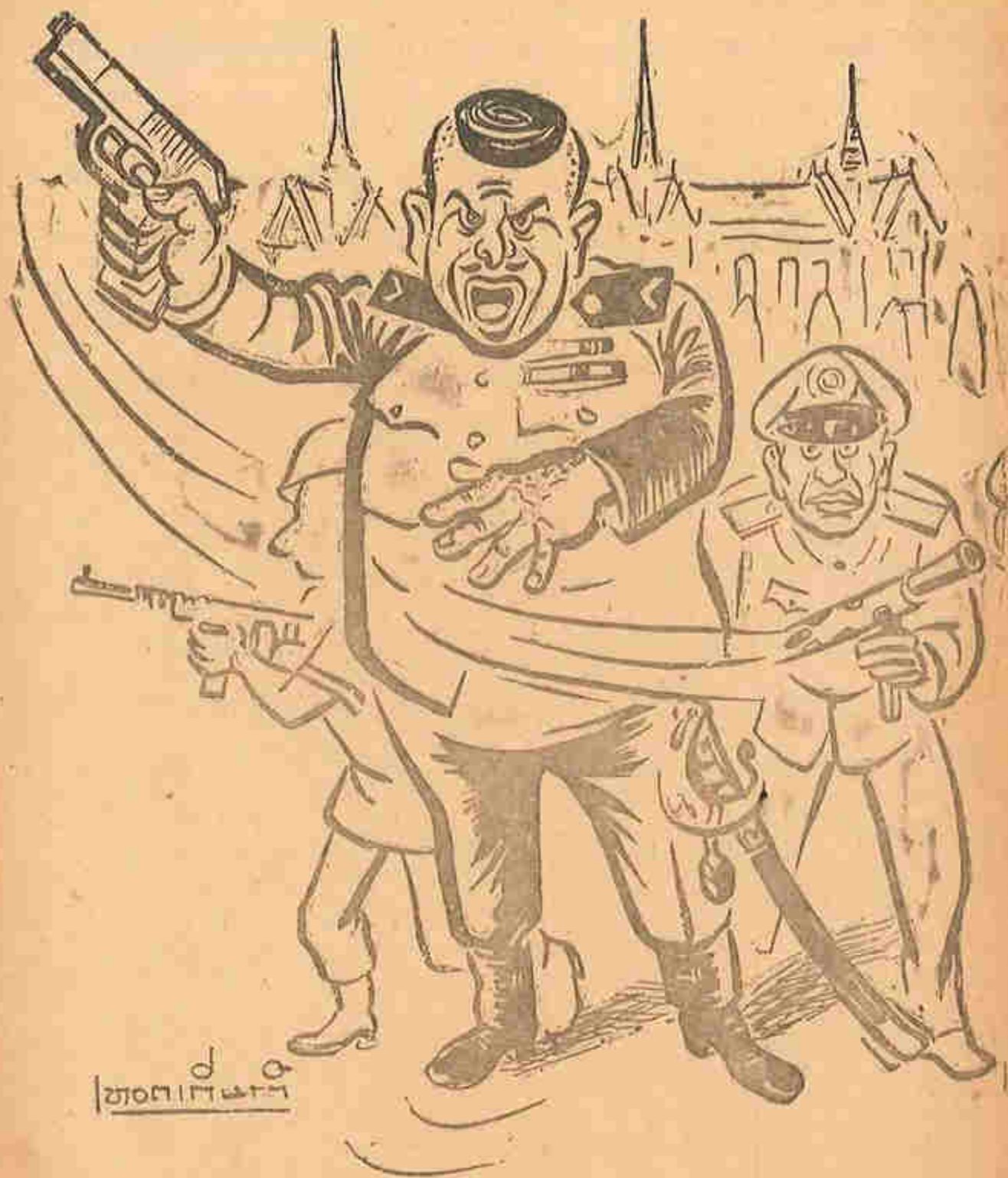

จากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคลัง การเมืองได้ผลักดันให้ผมไป
 ตั้งตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ เพราะญุ่นซึ่งเขามาครอบครองเมือง
 ไทยอยู่ในระหว่างศึกใหญ่เข้เขี่ยบรรพชน ไม่ชอบหน้าชรั้ว การก้าวขึ้นสู่ตำแหน่ง
 ผู้สำเร็จราชการ ทำให้ญุ่นของวังกนชกพลิกหน้า คอว่าลายสามูไร ไต่กเงินมา
 ตามจอมพลนายกรัฐมนตรีกว่า ทำไมถึงฉกฉวยเช่นนั้น จะศตกหรืออย่างไร ?
 จอมพลตอบไปว่า ชรั้วนั้นเปรียบได้กับเป็นนก ซึ่งถ้าปล่อยให้ย่นนอกกรง
 ก็อาจจะบินไป ณ ที่ใดก็ได้โดยเสรี หรืออาจจะไปกระทำการเป็นปฏิปักษ์แก่กองทัพ

ญิบนเขากัดไค โดยากระนเดย จิบไต้ "กรงทอง" เตียมคดกว่าหริอ เจ้าเข็ม
ไคฟงตนทองของจอมพลเขากเดยตอยกถัมไป.

“ เทอดเกียรติ ” - “ เอกราช ”

เมื่อก็คศพทของ ม.ร.อ. เต๋นนี่ ปราโมช ก้อตั้ง รบจนเต๋ไทย ชยันอก
ประเทศมาถึงประเทศไทย ชวังจกรกระทำกรโตคนชนเงี้ยมๆ โดยคงคนแม่ทัพใหญ่

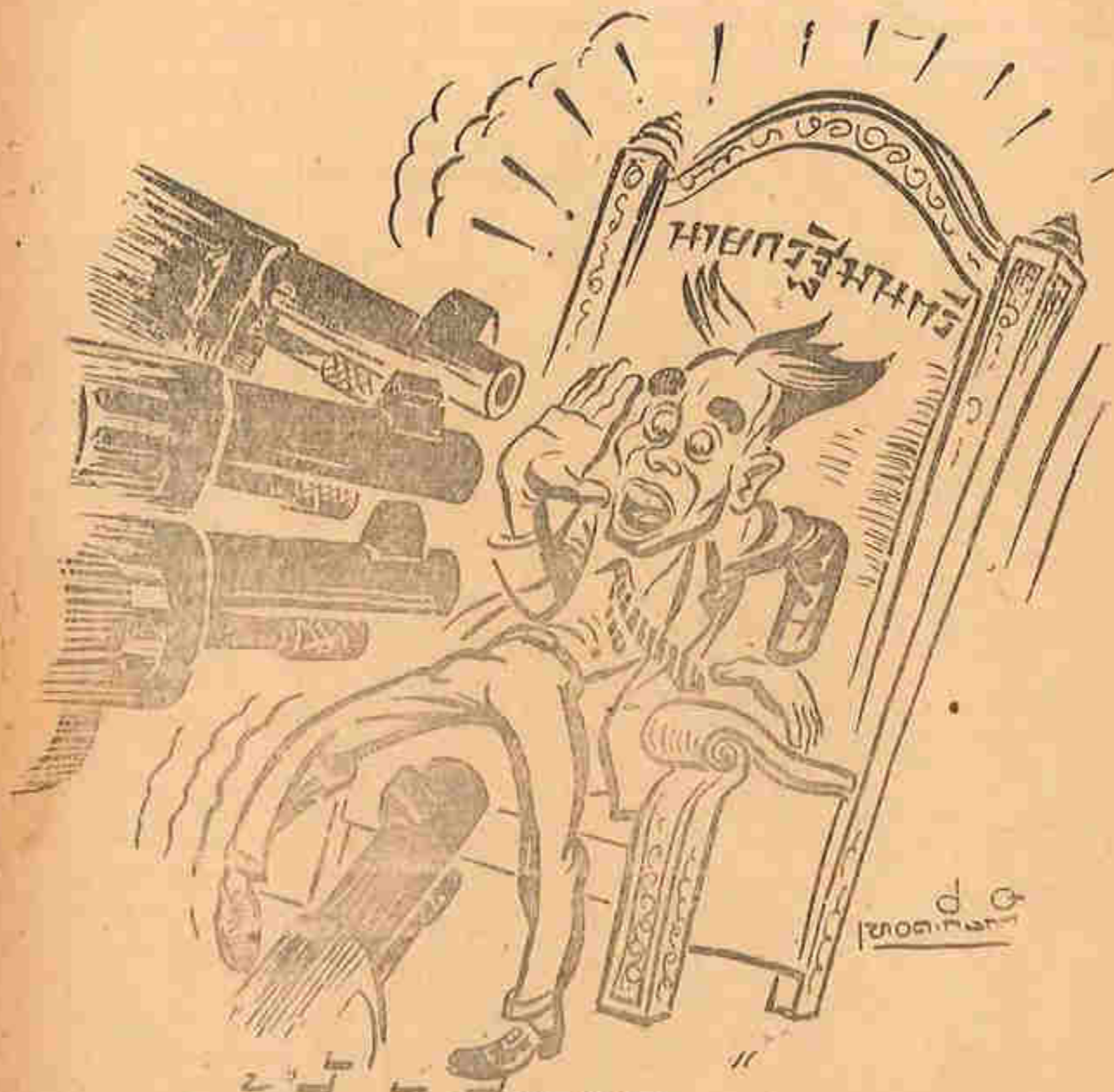
และเพื่อจัดแผนผังทางให้ราบรื่น ในครั้งแรกก็โดนจอมพลจากตำแหน่งนายก
 ตมยวบลงไป จนกระทั่งเสร็จศึก ตรีวิจึงได้รับการแซ่หรือว่าเป็นเสรีไทยใหญ่
 ผกชาติ จากนั้นจึงเริ่มแต่งตั้งบทบาททางการเมืองของประเทศเป็นการใหญ่ จน
 กระทั่งกระโจนจากตำแหน่งรัฐบุรุษอาวุโสมาสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเอง แต่
 เพราะหวั่นของตรีวิออกจะร้ายกกด การปลงพระชนม์สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้บังเกิด
 ขึ้นอย่างเหี้ยมโหด จึงถอยออกมาแยกเขานายกเดียงตาตนทองอันดับแทน ครั้น
 จึงประสพกับการเมืองซึ่งเต็มไปด้วยการกิน การปล้นท้องประชาชนนานใหญ่
 ทั้งตรีวิ และรัฐบาลของ เดียงตา จึงกระเด็นออกไปด้วยแรงรัฐประหาร บัดนี้
 หลังจากการจลาจลเป็นต้นมา ตรีวิจึงตั้งกระทงนอกวงหนึ่ง และทำให้
 อดีตนายกรัฐมนตรีหมื่นอยู่ทุกที่ทุกวัน ว่าตรีวิผู้เป็นแม่ทัพใหญ่มาบัญชาการรบอยู่
 ในวังหลวง มาอยู่ทถนนอะไรต่ออะไรในกรุงเทพฯ นี้ แต่ทุกครั้งที่ระดมแรง
 จพออกวงคน ก็มีความหวาดหวาด บทบาทของท่านตรีวิผู้เกี่ยวข้องกับเมืองไทยจะมี
 อย่างไรต่อไปนั้นเป็นเรื่องของอนาคต.

ควง อภัยวงศ์

นายกรัฐมนตรีของคณทิงของประเทศไทย แะระมชีวิตการเป็นนายก
 รัฐมนตรีทพศดารทตุด เป็นนายกรัฐมนตรีบอขครงทตุด แะระความเป็นทตุดของ
 ทตุดกคอเหตุการณทคดบรรดาทให้ไคเป็นนายกรัฐมนตรี ถ้เป็นทพศดารทตุด

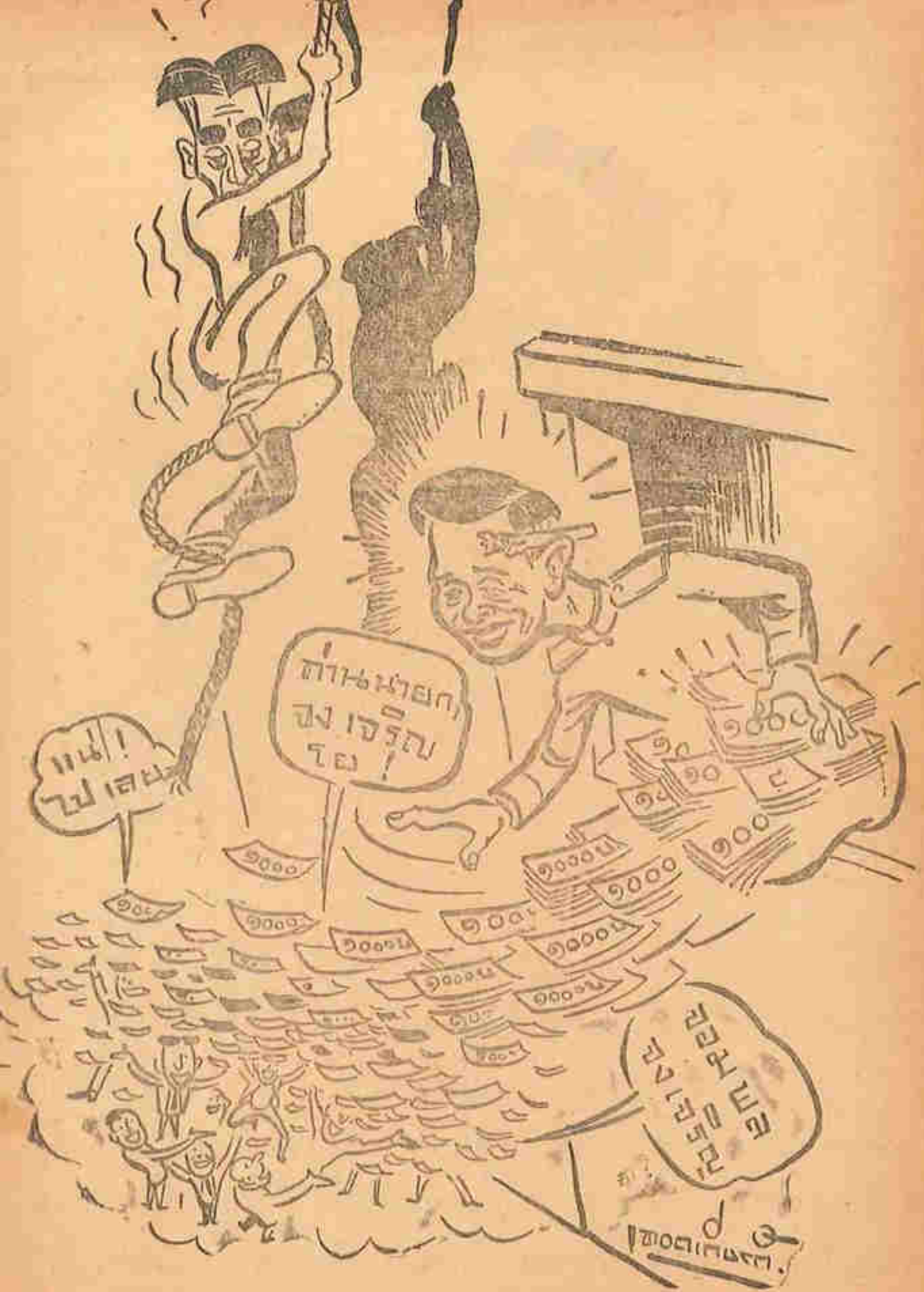

ขอ เคาอิ ตัวเดียวพอ

ความ^๑ทพิศ^๒ดาร^๓กคช^๔   เมช^๕ไทร^๖บ^๗แต^๘ง^๙ค^{๑๐}ง^{๑๑}เป^{๑๒}น^{๑๓}น^{๑๔}าย^{๑๕}กร^{๑๖}ฐ^{๑๗}ร^{๑๘}น^{๑๙}ค^{๒๐}ร^{๒๑}ค^{๒๒}ร^{๒๓}ว^{๒๔}ร^{๒๕}
 แท^{๒๖}น^{๒๗}จ^{๒๘}อ^{๒๙}ม^{๓๐}พ^{๓๑}ต^{๓๒}น^{๓๓}   น^{๓๔}าย^{๓๕}ค^{๓๖}ว^{๓๗}ง^{๓๘}ค^{๓๙}ง^{๔๐}ป^{๔๑}ระ^{๔๒}ส^{๔๓}ป^{๔๔}ญ^{๔๕}ห^{๔๖}า^{๔๗}ท^{๔๘}าง^{๔๙}การ^{๕๐}เม^{๕๑}อง^{๕๒}ท^{๕๓}น^{๕๔}า^{๕๕}ก^{๕๖}ด^{๕๗}ง^{๕๘}ท^{๕๙}ง^{๖๐}ใ^{๖๑}น^{๖๒}พ^{๖๓}ระ^{๖๔}เท^{๖๕}ศ^{๖๖}
 ก^{๖๗}ด^{๖๘}าว^{๖๙}ค^{๗๐}อ^{๗๑}   ถ^{๗๒}ำ^{๗๓}ด^{๗๔}ง^{๗๕}ท^{๗๖}ห^{๗๗}าร^{๗๘}ท^{๗๙}ง^{๘๐}พ^{๘๑}ระ^{๘๒}เท^{๘๓}ศ^{๘๔}ย^{๘๕}ง^{๘๖}ด^{๘๗}น^{๘๘}บ^{๘๙}ี^{๙๐}ด^{๙๑}น^{๙๒}ุ^{๙๓}จ^{๙๔}อ^{๙๕}ม^{๙๖}พ^{๙๗}ต^{๙๘}อ^{๙๙}ย^{๑๐๐}   จ^{๑๐๑}ง^{๑๐๒}ค^{๑๐๓}อ^{๑๐๔}ง^{๑๐๕}เ^{๑๐๖}ย^{๑๐๗}ง^{๑๐๘}ช^{๑๐๙}น^{๑๑๐}ท^{๑๑๑}ร^{๑๑๒}าย^{๑๑๓}
 ต^{๑๑๔}อ^{๑๑๕}การ^{๑๑๖}ป^{๑๑๗}ร^{๑๑๘}บ^{๑๑๙}ค^{๑๒๐}ว^{๑๒๑}า^{๑๒๒}ม^{๑๒๓}เ^{๑๒๔}้า^{๑๒๕}ใ^{๑๒๖}จ^{๑๒๗}ก^{๑๒๘}บ^{๑๒๙}ี^{๑๓๐}ค^{๑๓๑}อ^{๑๓๒}ม^{๑๓๓}พ^{๑๓๔}ต^{๑๓๕}อ^{๑๓๖}ย^{๑๓๗}   จ^{๑๓๘}น^{๑๓๙}ก^{๑๔๐}ระ^{๑๔๑}ท^{๑๔๒}ง^{๑๔๓}ด^{๑๔๔}ำ^{๑๔๕}เ^{๑๔๖}็^{๑๔๗}จ^{๑๔๘}   ก^{๑๔๙}าร^{๑๕๐}เม^{๑๕๑}อง^{๑๕๒}ภ^{๑๕๓}าย^{๑๕๔}น^{๑๕๕}อ^{๑๕๖}ก^{๑๕๗}พ^{๑๕๘}ระ^{๑๕๙}เท^{๑๖๐}ศ^{๑๖๑}

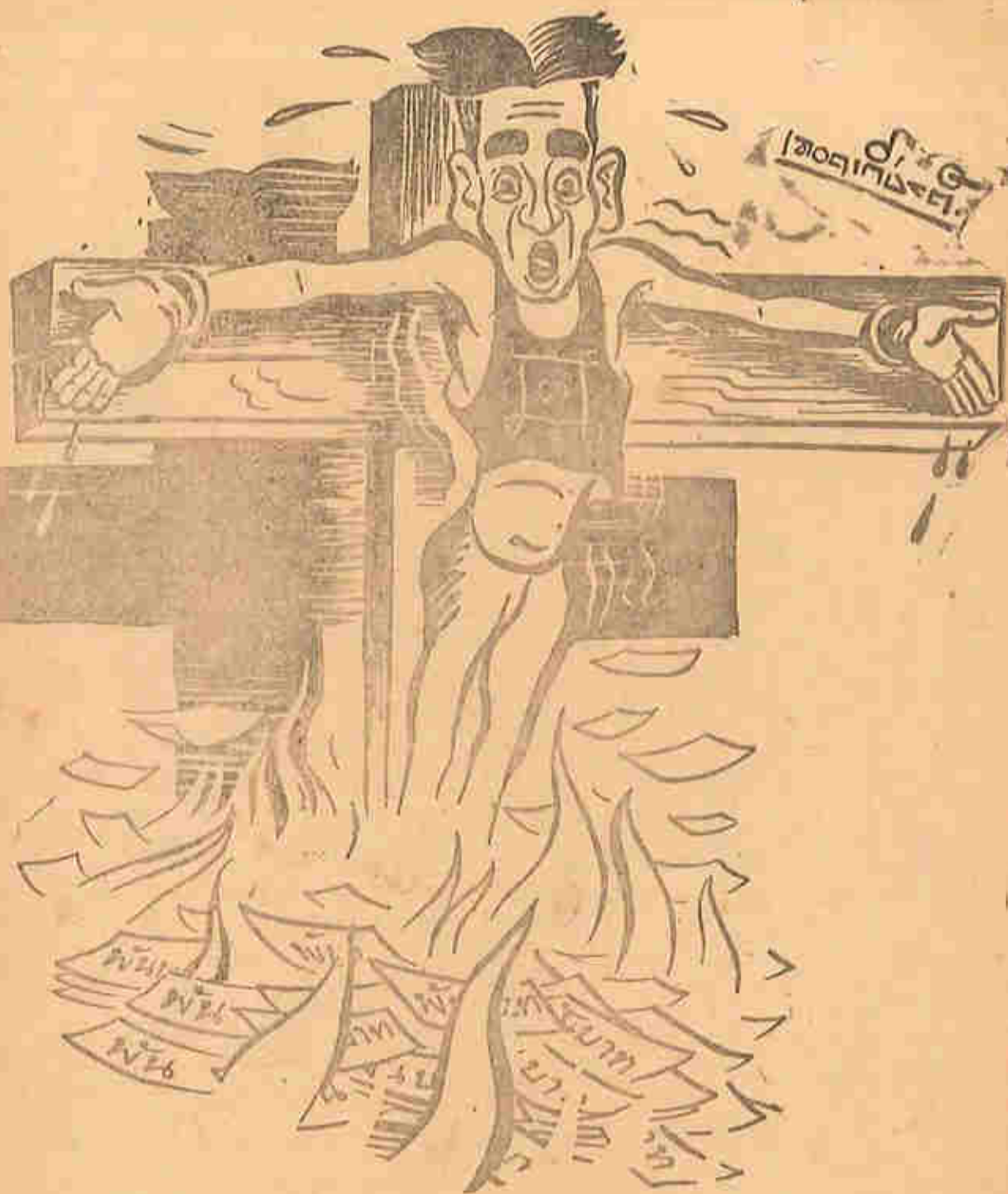
กษัตริย์ กษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ผู้เต็มบ้านตนเมือง ตัวยุระหว่างปลงายหอกปลงายตาม
 ปลงายชามูไร และตุ๊กกระเบิดของกำนันจของส่หประชาชาติจากฟาดฟ้า แต่นายคอง
 กี่ดำมารต ไช้บุคคดกกดกษณะชระของคณแก้บ้ญหาพอผ่านไ้ไปทีไ้ค้อย่างค้เทมอณกัน.

แต่ช้หว่าจชการชอง นายคอง ทกระท้การชกบารมีชองคณจณชม จอมพด
 นายกรัฐมนตรีคณเท่านั้น ไม่ค้องทำอะไ้มากให้เปลืองหัด หรือเกณท์แรง
 เกณท์พดเมืองไปด้มีไปคายชอย่างด้ร้างเมืองเพชชบวณชองจอมพด เพียงค้ดั่ง
 รชทุกอย่างทจจอมพดทำไ้ รชหมจก รชรองเท่า รชเสือนอก รชคณชน รช

สยาม สยาม

ถูกไทย รือตำแหน่งผู้นำ รือเพชรบูรณ์ รืออาชีพต่างๆ ตกถกกัน หมากพดูโลกร
จะกินหรือไม่กินก็ตามใจ ไม่เกียดข้อง ใครจะนุ่งออกมาตามถนนหนทางก็
ไม่ว่า โดยเฉพาอย่างยิ่ง ฝ่าใจกระเบนที่จ่อมพดเกิดยตหนักเกิดยตหนานัน

นายถนมนักตบปุงนาคเป็นตบขยงเสียดอก เพียงแตกกระทักง่าย ๆ เท่านั้น นายถนมนัก
 กโทรบการแซ่ขยงทั้งชาดไทยแตะชาดค่างประเทศ โดยณะเพาวย่างขิงกชาดจน
 ตักดูว่า นายถนมนักเป็นเจ้าแห่งตบขยงเสียดอก ประตักขประค่างนเส็ดรักษาแก่ประชา

“เทอดเกียรติ” — “เอ็กซ์เรย์”

ธานาราชบุตรอย่างกว้างขวาง ครั้นเมื่อสงครามแล้ว นายกรัฐมนตรีได้ไปเยี่ยม
 ไปตามบุคคลของเหตุการณ์ เช่น น.ร.อ. เต๋นยี ปราโมช นายท้ว มุญเยเกตุ
 แล้ว บ้านเมือง ค่อยคลายคตามอัธยาศัย นายคง ก็ถดขึ้นมา ชกด้วย ความต้อง
 การของประชาชนและ Majority ในสภาที่นายคงทำได้อย่างแน่นหนา แต่แล้ว
 ก็โดนตุ๊กไม้ของทหารตั้งไปจากบัตตั้งก็ เพราะหทัยบยว่าง พ. ร. บ. ตกคำ
 ครองชีพให้นายทของอินทร์มาเศรนายคงออกไปดำรงตำแหน่งฝ่ายค้านเสีย แทน
 ทงจะมีสิทธิบริหารราชการ อย่าง เต็มความ ต่ามารถ จนกระทั่ง การ รัฐประหาร
 เล่งปัฐบาลเตยงต่ำ, ผ่านไป นายคงก็ได้รับกรเจิญจากรัฐประหารให้เร้าไป
 เป็นผู้นำรัฐบาลอีกครั้ง ในฐานะที่ Majority ในสภา แต่แล้วก็พ้นตำแหน่ง
 ไปโดย “รัฐจ” จากพวกรัฐประหารนั่นเอง นายคงจึงถดถอยอดออกมาเป็น
 ฝ่ายค้านอยู่จนกระทั่งบัดนี้ นายคงนั้นเมสโต้งก็โต้งเหมอนพลุ และเมออกกตก

เหมือนดาวตกตกล เมื่อคราวที่ชุกศรีไปเพิ่มเงินพันบาทให้แก่คนแต่ละคนมาอีก โดยไม่
 เหลียวดูความจำเป็นอยู่ของประชาชนพดเมืองให้ต้องแห้ว เดือดเนื้อจากความยาก
 ความจนของเขาต้องถูกเจ็ดคนมาให้พวกผู้แทนราษฎรที่ประโยชน์ไม่ได้ทำอะไรให้
 เมื่อนายคงต้องหันไปจากความนิยมของมหาชน เพราะไปกระทำการ
 ฝืนมติของมหาชนอย่างร้ายกาจแล้ว ความเสื่อมโทรมของพรรคก็เกิดขึ้น จน
 กระทั่งแตกเค็ดไปเป็น "แนวพิบูลิตลอดกาด" เดี่ยวมากต่อมาก ฐานะของ
 อดีตนายกรัฐมนตรีคณะบริหารราชการด้วยความตกมา จึงมีฐานะเป็นเพียง
 หัวหน้าพรรคฝ่ายค้านที่ไม่มีความหมายสำหรับการเมืองเมืองไทยแต่ประการใดเลย.

เคมาลเมืองไทย

หลังจากปี ๑๙๓๘ ซึ่งประธานาธิบดีเคมาลแห่งตุรกีได้ย้ายชนมชีพไปจาก
โตกมมูซย์ ย้ายไปซ่อชีวิตจากตุรกีประเทศที่มีศุนุมซึ่งเคมาลได้วางรากฐานการ

... ได้ไวการส ต่อ ข้าม ๗ ไปเลย

ปฏิกตเกิดบหมดถึงทุกแขนงของชนบชรรวมเนียมประเพณิ คงแต่ยคนนเบ้นค่นมา
เว็องราวของเคมาล ก็จากตอยู่เพียง ในองของนัคคักษาประวัตค้ำคัรของ โตก

และโดยเฉพะอย่างขงกคชการศึกษารของหมู่ชนชาวตุรกี ซึ่งมความจำบนทจระ
ตองศึกษาดงเรองราวของผู้นำของเขา.

จนกระทั่งถึงปี ๑๘๕๓ ซึ่งตรงกับปี ๒๔๘๗ ในเมืองไทยนั่นเอง เรองราว
ของประธานาธิบดีคนนั้น ได้กตบตบคตมขณมาอย่างขงคนงชนในประเทศไทย
เพียงจากที่เคมาตได้นอนดงบพงอยู่ในหลุมฝังศพ ณ กรุงคอนสแตนติโนเป็ลมา
๕ ปี เศษๆ.

เรองราวและเหตุชนเป็นทีมา ที่ทำให้เคมาตได้ถูกขุดขณมาจากหลุมฝัง
ศพหากแต่มีใช้มาตคุดอย่างทีคนตุรกีขงเคมาตเพียง “บิควแห่งประเทศ
ตุรกี” หากแต่ด้วยญานของเคมาตได้ถูกพตภขณมาตงเวษ “ดัตช์ผู้นำแห่งประ
เทศไทย” ในภายหลตทตทรนได้อุบคชนคองแรกในประเทศไทย และพินาศไป
ภายหลตจกนนี้ ๕ ปี ระหองางตงคตวามมหาธาเชยบูรพา.

เป็นทวักนขงอย่างแจ่มแจ้งชคเจนไปทวทงเมืองไทยว่า “ตคชผู้นำ” หรือ
“ตคชเผตคการ” ซึ่งถูกตลาปนาขณมาคอบคอบบงเหยนการเมือง และชวคจคค
ใจของประชาชนในยุคนั้น ก็โดยจตมพตป.พิบูลตงคตวาม และการโค่นตางตคชน
คตชคคณผู้สร้างตคชไดหคคระเมนตงไปอย่างฉวบหว่าใจ ก็โดยนายปรีดี พนมยงค
ผู้ลว้จรวรชการแทนพระองค้ของประเทศและหัวหน้าใหญ่เสวีไทย.

การกตบตบภาพจากต่าแห่ง “ผู้นำ” ของประเทศไปตงเชวคชของพตเมือง
ต่ามัญชรวมคตวคนหนึ่งขงต่าบตต่าตุกกว หตกต หรือชชชคตมกต เป็นเรองราว
ที่ททำให้กต่าวชอัญกนมากในหมู่ราชฏรทไดคตคตลาการตคคตวงคด้วยไร้ชของเผตคการ
ชอกไป ในขณะที่ยคกนทคคมีขณบ่งบานของ นายปรีดี พนมยงค หัวหน้าใหญ่
ของเสวีไทย ก็เกมฉายตงตูกตคทวขณเป็นต่าคบ.

“เทอดเกียรติ” — “เอิกขเรย์”

นายทอง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี ผู้ซึ่งได้ครองตำแหน่งสืบจากจอมพล
 ได้ทำเต็ม ที่ของงาน แดะไบด์แดง ด้วย ประการ ทั้งปวงใน สภาใน วันแรก ที่นำ
 คณะรัฐมนตรีของคณะเข้าแถลงนโยบายด้วยปฏิภาณอันฉะฉาน ด้วยอารมณ์อัน
 ตลกคนของของเขาและการพูดโพล่งออกมาอย่างเบ็ดเสร็จ “ข้าพเจ้าไม่ใช่ผู้นำข้าพ-
 เจ้าเป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยพระมหากษัตริย์อันถูกต้องของและ
 ชอบด้วยรัฐธรรมนูญทุกประการ ข้าพเจ้าไม่มั่นนโยบาย ที่ประสงค์จะบังคับกับคนไทย

ให้ล้มหมวก ถ่มรองเท้า ไม่บังคับให้ขู่ฆ่าตายของเราให้เด็กกินหมาก
ข้าพเจ้าไม่เคยคิดในเรื่องเสรีภาพของการถือกำเนิด ข้าพเจ้าไม่มีนโยบายส่งจ
อาชีพ ถ้าคนไทยคนไหนไม่มีปัญญาต่อสู้คนต่างดาว ถูกเขาแย่งอาชีพไป ก็จง
ตายเสียเถิด — — — ”

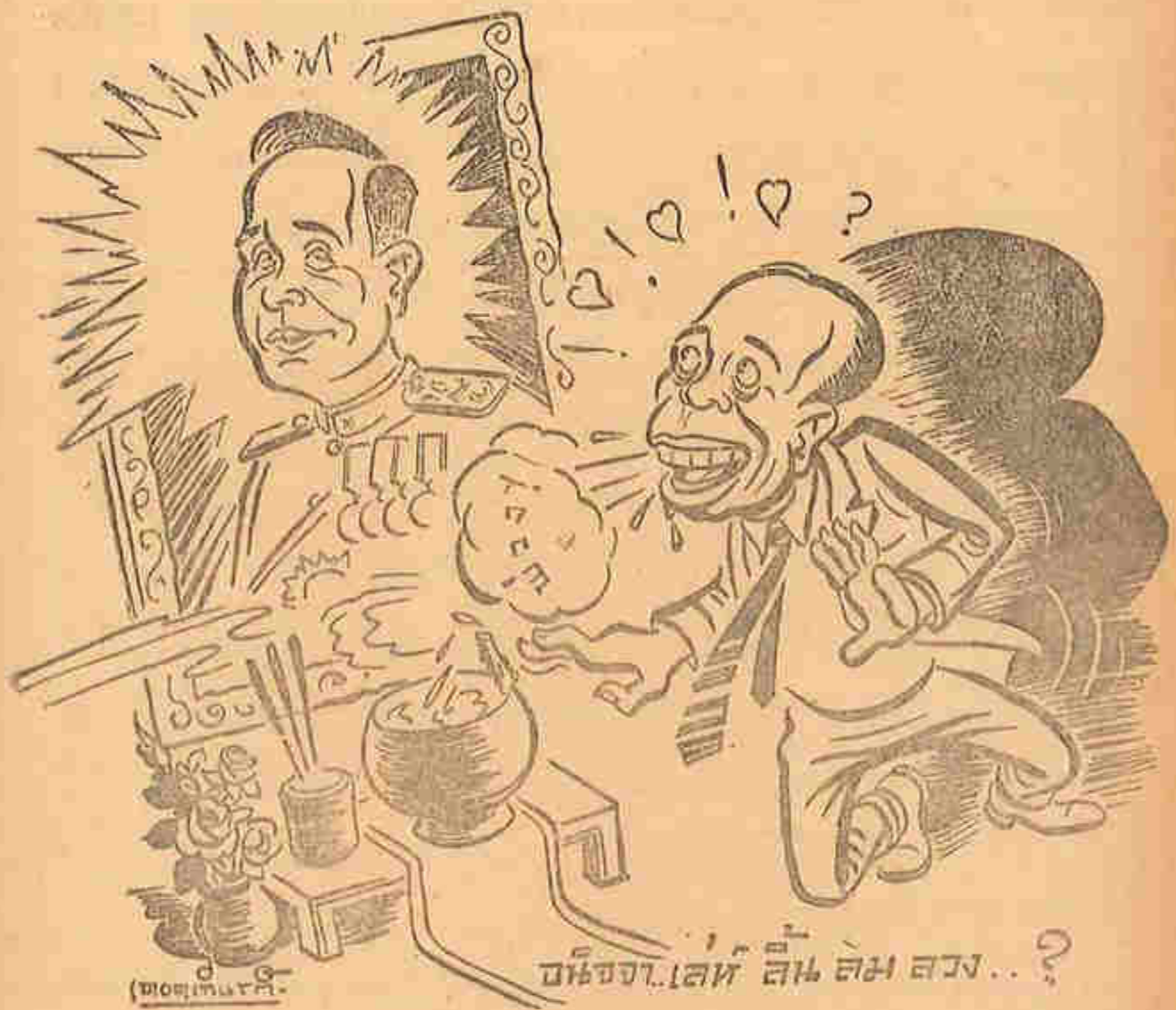
เขาได้รับการปรบมือทอทั้งทอของพระ โธ่อย่างฉันทันหัวนโหด ในฐานะที่เป็น
นายก รัฐมนตรี สาธารณูปโภค ในการเข้าถูกกับจิตใจของประชาชนพลเมือง และ
โดยที่โอกาสเปิดให้เขาเพราะความถ่อมถนนั้น ไม่ต้องทำอะไรมากนัก ไม่ต้อง
วางแผนการอัน ไม่ต้องออกกฎหมาย เขาตั้งเด็ก ตั้งร้อยทุกอย่างที่จอมพลทำได้
ทั้งนั้น เขาได้โค่นล้มระบอบไทพารแล้ว.

ในขณะเดียวกัน จอมพลลงนอนรับทิศตักใจอยู่ ณ ตำตูลูกกา เคียง
ประชาชนปรบมือให้แก่ นายควง อภัยวงศ์ ในการตั้งเด็กดำรงของจอมพลนั้น มัน
เป็นคณิศรที่คิดเขาไปในส่วนลึกของหัวใจ แต่สาครกรรมแต่พรหมลิขิตเป็นแรง
ที่บรรดาให้แก่มนุษย์ ไม่ใช่มนุษย์เป็นผู้บรรดา ดังนั้นจอมพลจึงคอยเฝ้า
ความเคลื่อนไหวในอารมณ์ และตั้งบึงคอกเรื่องครุฑพ่าห์ตามหัดงออกมา.

แต่ตั้งหนึ่งนั้นได้ประจวบเหมาะพาดำแก่อารมณ์จอมพลอีกครั้ง มัน
เป็นครั้งสำคัญซึ่งได้वेशกรองให้ประชาชนกตุมรักศานต์แห่งหน้าหน้า และผู้
บรรดาตั้งทิวธารมณียวใจ ของจอมพลจนมาจนนั้น ใครๆก็เบ็นทรูจกัว่า
เขาเป็นคณิศรของนายควง อภัยวงศ์ เขาเป็นผู้ตั้งราชการในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
ในสมัยนายควงเป็นนายก.

ดังนั้น — — — เมื่อเรื่องราวของ “ประธานาธิบดีเคมาดแห่งตุรกี”
ได้ถูกเกริ่นและขยายออกมาอย่างเกริกก้องชนนิตพลัน จึงเป็นเรื่องราว

“เทศเกียรติ” — “เอ็กซ์เรย์”

พิธีชงชาเสด็จ สิ้น สิ้น ลวง... ?

ของประชาชนคนไทยทั่วไป เพราะผู้ประพันธ์ ได้มกตเมตต์เด็ดพลายในการหยิบยก
 จุดสำคัญ ๆ ขึ้นมาโฆษณา และจุดสำคัญเหล่านี้ แท้จริงก็คือเป็นเรื่องราว
 ของจอมพลที่ทำใจกับประเทศไทยและพลเมืองไทยทั้งสิ้น หากแต่ต่างกันในด้าน
 สำคัญคือ เมื่อเขามาถวายสนมไปนั้น วิญญาณเราได้อุบัติเกิดทูนใจประหนึ่งมิตร
 แห่งศุภฤกษ์ ส่วนจอมพลนั้นสนมยังอยู่ แต่อยู่อย่างหมดอำนาจอดานา หมด
 ความเกี่ยวข้องกับการเมืองไม่จำแรงใด ๆ นอกจากตำแหน่ง “ที่ปรึกษาราชการ

แผ่นดิน” ซึ่งเป็นตำแหน่งใหม่เฉียมของระบอบประชาธิปไตยเมืองไทย และเป็นตำแหน่งทดแทนตำแหน่งโดยจอมพลไม่เคยได้รับ คำปรึกษาใด ๆ เลยจากคณะรัฐบาลทุกชุดที่สืบเนื่องต่อมา แต่ยิ่งกว่านั้น ข้อเท็จจริงนามของจอมพลก็นับวันจะเลือนหายไปจากการพูดถึงของประชาชน — — — นั่นคือ หมายความว่างานทุกชนกของจอมพลทำใจไม่มีความหมายแก่การคิดตรองใจของรัฐบาล คือ ๆ มาและแก่ประชาชน จะเป็นส่วนใครก็เลยถึงคิด ตั้งอนาธิปัตย์ และแม่แต่กระทั่งดินแดน ๔ จังหวัดซึ่งเคยได้มาโดยมิได้ตายมธของจอมพล ก็ได้ถูกยกเอากลับมาไปจากผลของสงคราม โดยที่องค์ตำรวจชายฝั่งมรณอย่างไม่มีความหมายอะไร การรณรงค์สงครามที่ของจอมพลเขาถูกบัญญัติโดยกษัตริย์กษัตริย์ว่า เป็นเรื่องที่จอมพลมีความเต็มใจ ซึ่งมีต้นเหตุที่จริงจกวรรคินยมนของญี่ปุ่น และนั่นคือผลที่ของทำให้จอมพลตกเป็นข้าสัญญาสงครามหมายเดชะหนึ่งของประเทศไทย แม้จอมพลจะได้เรียกร้องขอความเป็นธรรมจากประชาชนพลเมืองทั่วไป โดยพิมพ์แผนการณ์ต่อต้านญี่ปุ่นตั้งไปตามข้อพิพาทหนึ่งต่อพิมพ์ ก็หาเป็นเหตุแย่งแก่คณะกรรมาการต่อต้านอนาธิปัตย์สงครามไม่ — — —

และนั่นคือผลจากชาตกรรมอันบรรดาแก่จอมพล และในที่สุดโอกาสหนึ่งก็ถูกฉวยขึ้นมาทำทันที โดยนักการเมืองจาก จังหวัดอุบลราชธานี ผู้ซึ่งถูกมิตรของจอมพล เช่น พล.ต. ประยูร นายวิชาญ ขุนนรินทร์ฯ ถูกจับโยนเข้าในบ่อหลังวัดโมฬีธรรมศาลามัยโน้น ถูกขนาเข้าเขนเคมาตชนประกาศแก่ประเทศไทยและประชาชนชาวไทย เพื่อเทียบเคียงให้เห็นว่าพฤติกรรมของจอมพลตลอดสมัย “เชอมนาสาตพันภัย” ได้จาดองหรือจาเวญรอยเคมาตแห่งศรูกทงต้น.

ดังจะเห็นได้จากหัวข้อย่อยของหนังสือเล่มนี้ ทททำให้ประชาชนหันกระหายอยากอ่านตาม ๆ กัน เช่น เคมาตทูลขอเป็นรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหม—ว่า

“เทอดเกียรติ” — “เอ๊กขเรย์”

อะไรว่าตามกัน — ครองตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุด — นโยบายอันปกมิตของ
 ผู้นำ — เคมมาลจัดตั้งคณะราษฎร — แผนการณ์ครองตำแหน่งประธานาธิบดี — แนว
 คิดเกี่ยวแก่ศาสนา — หัวอกทวยราษฎร — ถูกบีบหรือจับ โยนเหวคือเหตุสุด — เคมมาล
 ปราบกบฏเกอร์ด งานอันมเกียรติของศาลพิเศษ — ฉลองการประหารชีวิต — ประ

ซาธิปไตยจอมปลอม — งานสร้างชาติของงานอบรมคน นโยบาย เรื่องหมวก กับ
ศาสนา—การตั้งเดิรมิตรธรรม—สร้างเมืองหลวงใหม่คู่บารมี—ด่วนครีวและการ
เตยงต์ตัว—บริวารต่อพดอ—การเปลี่ยนตัวหนังสือ—อวดอ้างแห่งเคมาต—เคมาต

ในสายตาของ ดร. ทองเปลว อดภูมิ.

หนังสือเล่มนี้แต่งสุดคดียงเดิมนั่นได้บอกไว้ด้วยคำขวัญว่า.

“ใครสร้างกรรมไว้ เจรสนอง”

ในการกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการเรียบเรียงหนังสือเล่มนี้ ผู้เรียบเรียง
คือ นายเตยง ไชยกาต ซึ่งครั้งหนึ่งเป็นที่โจ่งใจของหัวหน้าคณะพรรคประชา
ธิปไตย จนได้มาตำแหน่งผู้ตั้งราชการแทนนายกรัฐมนตรี ได้เคยสนิทสนมหากับ
นายปรีดี พนมยงค์ โดยถือเป็นผู้สำเร็จวิชา และแนวทางต้องชีวิต ทั้ง
โรจน์ หากแต่การชดกันอย่างรุนแรงจนถูกจับเข้าคุกคราว ในสมัยของนายปรีดี
แต่เมื่อวิสัยนักการเมือง การกระทบกันในบางครั้ง ย่อมไม่ถือเป็นการเสียหาย.

ดังนั้นเมื่อเขาคง “พรรคประชาชน” ขึ้นมา จึงพาคณะอันมี ดร. ทอง
เดวเทกุด เป็นที่ปรึกษา ไปเยี่ยมคำนับนายปรีดีท้าวสร้าง และจับมอดมเดยเกิด
ความหลงทมนั้น ณ บัดนี้เขาคือ รัฐมนตรีช่วยว่าการมหาดไทยของจอมพลผู้ทรง
ในอดีต เขาเคยตราตั้งไปว่าเงิน “เคมาตแห่งประเทศไทย” และอาศัย
“เคมาตแห่งประเทศไทย” เป็นสิ่งพาดำคัญที่ใช้ในการโจมตีจอมพล อย่าง
เห็นแก่ตน.

ฆาตกรรมการเมือง

“ระบบฆาตกรรมการเมือง” ตามหัวข้อเรื่องข้างบนนี้ เป็นระบบซึ่งได้
 ถูกตรวจโดยพฤตินัยว่า เป็นองค์ประกอบส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของระบบประชา-
 ชาติไทยของประเทศไทย ระบบนี้มีผู้รักษาระบบโดยหน่วยราชการ ซึ่งชนดังกล่าว

สำนักงาน สายสองสี่สี่..?

ต่อองค์การวจนคติบาดการเมือง หรือหน่วย เก. เ. อุ ของเมืองไทย และได้เริ่มงานอย่างหมัดแทง ตงแค ระบบประชาธิปไตยได้ถูก ชักจูง ลง ในประเทศไทย และนับตั้งแต่นั้นมาที่แรกประชาธิปไตยระบบอันทรงอำนาจดีทิศทางของกษัตริย์ได้ถูกทำลายต่างดงแล้ว หน่วยราชการนี้ จึงวางแผนการณคฺุโยแมตงมูม ทงมอทงเทาโคชยายกรงเตบซุ่มซ่อนไปโคดินทุกหัวระแหง โดยเฉพาะในพระนครหลวง เพื่อสับแด้วงจ้าใครคิดข่านทจจะทำลายประชาธิปไตย เพื่อนำสมบูรณาญาสัทธิหรือพนักคนจนมาอีก.

หน่วยราชการส่วนสำคัญส่วนนี้เรียกตัวเองว่า "หน่วยจ่ายตบ" มีเจ้าหน้าที่มากมาย ซึ่งไม่มชอในดาระบบของกรมตำรวจ ไม่มีการเซ็นชอรับเงินเคอน ไม่ต้องแต่งเครื่องแบบ เพราะบางทคองทำเป็นคนมาจกปากคตองต่าน คนชอตาม ยาจกฉฉนเพทหรือสูกาพบุรุษในภคิตาคาร คาบาเวต ไร่เต็นร้า หรือไม้ก้เป็นนักเตงสุรายาคองอยู่ในร้านเหล้า.

ก่อนสมัยสงคราม สายพวกนี้มรายไดจจนละ ๕๐ สตางค้ ประชาชนทจ้ไปจิงพากันเรียกว้า "สายตองตง" สายตองตงนบางทแ่งเร้นตัวเข้าไปทำงานเป็นกรรมกรช่างเรียง ช่างพิมพ์หรือชางตงเป็นผู้สับชางอยู่ในกองบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ฉบับใดฉบับหนึ่ง ซึ่งตงตงย้ว่าจะมีแผนการณเป็นปฏิบคัษต่อ "คณะราษฎร" หรือคือ "ประชาธิปไตย" ตงนบางทจิงท้าให้เกศพิศดวงงงงดูย หรือปกตเคยวเวียนเกด้าเป็นกาดง ให้แก่ต่านงานหนังสือพิมพ์ต่างคุ่มยศกรัง เมื่อปรากฏว้ากองตำรวจการเมืองต้ามารถรู้นามปากกาของผูท้เขียนบทความ เป็นปฏิบคัษคือระบอบการปกครองโคชอย่างรวดเร็ด.

ชายตั้งของตั้งเตหาน บางก็เป็นผู้หญิงซึ่งอาจจะเป็นเมียหรือลูกสาวของ
 ชายตั้งเตหานชกท ที่ตั้งตั้งเขาไปรับข้างเป็นแม่ครัวหรือแม่บ้านของใครสักคน
 หนึ่ง ซึ่งทองแผนกตั้งคิมาตการเมืองตั้งตั้งเป็นกำลังว่าจะคิดอ่านเป็นชกทอปร-
 ตักษณ์ โดยรายงาน ให้แก่ชายตั้งชกทอทหนึ่งให้ทราบ ว่า หัวหน้าชกทอทตั้ง
 หนึ่งได้ประชุมคิดอ่านชกทกับใคร แต่วางแผนการณ่อย่างไรบ้าง ?

ตามร้านกาแฟชกทหนึ่ง ที่ชายตั้งเตหานจะมอชกทชกทที่สุด ในครั้ง
 หนึ่งประมาณ ๓๐ บมาแต่ ตั้งพลกรปอ์คเตอวหนึ่งตั้งชกทพพ ในกรุงเทพฯ ได้
 ชกทร้านกาแฟหัวมูมตั้งชกทตั้งชกท เป็นตั้งประชุมแตกเป็ตั้งชกทตั้งชกทตั้งชกท

ปทานุกรมการเมือง

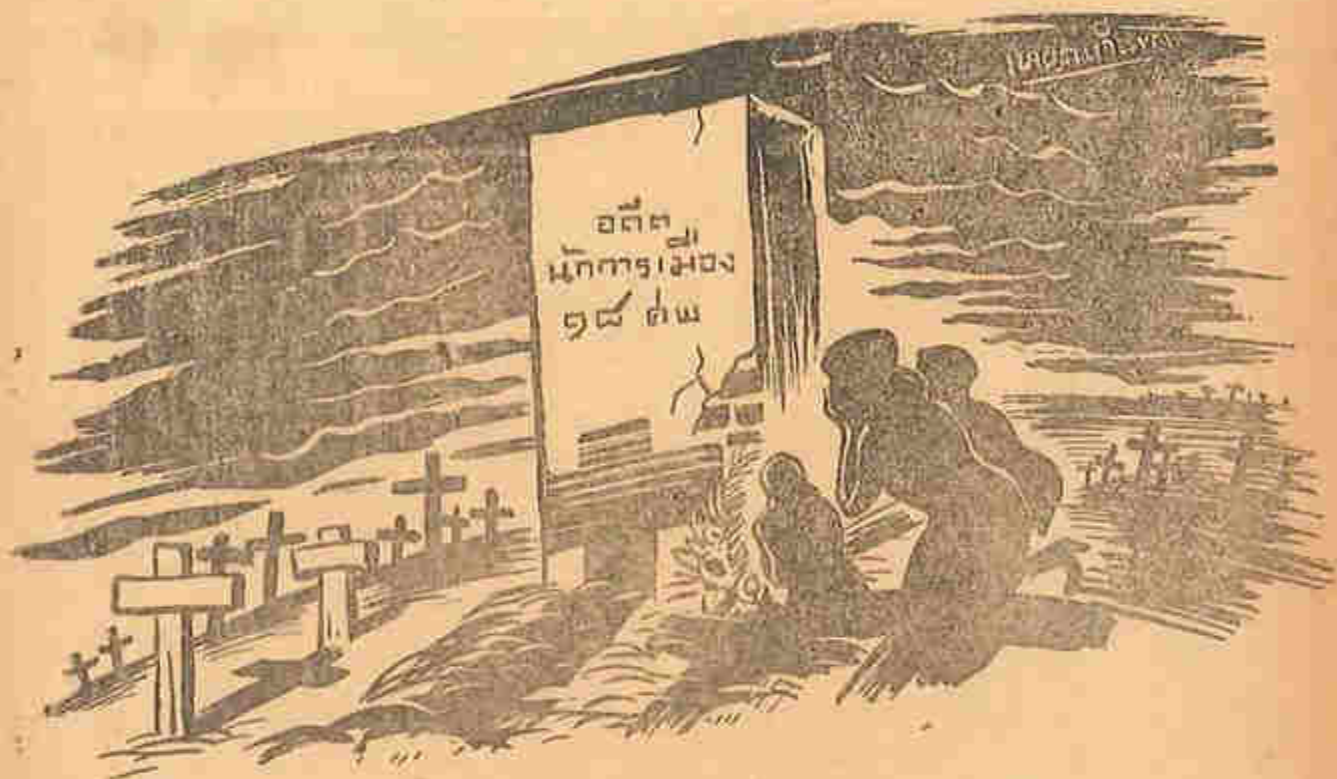
ชยันตี ไฉมฉายต้องตั้งมานั่งฟังอยู่ทุกวัน ตั้งหน้าข้าราชการคนใดในกระทรวง
ใดที่ถูกเขียนนามขึ้นในตำแหน่งนั้นว่า เป็นผู้ให้รางวัลข้าราชการซึ่งไม่เป็นมงคลแก่รัฐ
ชาติ ในตำแหน่งของข้าราชการเมืองก็จะทราบชื่อข้าราชการผู้นั้นทันที.

ฉายตีบทหรือฉายตั้งของตั้งนาม ได้เจริญเติบโตมาจน หลังจากการเกิด
กบฏปี ๒๖ ครั้งหนึ่งและในสมัยจอมพลถนอมชานาชาติครั้งแรกครั้งหนึ่ง ซึ่งใน
สมัยนั้น หอจดหมายเหตุเศรษฐกิจ เป็น สมบัติ กรมตำรวจได้ทำ หน้าท บดง กน บรรดงก
นายกรัฐมนตรีจอมพลอย่างเต็มที่ การกบฏจลาจลระบอบเผด็จการโดยพระมหากษัตริย์
จะอุปสรรคยาก, ไทหลายไป แด่กรวจจกตั้งจกจะมีการปฏิวัติสมัยรัฐบาลนั้นเป็นตั้ง
ที่ทำให้หน่วยตำรวจการเมืองหน่วยนี้เพิ่งตั้งอยู่มาก ตั้งนั้นฉายตีบทเหล่านี้ จึงทำ
หน้าทอย่างเห็นเดหลีในกรเจยให้ฟังคนทีพูดจาใช้ร้ายรัฐบาล หรือตาหนคเตยน
ท่านจอมพล ซึ่งเป็นหัวหน้าคณะรัฐบาล หรือผู้นำของภาคบริหารประเทศไป
ตามนโยบายความพอใจของ ท่านท่าน ตั้งนั้นฉายตีบทเหล่านี้บางทีจึงเผ่งเง้นเข้า
ไปเป็นข้าราชการลชชตย์ตีบทผู้ฟังว่าข้าราชการคนใดแต่ตั้งความไม่พอใจในคำสั่งหรือ
วิธีการเผด็จการของ ท่านจอมพล และแน่แท้เดยง ในทันทีที่ข้าราชการคนใดบริภาษ
ออกมาก ข้าราชการคนนั้นจะต้องถูกขับไล่หรือออกไปอย่างทันทีตั้งที่ และในกรณีที
ร้ายแรง ขาจถูกนำไปนั่งให้การคชเจาหน้าทตำรวจสันติบาลหรือถูกขังฟรี ถูก
ขังมฟรี คิคครวางฟรี ไปตามเรือตามราว ตามยระถากกรรม.

นี้แหละ คืออำนาจของระบบฉายตีบท หรือฉายตั้งของตั้งในสมัยประชา
ชีพไทย ในสมัยเสรีภาพรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดินไทย.

ระบบนี้ใคร่ขยายอำนาจอย่างดุเดือดต่อไป และได้กลายสภาพมาเป็น

๕๕ “เทอดเกียรติ — เอกลักษณ์”

“ระบบฆาตกรรมการเมือง” อย่างดุเดือด เมื่อคราวจับกบฏรุ่นพระยาเทพหัสดินทร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมปัจจุบัน และหลวงชำนาญยุทธศิลป์ ผู้สืบทอด การโรงงานยาสูบตั้งริมกำแพงศิรินครกระทรวงกลาโหม และพิพากษาประหารชีวิตไป รวดเดียว ๓๘ คน ในครั้งกรรมนี้ ปรากฏว่าพ่อค้ารายล้อมพวกนี้ได้กระทำหน้าที่อย่าง เข้มแข็ง และถูกนำตัวไปเผชิญหน้ากับจำเลยเหล่านั้นบนศาลพิเศษ โดยจำเลย เหล่านั้นนำศาลกบในไปตามๆ กัน โดยเหตุที่ไม่เคยพบประดังพหน้าศาลาตรีฐฎัก มกคูน หรือว่าด้วยเลย นิมิตงแตกมตาขมมาตุ โดกมมนุษย์ แต่ด้วยดัมกตัม กต่าเผชิญหน้าอย่างตรงดาดในคชกพระยาม แดดงค้อศาลพิเศษว่าฎักจำเลยเหล่านั้น คี โดยน ไตพัง ไตรู ไตเห็นเหตุการณกบฏโดยถัดาน ฉานาจรองถ่ายดัมจง มผลให้แผ่นอก ของ จำเลย รวม ๓๘ คน ยกพรุนไป ด้วย รชระตุ่มันกต ในตระแจ้ง

แก่งบางขวางเป็นแถว นอกจากนั้นถูกคิดตั้งจำคุกตลอดชีวิต ถ้าพระยาเทพ-
หัตถ์มิตรไม่ได้เคยเป็นแม่ทัพไทยไปในงานสงครามใดครั้งแรกก็ด หรือทดวง
ชำนาญยุทธศิลป์ไม่ได้เคยคิดปฏิวัติร่วมกับจอมพลมากดี กฤษณ์หมายเดยว่าท่าน
ทั้งสองน่าจะยังมีลมหายใจอยู่ตราบเท่าที่เรายังอยู่จนถึงวันนี้.

ตั้งนระบบฝ่ายลับ หรือฝ่ายต้องตั้ง จึงลงสายส่งภาพมาสู่ข้าพเจ้าอันยัง
ใหญ่แน่คือ "ระบบฆาตกรรมการเมือง" อย่างทารุณดุเดือดที่สุดในประวัติศาสตร์
ของประชาธิปไตยการเมือง เพราะถ้าหากไม่เป็นการใช้ความถี่อย่างแท้จริง หรือ
ปรักปรำอย่างที่ไม่มียุทธวิธีร้ายกาจทารุณกรรมแล้ว ก็คงไม่มีการพระราชทาน
นิรโทษกรรม จนกระทั่งพวกข้าเลยที่ของ โทษอยู่ในคุกบางขวางได้เดินออกมาสู่
ชีวิตเสรีภาพเป็นแถว หรือกับยศถาบรรดาศักดิ์ที่ถูกริบราชบาทปกคั้นมาสู่
ชั้นยศพทอยู่ในหลุมทอง ๑๘ ศพ ก็ใคร่บอกรับคนเหรียญตราคนคงเดิมอันเป็นความ
แปลกประหลาดของประเทศไทย ซึ่งไม่เหมือนประเทศไหนในโลกนี้ เพราะ
นิยมแต่การให้เกียรติยศกับพระบรมศพ หรือศพแทนที่จะให้กันเมื่อเวลาเห็นหน้า
เห็นตา มีดวงจิตความมตมหายใจอยู่ ชนิจจา!

เงินเพิ่มลมาชิกสภา

โดนทางทฤษฎีจากความหมาย "เงิน" เพียงชั่วครู่ของตัวพวกมัน
จะระแวงตัวมัน จะคิดความอย่างไร ๆ ก็ไม่มีโอกาสที่จะโกธเคียงไปในเรื่องราวของ

การเมืองได้ แต่การณักตบปรารภว่า ในทางปฏิบัติคำว่าเงินได้แนบงนิต ซึ่งมี
 พันชกับการเมืองอย่างไม่มีทางแยกกันออก ตราบชั่ววันคร ไม่วาเงินจะเป็ดย
 ไปเป็นวัตถุอย่างอื่น จะใช้ชู้ยไผ่เป็นเงิน หรือจะใช้เบยใช้เป็ดอกหอย เป็ดอก
 ปูเป็นเงิน การเมืองก็จะแยกไปจากเป็ดอกหอย เป็ดอกปู ชู้ยไผ่ ไม่ออก
 ความแนบงนิตระหว่างเงินกับการเมืองเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จะแบ่งแยกมิได้
 นี้ ยิ่งการเมือง โดดเด่นดังงดมิดไปอย่าง โดด ไผ่พลตกกกกขนาดไหน ความ
 ซึ่งมีพันธะระหว่างเงินตรากับการเมือง ก็ยิ่งผูกติดกันตบทยงจนจนกระทั่งเงินได้
 อันชสุด ดังเขา การเมือง เขม็อบไผ่ ได้ ชู้ยคบาทได้ สำเรจในที่สุด จะพ้งเห็นได้
 ว่าในองการรัฐสภา พวกนักการเมืองที่ตะ โทนอยู่ปาว ๆ ในขณะกระทำเค้มเพย
 ว่า ถ้าข้าพเจ้าเข้าไปในรัฐมาต ข้าพเจ้าจะกระทำทุกอย่าง เพชบาบคทุกข
 ของท่าน ข้าพเจ้าไม่คองการเงิน ข้าพเจ้าไม่ไร้คนเห็นเค้เงิน ข้าพเจ้าจะปลต
 เป็ดองภาวระชนเป็นทุกขของท่าน แต่แต่เดจเขากชยเกยรคยค้ของเขาค้ดวยการเขม็อบ
 เงินเพิ่มหนึ่งพันบาท มิโยที่ประชาชนจะเค้มไปค้ดวยความทุกขความยาก ความ
 คับเค้น เขาค้สัดค้ค้มนัดัญญาของเขาทงเดย เหมอนบจวนาตายกตางถนน น
 แหตจะไม่วัยกว่า การเมืองได้ ถูก ธรรมชาติ เข้าไป ชู้ยได้ ชู้ยคบาท ของ เงินตราได้
 อย่างไร! ครนถึงเพิ่มเงินเค้ชนตนเอง ก็ส้ละหน้ามาตะ โทนว่า จะเอาเงินค้ได้
 รัยเพิ่มไปบำรุง โรงพยามาต บำรุงวัด บำรุงการค้ศึกษา บำรุงความดีชของ
 ประชาชน บำรุงอะไรค้อะไรช้ชยแปล แต่แต่จ้มีหน้าไหนค้กระทำไปตามค้มน
 ัญญาที่ก้ด่าอเบ็ง ๆนั้นบาง ไมค้คองค้ชนโกต เขากนเพียงนักการเมืองในพระนคร
 นี้เอง ที่สู่สานวัดเทพศิรินทร์ราชวาดเมยคราจเป็นนค้มรัยพวกเค้นเพดิง คนถูก

“เทอดเกียรติ” — “เอ็กซ์เรย์”

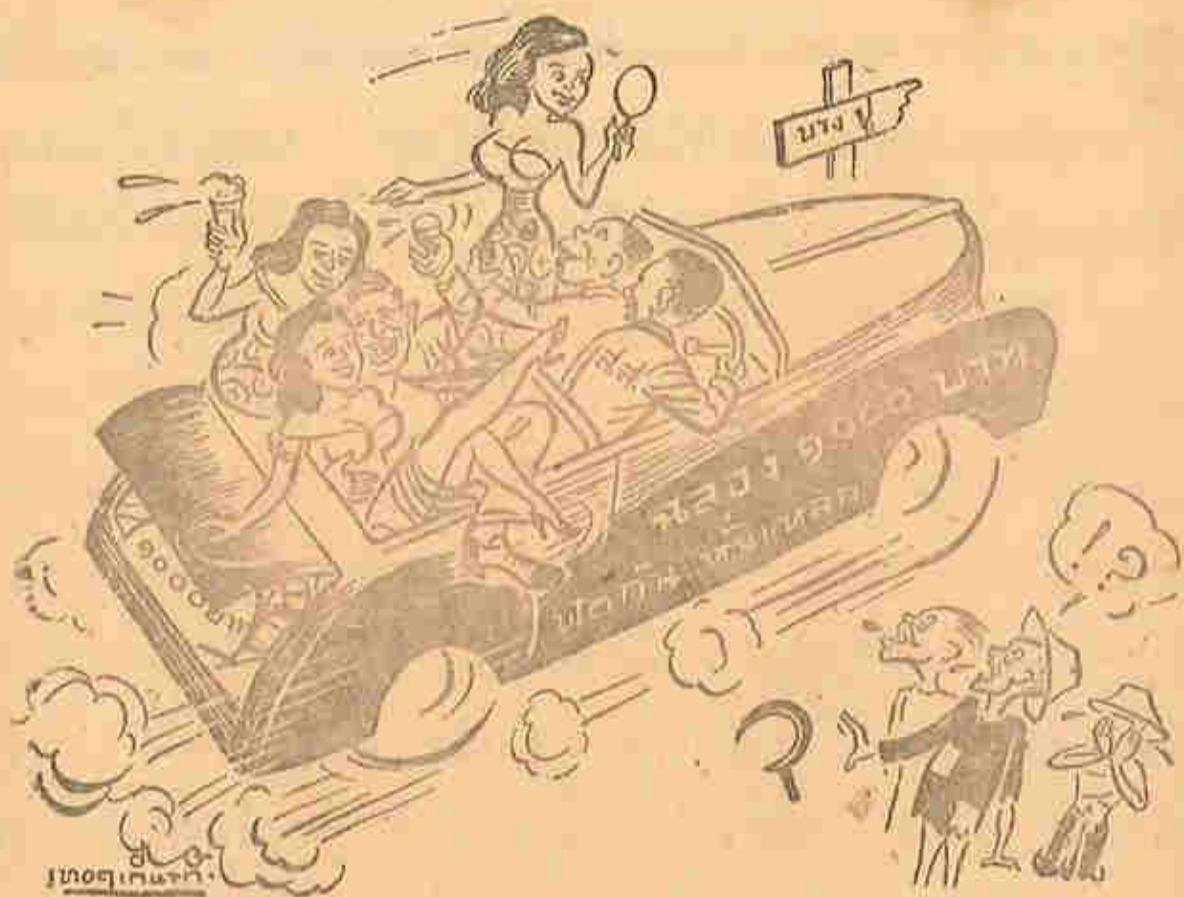
เพลิงผลาญจนผ้าจะไม่มพนกาย ชาวไม่มกน มีผู้แทนคนไทยเข้าไปเหลี่ยงแด
 หรือเปล่า? นี่แหละ, ควรจะเป็นบทเรียนของเราให้ดำนึกใจ โหมมตำหรับการคบ
 คน ที่หน้าทหลัง ยยาทงภาษศทจว “คบคนให้ดูหน้า ซอผ้าให้ดูเนื้อ” นน
 แหละท่านจะผิดหวังน้อยตง โดยละเพาะอย่างยง สันดานของก๊วยแต้ว แม้จะ
 สวมใส่อีสตรียาภรณ์ อากรณ์หรือสรฏา โทนงเก้ายตายฉตุของ โอพารเพียงใด
 ก๊วยเหล่านักไม่ดำมารถจะกวาดตางนังตั้งยงันคานก๊วยไตฉนไต การทเราจะตั้งก๊วย
 เข้าไปเป็นนักรการเมืองในสภา นักรการเมืองนงจะคชงกชตคจวามเป็นก๊วยยอว่นยง
 คำ ก๊วยพวกนงจะมานังค่านงตงค่านนังญญาทำไม นอกจกจากเมอโคมาโคกตงนได

โง่ของพระที่นั่งอินโองพร ได้ยืนค้ำหน้าเสวตฉัตรชัยแล้ว ก็นกจ๋า คนเขงเป็นผู
 ชาญฉลาด และราชครูโง่เง่าเท่าค้อน ท้าวไม่ว่า เพราะความโง่ของพตเมืองนั่นเอง
 จึงได้แต่ยกเขาไปเป็นระนาอ ถ้าเขาฉลาดพอเขาจะเลือกเขาไปโย.

เรื่องราวของเงินตราในประหัตถคณิก ทั้ง ๆ ที่เรามาชีวิตอยู่คตอด ๒๔ ช่อ
 โมงทุกจวนหนักด้วยเงิน ดูเหมือนว่าจะไม่ตอง ชย ชาย แดงเปิดย่นด้วยเงินกเพียง
 อย่างเดียวเท่านั้น คออากาศที่หายใจเขาไป แม้กระนั้นคนรอย ๆ ก็ยังพยายาม
 ชยอากาศดี ๆ หายใจ ด้วยการนั่งรถยนต์ไปแถวตุมพิน เขาคน รอยมาก
 เข้าไปอีกก็บางปู บางแฉน ชะอ้า หัวหิน หาดใหญ่ สงขลา แต่เราก้ประณาม
 คนที่ตะกละเงินจวนเป็นคนหัวเงิน งกเงิน หรืออะไรเงิน ๆ อยู่ทุกวัน ทั้ง ๆ คน
 ที่ประณามคนอื่น ก้มชีวิตอยู่ด้วยเงิน และเงินนอยกนั้นแหละที่ททาความพนาศ
 ติบหายให้แก่นุคคลมากค้อมากรายนิกแจ้ว คนดี ๆ มีนามตาช่นนายพต ชน
 เด่นามตตองคตคฤคิตตระวางไปก็เพราะเงินเยอะแยะ ชยว่าแค่คนจน ๆ ที่ไปฉกชิง
 ฉิ่งราวฉองกระเป่าเขาเลย ช่านาคเงินตราจึงทำให้คนกถวยเป็นโจรเป็นระนาอ ผู้
 หยิงเฉยเฉยคนไปก็เพราะเงินตรา ผู้หยิงไทยทตคไปเป็นเมียพวกนักเตงซาก
 กุยกเพราะเงินตรา ช่านาคของเงินตรามจนกระตงตามนุษย ไทกตายเป็นล้านค่าไป
 ได้ยั้งประหตาด นอกจากเงินจะทำให้ทุกุโทษแฉนมหันตโทษเขงแน่นไปค้อย
 พวกหัวเงินอยู่ทุกจวนแฉน จากจำนวนนั้นยังแยกไปอีกประเภทหนึ่ง คือพวก
 ไม่อ้มเงิน พวกนรารอยอยู่แฉนแต่ไม่อ้ม ต่อาปามเขาไปอีก เลยพุงแตกตาย ใน
 ขณะเดียวกั้นเงินตราก็โตทำให้เกิดใจผู้คตถนกตาดแฉนบางกระบิ ตกรามใหญ่โต
 ที่สร้างขึ้นมา ส่วนมากเป็นของนักการเมืองซึ่งปล้นไปจากกระเป่าประชาชนผู้ยาก

“เทอดเกียรติ” — “เอ็กซ์เรย์”

จน แต่เขามีวิธีการเขมออย่างแนบเนียนและเป็นจำนวนมากราคาดีเสียด้วย จึง
 กลายเป็น โจรกตมคักตมรถยนตร์แดนไกลไปบนหัวคนจนผู้ถูกปล้นตามๆกัน คิด
 ดูว่าถ้าจะมีกฎหมายบัญญัติไว้ว่า ในกรณีเช่นการปล้นเกิดขึ้น นักปล้นผู้ทำ
 การสำเร็จแล้วจะเขามายุ่งเกี่ยวกับหน้าทบริหารราชการใด ๆ ไม่ได้แล้ว เพียง
 เท่านั้น แผ่นดินไทยเราก็จะปลอดจากการปล้นไปได้ด้วยความดีใจ เพราะคงไม่มี
 ใครคิดปล้น ในเมื่อปล้นแล้วไม่มีโอกาสใช้ตำแหน่งหน้าทกระทำการเขมอเงิน
 ไม่มีโอกาสกตมรูป ไม่มีใครผู้ตกตมรถแทรกเตอร์ ไม่มีเงินบาทตมของ
 ไม่มีนายพดตมจนกระทั่งไม่มีผู้แทนราษฎรตมจนตมกันเขมอเงินเจตปอยต
 และกินอะไรค้ออะไรเขอะแยะ นักการเมืองของเมืองไทยทุกวันนี้ไม่ได้ถ่อเอาเกียรติ

ยศในทางการเมือง ซึ่งเดี่ยงที่จะพึงจารึกอยู่ในประวัติศาสตร์ ความดีรเรณู
 จากปวงชนในกรณียกจทประดับไว้ในแผ่นดินเป็นคำสดนา แต่ถอเงินเป็นคำสดนา
 แมแต่มูลค่าหนึ่งพนาทกถอบเป็นคำสดนาใดแต่ ติงนจงฟังวางใจเป็นดังคติได้
 แด้วว่า คำสดนาทมราคาถูกที่สุดในโลก คือคำสดนาของนักรการเมืองถ้อยในพระ
 ทนงชนันต์สดมาคมนเอง นักรการเมืองพวกนี้ไม่ต้องการอิสรียาภรณ์ ทประดับ
 แผ่นอก หรือถ่ายถพายอนมคายังที่จะพึงได้รับพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระ
 พระเจ้าอยู่หัว แต่ต้องการ "ชนบัตริ" ไปประดับแผ่นอกชนกัษพระ แม้ชน-
 บัตรินั้นจะได้จากการน้อลตคตโองจากประชาชน จากเครื่องไม้เครื่องมือจอบ
 เสียมในการทำไร่ไถนา ฝ่าพนักายของพวกชาวนาคาตา ๆ ถเขาทงนน ธีรูป
 รวมความว่า "เงิน" ใดกต "การเมือง" เขาไวแเด้วอย่างเดดชาคัดสนเช้ง
 แตะพุมถาน จึงสดมคอร ช.ต.พ. ตงควยเหตุผลทวถชนามาอย่างยคยาดนนแต.

จอมเผด็จการหมายเลข ๑

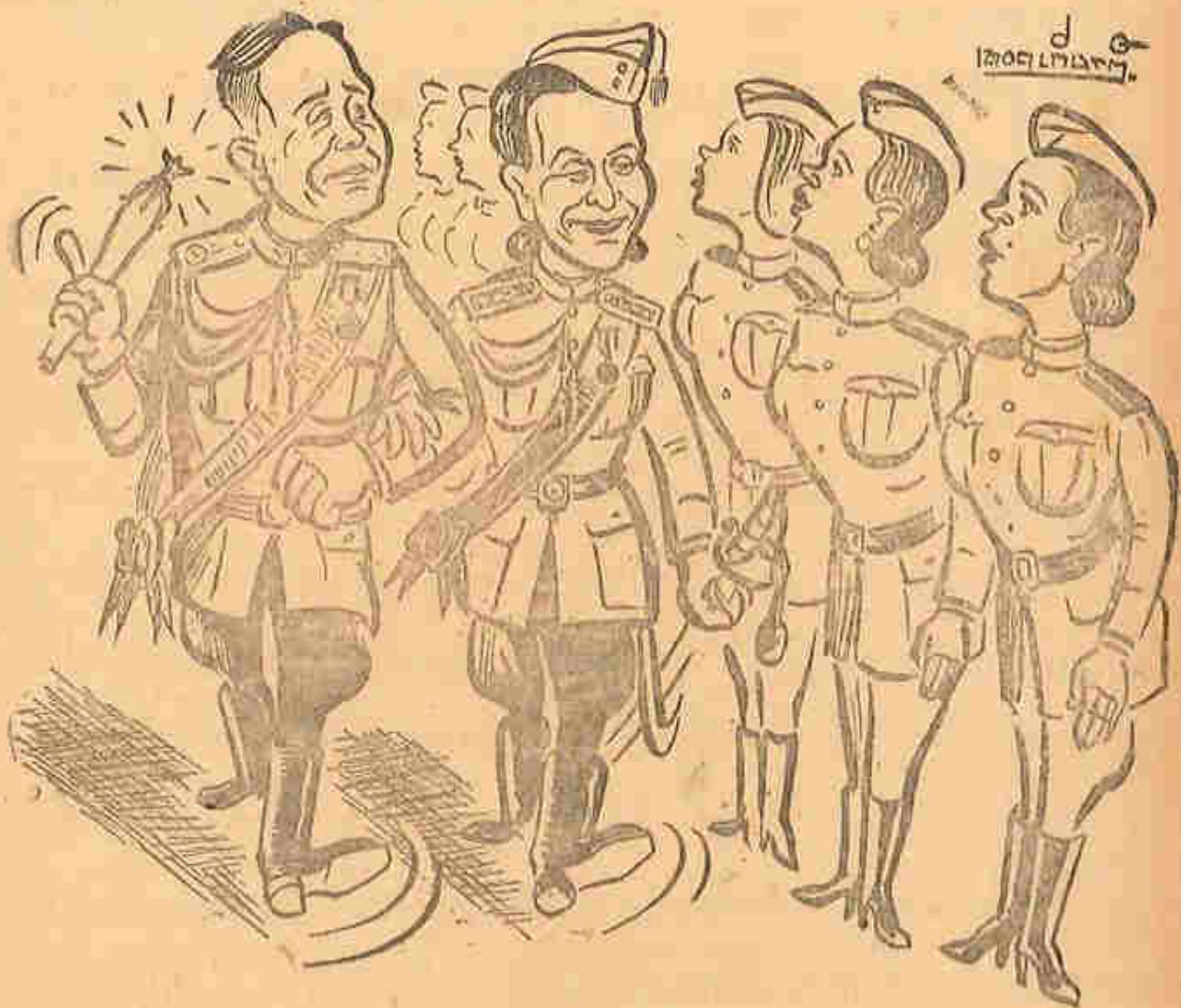
ผู้เผด็จการหมายเลข ๑ ของประเทศไทย และยังมีนามว่าต่างตัว-
หนังสือหมายเลข ๒ จนตราบนามคุณนั้น คือจอมพล เชษฐาธิราช พลเอก

ปทานุกรมการเมือง

จอมพลของไทยในยุคก่อนเป็นจอมของคนไทยจริง ๆ ทำนองเดียวกับจอมไรซ์
เยอรมันยอคนาซี, จอมพัลลภสมัยยอคนนาซีเตียน หรือจอมโตโจยอคนคนแคระ
เหตอง แต่ภายในท่าเหียบของจอมพลเต่า ก็ประดับประดาแพรวพราวไปด้วย
รูปท่านฮิตเลอร์ ท่านมุสโสลินี และท่านโตโจ พร้อมด้วยปริมาณไชยจาก
หัตถ์ของท่านเหตองนั้น ดังตั้งมาอภิชนนทาการด้วยต้นถอไม้ศรีจักร เพราะถือ
เสมือนเพื่อนร่วมดกขเดียวกันจริง ๆ ความเป็นผู้นำบุญหนักศักดิ์ใหญ่ของท่าน
จอมพลในสมัยก่อนนั้น ใหญ่โตเทียบเท่ายอคนของคนไทยจริง ๆ ในอภิชนน
สมัยจดายอนเกิด ๓๕ กรกฎาคม เต่า ปรากฏว่าร้านทำกระเช้าดอกไม้มากแห่งใน
พระนคร ไม่ได้หัดบได้เขนกันทั้งคน เพราะหน่วยราชการกรมของทุกศักรศิษ
เด่นาบดี เจ้านาย นายห้าง ไปแข่งขันประชันสร้างคความหรรษาของกระเช้าดอกไม้ม
เพื่อนำไปมอบเป็นของขวัญแก่ท่านจอมพล และเพียงรุ่งอรุณเท่านั้นเองทุก ๆ ร้าน
ทำกระเช้าดอกไม้ม ก็เรียงรายไปด้วยแถวยาวเหยียดของกระเช้า คงแต่ความ
ตั้งท้อมหวัคนจนกระตังจนลดกระเป่า ร้านกระเช้าทุกร้านในกรุงเทพฯ ๖ จึงพากัน
ถือเอา วันเกิดของ ท่านจอมพล เป็น อภิชนนสมัยแห่งคน ในการ ทำรายได้ให้
งดงามเป็นพิเศษ และนับตั้งแต่นั้นมาครั้งแรกของรุ่งอรุณเป็นต้นไป บรรดาผู้ตั้ง
ศักดิ์ยศวรฐานในกรุงเทพฯ ๖ นับด้วย จำนวนหมื่น ก็ต้องไหลไปตั้ง ทำเหียบตราไก่
พร้อมด้วยกระเช้าหรรษาโอฬารตระการตา แต่นับแต่ประตุทำเหียบจนกระตังถึง
บรรดาหินอ่อนของตึกไทยคู่ฟ้าเต่า ก็ถนหดตามไปด้วย ทุทานุกต กงตั้งใหญ่
น้อย เจ้านายเชอพระวงศ์ เด่นาบดี อธิบดี นายทหารชั้นนายพล นายพัน เมียค
เดี่ยคยัดเยียดกันประหนึ่งงานกุเซาของวันตั้งท้ายกไม่ปาน และในจำนวนบางท

“เทอดเกียรติ” — “เอ็กซ์เรย์”

คนขนาดพระเจ้าจรวงศ์เธอพระองค์เจ้า จรรณโฆทยากรผู้ยิ่งใหญ่ทั้งในราชตระกูล
 และคุณวุฒิปรีชาสามารถ ก็ยังไม่คิดขยับเขยื้อนแค่ประตุศราโก้นั้นเอง กว่าจะ
 เมียคเตี้ยคผู้งชนผู้ซึ่งก็กตเขาไปลงคจจอมพลแถมขอกระเซ้าได้ ก็รวมครึ่ง
 ชั่วโมง การไปอำนวยพรท่านจอมพลเพื่อให้ท่านชายผู้มั่งคั่งอยู่ในยุคนี้หนีออกจาก
 พระเจ้าแผ่นดินพระองค์เดียวเท่านั้น จะไม่ได้เด็ดๆพระราชดำเนิรมาขออวยพรให้

นายกรัฐมนตรีเผด็จการของพระองค์รุ่งเรืองอยู่ด้วยศฤงคาร แต่แม่กระนั้นประ-
 ธานผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ก็ได้เดินเข้าไปทำเนียบบนนแค โถ ให้เหมือนกัน
 สายเท่าสายแดง จอมพลก็ยังไม่ว่างมาจากพิธีทางศาสนาที่วัดอนัมพร ทวงคา
 นบหมันคู้ของผมเกยรตเฟ่งกระดินไปอยู่ที่ประตูทำเนียบเป็นจุดเดียว และกไฟทณ
 ททเคอไซโตคนมทมาเดยวปรากห้อมตอิมเข้ามาด้วยจักรยานยนตรของตำรวจหน้า
 ต้องหลังต้องขรรทุกทงบนกตบนพกเคมแปรระ วงคณตริกขิงทพิชากาศบรวเดง
 เพดงตวรเดรัญบารมี "พ——บุน ขงครวม" ขนตงระทกทกทกของ จอมพล
 ในยุนิพอร่มสุทธาอ ด้ายของครกขเท็ดองอวาม คุ่มทองแก่วงกระทขกนกรุงกรัง
 เป็นประกายวาววับ พร้อมกับท่านผู้หญิงมาตามในกะโปรงชุดไรต์ ก็ก้าวลงมา
 ในท่ามกกลางเสียงไซโยกกทกของ กระเข้าบุปผชาติและมาตาทักห้อมตอิมเนองแนม
 เข้ามาทุกด้าระทศ มนขางผกกับเมอครังขรวทขางเด่งงานโตคินเขาจอมพลทงาย
 ผตงไปอยู่ดำดุกทงางเขน และชอยชิตม ความเงียบเซียบเยอเกเนน กระเข้า
 ตอกไมทโครมเพยงตงอามกระเข้า และความดงบเงียบเซียบโพดแวงบ้านท่าน
 จอมพลคงจะได้คิดถึงความจริงในเวดตั้นครชากท โตกต้าวใจว่า "มบุญเขาก
 ดงมาเป็นชา พิงพระเคชเคชหาให้ไรตอช" เดียงจรง ๆ แลก็อย่างนอยทตุด
 ชิกนงและ ในการหลุดพ้นจากตำแหน่งโดยกตยุทธของมิตรทวมปฏิวคมาด้วย
 กนิกค ในการระทงของบริวารผู้ซบเตียงโตกค ได้ทำให้จอมพลศึกษาเป็นบท
 นียนของชวค—เป็นปรัชญาของชวค และพินคดงพรหมลชคไซคชากากรรมของ
 ตนเอง และคังนในการกตบเข้ามาสู่อำนาจสูงสุดใวงการบริหารอิกครั้ง จอม
 พลจึงเข้ามาครั้งแรกอย่างในฐานะ "เจ้าคุณชิตตมมุน" อย่าง ม.ร.ว. คกฤทช

“เทอดเกียรติ” — “เอ็กซ์เรย์”

ปราโมช ว่าใจเตี้ยจริง ๆ กตาวคือเป็นจอมพดทมของคูนตคด้วยควมระตักมองคูน

๑๐
๑๐๐๐๐๐๐๐๐๐

เมืองหลวงใหม่ กลายเป็นสุสาน

ข้างหน้า ด้วยความพิริยโศกรวัญ เป็นจอมพลที่วางคราแห่งอำนาจเดียวโดย
 สิ้นเชิง และดังนั้น จอมพลที่เต็มไปด้วยอภินิหารในอดีต จึงเป็นจอมพลคน
 ใหม่ที่ตระเขี่ยค้อนโยนตะตุ่มในปัจจุบัน และเป็นจอมพลที่มั่งคั่งทุกอย่าง
 โดยรวมตัวของตัวเอง ทั้งการเมืองการบ้าน ราชกิจการงานตลอดจนบุคคลใน
 แง่กต่างอื่น จึงทำให้ภาพของจอมพลกลายเป็นภาพเป็นจอมพลผู้ร่ำรวย และ

“เทอดเกียรติ — เอ็กชเรย์”

ฉบับ ๒๒ (๖) ๒๒๖๓ ปี

ทวาดระวางใน โสภคแตงตางซึ่งไม่ใช้เรื่องราวของนักการเมืองจะพึงสนใจ แต่โดย
เหตุทราบชื่อนามของจอมพตนนหมายถึง “โพบุชด้วยตั้งคราม” เพราะฉนั้น
หลังจากที่จอมพตได้ขอกรมทัพรบศึก กับ บวรเศรษฐ์ เสนาบดี เกาของ สม เชนมาแล้ว
จอมพตก็กระ โจนเข้าสู่การ ฌรงศกยอน โดจน และตั้งครามมหาเสวยบุรพาต่อ
มา ซึ่งกมิไรเพียงปร โยถานเพียงเท่านี้ เพราะทั้ง ๆ ที่เขาไปในสภาพของก้าน
เจ้าคุณชดดมุนศักดิ์ แต่การกบฏ กศุช. ก็กตบประทุรณมา และเข้าตั้งด้วย
การจลาจลด้วยดวงทอดง ยังกนป่นไปทราวประดังศ หากแล้วพระสยามเทวาธิราช
ทรงช่วยกำจัดให้ลดจนแห่งการจลาจลจนลงเสีย โดยเร็วพลัน ฉฉนั้นแล้วประเศ
ไทยจะคงเนองนงด้วยนำศวและ โดหตมากกวางนอภกถายเทานัก เสร็จจากศึก
จลาจล และคว้นทองในการปราบปรามยังไม่สิ้นทราวไปดี จอมพตผู้พิชิตด้วย
ศึกตั้งครามก็ได้พบกับศึกคอมมูนิสต์ทางภาคใต้ ซึ่งได้ขอพระบรมราช โองการให้
ทหารปราบปรามไปแล้ว.

Movement ในทางการเมืองของจอมพตในปัจจุบันนี้ ซึ่งเพียงแต่ได้ก้าว
เข้าไปกอนโยบายทางการทหาร ในฐานะรัฐมนตรีกว่าการกระทรวงกลาโหมด้วย
ในครั้งหลังนี้ ทำให้หนักพินิจเหตุการณบ้านเมืองบังใจเขาว่า จอมพตกำลัง
ตั้งเตในการไร้อำนาจอันเด็ดขาด หรือไร้ดทรณูนาอีกครงหนึ่งเป็นแน่มนนิ เพราะ
ผลแห่งการบริหารบ้านบริหารเมืองด้วย ความ เด็ดขาดใน สมัย ที่คงคนเป็นผู้นำนั้น
ได้สร้างควมเรียบรรมและทนอกทนใจให้แก่จอมพตยิ่งกว่าดมยนมากมาย และ
บางทเมือประเทศไทยจะคงเสถียรกับปัญหาคอมมูนิสต์ ปัญหาของการใช้ควม

“เทอดเกียรติ — เอกลักษณ์”

เดชะคุณพระศรีวิสุทธิวงศ์ นายพรต ประยูร “พุทธเรขแห่งเมืองไทย”
ได้เคยกล่าวไว้ว่า “ไม่มีคนใดที่แต่เพียงสุราแต่ไม่เมาหนักใด ก็ยอมไม่มีคนทแต่ด้วย
อำนาจแต่จะไม่เมาอำนาจฉนน เพราะฉนนเมื่อผู้แสดงการจ่อมพตทจนกตบ
มาดี อำนาจชากรจะตอองคอบคุดตอไป.

จับกบฏ-จับจลาจล

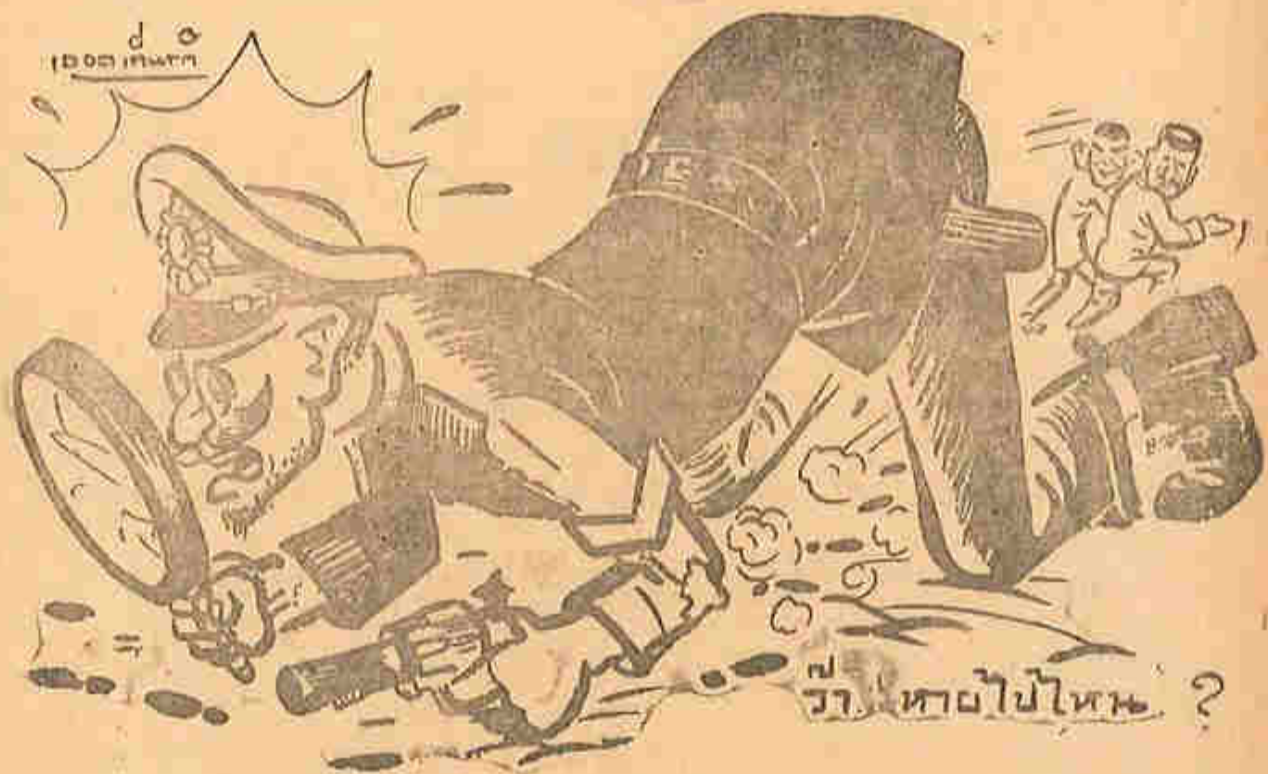
การจับในเชิงราชทัณฑ์เกี่ยวกับการเมือง มีจับประเภทเดียวกัน จับกบฏ
 จะเป็นกบฏเพื่อทำลายล้างรัฐธรรมนูญก็ดี กบฏล้มรัฐบาลด้วยกำลังอาวุธก็ดี
 หรือกบฏแบ่งแยกดินแดนก็ดี นับตั้งแต่ ประชาธิปไตยของเราได้สถาปนา ชวศ
 ชวาตงบนแผ่นดินไทยมาแล้ว ๑๖-๑๗ ปี เป็นระยะเวลาที่พิสูจน์ได้อย่างดีว่า ประชา
 ธิปไตยของเรามีข้อดีเพียงระบอบเท่านั้นเอง เพราะตราขโมยแต่การก่อการ
 กบฏ การจับกบฏ การใช้กำลังเพื่อกำราบกบฏ การต่อสู้เพื่อกบฏ หรือการจลาจลโดย
 วิชากบฏนั้น เมืองไทยเราจะหวังผลอะไร แน่ใจจากประชาธิปไตยนั้นหาได้ไม่
 เพราะระบอบประชาธิปไตยนั้น เป็นระบอบของการสถาปนา Government by The
 People (รัฐบาลโดยประชาชน) อยู่ เมื่อประชาชนทั้งประเทศ เดอกประชาชน
 จำนวนหนึ่งขึ้นเป็นรัฐบาล แต่งตั้งประชาชนจำนวนหนึ่งไปควบคุมการบริหารของ
 คณะประชาชนผู้เป็นรัฐบาล หากรัฐบาลประชาชนชุดใดมีความเลวทรามก็ขับไล่ได้
 ส่งออกไป โดยจัดประชาชนชุดใหม่ ขึ้นเป็นรัฐบาลแทนแล้ว ระบอบนี้จึงนับว่า
 เป็นระบอบที่โค่นล้มประมุขสำหรับการกบฏอยู่โดยธรรมชาติ เพราะประชาชนจะถูก
 ชวนคิดการกบฏต่อประชาชนด้วยกันเองได้อย่างไร? เว้นแต่ประชาชนจำนวนที่ควบคุม
 การบริหารของรัฐบาลนั้น รวมมือทุกจริตคอชาติบ้านเมืองด้วยกับรัฐบาล ก็

ปทานุกรมการเมือง

จำเป็นต้องมีประชาชนอีกกลุ่มหนึ่ง ถูกขับเตะออกไปทั้งสภาและรัฐบาลอย่าง
รัฐประหารคราวที่แล้วของไทย ซึ่งคณะทหารส่วนหนึ่งได้ถูกขับไล่กาตั้ง
จับได้รัฐบาลออกไปจากตำแหน่ง ได้ส่งมาอีกสภาออกไปจากพระที่นั่งอนันตสมาคม
เพราะบ้านเมืองกำลังจะเป็นขี้ข้าเขาอยู่ในทุก ๆ ทาง (แม้หากสภาจะไม่ได้ร่วมมือ
แต่เสกุนทรอิน ปล่อยให้รัฐบาลกระทำการชั่วร้ายได้ตามชอบใจ ก็ถือเสมือน
ร่วมมือด้วยโดยตรง)

การจับกุมครั้งใหญ่ ในสมัย ประชาธิปไตย ของเมืองไทย เราเท่า ๆ ที่เราจะ
จากกันได้ ก็ครั้งเจ้าพระยาจรเขชยกทัพมาครั้งหนึ่ง ซึ่งถึงขนาดต้องจับไปปล่อยเกาะ
กันเป็นเวลาดับ ๆ บั ครองทัพของจับเมื่อครั้งหลวงพิบูลฯ ถูกยิง และถูกวางยาพิษ
ซ้ำซาก ครองสั่งอัญญาณกันไปรวม ๑๘ ค่ำในตระแตงแก้งบางขวาง ครองทัพตาม
เมื่อคราวรัฐประหาร ซึ่งจับกันเป็นการใหญ่ แต่จับ ๆ ปล่อย ๆ กันอยู่จนวาย
เพราะไม่รู้ว่าเป็นศัตรู หรือไม่เป็นศัตรู ก็เฉยเหวี่ยงแหขนมาพดกทของคู่ แต่
โยนทิ้งนำไป ครองนายพดตพรเนตร เสนาธิการใหญ่ก็ยกครั้งหนึ่ง ซึ่งเดินเอากรม
เสนาธิการแทบต้องยุบเลิกไป เพราะตากคอเสนาธิการคัวเข้ ๆ เขาตระวางไปเป็น
แถว ที่จับไม่ได้ได้ไม่ทัน ก็เกิดลอบอกนอกประเทศจนกระทั่งบัดนี้ และนับตั้งแต่
รัฐประหารเป็นต้นมา โดยเฉพาะที่มี การจับกุมนายทหารฝ่ายเสนาธิการครั้งใหญ่
ประชาธิปไตยเมืองไทย แผ่นดินเมืองไทย พดกนิกรของไทย สภาเมืองไทย
และรัฐบาลเมืองไทย คุณเหมือนจะได้คักอยู่ในความมตลตมของกตดินโลกบฏ, การ
ปฏิวัติและรัฐประหารอยู่ทุกตัวทุกวัน ทุกเวदानาที่ หนังสือพิมพ์ทุกวันแทบทุก
ฉบับ ประโคมแต่ข่าวการกบฏ การปฏิวัติ ข่าวเตรียมการปะทะ เตรียมการ

“เทอดเกียรติ” — “เอ็กซ์เรย์”

รับมือ จนกระทั่งตั้งตัยกันอยู่ในระหว่างนั้นว่า เราได้ขยู่กันระหว่างปตายดอก
 ปตายดาบ ปตายตุกระเบิดซึ่งจะปะทุขึ้นมาไม่รู้วันใดเวลาใด ในขณะที่ยกค้ำ
 หนึ่ง ก็ดูคนไทยเราช่างเต็มไปด้วยการหันกระตักหินหาที่จะคิดกบฏ คิดรัฐ-
 ประหารกันอยู่จนยั้งค้ำ จนกระทั่งไม่คิดจะทำมาหากินอะไร และดูว่าการกบฏ
 รัฐประหาร ยึดอำนาจนั้น มันเป็นเรื่องง่ายตายเดี่ยวนะไร เพราะถ้าฝรั่งได้อาน
 หนึ่งล่ขพมพ ไทยเราในระหว่างระยนั้น พบแต่การเตรียมการ REVOLUTION
 ทุกวันแต่ก็คงจะชนตุกเถียรยเดือนละ ๓๐ ครั้งเป็นแน่แท้เดยว.

จลาจล

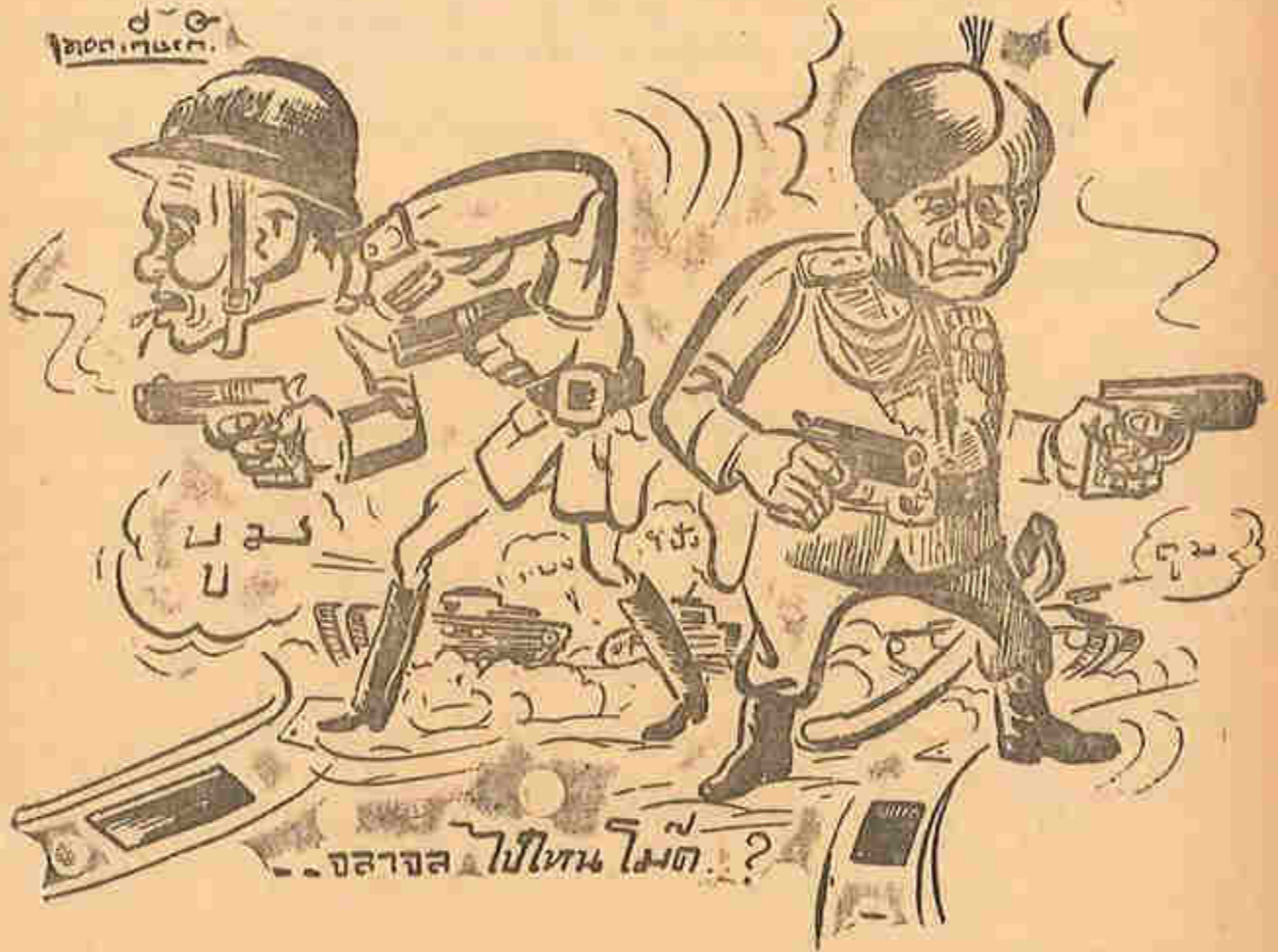

พิเคราะห์ที่พิทตามกฎหมายคำว่า จลาจลตามมาตรา ๓๘๓ บัญญัติไว้ว่า

“ถ้าบุคคลมีผู้คุมกัน ๓ คนขึ้นไป ใช้กำลังทำร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะทำร้าย หรือมีนัยกระทำกรอย่างใด ๆ จนให้ผู้นายในบ้านเมืองของท่านเกิดความวิตฐานก่อนการจลาจลซึ่งระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน และให้ปรับไม่เกินกว่าร้อยบาท ถ้าในพวกที่ก่อการจลาจลนั้นมีกำลังตราอาวุธไปด้วยตั้งแต่คนหนึ่งขึ้นไป ท่านว่าพวกนั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินกว่า ๒ ปี และให้ปรับไม่เกินกว่าสองร้อยบาท”

พิเคราะห์ตามความหมายของจลาจล ตามกฎหมายอาญามาตรา ๓๘๓ พุทธศักราช ๒๔๖๑ กุฎก. ที่เกิดขึ้น อันได้แก่การยิงและพังพินาศ ณ พระบรมมหาราชวัง กระจกหน้าต่างด้วยปืนใหญ่ และยิงต่อสู้กันด้วยรถถัง คัชรถถังจนหมอบไปด้วยกัน สถานที่ยุทธกระจายเสียงถูกยึด และตามมาไปกวนนรกคอก ต่างฝ่ายต่างกัน สถานที่ยุทธกระจายเสียงโฆษณาอันแดง กยอมวิจารณ์ได้วาพฤติการณ์ในครั้งนั้น ไม่ใช่จลาจลตามความหมายของกฎหมายมาตรา ๓๘๓ คงเป็นจลาจลตามความหมายของรัฐบาต ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเป็นกำลังตั้งฉนวนน้อยเหตุเกิน มาก่อความไม่สงบขึ้นในบ้านเมือง หากแต่เป็นการจลาจลที่ท่านจอมพลกิด ท่านหัวหน้ารัฐประหาร

โดย: ศ.ดร. ก.

รองหัวหน้ารัฐประหาร รัฐมนตรีเล่านาบคกค คชงวงเงินหนาเขาไปอยู่ในความ
 คุ้มครองของวังสกุหลาบ แต่แว้งแว้งใจพูดว่า เป็นการจลาจลไปพตองเพื่อ
 ปลดอบขวัญประชาชน ในขณะที่สถานีวิทยุของอีกฝ่ายหนึ่งประกาศเรียกเรอรถทุก
 ลำให้มายอมบับาร์คกรุงเทพฯ ๑ ประกาศการยึดสถานีต่างๆ ได้สำเร็จ อีกทั้งทาง
 แนวนรบ ได้จับพิตโอบส่วนใต้ของพระนครทั้งหมดโดยกำลังรถรบดันทนาคันทนบก
 โดยกำลังปืนใหญ่ ปืนกล และบารซูก้า แนวอดหนามแตรดนามเพดาะ
 จลาจลตามความหมายของรัฐบาท จึงเป็นจลาจลที่ประกอบด้วยกำลังพตงมหา
 ศาสตร์ และหวุดหวิดจวนเจียนจะตอกันของเดอดแผ่นคิน ถ้าหากพระดัยามเทวาชิ-

ราชไม้อุปราชให้เมื่อนำบางประกงแห่งฉากจนถึงด้ามท่ม และพวกก่อการจลาจล
ไม่ค้นทุรังมาพ่นทางวิญญูกระจายเลี้ยงเตี้ยก่อนให้ฝ่ายรัฐบาตรู้ตัว.

จลาจลตามความหมายของรัฐบาต จนกระทั่งเรียกจลาจลโตเต็มปากจน
หมายถึงเมื่อได้ปราบปรามแล้วราบคาบ จนกำลังฝ่ายจลาจลปราศด้วยพ่ายแพ้ย
เย็นต้นเชิงแล้ว มิฉะนั้นก็ใช้ เพราะถ้าหากฝ่ายที่เรียกจลาจลในรัฐเข้าวันที่
๒๗ กระทำการยึดอำนาจสำเร็จบ้านฉกไม้มใครทำนายถูกว่า จอมพลภัก พต.โท
ณ ๑ หลวงกาจ ๑ และบรรดารัฐมนตรีมนตรีไทย ยึดฉกใหญ่หน่วยทั้งหลาย ยังจะ
มเหตอแค่ชออยู่ในแผ่นดินแห่งการจลาจลนทรอ หรือจะยังมีแค่ชออยู่ในตำระบบ
เรือนจำหนักโทษนั้น ไม้มใครทราบ เพราะที่แน่นอนที่สุดคือ เมื่อคืนวัน ๒๖ น
อวรามันหรือเกิดจจะไม่ทนการ จึงประกาศตั้งรัฐมนตรีโดยเพียงตามฉกกระทรวง
กับคณายกรัฐมนตรีท่านเอง ยังชวคอยู่ชกรวด ๒๐ กงฉกคน ตั้งนั้น เมื่อได้ทำ
การจลาจลยึดอำนาจได้แล้ว ก็คงจะประกาศตั้งรัฐมนตรีเพิ่มเติมเช่น นายทอง-
เปลดจ ชตภูมิ นายถวิล นายทองอินทร์ นายจำตอง นายประสิทธิ์ นายปรา-
โมทย์ พต.ศ. ต. ศรีวานิชิต ดร. ทอ เป็นรัฐมนตรีว่าการแต่ช่วยว่าการเป็นทิว
แถวไปหมด ส่วนท่านปรกติคงดอยชายเข้าทำเนียบอันตั้งเดิมของท่านตามเดิม
พร้อมกับประกาศไชโย "ปรี๊ดจงเจริญ!" ดังกึกก้องในฐานะเป็นผู้วิฤทธิ ภาย
ในทำเนียบท่านผู้นี้ ผ่านจากการสถาปนาอำนาจชุดใหม่ตั้งเรียบร้อยแล้ว ประทับ
รัชชวาทก็คงต้องตระการช่วงโชติ เนื่องในการเดยงรับขวัญดม โภชนายเฉตยว
ปทุมรส นายชิต นายบุศย์ ร.อ. อธิราชย์ ผู้ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ปลงพระชนม์
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ภาวระกัจจากนั้น ก็คงจะตำเนรการ
จัดตั้งศาลพิเศษพิจารณาพวก คณะรัฐประหาร และ คณะรัฐบาต ที่ กำเนิดจาก

“เทอดเกียรติ” — “เอิกขเรย์”

การรัฐประหารเป็นทิวแถว แสดงการณ์จากรัฐบาลใหม่ภายใต้บังคับการของนาย
ปรตักจะพรังพรมายังประชาชนเป็นตะลอกคลื่น เพราะบรรดาพวกนี้ รวดวานด้วย
คนไทยนั้น ถ้าหากจะคอยกรอกจะเป็นความจริงหรือความเท็จเข้าในหูวันหนึ่งคำทุก
วันทุกวัน โดยปราศจากการคัดค้านจากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแล้ว ไม่ว่าจะเท็จจะจริงก็
เชื่องตงตั้ง ความสงบเรียบร้อยกับตนเอง.

ดูแต่เมื่อคราวปฏิวัติ ๒๔ มิถุน. ประกาศประนามกษัตริย์เจ้าคุณมเหศว
คนที่เคยกราบไหว้กับศรัทธาตามถนนหนทางร่มป่าทิวมาหยก ๆ ก็เกลียดกษัตริย์
แต่เจ้านายเจ้ากระตักตาชนมาทันที คราวพระยามโนฯ เป็นนายก ครั้นปฏิวัติชน
ได้ขึ้นมา บอกกล่าวว่าพระยามโนฯ จะอ้างคณะราษฎร โดยจะนำดมบรรณาญา
ตทกตบมาอีก คนก็เชื่อ ต่อมาเจ้าบรรเดศวกรทาทพเข้ามาเรียกรองให้รัฐบาต
ดำเนินระบวนการประชาธิปไตยอย่างแท้จริง รัฐบาตทางกรุงเทพฯ ประกาศไปคุม
เดี่ยว ว่าเป็นพวกก่อการร้ายมาทำลายบ้านทำลายเมือง คนก็หลงเชื่อไปหมด
มาสมัยจอมพลเรือธำนาจเป็นเผด็จการคนก็เงยบเขยิบ ไม่เคยมีใครบ่นว่าเดือด
ร้อนอะไร ข้าราชการถึงวันพุธก็ร่างจดสั้นคดี ครั้นจอมพลคว่ำตงไป รัฐ-
บาตใหม่แต่สภาชุดเดิมประณามจอมพลบ่นปี คนก็พลอยเกลียดจ่อมพลเจ้ากระ
ตักตา ขว้างหมวกทง ขว้างเกือกทง ว่าเผด็จการให้เจ็บใจ ดับมาถึงสมัย
หลวงรำวง ๆ ก็นจอบกินเดี่ยมกินเวสปอยด์ กินข้าวสารคนก็เฉย เขาให้ชาว
โดยเขาว่าบ่นให้กนกกันเขาไป หาซื้อข้าวได้ยาก บ่นประเดี๋ยวประด๋าวพอขึ้น
ก็เดกบ่น ครั้นรัฐประหารคว่ำโครมตงไป บอกว่ารัฐบาตรำวง ๆ ไม่ได้ความก็เฉย
บ่นตามว่าไม่ได้ความกันทั้งชาติ ในหลวงส่งพรรคในสมัยนายปรตักตั้งด้วยเหมือนกัน
ว่าจะถูกตบปลง แต่ครั้นแสดงการณ์ชอกมาว่าอุปัทวเหตุ ตงคำตกลางเมืองว่า
อุปัทวเหตุก็เชื่อเอาตอ ๆ ครั้นรัฐประหารคุมว่าในหลวงถูกปลง ก็ว่าปลง

ตาม บางทียากกว่าหนักแต่กระทบถึงวามกमानานแต่ดวงตาของมคนชั่วชาติตอช
ชนไปปดงพระชนม.

เมื่อกำหนดถึงอุปนิสัยใจคอของพนของชาวไทยเราว่าเป็นเช่นนี้แล้ว โฉน
หากเมื่อนายปรตเขามาจะแสดงการณให้คนหันเหไปได้ตามชอบใจ, ไม่ได้ และ
คนไทยก็จะเซอเฉยด้วย.

จุดจลตความหมายของรัฐบาล เป็นจุดจลตความหมายอกฤษ
เพราะ ว่าขนาด คนใหญ่คนโต ของ วงแจนกันเป็น จาระหวอนกตว หงชาติตาม ๆ กัน
แต่จึงไม่ใช่จุดจลตความหมายของกฎหมายอาญามาตรา ๑๑๓ ที่มีโทษ โปย
เพียงจำคุกไม่เกินสองปีและปรับไม่เกินสองร้อยบาท เพราะถ้าโทษ โปยเพียงเท่านี้
ก็ดูเหมอนจำ เมืองไทยเราจะไม่ต้องทำมาหากินอะไรกัน ก็จะต้องคอยจุดจลต
ยึดวัดพระแก่องจรหดงกันเสมอไป.

ทจริง, การจุดจลตที่เกิดขึ้นในคราวใดก็ตาม รัฐบาลก็ไม่ควรจ
ปล่อยให้มันไป เพียงจับคนได้คุกได้ตรวน แต่จากผลการดอชดงอนั้น นำ
จะเป็นเรื่องที่รัฐบาลควรจดำจรจตรจคราคูตัวเองว่า ตามมอตามเทามแสด
เหตุชระหระชย์ตรงไหนบ้าง ถ้าถูกชอย่างจุดจลตเขาว่า ก็ควรจคตบแต่งบาศแสด
เสียที มิฉะนั้นก็จะมีประโยชน์อะไร ที่เราจะตะ โทนกันปาว ๆ ว่าประเทศฉนั้น
ประชาธิปไตยจ้ แต่ใช้กำลังยึดอำนาจกันร่ำไป !

จีน-ไทยมิใช่อันไกล

เมื่อหลายปีมาแล้วฝรั่งมาเมืองไทย ครั้นกลับชกไปแทนที่จะเขียนยก
 ย่องเมืองไทย กลับประณามเมืองไทยว่าเป็นเมืองป่าเถื่อน คนผู้ชายมีหญิงเหมือน
 ก็นิยมคอง แต่ที่จริงผมจนถึงเปิดอกกายท่อนบน ผู้ชายทั้งหนุ่มทั้งแก่ชอบเดิน

กีฬาตีไก่ กัดปลา บ้านเมืองเต็มไปด้วยอสรพิษ ดิน ยุง แฉงจัน ถ้าจะไปเมือง
 ไทย ต้องพกยารักษาโรค และอาจจริงจะปลตตะกัย โดยจะเพราะอย่างยิ่งในเมื่อ

“เทอดเกียรติ” — “เอิกขเรย์”

ประสงค์ คนไทยยังไปยืนดูด้วยความสนใจ หาได้ทีไหนในโตกนบ้างอย่างเมือง
ไทยนี้ บางทีไปยืนดูถูกดูหงอนนอนตายข้างถนนอยู่สามวันสามคืน ตำรวจจึง
ตากไปไว้วัดตอน รวมความว่าชาติไทยเป็นชาติที่กรบถ่มข้อเสียจริง ๆ และชาติ
ยังเป็นชาติที่ระดมอำนาจไว้ให้ดูกลหลาน.

ตำรวจเมืองไทยไม่ต้องทำมาหากินอะไร เพราะส่วนใหญ่ ค้างคอยค้อม
มองว่าใครทำอะไร ทีไหนคิดกบฏกันบ้าง ก็ดูกันกวาดตางเสียเป็นคราว ๆ ไป.

รัฐธรรมนูญเมืองไทยไม่มีความหมายอะไร เมื่อครั้งมีใหม่ ๆ เคยพูดกัน
ว่า รัฐธรรมนูญนี้จะต้องใช้บังคับด้วยร้อย ๆ ปี ซึ่งดูกลหลาน ซึ่งเหตุน แต่ครั้น
จริงจึงเข้า ภายใน ๑๖ ปีเศษ ก็ต่อเจ้าไปไม่รู้ก็ถ่มข้อก็ถ่มบ ใครช่วยอำนาจ
เจ้าก็ถ่มข้อก็ถ่มบไป เขียนขึ้นใหม่ให้ดูกลหลานตัวเอง รัฐธรรมนูญเมืองไทย
วิวัฒนาการไปตามภูมิประเทศเหตุการณ์ และอริยาคัยส่วนบุคคล กต่างคือ ถ้า
ยามใดต้องการเชิดชูพระมหากษัตริย์ก็ให้อำนาจแก่กษัตริย์มาก ยามใดต้องการ
ให้ทุกสิ่งทุกอย่างภายใต้เงาของรัฐบาล ก็เขียนให้เป็นรัฐธรรมนูญของรัฐบาล
ต่อไป ถ้าอำนาจสูงสุดเกิดไปตกอยู่กับสภาเจ้า ก็ร่างให้เป็นรัฐธรรมนูญของ
สภา บางทีอยู่ไปอยู่มาบ้านเมืองก็เกิดเป็น โมฆะไปเสียเจ็ดแปดวัน.

เมืองไทยนี้จึงเป็นเมือง ที่เต็มไปด้วย การ เปลี่ยน และ ความเปลี่ยนแปลงด้วยเหตุ
ต่าง ๆ เหล่านี้ โดยเฉพะอย่างยิ่งพอ ๆ กับความแปลกเหมือนกัน กต่างคือ
เปลี่ยนใดตั้งแต่ข้อคนจนถึงข้อประเทศ ถ่มยหนึ่งข้อตัวเองที่พอแม่คงมาให้ใช้คง
แต่เกิด แก่จนเกือบจะเข้าโงงแล้ว ก็ต้องเปลี่ยนไป มิฉะนั้นจะได้รับปฏิกิริยา
หลายอย่าง ตั้งแต่ถูกไล่ออกจากราชการจนถึงงตบ่าเห็นจบ้านาญ

แผ่นดินเมืองไทยนี้ นอกจากจะเป็นแผ่นดินแห่งการเปลี่ยน แผ่นดินแห่ง

ปทานุกรมการเมือง

ความแปลก แต่ยังเป็นแผ่นดินแห่งความขบขัน คนทขบขบนั้น ไม่ใช่ขบขบ
คือ พวกเจ๊กนั้นเองขบขบ ถ้างอคือ เดรัจฉากรปราบกบฏ เดรัจฉากรปราบจลาจล
กบฏการกบฏเดียวกัน เจ๊กกษัตริษราชบวชนยกตราชาวตราเป็นตั้ง ๆ หูลตามและ
อาหารเจ๊กตำรพตริเป็นคั้น ๆ รก เหยงเดรัจฉา กบฏการเดอนยัค เดอนสน ประคัม
เหวี่ยง ประคัมตราโดยเจ๊กเป็นผู้นำ ถังรวมแหวนฮักฮักให้ตำรวจเจ๊กนำไป
ให้สรวม.

ผลที่ได้รับจากความอ่อนน้อม หรือจากการเปลี่ยนแปลงนั้น คนไทยผู้
เป็นประชาชนพลเมือง ไม่ได้มีส่วนบุญส่วนทานอันใดด้วย นอกจากจะได้ยั้ง
เต็มเม็ดเต็มหน่วย ก็โดนตักตวงนอนตายข้างถนน ถูกเมียรชองให้กาธรรตเสีย
ใจ ถ้าเปลี่ยนแปลง ผลตกใดตกแก่บุคคลเพียงกลุ่มเดียวคณะเดียว บ้านเมือง
จะเจริญขึ้น คนจะรอยช่นหรือ ก็เปล่าทั้งนั้น รวมความว่าคนไทยไม่ได้รับผล
อะไรด้วย ไม่ว่าจะยึดอำนาจรัฐบาลสำเร็จหรือไม่สำเร็จ ก็ "บ้านมาพาศคือ
ถน" นั้นเอง ผลแห่งการร่ำรอยถ้ำถ้ำจริงจริง รับรองได้ว่า ได้แก่คนเจ๊ก
ผู้ซึ่งได้ด้วยความร่ำรอยช่นเป็นพิเศษ ดังนั้นไม่ว่าเหตุการณ์จะเป็นอะไร ตั้งแต่
บุคคลจนถึงประเทศชาติ เกิด-ตาย ทำบุญ พิธีของทุกอย่างทุกประการ หมายถึง
ถึงเจ๊ก จลาจล กบฏ รัฐประหาร เปลี่ยนแปลงการปกครอง ผลตกคือ
เจ๊ก ร่างรัฐธรรมนุญเดรัจฉดของกันก็เจ๊ก เปลี่ยนรัฐบาลตามฉกทางรัฐธรรมนุญ
นายกรัฐมนตรีเชญเตงกเจ๊ก ฝรั่งเศสโลกมาประชุมในเมืองไทยก็เจ๊ก ถูกตัก
กระสุนตายจากการรบ หรือการจลาจลในประเทศ ตายก็ตองช้อโดงจากเจ๊ก
รวมความว่าแผ่นดินเมืองไทยนี้ เป็นของไทยจริง แต่ผลตกคือเจ๊ก โดยบารมี
เจ๊ก และเพื่อเจ๊กไปเสียทั้งนั้น.

๖ ฉา - ดาวบอด

ดาวดวงหนึ่งในรัฐสภาที่มีเด่นชัดอยู่ภายใต้ โคมพระที่นั่งอนันตสมาคม
ในบัดจุบันี้ คดุกเคด้าอยู่กัับดาวดวงอื่น ๆ แต่เป็นดาวที่ประหลาดกว่าทุกดวง จน

ดาวบอด อาระวาด

กระทั่งเป็นท่งดัยกนทอไปว่า เป็นดาวที่จืดแ่ดก่าเหินคมาจากภายใต้แผ่นฟ้า
หตั้งคาแดง เพราะพฤติกรรมทุกพฤติกรรมที่แ่ดงออกมาไม่ได้เป็นพฤติกรรม

ปทานุกรมการเมือง

ของบุคคลผู้ล้มบรรณด้วยตั้งตัมมชัญญะ แต่การศึกษาเกี่ยวกับดาวดวงหนึ่งของ
บรรณานักดาราศาสตร์ทั่วไป ฝ่ายหนึ่งมีความเห็นเช่นประการต้น แต่ฝ่ายหลัง
มีความเห็นว่าเป็นนโยบายของผู้ประพฤติกวเป็นดาวดวงตนเอง ซึ่งเป็นการหา
ผู้มั่งคั่งอยู่ตลอดเวลา โดยอุระเพาะกจากเขตคเดออกคองเมืองนคร ซึ่งคนนครตั้ง
เขาเข้ามาเป็นผู้แทน และประการหลังนี้ ยิ่งเป็นสิ่งที่ควรพิสูจน์ได้แม่นยำว่า ก
โกลดความจริงอยู่มาก เพราะคนดี ๆ มีความรู้ความสามารรถปานใด ไปสมัครแข่ง
กับดาวดวงนี้เป็นเงกตัมมาทุกที ดังนนั้น, ภายใตโคมพระที่นั่งอนันตคีมาศมัจ
ไม่คอยมี โอกาสได้เข้าส "ตวงบยต" เป็นชาประจำเดย และเป็นดาวที่กระทำไดทุก
อย่าง ตั้งแต่แต่งอภินหารข้างถนนรนแคม แต่งเครื่องแบบสัมาชิกเคมยศ ข
ควายไปตามถนนหลวง จนกระทั่งอาตวาคองตำรวจจ้งภาตวาคออกออกไปจากที่
ประชุมสภา ความดังดังในชอททำไมคนนครคีรชรรนราชจ้งตั้งเข้ามาเป็นผู้แทน
ในสภา ใครซึ่งคนอนทงหตายเดย? คงจระไม่มีใครตอบโคตแตถูกลูกของยังไป
ถว่าคนนครคีรชรรนราชเอง.

ไชยกาล

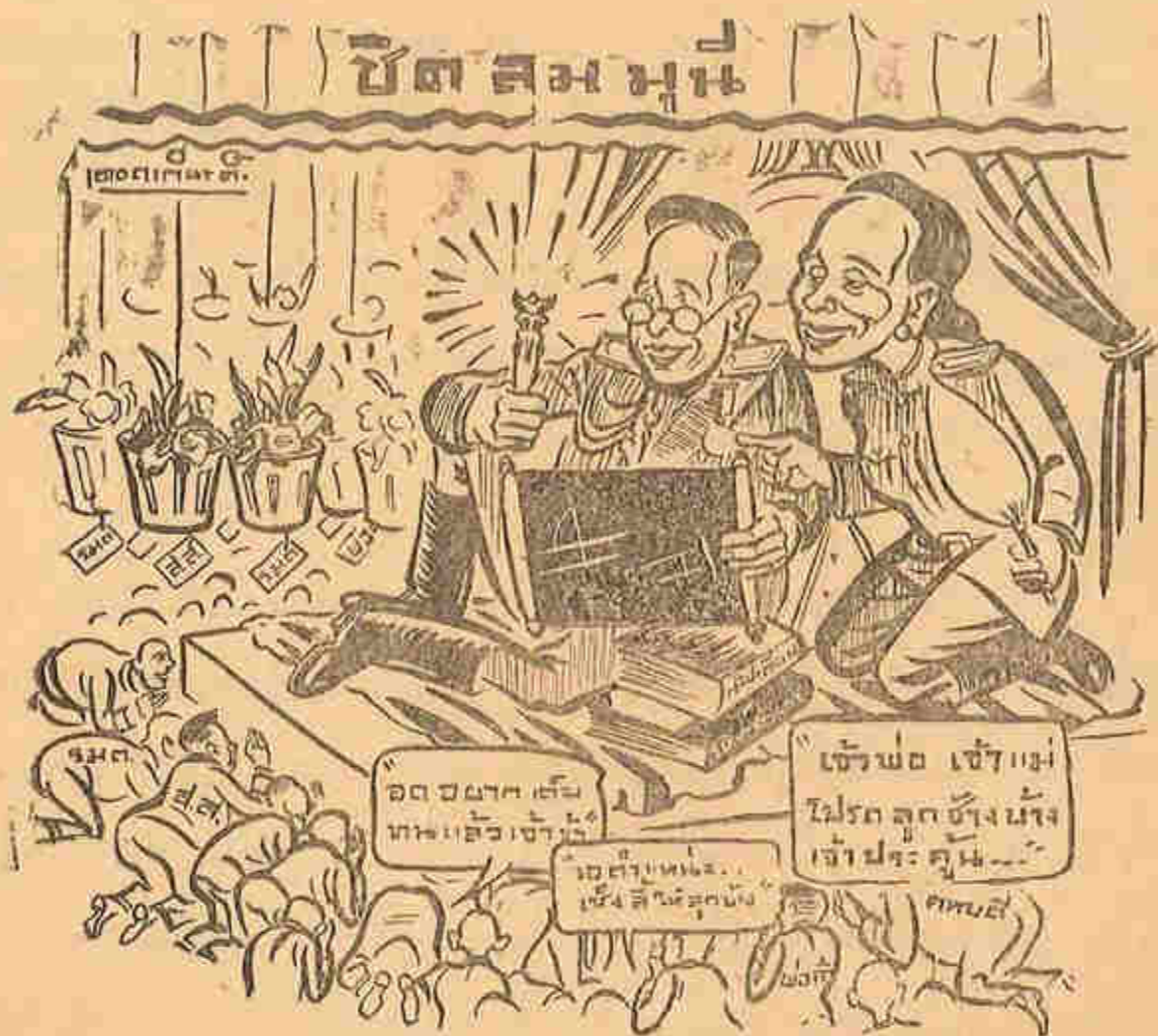

เป็นนามของตระกูลแรกของประเทศไทย ทวดศรีของตระกูลนี้ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้ามารักธำผายุ แทนราชบุตร และได้รับคะแนนนิยมสูงถึงขั้นเป็นประจักษ์การณียิ่งกว่าผู้แทนผู้ชายชกดำมคี่ชกนามากมาย มาหลายยุคหลายสมัย ความเลื่องชื่อยกกระทกกระฉอนในการทวดศรีของตระกูลนี้ ชันได้แก่นางอรพินท์ ไชยกาล นั้นได้กล่าวหน้าชกไปก่อนการเป็นเจ้าครั้งแรกที่ได้รับแต่งตั้ง กคิด ในขณะที่เธอยังเป็นศรีภรรยาของนายเตียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการมหาดไทย นั้นได้ออกจากเป็นประจักษ์การณียกกระทกเขาไปนั่งในสภานี้แล้ว ยังเป็นประจักษ์การณียกกระทกที่โตมทงผัวทงเมียเขามาตั้งอยู่ในสภานี้ของชาติแห่งเดียวกัน ประจักษ์การณียกกระทกของประจักษ์การณียกกระทกโตมทงผัวทงเมียแล้ว แต่ยังคงรักการตั้งกระทกตามของนางอรพินท์ ไชยกาล ซึ่งตั้งกระทกเขาแก่นายเตียง ไชยกาล ผู้ตั้งว่ามี การได้ตบลงเป็นที่นุกถันนาคกริครนค้อยู่แก่รัฐสภา คียังกล่าวการไปตบหัวนาคกริครนโรงอื่น ๆ และเมื่อใดที่มีการประกาศการตบกระทกตามระหว่างสามีภรรยาคนแล้ว ทนงประชาชนคงจะเนืองแน่นแต่คับคั่งเป็นพิเศษ อย่างไรก็ตาม ผลของการที่นางอรพินท์ได้เข้าตั้งกระทกกระฉอน ได้ก่อให้เกิดขอลเพ็ดเข้าสู่สภาสูงตามคตมาออกของราย และคนที่ได้ก่อให้เกิดวาทษณวจารณิกนของคตง และกตมิกตายไปในทางรุนแรงมากมาย กคิด การที่ พ.ท. หญิงละเอียตเข้าสู่สภาสูงพร้อมกตมิกมาตามเตชาอภียงศ์ ทางคตมิกตามเตชานนไม่ผู้จะเกิดพิชชงในทางวาทษณวจารณิกน กความสกนิกไป

ตกเขาแก้ว พ.ท. หึงตะเอียด ซึ่งเข้าใจกันทั่วไปว่า จอมพลเด่นของเขาเมียด
 เองเขาตั้งภาตุง เพื่อมิให้เป็นการอธิบายหน้าแก่รัฐมนตรีในคณะของตน ที่
 เมียดรีบเดือกตงมาดัด ๆ ร้อน ๆ กรณของ พ.ท. หึงตะเอียด จึงเป็นกรณพ
 ก่อให้เกิดความฉาวโฉ่ฉาวรุนแรงอย่างหนักหน่วง และที่จอมพลได้แต่งตั้งคนเป็น
 ภิภษแห่งอารามชิตตมมาตตลอดเจตานั้น ก็เคยถูกโมเมหาว่าจอมพลกำลังจะกลับ
 ไปตั้งจอมพลเมือครงกระโน้น เมื่อยกผู้หึง เทอดผู้หึงเป็นขออย่างเดวค้อมารดา
 ของโลก ผู้สร้างศวมช่วยงามให้แก่โลก และเป็นอะไรทุกตั้งทุกอย่าง แม้กระทั่ง
 ผู้ให้กาเห็นดโลก ดังนั้น ศภาวฒนธรรมหึงจึงเกิดขึ้น ภรรยาคนโตไม่ได้รับ
 ความเป็นธรรมจากด่ามี ก็ยอมพองรองกต่างโทษด่ามีได้คอดสถาน นอกจากนกม
 โรงเรียนนายร้อยหึง และมีพชการทุกอย่างซึ่งเทอดทูนหึง แม้จนกระทั่ง
 ชักชวนให้ผู้ชายจบเมียดก่อนไปทำงาน ดังนั้น การมมาตามตะเอียดโผตจนมาอีก
 ครังด้วยการรับแต่งคงเบนดมาชกวุฒตภาตุงกระโน้น จึงเป็นพฤตการณทจอมพล
 จะหตกเตียงเตยไมพ่น นคยผตตทอนจากการทมาตามอรพินท ไชยกาต รม
 เดือกเป็นดมาชก เป็นผตตทอนให้มาตามตะเอียดได้ชนตั้งภาตุงและได้กตายเป็น
 ผตตทอนไปถึงทชุกททำให้จอมพลถูกเหมาเขาอย่างขมขื่นว่า จอมพลจะกลับ
 กตายเป็นจอมพลคนเดิมทุกประการในครงกระโน้น.

ขี้ดลมมุน

เป็นต้นมัญญานามศัพท์ ม. ร. อ. คตฤกษ์ ปราโมส ขัตติยวงษ์มนตรีในชุด
 จอมพล ได้ตั้งให้แกจจอมพลในสมัยที่ขึ้นอำนาจจางนา สาตากรรมตกขากโดย
 ฤทธิเดชพระราหูเสวยอายุ ในยามที่ระเหว่รอนมาจากบ้านหัดถัดดี ขึ้นจาต้นดัดถาน

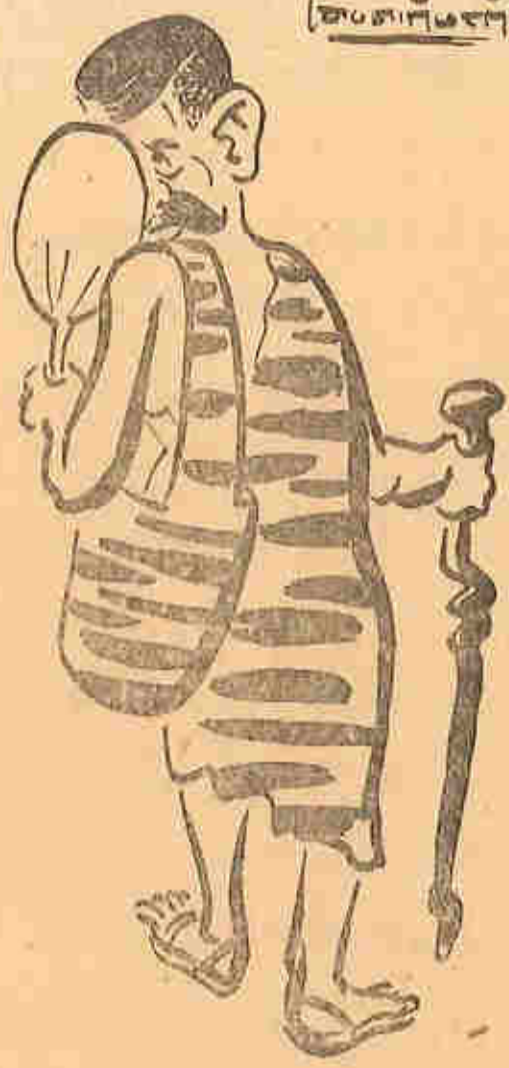

ชอยชิตตม ถนนเพตินจิตร เป็นจอมพลที่มองดูโลกเห็นประจักษ์ชัดแจ้งทุกประการ
 ไปรุ่ง และได้สังเกตเห็นตฤภยศาสตร์อำนาจอำนาจบารมี ตลอดจนกระทั่งบริวารทั้งหลาย
 เป็นเรื่องของความไม่จริงถาวร เขาตักขันธ์ของพระเวสสันดร ยามซาตาคกระเห็จ
 ด้ว่า ครัดใจกับพระมเหสีว่า "มบุญเขากองเข้ามาเป็นข้า ฟังพระเดชเดชาให้ไร
 ด้รอย" ยามไรบุญตั้งอำนาจ ถกมหาราชชาติกรรมนคนแต่ผู้เดียว จอมพลได้ตั้ง
 ผลิตเลิศในทศณะตงน เมตถาองเข้ามาครั้งแรกจึงทำคัวเป็นจอมพลที่ตั้งบเส็งยมมของ
 คุคุชาและตราไก่ออย่างปราศจากควมรูดักแยแ่งและโยคี มองดูการบริหารราช-
 การแผ่นดิน อย่างที่รูดักความเมืองไมไรของคัวแต่ผู้เดียว และมองดูกรณียกิจ
 ทั่งหลายที่ไก่อทำได้ ในสมัยรุ่งเรืองอำนาจ และถูกรัฐบาลต่อมาทำตายอย่างย่อยยับ
 เช่นเด็กตั้งอมหมวก ตั้งมรของเท้า ตั้งมเสื่อนอก เด็กตั้งฉวนชาัพินทำไก่อให้กับคน
 ไทย เด็กฉวนธรรมและแม่แต่เด็ก "ผู้นำชาติพินภัย" อย่างเฮ้นจอนาจ จอมพล
 ในสมัยที่ตั้งบเส็งยมเจียมคัวอยู่ชอยชิตตม จรดมคองแแก้ตำแหน่ง "เจ้าคุณชิต
 ตมมุน" จริง ๆ แม่แต่ยศเจ้าคุณทางฝ่ายกาถาวพัตร จะเทียบเคียงกับยศทาง
 ทหารของจอมพลค่ากว่ามากมายควรจะได้ว่าที่สมเด็จพระเจ้า ก็น่าจะเป็นที่พอใจ
 แดง

ชาตากรรมของจอมพลในยุคนั้น คนไทยทั้งประเทศมีความคิดเห็นว่า ชอย
 ของจอมพล และกรณียกิจที่ทำได้ นับวันแต่ จะเลื่อน หายไปจาก แผ่นดินไทย
 เพราะฝ่ายตรงข้ามของจอมพลได้ทำการ โฆษณา ตบถ้างเสี้ยนคนคนไทยทั้งชาติมอง
 ไม่เห็นว่า จอมพลได้กระทำความดีอะไรไว้ในแผ่นดินบ้าง ทศณะของคนทั่วไปจึง
 เชื่อมันว่า จอมพลจะไม่มีโอกาสพ้นหรือกระเศองฉนมาจากฐานะที่เป็นอยู่ ณ ชอย
 ชิตตมเป็นอันขาด ฝ่ายเจ้าคุณชิตตมมุนจอมพลก็ได้สังเกตเห็นว่า กำลังเป็นท

“ เทอคเกยรัต ” - “ เอ๊กชเรย ”

ไซบงทักเจจจ

.. ลจมเรต .. ?

ส่งหน้าหนาวของผู้ คนมากมาย จึงเฝ้าแต่เก็บเนือเก็บตัว นาน ๆ ครั้งชาวบ้านแถบ
 ชายลัดตมจะไ้เห็นเพียงท่านจอมพตนอนพ่นควันบุหรี่เพดาน โดยมีท่านผู้หญิง
 ตะเคียบกริยาผู้ จงรักภักคดอดคกาดคตคตชวต นงเขยบกกถกรอยอยู่ข้างๆ ใน
 ขณะนั้นมโนภาพของจอมพตคงจะไ้ต้องตอยไปทั่วสี่รทิศ อาจจะต้องตอยไป
 ถึงยามมบุญ ในท่าเนียบตราไก่ ถึงคตจนเกิด ผู้คนตั้นทตามม็ดฟ้านวดินมาอวยพร

ปทานุกรมการเมือง

ตั้งแต่ผู้สำเร็จราชการ ทูตานุทูต เพลง "พมุดังคราม" ดังเกริกก้องระทึกครึก
ครื้นไปตลอดอาณาบริเวณของท่านนิยม หรือบางทีมีโน้ตภาพก็ส่งลอยไปดังกึกก้อง
ถึงความสงบเยือกเย็นที่ถ้ำอุฎาและหัตถ์ดี แต่ในภาพที่เดี่ยวอุบคงจะโตแก่ภาพ
ในคึกฆาตหุโทษ ซึ่งมีบุญแจศอกมัทมาและใช้ตามชยถึงห้าชน คือท่านจอมพล
นอนก่ายหน้าผากอยู่ภายในนั้น ถึงวันคึกคึกก็ถูกไขไปคำตราชญากรสงคราม
ถูกนำไปนั่งระเหาะเหินเวหาโดยหวงหวงผู้พิชิต หน้าตาตมึงทงผู้ตระคอกเขาชอย่างไม
ปราณีปราศัย แม่จอมพลจะชอบนิยมเพียงใดก็ตาม --- นคอคคณแห่งชีวิต
ซึ่งเป็นไปตามพรหมลิขิต โดยไม่มีใครคาดคิดว่าจอมพลจะตอชครอคฝั่งออกมา
จากเคราะห์กรรมคชคูกตรงได้ แต่จอมพลก็ได้นำเคราะห์กรรมนั้นมาได้อย่าง
ประหลาด และใครบ้างเล่าจะคิดว่าจอมพลจะกลับโด่งดังขึ้นมาเหมือนพลุออกครึ่ง
หนึ่ง เมื่อรัฐประหารอุบัติขึ้น ศักดิ์รุ่งโรจน์ของจอมพลแตกกระเจิงไปอย่าง
ไม่เป็นท่า ในทันทีนั้นจอมพลก็ได้อพยพตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบก ใน
ขณะกษัตริย์องค์ ถูกเชิญขึ้นเป็นนายกรัฐมนตรี และในที่สุดนายคองก็
ต้องเผด็จการปกครองรวมจากคุณระจอมพล เป็นการชดเชยกับการที่จอมพลต้องประ
สพฆาตกรรมจากนายคองมาแต่ก่อน โดยนายคองต้องถูกส่งลงขังลงขังไป
และจอมพลได้เดินเข้าดูท่าเยี่ยมตราไก่แต่เก่าก่อนอย่างตั้งฝ่าฝืนออกครึ่งหนึ่ง และ
การที่ท่านเจ้าคุณชดถมมุนได้ตัดตผากาตัวพศรทงตรงกระหน แม่จะดอชราภาวชน
ผู้บดตงกชอย่างเชื่องช้า ผู้ชุมนุมภรรยาพศตาม แต่อำนาจทางการเมืองตามปุม
ฆาตารของจอมพลนั้นรุนแรงนัก จึงมีเสียดมาให้ประสพกับ "พมุดตอชกาต"
โดยไม่รู้เนื้อรู้ตัว.

ไซบีเรียแม่ฮ่องสอน

ในยุคที่สภาแต่ละรัฐบาตร่วมมือกันเผด็จการอย่างครบวงจร ในราวปี ๒๕๗๗ หลังจากกำเหินคประชาชนไทยได้ตั้งปีเศษ ๆ นั้นบรรดาพตกนิกรที่พอจะมีความรู้เรื่องการกฏบัตรกฏหมายการบ้านการเมืองกับเขาบ้าง ก็ได้เริ่มจะรู้สึกตัวว่า เสรีภาพทัศนะปฏิวัติซึ่งเรียกตัวเองว่า People's Party นำมามอบให้ไปจงชน โดยอ้างบุญคุณว่าได้เลี้ยงภยันตรายคอขาดบুকเจ้าไปแย่งชิงไทยมาจากพระราชบิดานั่น แท้ที่จริงเป็นเสรีภาพของความขมขื่นและเสียดแทงหัวใจมากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ก็การที่สภาแต่ละรัฐบาตร่วมคบกันออกกฏหมายบังคับกันรัฐธรรมนุกฎหมายฉบับนั้นได้มอบอำนาจอันกว้างขวางให้แก่คณะกรรมการคณะหนึ่ง ซึ่งมีอำนาจพิจารณาเนรเทศบุคคล ซึ่งเพียงแต่ตั้งสัย หรือต่อท่าทว่าจะเป็นปฏิบักษต่อรัฐธรรมนุกฎ ตั้งไปกักกัน ณ จังหวัดที่เห็นสมควร และการประชุมพิจารณาบุคคลนั้น ให้สอดส่องและพิจารณาเป็นการลับ ซึ่งเป็นการยุคดีธรรมอย่างร้ายกาจ เพราะมันเป็นแบบของศาลเคียสด ๆ และบุคคลที่ถูกจับกุมไปคุมขัง ก็อยู่ในฐานะเพียง "ตั้งสัย" ครั้นสอดส่องแล้วแล้วก็หาได้ตั้งให้ศาลยุติธรรมพิจารณาพิพากษาไม่ จำเลยของศาลเคียสเหล่านั้นจึงไม่มีโอกาสได้นำพะยานเข้าแจ้งความบริสุทธิ์ของตน ไม่มีโอกาสได้ฟังบรมเดชานุภาพของศาลสถิตย์ยุติธรรม ซึ่งตรงไว้วางความยุติธรรม แทนพระบรมราชวินิจฉัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไม่มีโอกาสได้นอุทธรณหรือฎกา กรรมการพิจารณาดับเหตานั้น ก็เป็นกรรมการที่

ปทานุกรมการเมือง

ไม่ได้ตั้งขึ้นโดยพระบรมราชโองการ เป็นกรรมการของรัฐบาลภายใต้อำนาจตั้ง
การของรัฐบาล ดังนั้น กฎหมายฉบับนั้นจึงขอมาให้อำนาจรัฐบาลจับบุคคล
เนรเทศได้ตามความพอใจ เป็นกฎหมายที่ป่าเถื่อนที่สุดที่ไม่เคยมีในประวัติศาสตร์
ของชาติ แต่ได้บังคับใช้จริง ๆ มาแล้วแก่บุคคลที่หน้าดำตำราหลายราย

จำกันั้นจนกระทั่งบัดนี้ กฎหมายโบราณซึ่งกำหนดให้เขาเข้าไปพักผ่อนที่
เรือน หรือประหารชีวิตโดยวิธีใดก็ได้ ซึ่งแสดงถึงความป่าเถื่อนในครึ่งภระนั้น
ก็ยังดีเสียกว่ากฎหมายฉบับนี้ เพราะไม่เคยปรากฏว่าพระมหากษัตริย์มีพระ
บรมราชโองการให้กระทำแก่บุคคลผู้เป็นพดกนิกรของพระองค์เลย

กฎหมายโบราณครั้งเก่าแก่ เช่นใคร่ครวญว่าชาวมองโกลให้คิดมีอกดี ใคร
พันแทงกันตายให้ตัดคอตัดมือแล้วประจานก็ดี หรือให้เขาตั้งวงศะพุนหญาข้าง
กุด เหล่านี้มักเพียงมีปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษรเท่านั้นเอง แต่ไม่ปรากฏว่าพระ
มหากษัตริย์จะทรงกระทำเช่นนั้นแก่ไพร่ฟ้าข้าแผ่นดินของพระองค์ ทั้ง ๆ ที่ทรง
ตั้งมบูรณาญาสิทธิราชย์ เป็นจ้าวของโลกเห็นอรรหาฏรทางประเทศ --- แต่สมัยประชา
ชีพโดย ในสมัยที่กล่าวข้างต้นว่า เสรีภาพมีอยู่ในทุกปรมาณของไฮอากาศนั้น
การฆาตกรรมการเมืองอย่างทารุณโดยศาลเคยนกใดเกิดขึ้นแล้ว เพราะศาล
เคยเองได้เคยพิจารณาและพิพากษาให้บุคคลหลายรายไป "ทรมานเพื่อให้ตาย"
อยู่ในแม่ฮ่องสอน ดินแดนที่รกรกกันดารอดอยากและใช้ป่ารกชัฏ เขาตั้งไปเพื่อให้
ตายเหมือนชนประชาธิปไตยของเจนนที่ส่งคนไปไซม์เรยเช่นเดียวกัน อนิจจา ข้าง
กล่าวข้างต้นว่าดูกรชนปฏิวัติเพื่อให้บ้านเมืองเจริญ แต่ตรงข้ามกลับกระทำต่อ
พลเมืองอย่างโหดร้ายและป่าเถื่อน

การทรมานคนเพื่อให้ตายในดินแดนที่เต็มไปด้วยไข้ ด้วยการอดอยาก

“ เทอดเกียรติ ” — “ เอ็กซ์เรย์ ”

และกตัญญูให้ไปอยู่คนละโลกกับมนุษย์ที่พูดภาษากันไม่รู้เรื่องเช่นนี้ ก็มาเทากับ
จับตุ้มขลุ่ยไ้กระด้อมไปไว้มืดดำบ้าง เพื่อให้เป็นเหยื่อแก่สิ่งชั่วร้ายตัวชั่วร้ายเท่า
นั้น และตั้งมั่นโดยผลของกฎหมายฉบับนี้ที่รัฐบาลและสภาผู้แทนออกมา
ใช้แก่ประชาชน โดยอ้างว่าเพื่อความปลอดภัยของรัฐธรรมนูญนี้ จึงมั่งคั่ง
ได้แก่หน้าตาของตุ้มขลุ่ยของบุคคลเหล่านั้น ที่พ่อของเขา พ่อของเขาถูกส่งไปทรมาน
อยู่ใน “ ไซบเรย์ ” แม้ชื่อของพ่อ และถึงแก่ความตายเพราะทนทานต่อความทารุณ
ของภูมิประเทศที่เต็มไปด้วยไข้ป่า ด้วยความอดอยาก และด้วยความฉิบหายของ
ดินฟ้าอากาศไม่ไหว เป็นการส่งประสังข์ของคณะปฏิวัติที่ได้ออกทุนเลี้ยงคนนำ
ประชาธิปไตยมา-----เขาหัวเราะ เมื่อได้รับรายงานว่า นักโทษกักกันบางคน
นั้นได้ตายอยู่กลางหุบเขาแม่ฮ่องสอน เขาร้องว่าค้ดแล้ว! ล่าๆ ที่ฉันหมดสติ
ไปอีกคนหนึ่ง อหิงจา! บรรณเดชาภาพแห่งความยุติธรรมขี้หนุใดเล่า?

ในกร๊พของพวกที่ส่งไปไซบเรย์แม่ฮ่องสอน “ ดินแดนแห่งบิศาจประชา-
ธิปไตย ” ในวันนี้ ยืนเป็นฐานแรกที่ถูกลดลงให้เป็นเพียงอย่างแก่บุคคลทั้งหลาย
ผู้มั่งคั่งชาติไทยและมีความหนักหนาหาญเดรัจฉานเจตนา จนบุกรุกเข้ามาจัดการ
เมืองที่คณะปฏิวัติผูกขาดไว้แต่คณะเดียว มี ดร. ไซติ คุ่มพันธ์ พระยาวิชัย
สุนทร ม.จ. ทวีผล สมนจิต ทินกร ม.จ. วิเศษศักดิ์ ประยูร และ พ.จ.อ. ข้า
ก่อนที่จะเดินทางไปสู่สมรภูมิลำบ่เรย์ของเมืองไทยนั้น พวกเหล่านั้นได้ถูก
ส่งไปส่งบดเคี้ยวอารมณ์อยู่ในกรงเหล็ก โรงเรียนพดตาร์จลพุมวัน และถูกส่งบดเคี้ยว
ในซ้อหาณกาจถาวรจ โดยเฉพาอย่างยิ่งก็ถูกระเบิดตราหน้าว่า จะทำลายล้าง
รัฐธรรมนูญร่วมกับหม่อมเจ้าสององค์ดังกล่าวมานั้น

ที่จริงมันก็ออกจะน่าขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็สมถวิลซึ่งยากจนแค้นเข็ญ

แทบเด็ดคากระเด็น ข้าวดำรจะไม่มีการก่อกบฏอยู่ร่ำไร ก็ถูกถ่ายดับผู้พิทักษ์
รัฐธรรมนูญของคณะปฏิวัติรายงานว่า เป็นผู้สั่งสมบงกช เพื่อจะคดกบฏ
อนิจจา! คดีกรรมของถ่ายดับเหล่านี้ ซึ่งต้องการค่าตอบแทนเพียงวันละสองดั่ง
โดยรายงานโกหกคอแหว่งอย่างที่ไม่น่าคิดว่า มนุษย์ที่เกิดมาร่วมพิภพเดียวกัน
เชื้อชาติเดียวกัน จะกระทำได้ถึงคอ แต่เขาก็ทำได้

ก่อนที่จะถูกส่งไปรกรก พวกเหล่านี้ถูกขังพรอยู่ในกรงเหล็กอย่างดุนข
คิดจันไม่ต่ำกว่าสองเดือน จนกระทั่งในวณหนึ่ง วันก็จะเคราะห์ร้ายแตะรับโทษ
ทัณฑ์ทรนแรงกว่าคนอื่นอีก ก็มาถึง

พ่ายังไม่ทันสว่าง เขาก็หอบ ๆ คน ๆ อยู่ด้วยนิมิตร้าย เพราะเต็มไปด้วย
ด้วยบศ้าจหดอกหดอน เจ้าหน้าตารวจพร้อมด้วยบงกชมอกก็วิ่งเข้ามาไขกุญ
แจห้อง เพียงเสียงดังกรก แตะทวารแห่งกรงดุนขเผยออกเท่านั้นเอง เพชร
ชาติในเครื่องแบบก็ออกปลกาสักให้เตรียมของออกเดินทางโดยด่วน แต่ทรัพย์สิน
สมบัติของพวกเหล่านี้ที่เขาหาว่าจะคดกบฏกันนั้น มีอะไรเล่า? นอกจากสวมรองเท้า
เท้า ควาทหือเสื้อผ้า ซึ่งจับยึดเขาไว้ต้องสวมตัวหัวรองเท้าในความควบคุมอย่าง
แข็งแรงของเขาตรงมาข้างตางเพื่อขนรถ

พวกเขาดูใจ รู้จักคิดเองว่า เหมือนนักโทษต้องกระเป่าหรือฆ่าคนตาย
เพราะเขาต้นกุญแจ "มิด" ให้อย่างแน่นหนาทุกคนแตรถูกนำตัวโดยรถฟาร์ โถไป
ยังท่าเตียน ทัศนผู้คนจึงมองเขาตาเป็นมันขณะพาไปตงเวือ คงนึกว่าเป็นผู้ร้าย
หนีโทษเสียเต็มที มองดูอย่างเหยียดหยาม การนำตัวไปตงเวือในชั้นแรกเขา
ใจว่าจะส่งไปไว้บางขวาง ซึ่งทำให้ตั้งดี้อยู่ครัน ๆ ว่า เมศศาลยังไม่ได้พิพากษา
ว่ามีความผิดจริง ๆ จะส่งไปเข้าคุกใหญ่ที่นั่นได้อย่างไร ?

๕ “ เทอดเกียรติ — เอกลักษณ์ ”

ความมั่งงิบมันเป็นไก่อตาแตกว่าเขาจะพาไปไหน? เมื่อไม่ปรากฏในทิศทาง
ที่จะนำไปบางขวาง จนกระทั่งคำ เชื้อที่เป็นพาหนะพาไปจึงเทียบท่ากรงเก่าและ
ลอบคุนไปไว้ที่สถานีตำรวจกรุงเก่าอีกหนึ่งคน จนกระทั่งรุ่งเช้าได้นำมารอที่สถานี
อยุธยา เพื่อจับขบวนรถสายเหนือต่อไป

ดร. ชาติ และคณะถูกใจคิดจนคิดว่า กฎหมายบังคับให้รัฐธรรมนุญนั้น
ไม่มีการส่งเข้าคุก เพราะคุกไม่ใช่เป็นที่คุมขังนักโทษอย่างพวกเรา คนฆ่าเรา
ปล้นเราคน เหล่านมโองาส์ได้เข้ามาขวาง แม้จะติดกับ ๆ กับชาวหลวงกัน
แต่โทษโหยง่างนี้ เขาต้องถวาทรมานให้ตายด้วยการชดชยากและภัยธรรมชาติ
ข้อ, เนรเทศไปไว้ในป่าดงพงพี ตั้งนั้นเมื่อถูกพาขึ้นไปนั่งในรถโบกของขบวน
รถสายเหนือจึงต้องเผชิญกับปัญหาว่าจะนำไปไว้จังหวัดใดต่อไป --- มันคงเป็น
จังหวัด ที่เต็มไปด้วย ดินแดนทุรกันดาร โหดร้าย ด้วยโรคภัยไข้เจ็บ เหลือ ประมาณ
อนิจจา! และเพราะอะไร เมื่อเดินทางไปโดยขบวนรถสายเหนือแล้ว จึงไม่นำ
ขบวนเดี่ยวที่สถานีกรุงเทพ าทเดียว หรือจะเป็นการทรมานน้อยเกินไป หรืออย่างไร?

รถด่วนเหนือเมื่อได้กระบงไปถึงพิษณุโลก พวกที่ถูกจำคุกเขตต่างคนต่าง
ม.จ. วิเศษศักดิ์ ประยูร และชาถูกแยกลงทันทีความที่หลังจากเขาเคระพวกเหล่า
นให้ไปตายที่ตาก ส่วนพวกที่เหลือยังไม่รู้สาเหตุการรวมว่าจะต้องไปตายที่ไหน

การเดินทางจากเชียงใหม่ในครั้งกระนั้น หลังจากที่ได้ออกคุดออกไปเสีย
สามคนแล้ว พวกที่เหลือ เขาจัดการเข้ามาให้คนละตัว เมื่อรวมทงตำรวจที่
ขมาแข่งหน้าแข่งหลังแข่งซ้ายแข่งขวาเป็นจำนวนกองด้วยสิบคน พร้อมด้วยอาวุธ
ครบมือ เพื่อเตรียมพร้อมที่จะสังหารให้ตายในทันทีที่ทำการแย่งชิง หรือมีการหนี
เกิดขึ้น จึงคิดแผนกรพใหญ่พอใช้ แต่เป็นการเคราะห์ดีที่ไม่มีผู้ร้ายที่แต่งตัวมธายู

บุกเข้าแย่งชิงอย่างแย่งชิง ดร. ทองเปลวและด้อมอัคริฐมนตรี ดร. โชติ และ
พวกจึงรอดพ้นจากความตายจากกระสุนปืนไปได้

ภูมิภาคประเทศจากเชียงใหม่เป็นต้นไป เป็นภูมิภาคประเทศที่เต็มไปด้วยป่าทึบ
และชนเขาตงห้วยตออด ทจริงถ้าไม่มีการตรวจที่คอยจะสังหารด้วยปืนแล้ว ก็พวก
นี้ ก็คือ พวกตาดัดตวด ๆ เอง แต่มันไม่ใช่ตาดัด เพราะถ้าชนชกมาบนหน
ออกป็นอกทาง ก็จะต้องกลายเป็นตาดัด และตำรวจก็คอยตาดัดตวดเท่านั้นเอง

การเดินทางผ่านไปไหนดินแดนทุรกัณคารัน ได้อาศัยสระเบียงกรังข้าวกับเพื่อ
เค็ม และปลาเค็มที่ได้ไปในถูงยามพอประทังความอดอยากกันตายไปได้ และ
เมื่อถึงการพักแรมคืนกลางป่า ถ้ามีโยกาดักพักตามหมู่บ้าน ก็ใคร่ไร่คิดขอซื้อไก่
จากชาวบ้านมาอย่างกิน โดยเฉพาะก็การแรมคืน ถ้าพบศาลาหรืออาศัยบ้านคนก็
นับว่าได้นอนอย่างมีหลังคาคุ้มหัว ถ้าไปค้างกลางป่าก็นอนอย่างขุณแผน โดยใช้
ใบไม้ป่าคัดออกป็นอน และจุดเวรยามตามไฟเพื่อกันเสือดำงที่จะมาดากคอเขาไป
กิน ส่วนตำรวจนั้นแ่นจะต้องมีเวรยามกลางป่า เพราะกลัวพวกนักโทษก็กิน
เหตงานหนอยแ่น และจะต้องเป็นความผิดอย่างฉกาจฉกรรจ์ แต่พวกที่ถูก
ควบคุมกคของจุดเวรยามรวมด้วยคนหนึ่งแ่นมอไป ประเด็ยพอเจ้าประคุณตำรวจ
เกิดหลบยามชน อายหนนะไม่หนแ่น แต่เพ็ดยอยแ่นมอไปดวยกันทั้งสองฝ่าย
ไม่ตำรวจก็พวกเนรเทศคงกลายเป็นอาหารเสือไปอย่างแ่นอน

ทุกคราวที่พบห้วยหนองคดองบึง จะพากันตะกตะกรามตามกันกันอย่าง
ขุณขัน ถ้าไม่พบก็เห็นขุณขะไปคดออดทาง

การรอนแรมกลางป่าได้กระทำมา ๘ วัน ๘ คืน จึงบรรดถึงแม่สระเบียง
ได้พบศาลาคทพอจะตั้งแ่นสระเบียงกรังเดินทางต่อไปได้ ทง ๆ ที่ไม่ทราบว่ามีวันจึงจะ

“เทอดเกียรติ” — “เอ็กซ์เรย์”

ถึงที่หมายปลายทาง ที่แม่ได้เรียงนเป็นตามตพุ่มชนพอทำให้ถมความทุกข์ยาก
เพียงชั่วขณะ จึงได้มการขอของที่จะได้พักแรมที่นตักคนตองคน แต่ได้รับคำคอบ
จากหัวหน้าตำรวจผู้ คอบคอบว่า ได้รับคำสั่งจากกรุงเทพ ฯ ให้เดินทางโดยด่วน
ถึงนจนจอนุญาตให้ได้เพียงหนึ่งวাত্রเท่านั้นเอง แม่จะอดโรยกันเพียงใดก็ตองจำ
ยอม สวดทแม่จะไรคำ แต่การที่จะตั้งวงสวดใจเพอขอตุงคชไป ก็เป็นตงจำเป็น
สำหรับอุคมคคของคนที่จะคองคชอุ อนาคตนนั้นเป็นตงกไม่แน่ แต่ภายใต้วง
อาทิตยคองเคียวกันนี้ ทุก ๆ คนจะคองคองดี และตุงไปจนกจะหมคตมปราน

ในพวงเหตานั้นเจ้าคุณฉนวนและท่านทวงผล ซึ่งตุงอายุมากแล้ว ความ
ชราทำให้กระปรกกระเบรียมากกว่พวกหนุ่ม ๆ และคทำทางว่ก่าตงจะทนทานค่อ
ความทารุณกรรมในการเดินทางนไม่ไหวอยู่ไรแล้ว

จากแม่ได้เรียง ขบวนมำค่างได้พากันรอนแรมไปอื่กห้าคนห้าวัน จึงบรรต
ถึงชนยอม พักแรมคนทชนยอมหนึ่งคนจึงคองแม่ของตอง เป็นจริงตงยว่ เจ้า
คุณฉนวนเกิดบวชหนกชนทน ตำรวจคองโทรเลขมาขอคำสั่งจากกรุงเทพ ฯ ว่จะ
ปฏิบคชย่งไร เพราะเจ้าเตยบุตรวของศาลเคยตุง จะเดินทางไปไหนบเรยคชไปไม่
ได้ อาจจะตายพ้มบนชานมำคได้ โช้เชย, มนุษยธรรมภายใต้อำนาจจักรของ
กาสำวพัศร คอจะอุคมไปคด้วยเมตตาคาร แต่เขาปฏิบคตามพระธรรมคำสั่ง
ตองของบรมค้ำตจจารย์อื่กใดแล้ว?

เมื่อทางกรุงเทพ ฯ ได้รับโทรเลขขอค่วจนฉนวนมาเชนนน ก็ได้โทรเลขคอบ
มำว่ให้กักตองพระยาฉนวนตุงทรใจทนน และเมื่อหายแล้วให้โทรเลขแจ้งไปเพอ
พิจารณาใหม่

ตงนคองเหตอื่กเพียงตองคนตุงคชย คือ ดร. โชติ กับ ทนกร ซึ่งเจ้า

หน้าทแจ่งว่าเมืองแม่ฮ่องสอน แม่จะดูศรห้าขาวแล้ว ก็ยังไม่ล้มศรทคน
อย่างนี้ ทบนนทโทษของศรตเศยจะพงถูกควบคุมและกักกันไว้ทน และตงน
จิงตองพากันเตนทวง ควบคุมตอไปถิงอำเภอปลายโกดแฉ่นโกดออกไปอึก!

พลเมืองแถงนพนจพจรรณาทูธาร์รูปแถงกยง โกดพระมาหนกเขาไปทุกท
ภาษาทพุกจากนทไมรูเวอง จนรูถิงตงสยอຍุครน ๆ ว่า จะอຍุทนโดย่างไร ?
แม่แต่ในตอเวองแม่ฮ่องสอนเอง

เตนทวงค่อไปจากแม่ฮ่องสอนอ้ออำเภอปลาย จากแม่ฮ่องสอนอ้อจิงไป
เตมไปตอด้วยผู้คนทมถกษณะเหมือนคนข่าคนตอຍยงชนทุกท จนกระทั่งถิงทกวัน
จิงบรรตถิงปลาย ทนทกรยูกแยกควบคุมไว้ทน อ้อวไนตชนทโทษานุโทษหนกเป็น
พิเศษกอว่าทกคน ตอววจแจ่งว่าจะค่อเตนทวงค่อไปอึกจิงถิงคำบดเวองโต อา
ณาจกรททารุณทที่ตอในเมองแม่ฮ่องสอน

อานาจกรเวองโต เตยตอจิงทอวัดแม่ฮ่องสอนไปจนเกอบอ้อเขตค้เตน
ประเทศไทย ภายใหนุบเขาตงพญาทกถี่ ซึ่ง คร. ไรต ได้ถูกนำมาจกค้เขตคทน
ได้ถูกกำหนดให้อຍุทนในรัศมีจะออกไปทงทค้ได้เกนถองกโถเมตรไม่ได้ ตอวัน
ตกไม่เกนแปดกโถเมตร และตอจิงอຍุทนห่างจากหมู่บ้านหนกกโถเมตรเป็นช้ตราคย
ตออึก ทงเป็นกฎชอบงคยชนเตยบชาค และโทษฐานตอเมตนนมโทษถถานเตยอ
ค่อการวิปทานตุกกระถุนเป็นพระรามทก โดยตอสมรชอบชานาจกรเวองโตเป็นข่าทบ
และชุนเขาอ้อตอเป็นอานาจกรทชกรฐมไปตอด้วยอ้อคอรายและโรคมาเตเวย เพราะ
ฉะนทการมาตกอຍุทนในฐมประเทศเช่นน จิงเหมือนมคาคทกบหมาทเขาจยบคได้
กระออบมาปล่อยอไว้ในอ้อค และคอเหมือนฐานะชอของหมาจะยงคกกว่าอภาพเช่นน
เพราะเมอหมาอຍุทนกับอ้อค อຍุทนกับพระกจะค่อจิงได้รบคความเมตตากรุณาจากผู้ทงค้ค

“เทอดเกียรติ” — “เอ็กซ์เรย์”

ภรรยาผู้ดี ให้ชาวให้หาพอประทังการอดตายไปได้ แต่ในแบบของพวกคนยากจนนักต้องขอทานเขากันเท่านั้น

ดังนั้น, ในทันทีที่ชีวิตลดลงลงเหมือนใบไม้ร่วงลง ณ ที่นั้น ดร. โชติ ก็ได้เผชิญความคับขันถึงที่สุด เพราะพดเมื่องบ้านป่าในย่านนั้น เขาเกิดมาไม่เคยรู้จักหน้าคาคา พูดยกนักไม่รู้ภาษา ที่ ๆ จะซุกหัวก็ไม่มี สติจึงตั้งกบเขียดกรอเคมท์ จึงตั้งตนในฐานะเป็นผู้เช่าอยู่ในตำบลเวียงใต้พักหนึ่ง ด้วยความรู้ใหม่อยู่ว่าการเดินทางจากเชียงใหม่ถึงอำเภอป่าขี้ ราษฎรตำหนักธรรมดาที่เขาเดิน ๆ กันนั้น ใช้เวลาเพียงแปดวันเท่านั้น แต่กลับถูกทารุณนำข้อมโลกมาถึงยี่สิบวัน

ดร. โชติ หลังจากอาศัยซุกหัวตามบ้านชาวบ้านได้ต้องด่ามราตรีแล้ว ก็เข้ากระต๊อบเล็ก ๆ พอกันแค้นกันฝนไปได้ในอัตราเข้าหกตั้ง และโดยที่เขามั่นของสายที่รวมสายโลหิตคิดตามไปด้วยอีกคน พอแก่ความว่าเหวไปได้ จึงจัดการปลุกเพลิงหมาแหงนขึ้นอีกหลังหนึ่ง ใช้ใบของคิง (ใบของป่า) ทำเป็นหลังคาและฝาเพิงนี้ ใช้คากของสร้างราวหกบาท

ความทารุณกรรมที่ได้รับจากภยธรรมชาติ และความอดอยาก ทำให้เกิดความรู้สึก ว่า ถ้าจะส่งเขาไปอยู่ในคราวเดียวกันจะดีกว่าที่จะมาทรมานเขงน เพราะอยู่ในคราวยังมีชาวหลวงกัน ได้รับแจกเสื้อผ้า ไม่ต้องอดตายแะระต่อสู้อยู่กับความหนาวเย็น

ในตำบลนี้ ได้มีกิงตั้งถ้ำเล็ก ๆ ที่อำเภอป่าขี้ ได้มีเจ้าหน้าที่มาควบคุมดูแล และคอยติดตามอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นจึงเป็นผลให้ราษฎรเกรงกลัวตำรวจ ไม่กล้ามาตั้งตั้งด้วย เพราะราษฎรทนรู้จักเขาในฐานะเป็น “นักโทษ

เนรเทศ" เพราะเคยมีการเนรเทศนักโทษทพนโทษมาแฉ่มาอยู่ที่นี่ เพราะฉะนั้น
จึงไม่มีประโยชน์อะไรที่จะเพียรไปขังแจ้งให้เขารู้ ว่า ได้ถูกตั้งมาจำกัดเขตต์ใน
ในฐานะถูกหาจำกัดคดีมีรายชือรัฐธรรมนูญ ซึ่งเขาจะไม่มันเข้าใจเป็นอันขาด
จึงต้องปล่อยเลยตามเลยตามความเข้าใจเขาไป

ความลับจนได้ลอบคตามมาถึงอย่างเต็มที่ เมื่อประศัพความชดชยาก และ
ไม่รู้จักประกอบหาสุขภาพเดียงตัวโดยวิธีใด ดร. ไซคี ได้เคยเขาหญิงอื่น ๆ มา
เคยดูพักหนึ่งเมื่อซางกำลังจะหมดลงอยู่เป็นลำดับ และเขาก็คิดว่า ถ้าหากหมด
ทองเขาริง ๆ ก็คงจะแกชคด้วยการกินหญ้าอย่างจืดอย่างควายนั่นแหละ

อากาศที่แม่ฮ่องสอนนั้นประศาดนัก แม้จะร้อนเท่าร้อน แต่หน้าในบ่อใน
หอยเย็นเจยม เพราะฉะนั้นเขาเข้าไปที่ไรจึงเจอกับไซซ์นั่นเขาไปทุกที่ อาหารการ
กินที่บริโภคนักเกิดเป็นภัยแก่ร่างกาย จะเป็นเพราะถ้าได้และกะเพาะอาหารไม่เคย
ทตตองหรืออย่างไร และโรคประจำตัวก็คือโรคพยาธิคือคืด คนพนมเองทนน
แนะนำให้กินหัวกะตแก่โรคนั้น ซึ่งได้ผลดีเหมือนกัน

ในขณะที่เดียวกันนี้ พระยาวิชัยสุนทร ยังมีว้ยหนักอยู่ที่แม่ฮ่องสอนโดย
อาการไม่ทุเถาตง เพราะความชราที่ทนทานต่อการตรากตรำในการเดินทางไม่ไหว
ตั้งจนชรรมนญู เกยเงิน ยังหนุ่มและกระฉับกระเฉงอยู่ที่อำเภอขมยงมนน ท่างาน
ได้รับเงินเดือนทางผู้ช่วยเล่มขยอำเภออยู่พอประทังความเร้นแค้นไปได้

จำเนียรกาลค่อมา ดร. ไซคี เกิดเป็นมาเถเร็วอย่างแรงขึ้น เขาไซซ์ยา
พนมเองเท่าไรไม่ตำมารถเขาชนะไซซ์ได้ จึงตั้งน้องชายเดินทางคตุยน้ำมาชอยาที่
แม่ฮ่องสอน ไซซ์เิดตาไปกตัมราวแปดวัน ได้ยามา แต่อาการไม่คชขึ้น จึงได้รับ
อนุญาตให้ย้ายไปรักษาตัวที่แม่ฮ่องสอน เมื่อถึงแม่ฮ่องสอน น้องชายเขากลับ

๕๕ “เทอดเกียรติ — เอกลักษณ์”

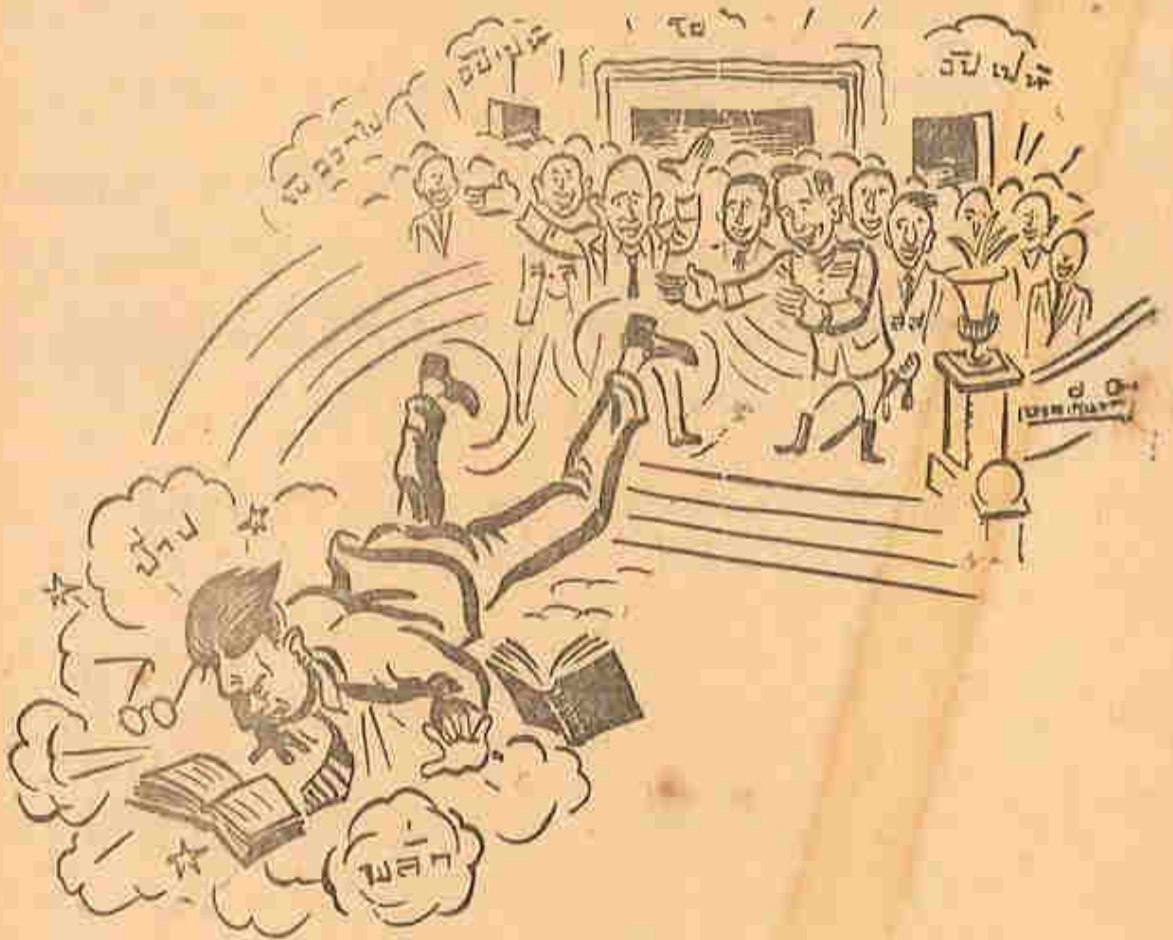
บ๊วยเป็นโรคกระตั้นหนักจนตกคนแคะหนักมาก จนหมดความสามารถของนายแพทย์
ทันน ถ้าตั้งจะส่งไปรักษาเชียงใหม่ แต่ไม่ทันการ มฤคย์ได้เออมน้ำดีตามาคำ
ไปเสียก่อน --- เขาตายไปโดยปราศจากความผิดเช่นพี่ชาย แต่ต้องตาย
เพราะผลทศติดตามพี่ชายมา

ความทารุณกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับนี้ ได้ครอบคลุมอยู่ตลอดเวลาห้าปีเศษ
ทางกรมตำรวจคงจะเห็นความเข็ดขยาดที่จะมายุ่งเกี่ยวกับกรมเมือง ซึ่งเป็นของผูก
ขาดคือไป เพราะทุกคนประสงค์ความอดอยากเป็นโรคคงอมแถมรออยู่แต่ความ
ตาย คงจะคิดกบฏคือไปก็มีโหดแฉฉ จึงตั้งเพกถอนกรจากัดเขตตทุกคน
เมื่อปี ๘๔ รวมเป็นเวตากรรมมา ๕ ปีเต็ม พระยาจันยสุนทรนนธการร้อยแฉเพราะ
ความทรมาณในแม่ฮ่องสอนอย่างโหดโชน เมื่อถูกปล่อยยตัวเดินทางมาถึงกรุงเทพฯ
ก็เดยหมดหวังที่จะเยียวยาแก้ไข จึงถึงแก่กรรม ณ ที่โรงพยาบาลทหารเรือ
นั่นเอง.

ญัตติอัยเปหีสมาชิก

ญัตติคนเป็นญัตติคทล้งวางประวัติการณของรัฐสภาเมืองไทย แะยังไม่
การทาดายประวัติการณเนนจนกระทั่งบคน คือ ญัตติขบนายอินทร สิงหนทร

ต.ต. เชียงใหม่ชกไปจากสภาในตมัยจอมพตรุงเรืองบารมีในครั้งแรก การขบได้
ตมาชิกนพงกระทำเป็นญัตติขบมาได้ในขอบเขตคของรัฐธรรมนูญฉบับแรก ใน
กรณทตมาชิกประพฤคิคนเป็นการเต็มเตี้ยคของรัฐสภาอย่างร้ายแรง เตชอเทจ

“เทอดเกียรติ” — “เอ็กซ์เรย์”

จริงที่ปรากฏขึ้นนั้น แท้จริง ส.ส. อินทร มิได้ประพฤติกินเหล้ามึนเมาอย่างร้ายแรง
ไม่ได้เที่ยวไปแค้นเคืองใครด้วย หรือเที่ยวไปทำโจกโจก ไม่เบียดเบียนใครตามถนนคน
หากแต่ ส.ส. ผู้นี้ได้ยกพรายอย่างเผ็ดร้อนในสภา ประณาม วันชาติ ว่าเป็นวันที่
ระลึกของการกบฏ คำพูดคำนี้จริงมีที่เขาทาแถมเหตุผลอยู่เหมือนกัน เพราะ
ถ้าปฏิวัติในครั้งกระนั้นไม่สำเร็จ ก็กลายเป็นกบฏไปอย่างปฏิวัติ ร.ศ. ๑๑๐ ที่ตั้ง
คนเขาคะวาง หรือปฏิวัติโดยพระองค์จอมเจษฎุ เมื่อบ ๒๔๗๐ แต่หากสำเร็จ คง
เรียกว่าปฏิวัติ และวันที่ถูกชนปฏิวัติจึงกลายเป็นวันชาติไป ฝ่ายท่านจอมพล
ซึ่งแท้จริงมิได้มานั่งอยู่ในสภาในวันนั้นด้วยดอก แต่เขาว่าท่านจอมพลนั่งฟัง
การอภิปรายในวันนั้นจากการถ่ายทอดเสียงเข้าไปในทำเนียบวังส่วยกุหลาบ ซึ่งก็
คงนั่งหน้าแดงด้วยความโกรธจัดอยู่ไปมา และคงจะได้เรียกประชุมสมาชิกฝ่ายผู้
ก่อกองปฏิวัติเป็นการด่วน ในฐานะที่จอมพลเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายปฏิวัติอยู่ในเวลา
นั้น จึงในที่ประชุมผู้ก่อกองก็ได้ลงมติเป็นเสียงเดียวให้กระทำการ “ขับเป็หิ
ตามวิถีทางรัฐธรรมนูญ”

แต่อันว่าการกระทำตามวิถีทางรัฐธรรมนูญนั้น ย่อมมักจะหมายถึง
เสียงข้างมาก ซึ่งเป็นการทำใ้ตายง่าย เพราะ “คณะพรรคปฏิวัติ” ซึ่งสนับสนุน
รัฐบาลนั้นมาหาเขาไปถึงครึ่งสภาแล้ว และจำนวนอีกครั้งหนึ่งนั้นยังเป็นฝ่าย
รัฐบาลเสีย โดยตำแหน่งเดชาอนุการกระทรวงต่าง ๆ อีกแทบทุกกระทรวง ดังนั้น
เมื่อเกิดการประชุมลับขึ้นได้ ส.ส. อินทร จึงปรากฏผลชัยชนะอันหนึ่งดังงาม เขาพ้น
จากสภามาอีกภาพไปเพราะเพียงคำพูดในการอภิปราย ซึ่งไม่เป็นทั้งพอรามณ์ของผู้
ก่อกองเท่านั้นเอง ฝ่าย ส.ส. อินทร ผู้ซึ่งคงจะได้ส่านกลองคำพูดอันรุนแรงของ
ตนก็พยายามที่จะเข้าไปขอชมที่ท่านจอมพล แต่ปรากฏว่า จอมพลไม่ยอมให้

“ ลาก่อน ท่านผู้แทนนิเวศ ”

พบ เรื่องจึงเป็นอันจบลงด้วยการที่ ส.ส. เจริญใหม่หอบแต่ชอบหมอนกตบเขียง
 ใหม่ อันเป็นทุนดำเนิน แต่เห็นว่าเรื่องราวจองการมีญัตติขปเปหิตมาชิกัดภาผู้
 แทนราษฎรตามฉถทางรัฐธรรมนญจึงมอยู่คังนี้ แต่ประวัติการณที่ ส.ส. อินทร
 ทำใจก็ไม่ปรากฏ ในกาตค่อม่าว่าใครจะมาเป็นรายที่ต่อง จนกระทั่งรัฐธรรมนญ
 ฉบับคช ๆ มาได้มีคประตุการขปเปหิตมาชิกัดภาใจเดี่ยว โดยฉนเชิง “ญัตติขปเปหิต
 ตมาชิกัดภา” จึงเป็นญัตติแรกแต่ญัตติคี่สุดท้ายอยู่จนกระทั่งบคเดี่ยวณ.

ฐานนครทล

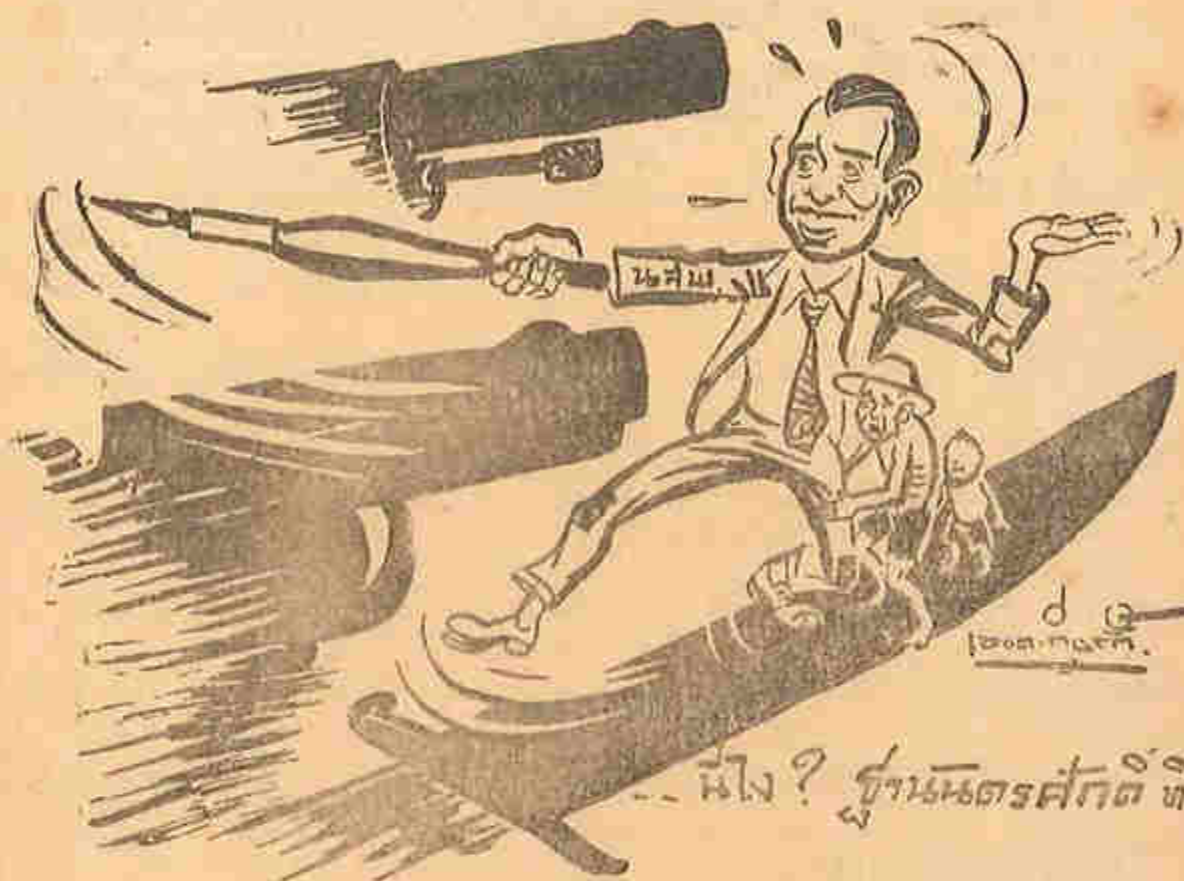
“ฐานนครทล” เป็นฐานนครที่โลกได้มอบให้แก่ข้าพหองตั้งอพิมพ์ ใน
ฐานะที่เบ็นยอตแห่งบรการดำธารณะ ซึ่งผู้ไช้อำพหอนตนกระทำการ โดยยัตมน

ปทานุกรมการเมือง

อุดมคติเป็นคำค้นหา หนังสือพิมพ์ที่ดี และเป็นที่ยอมรับนับถือของประชาชน คือ
หนังสือพิมพ์ที่หาหนทางเป็นตัวแทนประชาชน นำประชาชนไปสู่วิถีทางที่ถูกต้องใน
อนาคต และนำผู้ล้าหลังเหินห่างทางการเมืองของประเทศที่ผิดไปในทางที่ผิดวิถีทาง
และคัดลอกการปกครองให้มาดีทางที่ถูกต้อง และคัดลอกอันถูกระบอบ ส่วน
หนังสือพิมพ์ประชาชนจะพึงเหยียดหยามกักขัง หนังสือพิมพ์พยายามแฝงเร้นเข้าไป
ไปทำลายศีลธรรมของประชาชน หรือหนังสือพิมพ์ที่หาหนทางเพื่อเฉพาะตัวบุคคล
หรือหมู่คณะอื่นไม่เกี่ยวกับสาธารณชน แต่เมื่อหนังสือพิมพ์จะรอบคอบมากด้วยคน
ผู้ทำหรือมอของผู้อ่าน ผู้ที่ไข่มองสำหรับกิจการกระทำ ดังนั้นหนังสือพิมพ์
ย่อมจะเกิดขึ้นได้จากคนชั่วที่กระทำลงไป และเมื่อใดที่หนังสือพิมพ์ฉบับใดจะถึง
ขนาด ก็มักกฎหมายซึ่งจะเอาตัวผู้ทำนั้นไปลงโทษ โดยโทษนั้นโทษที่มิกำหนดกฎ
เกณฑ์ระบุไว้

หนังสือพิมพ์ ในเมืองไทย หรือฐานันดรศักดิ์ในประเทศบ้านเมืองเวลานั้น
แท้ที่จริงได้มการยอมรับนับถือ แม้แต่กษัตริย์เจ้าวรวงศ์กลายเป็นเสียงของมหาชน
มาแต่ในระบอบสมบูรณาญาสิทธิ แต่ครั้นมาถึงในระบอบประชาธิปไตย ซึ่ง
เป็นทอดคองกันอย่างถึงพริกถึงขิงว่า เป็นระบอบของเสรีภาพที่พึงเพื่อ แต่
หนังสือพิมพ์กลับเดินเข้าสู่ยุคมืด และไม่เข้าใจว่า เสรีภาพนั้นแปลว่าอะไรกันแน่
เพราะรัฐบาลในสมัยนั้นประชาธิปไตยที่ตกอยู่ในมือของผู้ก่อการ หนังสือพิมพ์
กลับถูกบีบคั้นอย่างมากมาย และในเรื่องนี้ ถ้าดูแถลงการณ์ตั้งพระราชดำริของ
พระปกเกล้าฯ จะเห็นว่า ได้ทรงประท้วงอยู่เรื่อยมา แม้พระราชหัตถเลขากรมประ
จักษ์พระยานว่า พระองค์ได้พระราชทาน ความคิดเห็น แก่รัฐบาลคณะปฏิวัติว่า
การบีบคั้นหนังสือพิมพ์นั้นควรจะทำเมื่อ หนังสือพิมพ์ นั้นได้ กระทำการยุยงให้เกิด
ความจลาจลระด่ำระสายแล้ว ไม่ใช่บีบคั้น โดยอาศัยหลักฐานการตั้งสัยเท่านั้น

... ฝั่ง? รัฐมนตรีศักดิ์สิทธิ์

แต่รัฐบาลคณะปฏิวัติหาได้แยแสต่อพระบรมวงศานุวงศ์ไม่ ดังนัยการบังคับหนังสือพิมพ์ การบังคับปากประชาชนมิให้เหยียดหรือความเป็นธรรมโดยเฉพะอย่างยิ่งฐานะของเสรีภาพที่คณะปฏิวัติอ้างว่าประชาชนไม่ได้รับเสรีภาพมาในระบอบเก่า จึงเป็นฐานะเสรีภาพที่หลุดหนักตงไปอีก จนกระทั่งพระองค์ของทรงกระโจนจากราชบัลลังก์ไป.

ฐานะของหนังสือพิมพ์ที่ตั้ง ปฏิวัติคงอยู่ในสภาพ ต้มตุ๋นคุกคสถานเรื่อยมา จนกระทั่งหนังสือพิมพ์หรือฐานันดรศักดิ์ เติบรอยเขาไปถึงยุคมืดที่สุด เมื่อการตั้งกรมมหาอำมาตย์บรรพตูกจุดระฆังชน และหนังสือพิมพ์อยู่ภายใต้แรงกดดัน ขยายการคัด แต่เรตทือว่าอะไรก็ตามกัน หนังสือพิมพ์นอกจากจะไม่มีโอกาส เสนอข้อความที่รัฐบาลไม่ยอมให้เสนอแล้ว หนังสือพิมพ์จากต้องลงตามทฤษฎี

ขาดตั้ง ตั้งนฐานะของฐานันดรที่ดีในยุคนั้นจึงไม่ผิดอะไรกับฐานะของเคษกระ-
ดาษทางที่ปลัดจ้ออนตามฟูคปารคอินปราศจากประชาชนแย่งโยด หนังสือพิมพ์
แต่เดิ่นอบทความของสำนักคิดไทย มีแต่เดิ่นของวรรณชนันประเทศาต ๆ มีแต่
เรื่องสังคมครึ่งเดียวดีดอ มีแต่เรื่องดีจิดเซอร์แทนด — เพชรบรรณ มีแต่เรื่อง
ว่าอะไรว่าตามกัน เรื่องสังคมหมวก สังคมรองเท้า เรื่องมหาอำนาจชาติไทย
จนเฉียนขยู่ทุกวทุกวจนจันจันจันผู้มา.

หลังมหาสงคราม รัฐบาลเปลี่ยนไป แทนที่หนังสือพิมพ์จะดีจางได้ไป
ด้วยเสรีภาพ กตบปรากฏการณ์ การถูกเซ็นเซอร์ในกรณีสงคราม และ
การที่คนหนังสือพิมพ์ถูกจับกุมคุมขังตลอดมา.

— — — นี้คือฐานะของฐานันดรที่ดีของประเทศไทย ซึ่งเป็นไปตามยะ-
ถากกรรมและพรหมลิขิตเขยงน.

อย่าถามว่า การที่จะดูบ้านเมืองโตว่า มีเสรีภาพอันสมบูรณ์หรือไม่
ต้องดูจากหนังสือพิมพ์แบบกระจาย ถ้าหนังสือพิมพ์มาเท่าเคษกระดาษ บ้านเมือง
หนักกาดังมีการใช้อำนาจอย่างรุนแรงจนแล้ว และเป็นบ้านเมืองที่ดูจะอยู่หรือ
จะเข้าไป พงระมิดระดวงอย่างยิ่ง เพราะมันเป็น “อาณาจักรแห่งอำนาจ” ไม่ใช่
“อาณาจักรแห่งเสรีภาพ”.

ทัศนคติกรมการเมือง

ทัศนคติต่างหวั่นกับการเมืองเมืองไทยมีอยู่ว่า "การเมืองเป็นของผูกขาด"
ดังนั้นจะเห็นได้จากทุกยุคทุกสมัยมา จะเห็นว่าการผูกขาดอย่างเด่นชัด ไม่โดย

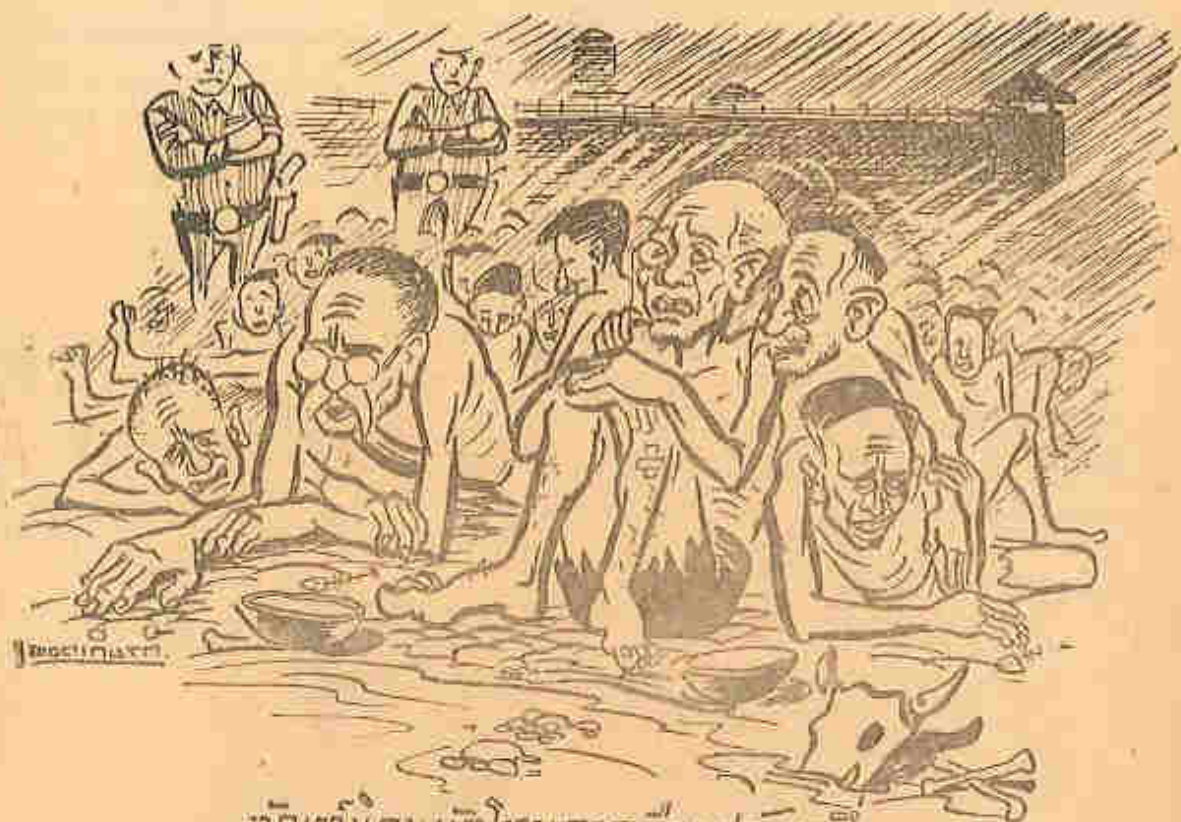
ประกาศบริษัท อยู่นี้ จงเลือกเข้าเข้าสภา

วิชาการจดทะเบียนดะไมก โดย วิชาการทำของประกาศให้ทราบ โดยบริษาย ในยุค
ต้น ๆ จะเห็นได้จากการปฏิวัติขั้วได้พระยามโนปกรณนิติธาดา กัด หรือหลัง
การจลาจลปี ๒๔๗๖ ซึ่งรบกนักวินาศสันตติ แถลงบางเขน หลัดกัษี ปากช่องแต้ว

กต การเมืองเป็นสิ่งที่ผูกขาด ก็เห็นได้เด่นชัดในกรณีที่เริ่มระบบสายดับ แจก
 กระจายออกไปเป็นใยแมงมุม เพื่อดมกลิ่นผู้ที่จะคัดการปฏิวัติสมัครขาด และได้
 ดึงคืนเข้าคุกเข้าตารางเป็นทิวแถว ต่อมาเมื่อจำนวนผู้เดินการเมืองนอกเขตมีมาก
 ขึ้น ก็ได้จัดการสร้าง "นคมกัโทษการเมืองชนทเกาะคารูเตา และเกาะเต่า"
 ซึ่งเป็นชุมชนแรกอันฉกาจฉกรรจ์ จนกระทั่งพวกกตทนทานต่อความสยดสยองภายใน
 ในค่ายทรมานแห่งนี้ไม่ไหว ก็เอาชวตไปทงเลี่ยมมากค้อมาก เพราะเป็นทนต์
 นคมกัโทษร้ายทงภยขรรษชาติ คนฟ้าชวากาศ โรคภัยไข้เจ็บ ความอดอยาก
 เหนือไปกว่าเนกคอกขุยกัณนากัณฟ้ากตางทะเลตาม ซึ่งทงตั้งจากมการเด็ดตอกหิน
 ไปสู่โลกอัสตราภาพได้กัณนทงแฉง ก็ถูกนำมาสู่ทนต์นคมกัแห่งใหม่ท "เกาะ
 เต่า" อันเป็นเกาะทไม่มีโอกาสกัณนโทษการเมืองคนใดจะประพฤติกการอันนใดออก
 สืบไป.

ทจริงในเรองทใดเกิดนกการเมือง นักปฏิวัติชนราวกับดอกเห็ด ทง
 เปดยนแปลงการปกตของน เป็นเรองทคณระปฏิวัติชุกแรกเมอบ ๑๕ ไคด้รางชน
 ใจ และเริ่มด้รางค้อมาด้วยการประทับความชมชใจให้แก่ผู้ชนกต หรือเป็น
 การดำเนินการคัดตองประชาธิปไตยอันผิดแบบ ดังนเมบประชาธิปไตยมิได้มาสู่
 ประชาธิปไตยอันด้มบูรณันแบบ แต่มาเป็นคณาธิปไตยแฉง การตูกชนเรยกรอง
 หรือจับอาวูชชนชบได้ กจะมชนอย่างไม่ด้นด้ก ดังจะเห็นการรัฐประหารทตูก
 ชนโคันต่างรัฐบาดำรงนาวาส่วด้กต.

ดังนตราบใดทยังมีทนต์นคมกัโทษการเมือง หรือมีนคมกัโทษการเมือง
 อยู่ในตาราง ตราบนนเมืองไทยจะไม่มฉนเผยอหน้าอาปากเป็นประชาธิปไตยทงน

ทัศนทัศน์คน นักโทษการเมือง สมัยหนึ่ง

บูรณแบบกับเขาได้ เพราะต้อขมรทบทำเนียบรัฐบาตจะค้อองรุดถ่นามเพตาระอ้นททว
แน่นไว้ ส่วนถ่ภาผู้แทนราชฎรทเดออกคองธมาชกักทเขาไปนททความคความทหมาย
อะไรไม นอกจากเป็นการประดับเกียรติคตามรัฐธรรมนญเท่านั้นเอง เพราะ
ประชาธิปไตยในธถานนเป็นการททำโตงายกกว่าประชาธิปไตย แบบทจะ ใ้กาดังเขา
ชุกค้อนรัฐบาต.

เดินมาเพียงแค่นั้นเอง? ชาติไทย

เมื่อได้ฟังเรื่อง "สมมติธรรมภาพ" ของจอมพล ช่างหนังสือพิมพ์โต

กายทอดตัวทุกข์ระทมเดินมาเห็นขอต่อประชาชนแทบทุกฉบับในคราวนั้นแล้ว ก็ดู

สมมติธรรมภาพ.

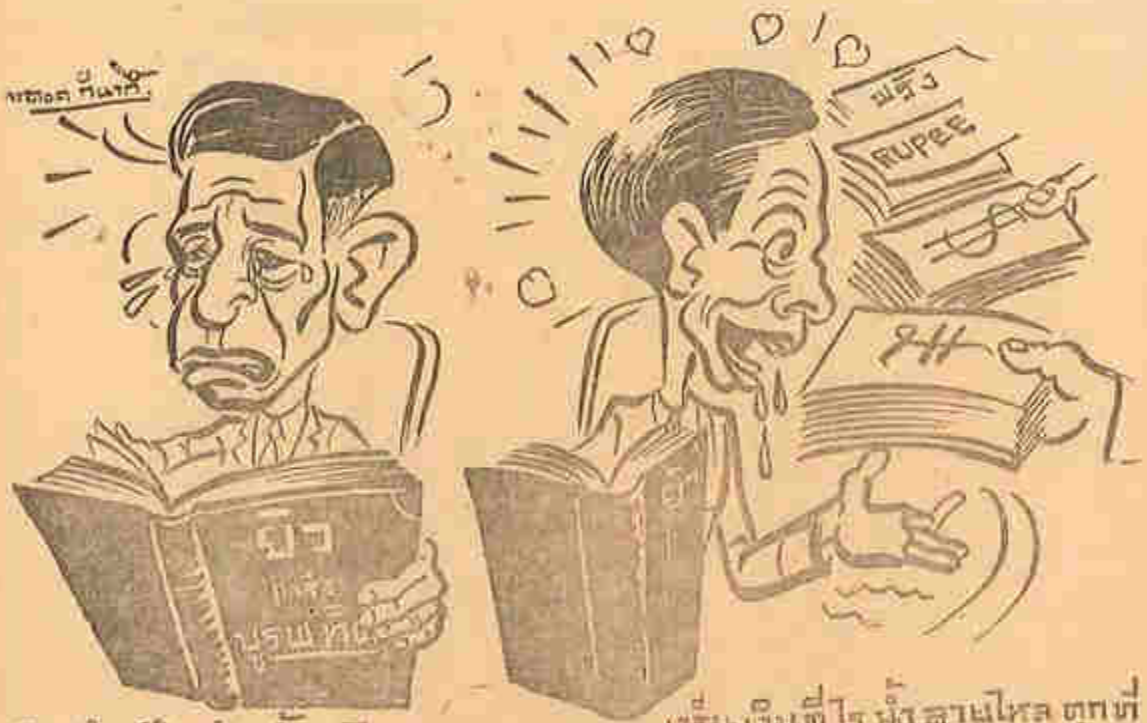
หน้าใหญ่

หลังหลอก

ออกจะกลต้อยไป! ตามความคิดความเห็นของจอมพลอยู่บ้าง แต่ไปสะดุดตอย่างน่า
เห็นใจมากใจอยู่ตรงที่จอมพลยกต้อยอย่างถึงเรื่องว่า เมืองไทยเรา ถ้าจะมี
ผู้ถามว่า ทำไมจึงนำรถยนต์ตั้งไปขายเมืองนอกเมืองนาเราบ้างไม่ได้ แต่เพราะ
อะไรแล้ว คำตอบสำหรับเมืองไทยก็จะต้อยต้อยเพียงประโยคเดียวว่า ก็เพราะ
ชาติไทยเดินมาเพียงเท่านั้นเอง.

ที่จริง, ถ้าเรื่องรถยนต์แล้ว มันก็เป็นดังที่แน่นอนอยู่ว่า ชั่วอายุเราๆ

ติดตั้งชาติ แล้ว หน้าตาโหล

เห็นเงินที่ไร หักสามโหล ตกที่

ท่านๆ บวกรับอายุถูก ๆ หลาน ๆ ชักหลายชั่วลูกชั่วหลาน ก็คงจะไม่มีโอกาสได้
เห็นโรงงานผลิตรถยนต์เกิดขึ้นในเมืองไทยเป็นแน่แท้ เพราะมันเป็นสิ่งที่เป็นไปได้
ไม่ได้สำหรับเมืองไทย และไม่มีคามจำเป็นสำหรับเมืองไทยที่จะผลิตรถยนต์ใน
ประเทศชั้น โดยต้องไปขอยุโรปการผลิมาจกต่างประเทศ ทำให้ค่าแรงการ
ผลิตสูงกว่าที่จะซื้อโดยตรงมาจากต่างประเทศ.

เช่นเดียวกัน ถ้าจะส่งค่าตามไปยังประเทศจีน พม่า หรือยุโรป ว่า
ทำไมจึงไม่ผลิตชาวให้เพื่อ จนกระทั่งสามารถส่งไปเลย โดกได้บ้าง คำ
ตอบจากเมืองจีนก็ พม่าก็ ยูโรปก็คงจะไม่ตอบเหมือนจอมพล
ตอบว่า จีนเดินมาเพียงแค่นั้นเอง หรือพม่ากระโดดมาแค่นั้น หรือยุโรป
จึงมาแค่นั้น เพราะคำตอบของเขา ก็คงจะออกมาด้วยเหตุผลอันพิชฌฆาต

ชาติไทยเป็นชาติ... เมืองไทย...

ไปด้วยเหตุและผลทั้ง โดยภูมิประเทศเหตุการณ์ และความแวดล้อมทั่ว ๆ ไป
เหมือนกับทงจอมพดพุดไ้ในตอนแรกนั่นเอง.

ทง ถ้าจะถามว่า ทำไมเมืองไทยไม่เห็นมีอะไรที่เป็นของไทยสักอย่าง
ตั้งแต่ตมตาจนกระทั่งหลับตาไปวันหนึ่ง ๆ หรือตั้งแต่เกิดขึ้นมาในแผ่นดินไทย
จนกระทั่งเข้าเืองไปบนแผ่นดินไทย แม้ขนาดไม้จิ้มฟันของเด็กรัก ๆ เพียงคุณตัน
เขาของ ได้ใครกขออกไปจากพื้นเมืองไทยเรากั้ไม่มี เชื้อผ่านคนเครอง ใช้จิปาถะ
วัยยแปด ตลอดจนอุปกรณ์การบำรุงทารกในอ้อมเบาะก็เป็นที่ไรไม่สรอยจาก
ต่างประเทศทั้งสิ้น กระทั่งเข้าเือง กระดาษฟางที่ใช้ปักพักคองชอจากต่างประเทศ
ทั้ง ๆ เมืองไทยเรากั้มีการส่งนักเรียนออกไปเรียนต่างประเทศวิชาความรู้ ข้ายนิมัน

เป็นเพราะอะไร ใครตอบได้บ้างโดยไม่ใช้คำตอบที่ว่า เพราะชาติไทยเราเดินมา
แค่นั้นเอง.

ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับจอมพลถนอมสำหรับคำแรกที่ฝรั่งเขียนไว้นั้น ใคร ๆ ก็
พูดตามคำหรืบนั่นได้ แต่ต้องคิดว่าทำไมจึงทำตามนั้นไม่ได้ ข้าพเจ้าเห็น
ว่าจริง เพราะเพียงแต่ทฤษฎีการปกครองในระบบประชาธิปไตย กลุ่มเสียงข้าง
มากในสภาจะต้องเป็นกลุ่มเสียงที่จัดคณะรัฐบาล แต่เมืองไทยเรายังไม่ใช่ในก
การเมืองในสภาเป็นแบบนั้น จุด ยานาจการจัดทำไม่จริงไปอยู่กับทหาร ครั้นรู้สึก
ว่ามันก็ควรจะเป็นการกรรหามหา สภาปราศจากประโยชน์ กลุ่มเสียงมากเหมือนนั้น
เพราะนักการเมืองทั้งหลายพากันเห็นแต่ความ งามงาม ของ ตามปลายปืน ตาม กอง
พันทหาร, แลวก็เหยงเหยงต้นมีต้นหญ้าหลังคิงที่พรรคประชาธิปัตย์พรรค
พปตคตอดกลาดกาเห็นตชนมา.

เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นด้วยในข้อนี้ ในเมื่อการจัดระเบียบของสภ
าพยของประเทศยังทำนอกตำราแล้ว ถ้าจะหาอะไรกับเรื่องราวเล็กๆ น้อยๆ อย่าง
อื่นจะมากจ่างไปใย.

เมืองไทยเรานั้น คำว่าศาสตราจารย์เยอะเยอะ แต่ไม่มหน้าตาสำหรับ
ตั้งต้นอบรมกุลบุตรกุลธิดา ผู้ชำนาญการพิเศษ ก็มากหน้าหลายตาแต่เป็น
ข้าราชการไปเสียหมด ผู้ที่มวงมมของตำหรับจะคิดผลตอะไรชนมากมีไม่น้อย
แต่ขาดการสนับสนุน ตอกเคอร์ในสำราจต่าง ๆ ก็เกรงจกรางแต่กลายเป้นฝัก
เป็นฝ่าย ของผู้มอทธิพลการเมืองแต่ละห่มแต่ละคณะไป เมื่อรัฐบาลหนึ่ง
มากก็ถอยกรตออกไปคชยคคปฏิจติ ถูกยงทั้งเดี่ยบาง ตั้งเจ้าคระางไปเสียบาง
ปลตอยเกาะเดี่ยบาง หน้ถอกนออกประเทศเดี่ยบาง.

ทำไมเมืองไทยจึงเป็นเช่นนั้นเล่า ?
เพราะชาติไทยเดินมาเพียงเท่านั้นเองหรือ ?

ปทานุกรมการเมือง

บัญญัติสูงสุด และเหล่าอำมาตย์ที่ไต่รับการแต่งตั้งจากราชรัฐขึ้นไปโดยคะแนน
นิยมนั้น ก็เป็นบุคคลพิเศษซึ่งมีการคุ้มครองโดยรัฐธรรมนูญ เป็นต้นการพูด
การจาหรือการจับกุมคุมขังก็ดี แต่ตรงข้ามสภาพภายใต้ โคมกตัมเป็นสภาพที่จะ
ได้ยื่นได้ฟังแต่ถ้อยคำอธิบายอันปราศจากลำเอียง ความคิดความเห็นซึ่งหาเข้าหนัก
หรือเกินตำรมิได้ ทั้งนี้เพราะการศึกษารองประชาชนประการหนึ่งซึ่งทำให้เขาแตก
คนตั้งเข้ามาโดยหัดับหัดับตา ดังแต่ความสัตย์ปะไปทำให้เกิดบเลตมชีวิตครุชวคราว
และการหลุดออกหลุดอนเวลาใดเดนมขึ้นไปสู่พระทงหนอนแอด ก็จะเป็นประหนึ่ง
เทพเจ้าผู้ทรงบรรดาอดอนใดใดทงต้น แต่คนแอดคนเดาทตั้งเขาไปก็หาความ
หมายอะไรมิได้ นอกจากจะหวังที่จะได้ตำแหน่งรัฐมนตรี หรือเดชานุกร ซึ่ง
ชัวมิได้ตำแหน่งทงตั้งองแอด ก็ระเหวร้อนไปตามพรรคต่าง ๆ สุดแต่พรรคใด
จะวางตำรับคบบคอบนใดใดพอเพียง ประชาชนที่แตกตงเขาเขาไปไต่รับการแแแ
ไต่จากเขาหรือเปล่า ? ไปมีอำนาจถอดคอบเขาหรือเปล่า ?

พินิจดูว่า การแตกตงผู้แทนราชรัฐโดยอาศัยคะแนนนิยม แต่เป็นคะแนน
นิยมบังคับกันไป กระเกณฑ์กันไปโดยอาศัยอิทธิพลเข้าบังคับข่มขู่แทรกแซง
ด้วยอำนาจทางอื่น โดยอาศัยความโง่เง่าของชาวชนบทเป็นบันไดเช่นนี้ ประชา
ธิปไตยก็มิแต่จะเกิดออกถอดขุดด้วยอันตราย และเป็นประชาธิปไตยที่มีความหมาย
ถึงเงิน เพราะเงินอาจบรรดาตงมาชกถ่วงใหญ่เข้าไปทำ Majority ในสภาไว้ได้
แอดอาจจะสถาปนาอะไรขึ้นมากได้จากเสียงถ่วงใหญ่กถุ่มนั้น.

ประชาธิปไตยที่เต็มไปด้วยอันตรายแบบนี้ ดังกวันทงข้างหนายางที่
จะเป็นคาบที่เชอดเคือนแอดแก่ประชาชนคนไทยผู้อยู่ไต่ระบอบตั้งกวันหนึ่ง เพราะ

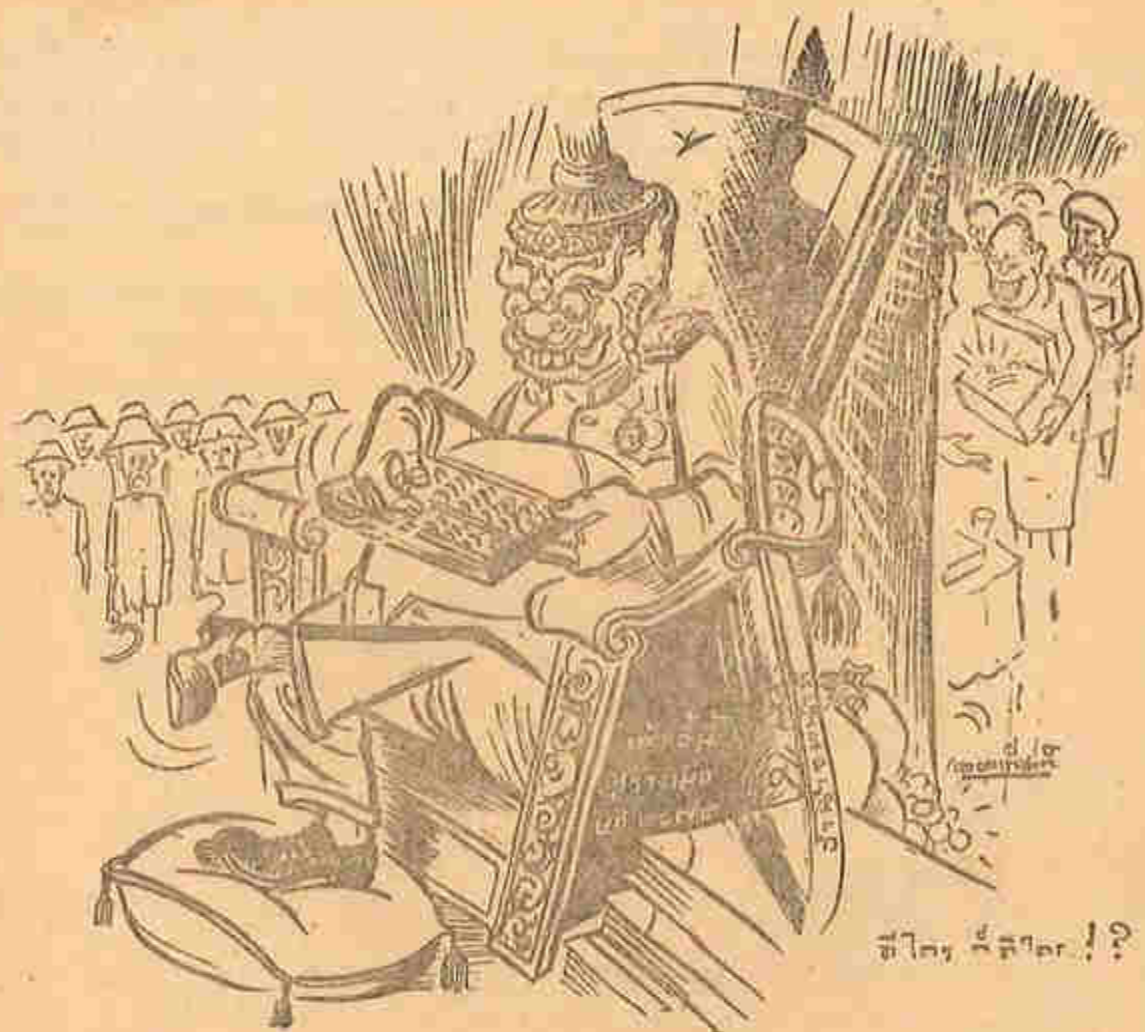
“เทอดเกียรติ” — “เอ็กซ์เรย์”

ถ้าตัวพี่แต่ “รอยคนโตๆ” เข้าสู่สภาจะกลายเป็นใจของพวกวิรูปาต จะ
เห็นเบบตั้งขบขมหนักยิ่งไม่หาจะมีอันตราย เท่ากับอำนาจของเงินตั้งคนกลุ่มหนึ่ง
เขาไปทลัดยวดตาดพอดจะ หันเหว็ด การเมืองให้ บรรดาไป เพื่อ ผลประโยชน์
โดยผลประโยชน์หนึ่งทงหวังไว้ เมื่อนั้นแหละภายใต้ โคมพระที่นั่งอนันตสมาคม
จะผลัดตั้งทเวียรของนาตาประชาชนผู้ไม่รู้เท่าถึงการฉ้อโกงมา! อันิจจา ประชา-
ธิปไตยของประชาชนที่ตั้งจนมากยิ่งขาดต่อการศึกษา มันก็คอยตามเติมหนึ่งที่ถูก
นำมาทขบย่นให้ไว้ไหนนเอง จนกระทั่งเมื่อใดถูกเติมมันจนให้เคียดเคแค้นไม่จำ
ตามเติมนตาเซียดคอดตนเองเมื่อใด เมื่อนั้นจะได้จนถึงชั่ววรรคแดง และเป็นผลจำ-
จริง เมื่อนั้นเราจะโคยนแต่เพียงตั้งออกตั้งอนาตุรทุกไปทุกหนยอมหญ้า!

ถ่วงน้ำหนัก

เหตุการณ์ในรัฐสภาเมืองไทย ที่จริงนับว่ารัฐสภาของเรา แม้ว่าจะ
 มีอายุชานามถึง ๓๖ ปี ฝังกับรัฐสภาของเมืองจีน ซึ่งเพียงแต่มีอายุขัยเพียงหกๆ
 กี่ขว้างปากบ่นปี่ รัฐสภาของเราจากกันถึงเรื่องข้อของกระบังกระฉอน ซึ่งเป็นปรา-
 กฏการณไซ่อกมาแต่ตัว ถ้าเทียบกัน เวลาอายุชานามที่มั่งภาคกันแต่พวกแทบจะ
 นับได้ว่า ไม่น่าเรื่องราวอะไรขอแก่การบรรทมหลับให้เย็นตาเป็นต้นนัก ทว่าน, ทา
 ไซ่ว่าเป็นความเรียบร้อยของประชาธิปไตยเมืองไทยก็หาไม่ หากแต่ว่าเมืองไทย
 เราคงแต่รู้จักรสชาติของการปกครองคือเชิงมา ก็มแต่ความนิยมในเรื่อง "การ
 ไตคน" กันเป็นต้นพื้นประมาณ การแต่งตั้งออกหน้าออกตาเช่นตั้งภาเจกทำ
 กัน มักจะไม่ค่อยทำ ซึ่งกันว่าเป็นนรมรยาทของนักการเมืองทต และเรื่อง
 ไตคนนั้นความไตที่ยังรักจะปลุกฝังเป็นนิตยัตุมกระบวนอยู่แต่ ชั่วชาติของเราๆ
 ทั่วๆ ก็จะต้องพบกับการรัฐประหาร (ถ้าสำเร็จ) และการกบฏ (ถ้าไม่สำเร็จ)
 อยู่จนยังคำ จะโทษใครนั้นโทษไม่ได้ เพราะเมื่อสมัยจอมพล ป.รดกเตนไต
 ดินเอาหกคะเมนตีตั้งกาดงมา และเมื่อจอมพลถนวดนาครวงกระหน แมจะ
 มีหนังสือพิมพ์บางฉบับ ไซ่ตกดับอย่างฉันทิ แต่กยังมีหลายฉบับที่ไตออกสำหเส่นอ
 เหตุผลในการประกาศสงครามของจอมพล อันเป็นข้ออ้างอย่างน้อยที่สุดของทัพ
 ฝ่ประชาชาติกยงไตพิจารณาอยู่บ้าง แต่กว่าวงศาตาอากาศปรภาคแต่ หนังสือ
 พิมพ์กมศาตาเหมือนถงชยะ มีแต่สมุณานาจกุนาตายเขาได้ทุกยุคทุกสมัยไม่

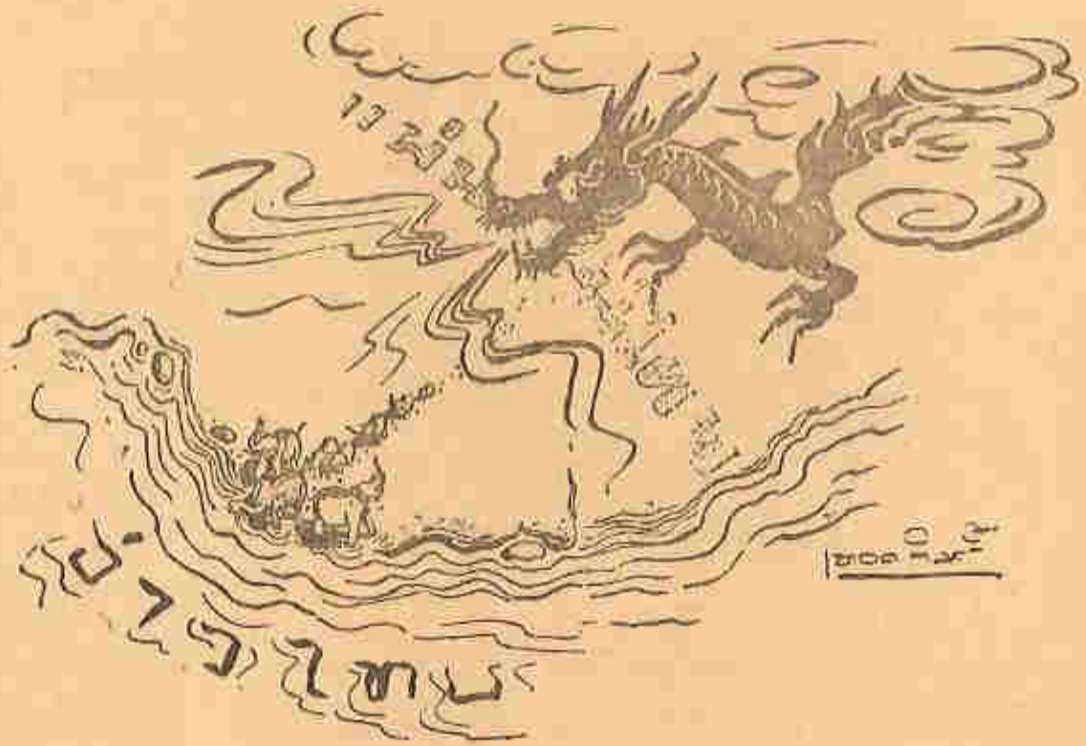
ซิโงร ซิโงร! ?

ชาด ครนปรตมอานาจาจวชันารุงเรองควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน หรือ
 ถอยมาอยู่ข้างหลังหดวงข้างง จอมพลกเป็นฝ่ายเจียบไป ผลตักันรุกแตะ
 รัยอยู่เช่นน จะโทษว่าใครเด่นโตคิน ใครไม่เด่นโตคิน จึงโทษหาได้ไม่
 ที่พูดมานออกจะฟังเพื่อ เพราะไม่มเจตนาจะเขียนเรองโตคิน และไม่ฮาจจะ
 วกพากษวจารณวา เรองโตคินนเหมาะสมกับนิสัยคนไทยหรือไม่ เพียงยก
 ตัวอย่างง่าย ๆ ว่า ถ้าผวเด่นโตคินกับเมยก็หมายความว่า ผวมฐ และถ้า
 เมยเด่นโตคินกับผว ก็หมายความว่า เมยนั้นเมยหนักเตงฮานดำทรมของกาท
 แมพมพของท้าวพรหมทัต ตัดแต่จะพิจารณาเขาเอง.

ต่อไปจะได้พูดถึงเรื่องเหตุการณ์ในรัฐสภาต่อไป สมัยนานกบจา

ปทานุกรมการเมือง

มีได้แต่... แต่ความเขียน ยังทำทหนัก เป็นคนข่าวประจำ รัฐสภาอยู่ใน หนังสือพิมพ์
ฉบับหนึ่ง บ่ายจนนบนการประชุมที่ออกจะเกรียดกรวด เพราะเป็นจนททาว
เตง "เคมาต" จะตงกะทุดวงเรื่องทอดวงจิตกรวาทการนักปราชญ์พันทางวทญ
ของอัยกรวดตาเจ็ดตาดเสียดเสียด ทวดเตงเห็นว่าเป็นเรื่องกระตบกระเทอนตม
พันชไมตรี ทำตายนทเพตง เรื่อง "จนกับไทยมิไรอินโกลตพันองกัน" การคอบ

กระทุตามโนบายจนน... เจ้าคุณพทต ฯ เจ้าตัวใหญ่ไมมา และ จอมพต
เป็นผู้รักษาการแทนนายกรัฐมนตรี จอมพตจึงเป็นผู้คอบกะทุกบทาวเตงเตง
เตง ด้รูปคำคอบของจอมพตไมมีอะไรนอกจากคอบว่าจะห้ามปรามมิให้ตง
วิจิตร ฯ ผู้เป็นคนไทยคนเดี่ยว แต่คนไทยคนแรกทเห็นรคิมขงทาน พันชเนนคช
ไป การประชุมจนนโคพักเมยถึง ๑๖.๑๐ น. อินเป็นเวดตาทคนทงทอดยคองกัน
ไมกันเพดากคองกันนาราย่างโคอย่างทง ฝิดกับมหาเกษมไต้ คชเคยไมกินข้าว

“เทอดเกียรติ” — “เอิกขเรย์”

เย็นมานาน ก็เคยไม่มกที่จะคำนึงถึงท้องใคร ในท้องพระโรงว่าใครจะหิวหรือไม่
หิว จนกระทั่งบางทีสมาชิกเร่งลงไปดื่มสุรา กาแฟกันจนไม่ครบองค์ประชุมแล้ว
สัมภารก็ยังนั่งเป็นประธานอยู่นั่นเอง.

ทอดมาน ออกจะเจ๋อเจ๋อ “กมน์ตายตีบทิศ” จะตองตั้งต้นเต้านทาน
เรื่อง “เมอพระตั้งขเดียงถูกถองหน้า” ต่อไป ครนได้เวลาพักการประชุมหลวง
วจิตรวาทการ ผู้นำนายทางเตงแดงเข้ากวงมีโตตงมาดีโมตร์ คงพ่นบุหรีพรอด ๆ
อยู่ ชะ-ชะ ชะข้าง - ข้าง - ข้าง - บน - บน - ระ - ระ - เมียง - เมียงตภา (เฮือ,
พูดหมดได้ค้อยโต้งใจหน้อย) ต้งนทานท้าวเตียงเจ้าจอมตำหรับเนวู้ เคมาต
ลขธาร์เผือกขาวเผือกดำอะไรนั้น มานั่งผูกคอกุกระต่าย คิมแม่โขง โส่ก ๆ
อยู่ดีโมตร์ หตงจากทเวไปจับมอกกับคุณหลวงวจิตรวาทการแล้ว แตะว่า
ชยาได้ถอโทษถอโทษ ผมทำหน้าทเพอชาติ แดกต่างกับคุณหลวงซังกทาหน้าท
ตำหรับคุณหลวง หลวงวจิตร ๆ คอบว่า.

“มะ - มะ - ไม่ - ประ - ประ - เป็น - ไ - มี - มี - ได้” ฉะ - ฉะ ผม - มะ มะ - ไม่
ไม่ - เคอะ - เคอะ - เคย โกรธ คุ - คุ - คุณเตียงเตย -”

ในขณะ ที่ ท้าวเตียงซดแม่โขง โส่ก ๆ อยู่ นั้น ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ
ประการหนึ่ง แทบจะทำไห้ท้าวเตียงถึงแกพิศวโดยคัวแวงในทันที่ลคอดาวของมูก้อ
การสร้างประชาบิโดยซึ่งสร้างเกาธมาไห้ทานท้าวโค่นิง จนกระทั่งมตทภาพ
เสร์ภาพ ภราครภาพ เต่มอภาพ แตะอะไร ๆ ภาพ ๆ อักเยอะแยะ มาคังกะที่
ถามเรื่องหลวงวจิตร ๆ ได้ คือ นายประยูร ภมรมนตรี นายวิฑาศ โยธถานนท
ฐนวิรัตนชัย นายฐนท บิณทานนท และนายวิเชยร ตุงวรรณทัต ที่ปราดมา
ถึงคัว นายวิเชยรผู้มกาดงพดงร้างตุงใหญ่ปานยกษ์บักหตนบกปราดเขาคัวทาน

ดาวแก่นท้าวสุดจากเกาะนี้ ฝ่ายท่านขุนนรินทร์ชัย วันนั้นแต่งตัวเต็มยศประดับ
นายพันตรีบนอินทร - ซึ่งมีลักษณะจะคล้ายไปทางทหารญี่ปุ่นหรือทหารเจ๊ก ก็ไม่
ไปทงนน เพราะลักษณะตัวเคยคะแหมะแระอยู่ ได้โดยเขาฝากมีข้างดีโมสร
แต่คุณพันแฉง ๆ นน มาตผาง ๆ อยู่นอยู่ ส่วนนายขุนทนนท้าวเขาเข้าไป ไต่เตหท้าว
เตยงนงมาถอไว้ ทำท่าเตรียมการจะทำอะไรกับท่านดาวแก่นท้าว สักอย่างหนึ่ง.

ท่านดาวแก่นท้าว ดับพลนมน สัหนาซึ่งชาวเผือกขยแฉงกยงซัดเผือก
หนักเข้าไปอีก และเมื่อเห็นทงจะทำอะไรไรเรองตยเตน จะเป็นจริงเบนจริงเอา
จริง ๆ กรองขอซัดตนทวา "ชย่น่า! ชย่น่า!!" แต่ซรวจเขยรไม่ฟังเตยง
ดากไปพ้นจากเกาะจนไค และในทนนนายขุนหกปราดเขารอบรอเทาท่านเตยง
วเขยรหอดคหามกนรองแรงลงไปจากดีโมสร ท้าวเตยงพยายามคณขยัปราด ๆ
เพื่อให้พ้นจากการคุกคามเสีรภาพ แต่ไม่ดำเรจ ฝ่ายสมาชิกในดีโมสรและตำรวจ
เห็นท่าไม่เข้าที่ ก็ถุกยอทงดีโมสร แต่ไม่มีใครช่วยท้าวเตยงได้ ทนนนทก
หอดตำรวจจ้งภากเบาดนแจงดีญญาณเกิดเหตุ นายร้อยตำรวจ หัวหน้าตำรวจ
จ้งภาวจเขาไปซัดตรวจก็ไคพบกับ บาทา ของใคร คนหนึ่ง ใน จำนวนพนตมทงวยผดง
ตงมา ก็เตยงนจ้งงอชย่นนเอง เพราะอำนาจของผูุก่อการในดีมยนินใหญ่ทงองนัก

ในขณะทีคณผู้พิชิตไคทอเขาท่านท้าวรองแรงถล ฝ่าย ไต่เตเตรียมจะครา-
ตั้งขนายเตยงแฉงถองตงไปในน่านนี้ ใครคนหนึ่งไคตงไปรายงานค่อจอมพด
จอมพดจ้งตงมาจากพระทงแต่เป็นเวตาที่ตายเสยแฉง นายเตยงไคถูคหามเตยง
ออกประศุหลังดีโมสรเขาดพระทงอิมพร ไปแฉง ในท่าม กตาง กตุ่ม สมาชิก
และผู้ช้อชาวทงช้อพมพ แฉงตำรวจจ้งภา จ้งรุดคิตตามไปดูเหตุการณกนเป็น
พรจน.

จอมพดถอดไปจนคิตชมวณ พตางคะ โทณบชกขุนนรินทร์ชัย ททาทนาค

“เทอดเกียรติ” — “เอิกขเรย์”

“ช่าง” อยู่ตลอดเวลานั้นว่า “เสียด—เสียด ของที่เถอะนี่” แต่ท่านขุนเคี้ยวจ
 หาทังเคียงไม้ คงดีช่าง” เป็นที่พอใจตลอดไป จนกระทั่ง ขบวนการที่ห้ามท่าน
 เคียงไปถึงสระน้ำในบริเวณพระที่นั่งนั้น และไม่มีที่ที่จระเข้จะรื้อรันทานดาวแก่น้ำจ
 แต่ประการใด ก็จวางท่านท้าวตงตุมไป! จมหายไปทั้งตัว.

ฝ่ายเจ้าชายสิขิภก ที่ติดตามเป็นสหายค้ำทุกข์ค้ำยากของท่านท้าว ได้แก่นาย
 ทองสินทร ภูริพัฒน์ และนายเคียง ศิริขันธ์ ซึ่งจึงติดตามไปช่วยเหลือ แต่
 ไม่ทันการ เพราะท่านเคียงหายไปในห้องน้ำแล้ว ก็กระโจนติดตามไปทั้งเครื่อง
 ทรง แหวกว่ายในสายชล ชุ่มเหงาพละทานเพื่อนยากขึ้นมา ซึ่งโถมไปทั้งตัว
 ด้วยน้ำสอปรกในบ่อ.

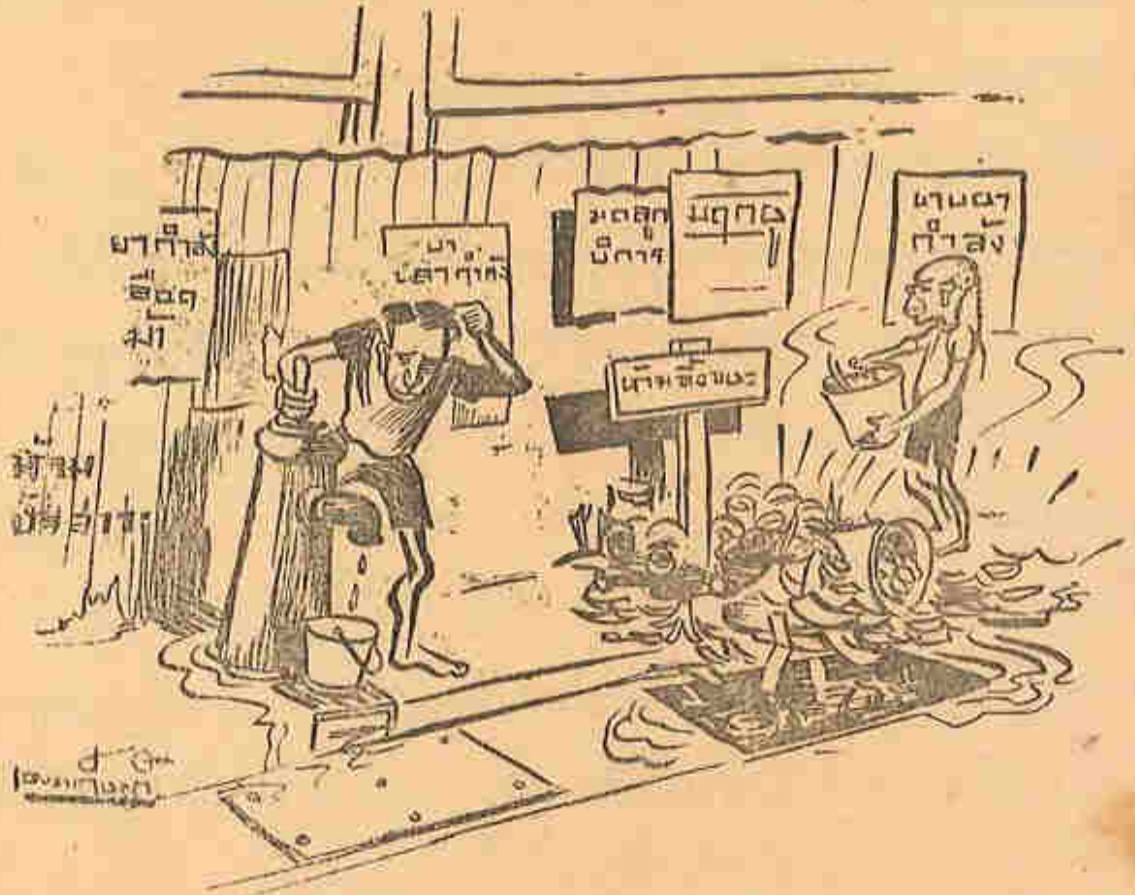
ปทานุกรมการเมือง

ฝ่ายคณะผู้พิชิต เมื่อกระทำจนสำเร็จแล้ว ก็แต่งตั้งความขึ้นมา เดิน
ผ่านจอมพลกลับไปขึ้นพระที่นั่งเพื่อประชุมในรอบหลัง โดยไม่ได้แยแสแม่แต่
จอมพล ซึ่งไปบอกให้นายเตียง และนายทองอินทร์ พามิตรของตนขจร
กตัญญู

การจับกบฏวงษา ซึ่งทำกันในสภาพของชาติครึ่งกระนั้น จะเป็นเรื่องด้อย
เด่นหรือด้อยจริงก็ตาม แต่อย่างน้อยที่สุดก็เป็นกุศตมตบฏ ซึ่งหนุนตั้งให้นาย
เตียง ไชยกาต ได้มีตำแหน่งเป็นเสนาบดีช่วยจอมพลว่าการกระทรวง ที่สำคัญ
ที่สุดกระทรวงหนึ่งขึ้นมา ในเมื่อจอมพลได้พร้อมคณะรัฐมนตรีหลังรัฐประหาร
เรื่องนพตฤณ ไชยกาต การกบฏวงษา ทำให้เป็นเรื่องช่วยที่คนทงหลาย
เขาใจไม่ แต่เป็นข้อตั้งวิยาภรณ์ที่หาได้ยาก เพราะตลอด ๑๖ ปีที่มประชาธิปไตย
มา ท่านเตียงยังคงเป็นคนแรกและคนเดียวจนกระทั่งบัดนี้

เทศบาลกับการเมือง

เมื่อคราวที่ไดมอนด์ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หวดง
พรหมโยธี ชูเทศบาลไปทั่วประเทศว่า ถ้ายิ่งชนตนเองแะแะแะแะแะแะแะแะแะ
สับไป จะจัดการอย่างเด็ดขาด และได้ส่งต่อไปยังวิทยุกระจายเสียงให้คะ โทษ

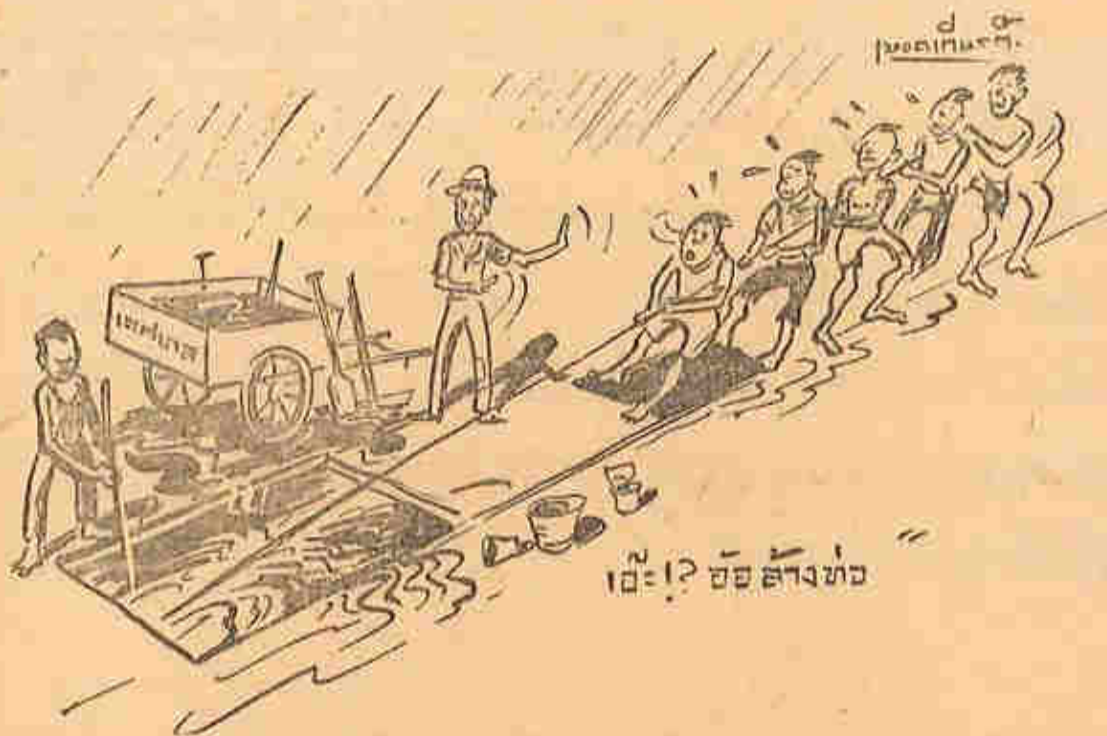

ตำบมยาให้โดยมได้พง โดยทวกันทุกเทศบาตอกรครั้งหนึ่ง คุณหวดงพรหมโยธีท่าน
จะมีความคิดความเห็นอย่างใดก็ตาม จะมีความคิดพากพุมว่า เทศบาตอยุ่มช
ระคราวนี้ หรือคิดว่าคงจะได้ชนชมในผลความดำเร้จเป็นเกียรติประวัติของท่าน

อันจะจากรกตงใจแก่กระทรวงมหาดไทย เป็นอนุตตธรรมกต ข้าพเจ้ากคิดว่า คุณ
 หตวงอาจจะมีความคิดที่ผิดไปมาก เพราะอย่างน้อยที่สุด คุณหตวงก็คงได้รับ
 เพียงการหัวเราะ นาทายที่กระเซ็นตาดตงไปในคำตงจากเทศบาตทั่วไป ทั้ง
 และทงนเพราะมุตฐานที่เทศบาตตงอยู่โดยทำให้เทศบาตทุกเทศบาต ตอง โงนงน
 อยู่ตอดเดอตามัน ทำไมจึงไมเพ่งเตงเตงแกไข หากจะคิดแกไขเอาด้วยอำนาจ
 โดยไมแยแ่งถึงสภาวะที่ทำให้เทศบาต ตองเผชิญความทุเรศอยู่ทุกจทุกจัน ทุก
 จันไมมีใครปฏิเชงว่า สภาวะของเทศบาตเป็นอยู่อย่างซังกะตาย เพอใหม่เชงว่า
 เป็นองคาพยพตงหนึ่งในฐานะที่เป็นประเทศประชาธิปไตย มากกว่าที่จะได้เป็นหัว
 แวงต่าคัญ ในการทนบำรุงทองถิ่นให้เจริญรุ่งเรือง ทงนคิงเหตุผลตามทว.ท.ตมพนธิ
 ธิษณะของนะ ตมาชิกสภาเทศบาตผู้หนึ่งได้เคยกล่าวไว้ในเกียรติศักดิ์แล้วว่า โดย
 ตรูปกคช เมื่อรัฐบาตคตคนคตมอเทศบาตอยู่ทุกทงแล้ว รัฐบาตจะเอาอะไร
 กับความเจริญเคิบโตหรือเป็นแก่นสาร นอกจากจะเป็นคนง่อยเปลี้ยเตี้ยชา เป็น
 ภาวระแกผู้มกาดองจชาทจะตองเตยงคตงไป ภาวระของเทศบาตทุกจัน จึงเปรียบ
 ใดคตงกับคนทุพพสภาพที่หนักแผนดิน เมื่อเงินกไมได้ภาษกถูกเชอตเลอช หัก
 ไปอย่างตมหนักหนแตก อานาจกไมมี ขาหตวงกคชอยคาคชแล้ว ทำไมการเทศบาต
 ทุกจันจึงจะไม่หนักแผนดิน เพราะทุกจัน ราษฎรมได้แยแ่ง แม้แต่จะเตย
 เงินคากวาคเก็บชยะมุตฝอยให้พนหน้าบ้านไปกรูตงเตยตาย.

เมื่อราษฎรไมแยแ่งไขค เพราะเทศบาตไมได้ทำอะไรให้เห็นว่า เป็นต่า
 เป็นตั้น หรือให้ความผาตุชเตย การเตอกลงตมาชิกเทศบาตแต่ตคราจะหาคน
 ต ๆ ที่จะเขาไปทนบำรุงทองถิ่นได้ยาก นอกจากพวงกฤษ หรือนักเตงจระชชอนาต่า

“เทอดเกียรติ” — “เอิกขเรย”

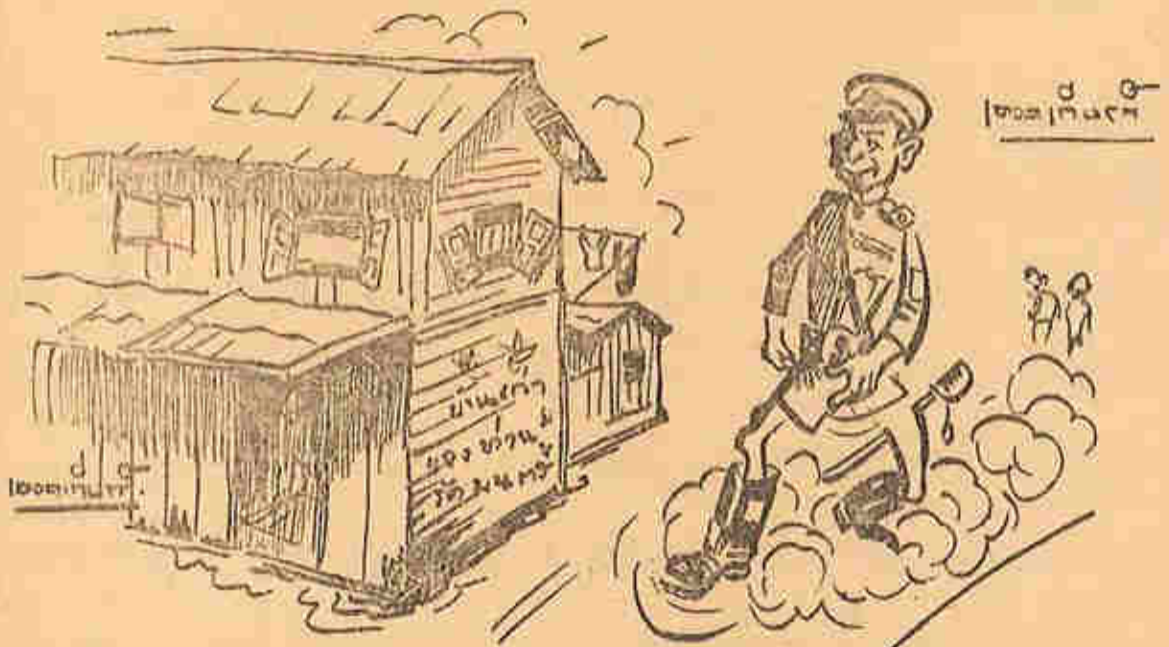
เขาไป แตะก็ไต่รับการเดือกคงด้วยพรรคพวกเพียงสองสามคนไปตั้งคะแนนให้
 ทงนแม่แต่เทศบาลเมืองหลวง ขย้าว่าแค่ขนาดสมาชิกเคย ชนเทศมนตรีเขาไป
 บริหารนครหลวงประชาชนกักตมไม่ลง เมื่อประชาชนกักตมไม่ลงแล้ว ก็ต้อง
 ปล่อยให้พวกจับไปขี้ พวกนักเลงที่เป็นสมาชิกกักตมกันเขาไป แต่อันว่าจับไปขี้
 กัด นักเลงกัด เมื่อต่างฝ่ายต่างก็มีปริญญามาตรฐานมาด้วยกันแล้ว ก็ไม่มีใคร
 ตงให้ใคร จึงจำกัดขังกกของตงบ้อมรวนอยู่คดขดเวลา ดังภาพที่เห็นอยู่คดขด
 มา แม่แต่ในเมืองหลวงเอง ดังนเทศบาตจึงจำกัดขังกตายถึงภาพเป็นนักกมนักเลง
 ไปทุกอณัน.

อนึ่งเต่า ประเภทที่ต่ำคณูชกประเภทหนึ่ง วัตถุประสงค์ต่ำคณูชกตั้งเป็นข้อ
 ปรารภนาของผู้สถาปนาประชาธิปไตยนั้น ก็หวังอยู่ว่าจะให้เทศบาลเป็นเสมือน
 โรงเรียน ผู้ถนอบบรมประชาธิปไตย เพื่อส่งมรขยในการเดินเขาสู่สู่สภายุแทน
 ราษฎร.

แต่ก็ --- หน้าที่ในวงการสภาผู้แทนราษฎรและในวงรัฐบาลเองก็สร้าง
 แต่ความไม่เป็นเจ้า รัฐมนตรีบางคนก็ได้รับการแต่งตั้ง ประชาชนก็ถนัดไม่ถง
 เหมือนกัน ในวงราชการก็ยังพอกพูนแต่คอรัปชั่น ในวงการเมืองการสภาก็เต็ม
 ไปด้วยดาวร้ายกตาดำมืดจน มีแต่การกระทำอันอับปรดักษณืเหตายเป็นอันอยู่ทุกวี่ ทุก
 วันกรรมแล้ว การเทศบาตที่จำเวญรชยยุคบาทอยู่ จะเจริญพิเศษให้สัมพันธ์
 ทดองพรหมโยชปรรภนาได้ยงไร มนกดชองเขาดาราทงว “จาวัดไม่ค
 ทดองชกคชงตักปรก” ตาม.

ฉันทนาการเมือง

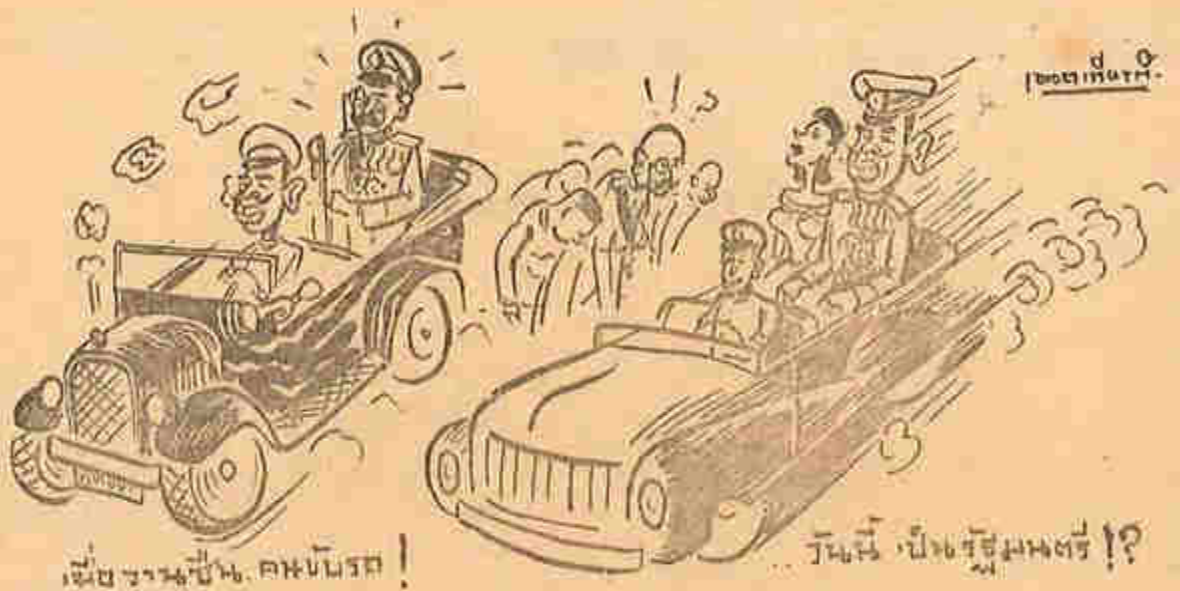
ตั้งที่ใดก็ตามแต่ชื่อว่า การเมืองทำให้ผู้เสียเข้าไปแต่ยังไม่เกิดอาการต้อม
หงตงเพราะการเมือง นอกจากจะไต่ทองอำนาจ แตะอำนาจนั้นนำไปซึ่งเงินแต่จ้ แม้

... ก่อน ปฏิวัติ พ.ศ. ๒๔๗๕

ตำแหน่งการเมืองที่ไม่อยู่ในลักษณะจะใช้อำนาจ ก็เป็นสถานสำคัญซึ่งแสวงหา
เงินได้เป็นอย่างดี.

ฉันทนาการเมือง เพราะการเมือง ปรากฏว่าในประเทศเราตั้งแต่เริ่มประชา
ชีพโดยชนมา ได้อุบัติชนนิตประเภทชนมากมาย ก่อนการปฏิวัติระบอบสม-

เขี่ย ราม ชีน คณนิรต !

วันนี้ มีสหรัฐอเมริกา ! ?

บูรณาญาตีตชมาเป็นประชาธิปไตยนั้น นักปฏิวัติจำนวนมากมิได้มีอะไรเป็นแก่นสาร
 คงเป็นคนชนกลางพอมพอกัน หรือบางทีก็อยู่ในชนยากจนเสียด้วยซ้ำไป แต่
 การฉกฉวยปรากฏว่าภายหลังการปฏิวัติแล้ว เมื่อเขาครองตำแหน่งทั้งราชการ
 การเมืองและราชการประจำแล้ว ก็ได้บังเกิดการรุมรอยชนชนานใหญ่ ปลูกตึก
 ปลูกราม ซื้ที่ดินไร่นาสาโท มีรถยนต์นั่งปรุกปราด นักเพราะชอบหารการ
 เมือง มาในสมัยต่อๆมากได้เกิดการแผ่ขยายอำนาจชนบคยงชน เมื่อหลังสงคราม
 ก่อตัวคือ การเป็นชนบคโดยบริโภคชาวฮาวี ถ่าน นา เล็ดเวดปอยค จอมเดียม
 โดยเพราะอย่างขิงก็การบริโภคโดยตรง ที่สุด ก็คือ การ บริโภค ชนบคที่นำไปให้
 ราษฎรแตก ชนาคารต่าง ๆ ถูกสั่งให้เบ็ดเครตคให้แกกการเมืองซึ่งเป็นผู้กเป็นฝ่าย
 ข้างรัฐบาตอย่างเต็มที่ ชนบคการเมืองจึงตูปคชนอย่างอุ้นหนาฝาคังในระหว่าง
 สองยุคดังกต่างน คตอคจนมาสมัยหลังรัฐประหารน การแบ่งบานเพื่อสร้างฐานะ
 ทางชนบคก็โดยตูปคชนควยการเพิ่มเงินเตอนผู้ แทนราษฎร มิโยทจะเต็มไปด้วย

“เทอดเกียรติ” — “เอ็กซ์เรย์”

เลี้ยงดูกันถึงคดีความและจัดวางนานาประการ ก็หาทำให้การดำเนินการนหนยุดยง
ไม่ เพราะฉะนั้นจึงกล่าวได้เต็มปากพุ่มว่า ฐานะทางการเมืองของประเทศไทย
เป็นฐานะที่จะสร้างควมรุ่มรอยให้ ตักถ้ำอาชัพระเภทอื่น เพียงแต่เหตุอบคุดว่า
พรรคไหนจะมีอำนาจในการสนับสนุนรัฐบาลเท่านั้น ก็หันเหไปสู่พรรคนั้น แต่
จะมีอะไรที่คองการแต่จะไม่ได้ แมตส์คชหมุชหมา คำแห่ง “ชนบค”
ก็มารออยู่ในเงอมหคถถตรงหน้าแล้ว.

บาลีล

จุดอุบัติปฏิวัติ ๒๔ มิถุน.

ถอยหลังไปจากวันนี้เมื่อ ๑๗ ปีก่อน หมายถึงในวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๑๕
 นั้น ที่จริงมันอาจจะเป็นเวลาานพอสำหรับเมืองไทยเรา และโดยเพราะอย่าง
 ยิง เมื่อใดมีการนับเนื่องเอาวันนี้เป็นวันสำคัญทางประวัติศาสตร์ของชาติ เพราะ
 เป็นวันที่ได้อุบัติจุดระเบิดของ การปฏิวัติ เพช ฌดาปนา ระบอบ ประชาธิปไตย ขึ้นใน
 ประเทศไทย.

ที่จริง ถ้าคิดถึงว่าอายุประชาธิปไตย ของ ประเทศ ได้วางรากฐานมาเพียง
 ๑๗ ปีครบบริบูรณ์เต็มลงในวันนี้แล้ว ก็อาจจะเป็นเวลาที่ไม่ยาวนานนัก ถ้าเทียบ
 เคียงถึงอายุของประชาธิปไตยของ ประเทศอื่น ๆ แต่เมื่อหวนคิดถึงเหตุการณ์
 ในประเทศไทยที่เกิดขึ้นเพราะเหตุแห่งการสถาปนาประชาธิปไตยขึ้นแล้ว ก็อาจจะ
 นับว่าเป็นเวลาที่นานพอใช้เพียงหัวข้อเรื่องใหญ่ ๆ ของ "๑๗ ปีแห่งระบอบประชา-
 ธิปไตยเมืองไทย" ซึ่งได้ผ่านเหตุการณ์สำคัญดังต่อไปนี้

การกบฏปี ๒๔๑๒ โดยพระองค์เจ้าวรเดช นายกรัฐมนตรีคนแรกถูกจับ—
 พระปกเกล้าฯ สวรรคต—การประหารชีวิตครั้งใหญ่ ในคุกมหันตโทษบางขวาง
 พระยาฤทธิอัคเนย์ หัวหน้าปฏิวัติคนสำคัญหนีจากประเทศ — พระยา ทรงสุรเดช
 ถูกเนรเทศ — การสงครามและตั้งผู้ นำ — จอมพลคว่ำ — ปรีดเถลิงอำนาจ—ถอบ

ปลงพระชนม์ — จ้าวยาก หนักแพง — รัฐประหาร — ปรีดี เติตติ — จอมพล ชันต์
 อานาจ — นักการเมืองและนักปฏิวัติถูกสังหาร.

นี่คือเรื่องราวของประเทศ เพราะเหตุที่ระบอบประชาธิปไตย คังนั้ง
 ควรจะนับว่า เมื่อเหตุการณ์ได้เกิดขึ้นโดยรูปการณ์เช่นนี้แล้ว จึงควรจะ
 ถัดว่า ประชาธิปไตยของเมืองไทย ๑๗ ปีนั้นเป็นเวลาที่นานพอใช้ ถ้าถือเป็นชีวิต
 ของมนุษย์ปุถุชน ก็นับว่าเป็นทางเดินของโซลซาคากรรมพรหมลิขิตซึ่งดำเนินมา
 อย่างดุเดือดและระดมๆกันเต็มทีและเป็นมนุษย์ประเภทที่ยากจะคำนวณ โซลซาคา
 ในอนาคตได้ถูก.

เพียงแค่ออยหดงไปจาก วัน ปฏิวัติ ๖ มิถุนายน ๒๕๑๖ ๒๕๑๗ ๒๕๑๘ ๒๕๑๙
 ปาร์ต นักศึกษาหนุ่มต่างคนได้มาปฏิญาณที่จะร่วมตายกัน ทงต่างคนหนีไป

เป็นชาวปารีส แต่เป็นเด็กหนุ่มไทยเราเอง พวกเหล่านี้ได้รับทุนจากรัฐบาลใน
สมัยสมเด็จพระนารายณ์ให้ไปศึกษาในปารีสทั้งสิ้น คนหนึ่งในจำนวนนั้นเรียน
วิชากฎหมาย และออกตั้งคนเรียนการทหาร.

พวกเหล่านี้มีสมองปราชาญเปรี๊ยะจนกระทั่ง บรรดา เจ้านายในราชตระกูล
กล้าไม่สง เพราะในสมัยนั้น การตั้งคนไปศึกษาวิชาการในยุโรป บรรดาเชื้อ
พระวงศ์จะได้รับการพิจารณาก่อนบุคคลประเภทอื่น ๆ กัดไปก็ต่อพวกลูกขุนนำ
ขุนนางชั้นผู้ใหญ่ซึ่งเป็นที่โปรดปราน คึงนหชีวิตของบุคคลที่เกิดมาเป็นลูกคน
ธรรมดาสามัญ จึงเป็นอันหมดหวังความเจริญรุ่งเรืองของชีวิต โดยผ่านการ
ศึกษาจากต่างประเทศ เช่นถูกหุดานว่าสด้านัก หรือถูกทำนหุดานเรือของเจ้า
พระยาพานทอง.

แต่เด็กหนุ่มทั้งสามคนนั้น ทำไมจึงสามารถไปกอดคอกันอยู่ที่กรุงปารีสได้
เราอาจจะได้ยัยชะนะในทางปฏิภาณ และความเฉลียวฉลาดแห่งสติ
ปัญญาเห็นอกเห็นใจคนอื่นเท่าพวกเจ้า หากเราหาได้พอใจเพียงแค่นั้นไม่ เมื่อเรา
ปรารถนาที่จะได้ยัยชะนะทางการเมืองจากพวกเจ้าด้วยซ้ำ โดยอาศัยสติปัญญาที่
พวกเจ้าได้เริ่มสร้างไว้ให้เรานั้นเอง

บ่อยครั้งในระหว่างพักเทอมของนักศึกษา หรือนาน ๆ ครั้งทวงจากการ
ศึกษา เขาจะต้องพากันมาจับกลุ่มอยู่ที่อนุสต์สำวริยบาดิศแห่งกรุงปารีส
ทำไมเราจึงยกถ้อยอนุสต์สำวริยนั้น เป็นประหนึ่งสถานที่ ๆ จะคุ้มครองความ
คิดของเขา ให้ประดังพกวความสำเร็วในเบื้องหน้าในเมื่ออนุสต์สำวริยแห่งนี้เป็นเครื่องหมาย
หมายของความสำเร็ว ของ การปฏิวัติใหญ่ ของ ฝรั่งเศส ในรัชสมัย หลุยส์ที่ ๑๖
เมื่อคณะราษฎรได้ถูกชนพระตายต่างคุบบาดิศิต แหกหักเขานักโทษการเมืองออก

“เทอดเกียรติ” — “เอ็กซ์เรย์”

มา บัดนี้คุณนโมไม่มัวแต่ทราบดี นอกจากอนุสต์วอริชอัน โธฮา ซึ่งสถาปนา
 ชนแทนที และคนหนุ่มเข้ามาคนนั้นได้ผ่านางวางแผนการณ และคิดฝันอยู่ภายใต้
 ปรภายอนุสต์วอริช นอย่างเคร่งเครียด.

เขามันทีจะเป็นนักปฏิวัติ เขามันทีจะนำธงชัย “เสรีภาพ” ไปโบกสะบัด
 ในท่ามกลางประชาชนชาวไทย เขามันทีจะทำแผ่นดินไทยให้รุ่งเรือง และมันทีจะ
 ถอนรากแก้วความเคียดแค้นซึ่งส่งพวกเจ้าให้ปราศนาการไปจากดวงใจ.

ชีวิตคิดเห็นของเขาภายใต้ปรภายอนุสต์วอริชแห่งนั้น ก็คือศรบาไตที่เจ้า
 ยังกุมอำนาจบริหารบ้านเมือง โดยไม่ยอมคลายหัตถ์ออกแล้ว ครบหนนประเทศ
 สยามจะประสพความรุ่งเรืองเช่นเราอื่นไม่ได้ และศรบาไต ที่เจ้ายังก็น่ามอง
 ของเจ้าท่านนเดศตอยฟ้ายังกว่าไฟฟ้าซาแผ่นดิน ครบหนนจะทำอะไรไม่ได้ นอก

จาก ปฏิวัติ! ดึงเอาอำนาจออกมาจากเงื้อมพระหัตถ์ และกระชากราชบัลลังก์
ตงมาอยู่ใต้อกฏหมาย เช่นผู้คนธรรมดาสามัญทั้งหลาย.

ใครคนหนึ่งในจำนวนสามคนนั้นปรารภกันว่า ประเทศสยาม มีเจ้า
นายฟุ่มเฟือย และแบ่งชนวรรณะกันสุดมุดุ่นวาย โดยตระเพาะอย่างยิ่งก็ฐานันดร
ในราชตระกูลนี้ ไค้ม อภินหาร ขำหน้า ขำมทะเล ไปอาตระวาคถึงคนไทยในยุโรปเจ้า
แฉ้ว.

ทุกวงนความระทมขมขื่นของนักเรียนไทยที่ไม่ใช่เจ้าในปารด์ ที่ได้รับ
การเกียรยอกราดอย่างไม่เป็นธรรมเนียมแล้ว จากพระองค์เจ้าจุรญศักดิ์ อัครราชทูต
ทำไมเจ้าของราชตระกูลอังกฤษจึงม่นอยของคิ และทรงเป็นเจ้าจริง ๆ
เพราะตระหนักค้ว การที่ราชทูตเคารพในฐานะเป็นเจ้าแฉ้ว เจ้าจะคองมหน้าท
เคารพตอขบค้ว ไม่ใช่อย่างเจ้าในเมืองไทย ที่ยังได้มการเคารพ ก็ยงแฉ้วค
ความเป็นเจ้าหินกขนทุกท

คนหนุ่มนักเรียนกฏหมายมีความคิดเห็นว้า คองต่างเจ้าให้หมดไปเช่น
รัสเซีย ต่างราชวงศ์ -- ราโมนอฟ -- แต่นักเรียนนายทหารชั้นใหญ่ ผู้ซึ่ง
คนหนึ่งคิดคานว้า คนไทยยังรักแฉ้วเคารพต่อราชบัลลังก์ -- กษัตริย์คองเขาไฉ
แฉ้วคคอ คนหนุ่มตูกครงเขอรมนอกคนหนึ่งเห็นค้ว.

ประกายอนุตส์ตัวรยบาส์คิดแจ่มไสยงขน มนเป็นนมิตรหมายถึงชยชระ
งไสยงของการปฏิวัติปลิวตบค้วอยู่ในม โนภาพเบองหน้าโนนแฉ้ว ถ้าการปฏิวัติ
อุบคขนโดยปราศจากนองเตอดนนั้นยอมหมายถึง พระสยามเทวาธิราช ทรงเห็นค้ว
แฉ้วประชาชนพอใจคองการปฏิวัติคนนแฉ้ว.

“เทอดเกียรติ” — “เอ็กซเรย์”

ศักราชเจ้ากุ่มอำนาจควรจะหมดสิ้นไปจากแผ่นดินไทยเสียที คนหนุ่มทั้ง
ตามคนหนักคณบดีถึงกรม ปาเตียนแมนคณบดีโพธาร คนขรรคมตาตำมัญ เมฆมณี
บัญญัติและความปรีชาสามารถ แม้จะเป็นตระกูลสูงๆนาซาวไร ก็ควรจะ
ครองตำแหน่งเสนาบดีของประเทศได้ ไม่ใช่เจ้าจะเป็นผู้ผูกขาดเสียทุกกระทรวง.

คนหนุ่มตามคนหนักคณบดีอยู่นอนสุดสำรวรย่ำตมดินจนเกิดจระย่ำตม
ประกายอนุดสำรวรย่ำตมจะเดือนหายไปจากพิภพ แต่งประทีกำตั้งจะชัชวาลย์
โศคชองจากคักรามทอไปแล้ว.

ชายหนุ่มตามคนหนักกระบี่โศกแค้น และตูกไปจากอนุดสำรวรย่ำ
แห่งนั้น เพราะระของหิมะกำลังจะเริ่มกระเซ็นอย่างหนัก หนาวจัดหนาวทำหนาว
ในกรุงปารีส แต่ยังไม่หนาวเห็นหัวใจ เหมือนพวกเจ้าในราชวงศ์จักรีกระทำ
แก่คนขรรคมตาตำมัญ.

๒ ปีให้หลัง คนหนุ่มทั้งตามคนโตมบทบาทสำคัญในการปฏิวัติ.

๑๗ ปีให้หลังอีกเวตาหนึ่ง คือในทุกวันคนหนุ่มทั้งตามคนหนักของมชวค

อยู่ในโลก เพราะ

คนหนักคือ จอมพล ป. พิบูลสงคราม

อีกคนหนง คือ นายปรีดี พนมยงค์

และอีกคนหนงหน คือ พล. ค. ประยูร ภมรมนตรี

ไอ้อนุดสำรวรย่ำตมดิน ณ. กรุงปารีส --- ประกายของอนุดสำรวรย่ำตม
อาจจะยังคงสู้ก็ได้ เหมือนเมื่อ ๒๓ ปีก่อนหนักจริง เพราะเป็นธรรมชาติที่ไม่เปลี่ยนแปลง

แปลง แต่พรหมลิขิตของคนหนึ่งนักปฏิวัติที่ตามคนนั้นกำลังห่างไกลกันอย่าง
 ดิบตม.

เพราะคนหนึ่ง ถ้าถึงเป็นนายกรัฐมนตรีมีอำนาจอาณา คนที่ตามเป็น
 พ้อคำธรรมดาคนหนึ่ง หลังจากที่ถูกใส่ โพงงการเมืองมาพักหนึ่งแล้ว แต่คนที่
 ต้อง เป็นผู้ ค้องหาใน การวางแผนการรบปลง พระ ชนม์ในหลวง ! และ ก่อการ
 จดจาดชนในประเทศไทย เขากด้าวหากันเอง.

ประชามติภายใต้ข้อปฏิบัติอัน

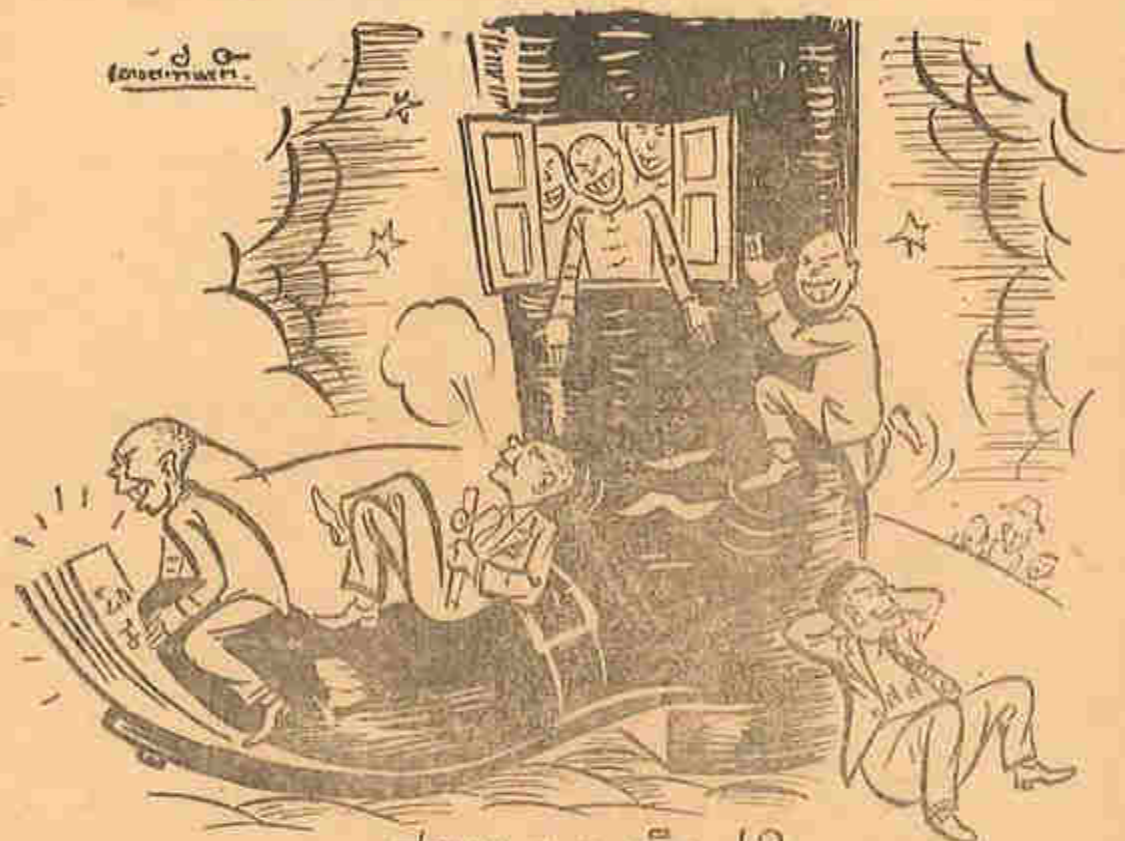
จะเป็นการตกลงกันหรือจะเป็นการข่มขู่ หรือจะเป็นลูกไม้ทางการเมือง
อย่างไรก็ตาม แต่ประวัติศาสตร์ของรัฐสภาแห่งชาติ ก็ได้บรรเทงลงด้วยความ

วมชนแล้ว ในกรณีที่จอมพลควิน แวดตัมไปด้วยอัศวินใหญ่ชัย บุคเข้าไปใน
 ด้ภายใต้แทนราษฎร เมื่อฉันทงมติให้ความไว้วางใจแก่รัฐบาลจอมพล และอย่าง
 น้อยที่ตุ้ตักมผลตมิได้แก่ชยชนะระเดคธาคของจอมพล.

ในระบบประชาธิปไตย ได้ถูกจารึกดงแต่บรรพกาล และทุกประเทศ
 ในระบบนี้ โดยที่คนน้อยเป็นต้นบรรณครวมเท่าทุกวงนกกคช อำนาจประสามติ
 ทรมตมทหาชน ดังนประเทศไทยประชาธิปไตยทั้งหลายจึงแต่งรูปออกมาด้วยการใช้
 มติมหาชน ในการเลือกตั้งสมาชิกผู้แทนราษฎรเข้าไป และสมาชิกผู้ได้รับ
 การแต่งตั้งเป็นผู้แทนราษฎร ก็จะต้องฟังปฏอบค โดยด้อยเป็นวิญญาณสำคัญ
 ของหน้าท กคชการแต่งคความคคความเห็น โดยถือมติของประชาชนที่แต่งตั้ง
 คนเข้ามาเป็นบรรคักฐาน ไม่นิยมเอียงคความคคความเห็นของคนเข้าไปอยู่ภายใต้
 อานตทหรืออามัดฉันจางของบุคคลคนใดหรือของคนใด โดยระเพาะอย่างยัง
 หน้าทอนดำตญกคช การควบคุมรัฐบาลแล้วไร ผู้แทนราษฎรจะต้องไม่เข้าไป
 อยู่ภายใต้ยุคคมาทของรัฐบาลเป็นอนธธาต และผู้คานหน้าเข้าไปปฏอบคคนเอียงน
 จะต้องถูกตราหน้าว่าทรยศต่อประชาชนที่เลือกตั้งคนเข้ามาอย่างร้ายแรง แม้
 อำนาจประสามติจะใช้ในการถอดถอนขบได้ผู้แทนราษฎรมิได้ก็ตาม แต่จะต้อง
 ถูกตำปแ่งอยู่ตลชคกาดคคชคเวลาจนกว่าจะหมดอายุสมัยสมาชิกภาพแห่งตน.

แต่เป็นที่น่าเสียดายสำหรับหลักการนี้ในรัฐสภาของชาติเรา เพราะเหตุ
 ได้ถูกกระทบและเหยียบย่ำมาตลอดเวลา นับแต่หลักการปกครองที่คณะปฏิวัติได้
 เรียกว่า "ประชาธิปไตย" ถูกสถาปนาขึ้นในประเทศไทย อำนาจประสามติใน
 เมืองไทยจึงมีค่าเสมือนด้วยผู้่นละของชุดที่ปลิวอยู่กตาคเกลื่อน เห็นอจมุขของคน

สับสน ๆ ๆ จริง !?

ทว่าคณนแทนที่จะได้รับการจัดหรือจัดเขาไป ก็กลับเบียดบังทองเหลือง และ
 หายใจรดฟันถมให้ปลิวไปได้แห่งอื่น.

โดยจะเพาะอย่างยงทนาเช่นจอนากกคชการแต่งตั้งออกมาซึ่งอำนาจประชา-
 มติในสภานุแทนราษฎร เมื่อคราวดวงมติให้ความไว้วางใจแก่รัฐบาลจอมพลน
 ในกรณีทีคณะอศิวินพกบ้นเฮโตไปจ้องเขม็งเอาแก่บรรดานักการเมืองทั้งหลาย ที
 ทวยศคัชประชาชนด้วยอามัดสันจ่างรางวัล ด้วยอาหารเงิน ด้วยเหต่า และบห
 อย่างดี ด้วยเงินตราที่แจกจ่ายอย่างฟุ่มเฟือย และธมาชกธภาเหต่านนไต่
 บริโภคเข้าไป แล้วดัดค้ำมั่นัญญาค่อประชาชนว่าจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยบริสุทธิ์
 ใจทั้งเดี่ย.

๑๑
๑๓๐๓๑๒๓๓.

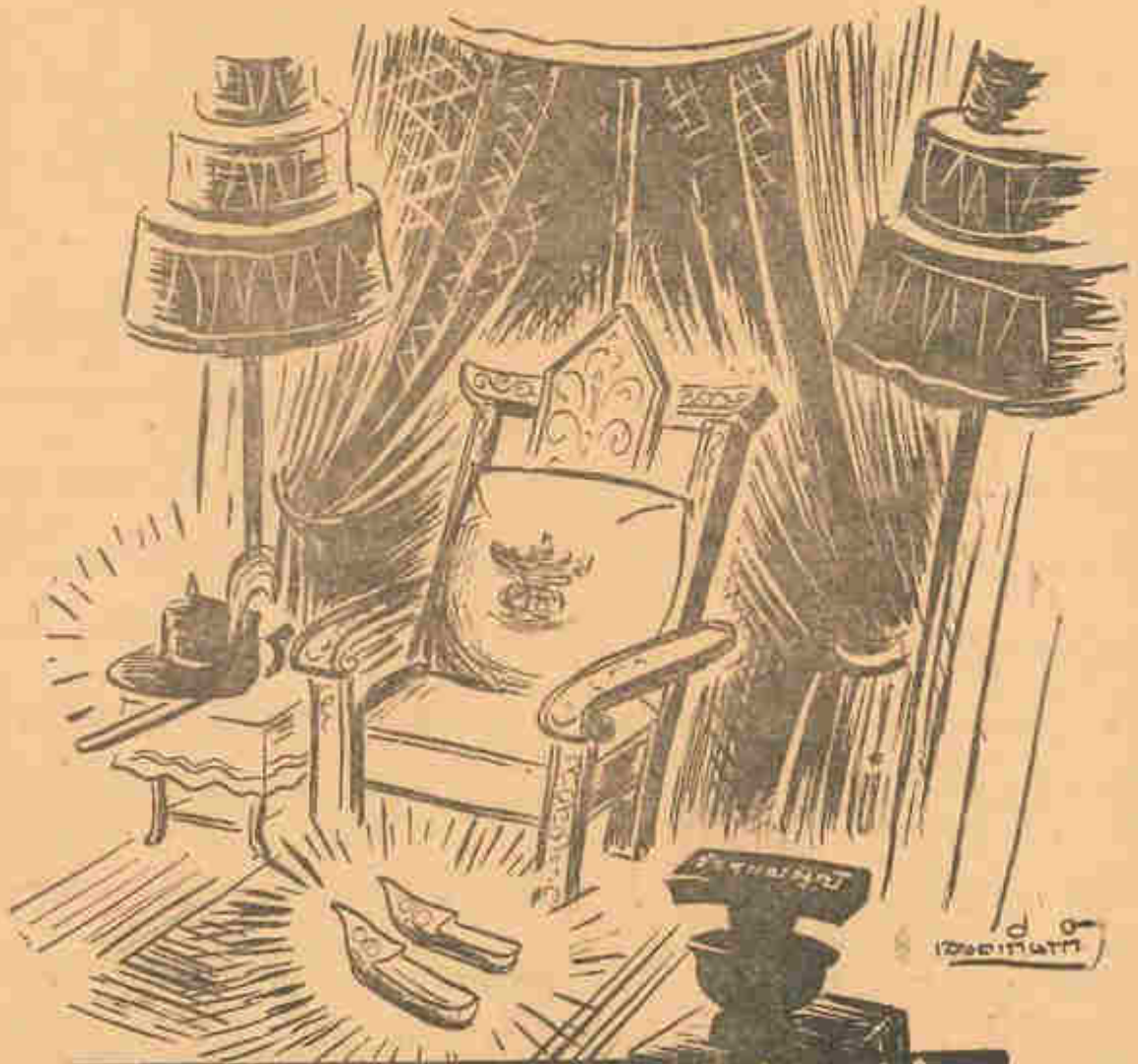
ตัวดี ผู้ มี วิชา

การทรยศหักหลังคือประชาชนในลักษณะเยี่ยงนี้ ประชามติที่คุ้นกันให้
นักการเมืองชั่ว โฉดเข้าไปในเงา จึงกลับกลายเป็นประชามติที่อยู่ภายใต้เงา
หนังทอปปุทอชี่วนเหต่านน แต่ด่าขคาทไมกดาดพดอทงคนรวิรูบาด ซึ่งคนได้
รับต้นจางมา ณ บัดนี้ ในพื้นพดุราชาคีย ที่เราเรียกกันจำประเทศไทย ซึ่ง
จำเวญประชารปไทยมา ๑๗ ปี จึงไมมดงอินใดทเหตทหดอทงอยู่ นอกไปเดี่ยจาก
อำนาจประชามติ ทมคาเพยงผู้นดรของชุดทปดวอยูกดาดเกดอณนทททาง โดย
ปราศจากการแยแแต่ดงทใดกต่างแแต่ดข้างตน.

ประชาธิปไตย ----- ประชาธิปไตย

เมื่อ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๕
ได้รวบรวมชาติมาแต่บรรพบุรุษกาล
นั้นคือการปกครองตนเองที่เรียกว่าประชาธิปไตย-

...พระปกเกล้าแห่งสยามสมัย...

โดย ที่เรียกว่าเป็นการปกครองที่โอบอ้อมและห้อมล้อมไปด้วยกตัญญูและบรรยา-
 กาศของเสรีภาพก็ตาม แต่ในขณะนั้นเป็นเวลาดีกาตที่ประเทศทั้งชาติของสยาม
 เดี่ยพระประมุขของชาติ ซึ่งในที่สุดชาติไทยก็ไม่มีโอกาสได้เห็นพระองค์ไปชั่วชีวิต
 พระบรมวงศานุวงศ์และอำมาตย์ ข้าราชการบริพาร ไม่มีโอกาสได้เฝ้าฯ เหนื่อยแทบเบอง
 ยุคตมาท ภายใต้เศวตฉัตรมหานพดลมีแต่ความว่างเปล่า แม้ว่าจะเพราะหน้า
 เศวตฉัตรนั้น จะเต็มไปด้วยเกียรติและที่นั่งของผู้กำอำนาจวาสนามาปกครองบ้าน
 ครองเมืองก็ตามแต่เมื่อ ๑๕ มีนาคมเป็นบทใดแต่ความอ้างว้างและเปล่าเปลี่ยว การ
 สู่ณเสด็จกษัตริราชไปโดย การ ดัดพระราชบัลลังก์ของ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้า
 เจ้าอยู่หัวไปในครั้งกระนั้น เป็นการสูญเสียที่แตกเปลี่ยนกันมาซึ่งประชาธิปไตย
 นั้น เป็นการแตกเปลี่ยนที่มราดาแพงนัก.

แสดงการณัดัดพระราชสมมติเพิ่มเติมที่มากพมพจน แจกจ่ายไปในครั้งกระ-
 นั้น เป็นการแสดงการณัดัดบรรจุไว้ด้วยศรัทธาที่แต่ความศันศันและหน้าตาแก่
 พลังนิกขของพระองค์ แม้จะ แผ่นดินไทยจะเพียงแผ่ไปด้วยการทอดระเมอใน
 เสรีภาพที่พึงเพื่อปานใด ก็มิอาจที่จะทำใหม่แต่ความวามหวังในดวงใจ โอ้ พระ
 ผู้ปกเกล้าของชาติไทย.

เหตุผลในพระราชหัตถ์เลขาของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าฯ ที่พระราช-
 ทานถึงรัฐบาลในกรณีอำตาเศวตฉัตรชัยของพระองค์ เป็นเหตุผลที่ไม่ได้มีใจแวง
 ของชาติคิยะมานะอยู่แม้แต่จะเพียงแผ่เร้นในส่วนใดส่วนหนึ่ง ของ ศรัทธา ททรง
 พระอักษร เป็นเหตุผลของกษัตริย์ททรงเห็นว่าประชาธิปไตยของคณะ ผู้ก่อการ
 ชาติให้แก่ประชาชนนั้น เป็นยาพิษมากกว่านางผองจากสวรรค์ และนคอพระราชหัตถ์
 เลขาที่ทรงพระอักษร วนด้วยความขมขื่นในดวงพระราชหฤทัยเป็นที่ขมขื่น.

“เทอดเกียรติ” — “เอิกขเรย์”

...ลูกพระยาพหลฯ

(ตำนาน)

ป.ป.ร.

บ้านโนตแคร์นต์, ประเทศอังกฤษ.

เมื่อพระยาพหลพตพยุหต์เสนาบดีพวกได้ทำการยึดอำนาจการปกครอง โดยใช้
กำลังทหาร ในวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕ แฉงได้มีหนังสือมา ชัญเชิญข้าพเจ้าให้

ปทานุกรมการเมือง

ดำรงอยู่ในตำแหน่งพระมหากษัตริย์ ภายใต้รัฐธรรมนูญ ข้าพเจ้าได้รับคำเชิญ
นั้นเพราะเข้าใจว่า พระยาพหลฯ และพวกจะสถาปนารัฐธรรมนูญ ตามแบบ
อย่างประเทศทั้งหลายซึ่งใช้การปกครองตามหัตถกัน เพื่อให้ประชากรราษฎรได้มี
สิทธิที่จะออกเสียง ในข้อดำเนินการปกครองประเทศ และนโยบายต่าง ๆ อันเป็น
ผลได้ผลเสียแก่ประชาชนทั่วไป ข้าพเจ้ามีความเต็มใจในข้อการเช่นนั้นอยู่แล้ว
และกำลังจะดำริจัดการเปลี่ยนแปลง การปกครองของ ประเทศสยาม ให้เป็นไปตาม
รูปนี้ โดยมีได้มีการกระทบกระเทือนอันร้ายแรง เมื่อนามเหตุรุนแรงขึ้นแต่
และเมื่อผู้ก่อการอันรุนแรงนั้นอ้างว่า มีความประสงค์จะสถาปนารัฐธรรมนูญขึ้น
แทน ก็เป็นอันไม่ผิดกับหลักการที่ข้าพเจ้ามีความประสงค์อยู่เหมือนกัน ข้าพเจ้า
จึงเห็นควรในมีความประสงค์ของผู้ก่อการยึดอำนาจนั้นได้เพื่อหวังความสงบราบคาบ
เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอันสำคัญนั้นเป็นไปโดยราบรื่นที่สุดที่จะเป็นได้ แต่ความ
พยายามของข้าพเจ้าไร้ผล โดยเหตุที่ผู้ก่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองหาได้กระทำ
ให้บังเกิดมีเสรีภาพในการเมืองอย่างบริบูรณ์ขึ้นไม่ และมีได้ฟังความคิดเห็นของ
ราษฎร โดยแท้จริง และจากรัฐธรรมนูญทั้งสองฉบับจะพึงเห็นได้ว่า อำนาจที่
ดำเนินนโยบายต่าง ๆ นั้นจะตกอยู่แก่คณะผู้ก่อการ และผู้สนับสนุนเป็นพวกพ้อง
เท่านั้น มิได้ตกอยู่แก่ผู้แทนซึ่งราษฎรเป็นผู้เลือกเช่นในระบบชั่วคราว แต่คงให้
เห็นว่าถ้าผู้ใดไม่ได้รับความเห็นชอบของผู้ก่อการ จะไม่ให้เป็นผู้แทนราษฎรเลย
ระบบถาวรได้มีการเปลี่ยนแปลง ให้ดีขึ้นตามคำร้องขอของข้าพเจ้า แต่ก็ยังให้มี
สมาชิก ซึ่งคนเลือกเองเขากำกับอยู่ในสภาผู้แทนราษฎรคงครึ่งหนึ่ง ในการที่
ข้าพเจ้าได้ขอมให้สมาชิกสองประเภทนี้โดยหวังว่า สมาชิกประเภทที่สองซึ่ง

ข้าพเจ้าตงนน จะเลือกจากบุคคลที่รอบรู้การงานและชำนาญในวิชาดำเนินการปกครอง โดยทั่วไปไม่จำกัดว่าเป็นพวกใดคณะใด เพื่อจะได้ช่วยเหลือนำทางให้แก่งมาชิกซึ่งราษฎรเลือกตงขึ้นมา แต่ครั้นเมื่อถึงเวลาที่จะตงมาชิกประเภทที่สอง ข้าพเจ้าหาได้มีโอกาสแนะนำในทางเลือกเลย แต่คณะรัฐบาตก็เลือกเขาแต่ ละเพราะผู้ที่เป็นพวกของตนเกลียดตงนน มิได้คำนึงถึงความชำนาญ นอกจากนั้นคณะ

ผู้ก่อการบางส่วนได้มีความคิดที่จะเปลี่ยนแปลงโครงการเศรษฐกิจของประเทศอันใหญ่หลวง จึงเกิดแตกร้างกันขึ้นเอง ในคณะผู้ก่อการแต่ละพวกซึ่ง จนต้องมีการปิดสภา และงดใช้รัฐธรรมนูญบางมาตรา โดยคำแนะนำของคณะรัฐบาลซึ่งลดตำแหน่งอยู่ในเวลานั้น ทั้งนี้เป็นเหตุให้มีการยับยั้งในการเมือง คือมาพระยาพหลฯ กับพวกก็กดขี่เขาทำการยุบอำนาจ โดยกำลังทหารเป็นเครื่องขู่ และแค้นมา ความหวังที่จะให้การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เป็นไปโดยราบรื่น ก็ลดน้อยลง.

เนื่องจากเหตุที่คณะผู้ก่อการมีได้ การกระทำใหม่ เดิมภาพในการเมืองที่แท้จริง และประชาชนไม่เต็มใจออกชกเสียง ก่อนที่จะดำเนินนโยบายอันสำคัญต่าง ๆ จึงเป็นเหตุใหม่การกบฏขึ้น ถึงกับต่อสู้ฆ่าฟันกันเองระหว่างคนไทย.

เมื่อข้าพเจ้าได้ของขอให้เปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญเสีย ให้เข้ารูปประชาธิปไตยอันแท้จริง เพื่อให้เป็นที่พอใจแก่ประชาชน คณะรัฐบาลและพวกซึ่งกุมอำนาจบริหารอยู่ในเวลานั้นยินยอม ข้าพเจ้าได้ขอรับให้ราษฎรได้มีโอกาสดออกเสียงก่อนที่จะเปลี่ยนแปลงการและนโยบายอันสำคัญ มีผลได้เสียแก่พดเมียงรัฐบาลก็ยินยอม และแม้แต่การประชุมในสภาผู้แทนราษฎรในเรื่องสำคัญ เช่นเรื่องคำร้องขอต่าง ๆ ของข้าพเจ้า ต่อมารัฐบาลได้มีโอกาสดพิจารณาเรื่อง โดยต้องแท้ และละเอียดลงยกย่องก่อนเพราะถูกเร่งรัดให้ลงมติอย่างรีบด่วนภายในวาระประชุมเดียว นอกจากนั้นรัฐบาลได้ออกกฎหมายไว้ซึ่งปรามปรามบุคคลซึ่งถูกหาว่า ทำความผิดทางการเมือง ในทางที่ผิดยุคคิธรรมของโลก คือไม่ให้โอกาสต่อสู้คดีในศาล มีการชำระโดยคณะกรรมการซึ่งดัดไม่เบ็ดเสร็จ ซึ่งเป็นวิธีการที่ข้าพ-

“เทอดเกียรติ” -- “เอิกขเรย์”

เจ้าไม่เคยรู้ ในเมื่ออำนาจอันดีที่ข้าคดียังอยู่ในมือของข้าพเจ้าเอง และข้าพเจ้า
ได้ร้องขอให้เดวิดหนี รัฐบาตก็ไม่ยอม.

ข้าพเจ้าเห็นว่าคณะรัฐบาตและพวกพ้อง ไซอิกการซึ่งไม่คล้องตามหลัก
การของเสรีภาพในตัวบุคคลและหลักความยุติธรรม ตามความเข้าใจและยึดถือ
ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่สามารถที่จะยินยอมให้ผู้ใด คณะใด ไซอิกการปกครอง
อย่างนั้น ในนามของข้าพเจ้าต่อไปได้.

ข้าพเจ้า มีความเต็มใจที่จะตั้งอำนาจ อัน เป็น ของข้าพเจ้า อยู่แต่ เดิม ให้
แก่ราษฎร โดยทั่วไป แต่ข้าพเจ้าไม่ยินยอมยกอำนาจทั้งหลายของข้าพเจ้าให้แก่ผู้
ใด คณะใด โดยเฉพาะเมื่อไซอิกการนั้น โดยดีที่ชาติ - และโดยไม่พึงเลี้ยงอื่น
แท้จริง ของประชากรราษฎร.

บัดนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า ความประสงค์ของข้าพเจ้าที่จะให้ราษฎรมีสิทธิ
ออกเสียงใน โยบายของประเทศโดยแท้จริง ไม่เป็นผลสำเร็จและเมื่อข้าพเจ้ารู้สึก
ว่าบดิน เป็นอันหมดหนทางที่ข้าพเจ้าจะช่วยเหลือหรือให้ความคุ้มครองแก่ประชา
ชนได้ต่อไปแล้ว ข้าพเจ้าจึงขอตั้งราชสมบัติ และออกจากตำแหน่งพระมหากษ
ัตริย์แต่บัดนี้เป็นต้นไป ข้าพเจ้าขอตั้งสิทธิของข้าพเจ้าทั้งปวงซึ่งเป็นของข้าพ
เจ้าอยู่ในฐานะที่เป็นพระมหากษัตริย์ แต่ข้าพเจ้าตั้งดวงใจซึ่งดีทั้งปวง อันเป็น
ของข้าพเจ้าแต่เดิมมาก่อนข้าพเจ้าได้รับราชสมบัติตั้งต้นคดวงศ์.

อนึ่ง ข้าพเจ้าไม่มีความประสงค์ที่จะให้ผู้ใดก่อการไม่สงบขึ้นในประเทศ
เพื่อประโยชน์ของข้าพเจ้า ถ้าหากมีใครอ้างใช้นามของข้าพเจ้า พึงเข้าใจว่ามี
ได้เป็นไปโดยความยินยอมเห็นชอบหรือความสนับสนุนของข้าพเจ้า.

ปทานุกรมการเมือง

ข้าพเจ้ามีความเสียใจเป็นอย่างยิ่งที่ไม่สามารถจะยังประโยชน์ให้แก่ประชาชน และประเทศชาติของข้าพเจ้าต่อไปได้ตามความตั้งใจและความหวัง ซึ่งรับสั่งต่อกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ยิ่งได้แต่คงสัจยอฐิฐานขอให้ประเทศสยาม จงได้ประสพความเจริญและขอประชาชนชาวสยามจงได้มีความสุขสบาย.

(พระบรมราชโอง) ประชาธิปก ป.ร.

พรรคการเมืองไทย

จากข่าวของหนังสือพิมพ์ ซึ่งแสดงถึงฐานะรูปการของพรรคการเมืองแห่ง
ประเทศไทย ซึ่งจะจัดตั้งนาการไปสู่ระบบที่มีสภาบรรณเป็นศูนย์กลาง โดยกรอบ
ของกฎหมาย และกล่าวถึงจอมพลในฐานะรัฐบาลจะเป็นผู้เดินขบวน พ.ร.บ. นิตย
รัฐสภา.

พรรคการเมืองในรูปกฎหมาย กับพรรคการเมืองซึ่งกำหนดชนแต่ละเป็น
อยู่โดยธรรมชาติจะแตกต่างกันในสาระสำคัญเช่นไร สภาไหน ดำหรับสภาจะ
ของพรรคการเมืองในเมืองไทยนั้นจะเป็นเรื่องที่ต้องคอยดูกันต่อไป ภายหลังที่ได้
ปรากฏเป็นระเบียบแบบแผนการคุ้มครองแก่พรรค และเอกสิทธิ์อันจะมิชน ตลอดจน
จนการป้องกันการกระทบถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชน ในเมื่อพรรคการเมือง
จะก้าวก้าวรุกเข้าไป.

ทุกวันนี้สภาของพรรคการเมืองในเมืองไทย ปรากฏว่าได้เป็นไปและ
เป็นอยู่โดยยะถากรรม ปราศจากทั้งระเบียบแบบแผน และโครงสร้างที่เป็นศูนย์กลาง
ตลอดจนหลักธรรมาภิบาลของพรรค ความเต็มใจของพรรค ทั้งนั้นนอกจาก
หัวหน้าและสมาชิกในพรรคไม่คิดจะปรับปรุง หรือศึกษามาตรฐานเยี่ยงอย่าง
จากวิธีการที่โลกเขาปฏิบัติกัน โดยปล่อยให้แต่ละเดยได้ทยอยละเลงละเทะ ปราศ-
จากทั้งการศึกษา ค้นคว้า และการอบรมสั่งสอน และวิธีการแบบแผนของวิธีการ
เมือง เช่นพรรคในต่างประเทศแล้ว พรรคการเมืองในเมืองไทยยังถูกอำนาจ

.. เสือ (ปลื้มปรีดิ์) หิวๆ ..

นอกเหนือ กดดันมาจากทางอื่นให้เชื่อมโทรม และส่งต่อไป หรือไม่ก็ทำให้
 ประชาชนเชื่อม หรือมองไม่เห็นคุณค่าตามสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง "พรรค
 ฝ่ายค้านของพระมหากษัตริย์" ย่อมเป็นที่รับแต่รับบอกกันว่าเป็นพรรคที่มีคุณค่า
 แต่ความสำคัญยิ่งเกี่ยวข้องกับแนวทางการเมือง หรือของสภาพพรรคการเมืองของ
 ประเทศมาก แต่ "พรรคฝ่ายค้าน" ของเราได้เป็นอย่างไร ในขณะนี้ นอกจาก
 ความทุเรศทุรังตาที่ประชาชนได้มองเห็นค่าตาอยู่ทุกจตุกวัน.

เทอดเกียรติ

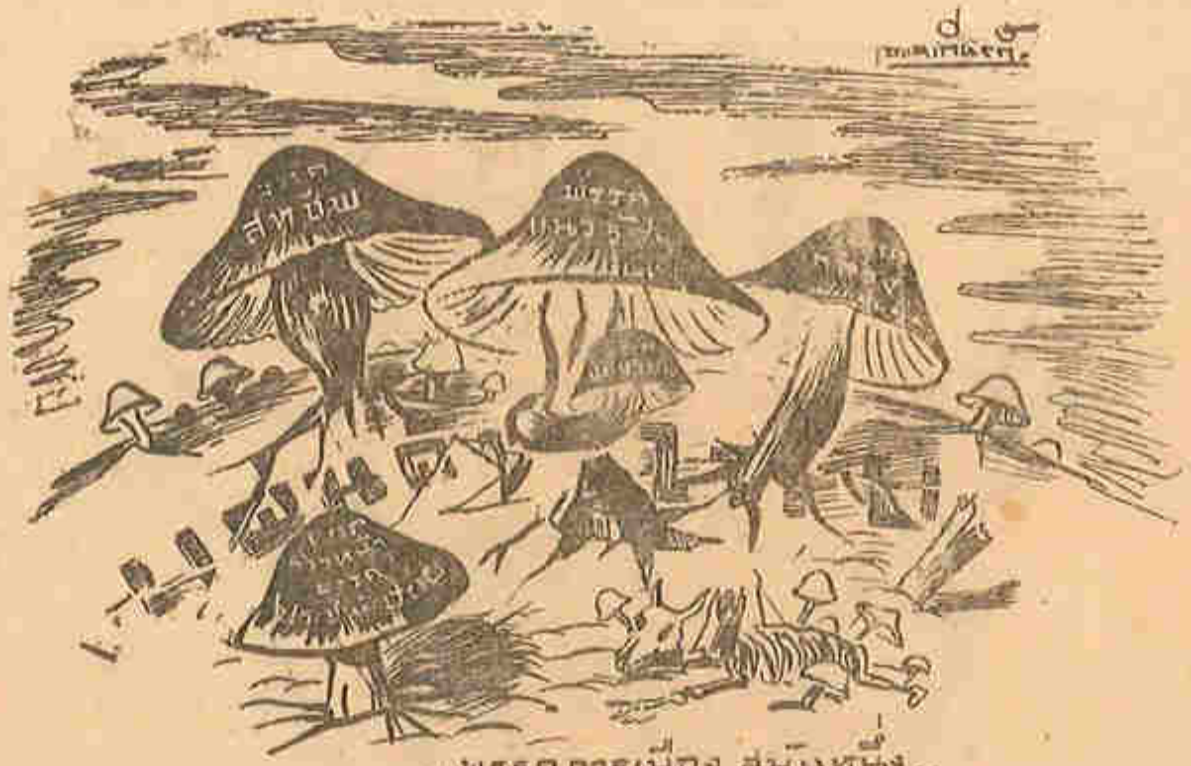

นักการเมือง

นักชิง .. สิทธิบัตรตั้งหู

ข้านาจที่ขอตแทรกเข้ามาดำหรงเมืองไทยที่ทาให้พรรคฝ่ายค้านต้องพินาศ
และกำลังจะล้มตาย โดยอภินหารนชกเห็นอนกคช การทพรรคฝ่ายค้าน ซึ่ง
กุมเดียงส่วนใหญในสภา แต่กตบไม่มีโอกาสได้เป็นพรรคทรัฐสภาจกมขบหมาย
ให้จครัฐบาลชนเพราะข้านาจของเดียงส่วนมากของฝ่ายค้านน ห้ามอภินหารเท่า
อำนาจของทอมปัดนหรือเฮมทรดกกระบชกหนึ่งแะจะไม่มกระตุนตั้งกนคเดียงกตาม.

ชชเท็จจริงทปรากฏ แะได้มชนจนกระทั่งทาให้ประชาชนมของไม่เห็น
ทความสำคัญชงพรรคฝ่ายค้านเดียงเดียงกคช เมชฝ่ายค้านได้รบมขบหมายให้จัด

.. พรรคการเมือง สันนิษฐาน ..

รัฐบาลครั้งหนึ่ง โดยนายทอง ขมัยวงศ์เป็นหัวหน้ารัฐบาล แต่แล้วก็ถูก
 ขับไล่ให้ออกมา เพราะถูกยึดคืนแห่งรัฐประหารโดยเขาบรรตถึงกตมตง โดยนำ
 บรรตถึงกนไปมอบให้จอมพล โดยไม่แยแสแต่ที่นายทองที่กตมตงคนกระเดี้ยว
 ต่มาชิกในพรรคและคณะรัฐมนตรีของนายทองได้แต่มองดูการกระทำอันแปลก
 ประหลาดของ โถกนั้นด้วยอาการตาปริบๆ แต่นับแต่่นั้นมา บรรตถึงมาชิกก็พา
 กันเขมือบระอาเพราะแม้จะถอยกลับมาเป็นฝ่ายต่ำ ก็เป็นฝ่ายต่ำที่ไมมีความ
 หมายอะไรแก่กระแสน์การเมืองของประเทศ.

นับแต่่นั้นเป็นต้นมา พรรคนักเดินทางเข้าตัวราชการล้มตายหรือชดตาย
 ตัวเองไปด้วยการที่ต่มาชิกในพรรคแยกไปเข้าพรรคอื่น หรือชดออกมาตั้งกลุ่ม
 กิตอิสระ แม้จนกระทั่งในคราวที่ได้ให้ตั้งขามันแก่รัฐบาลจอมพลนั้น พรรคกตมตง

แล้ว ยังนิยมการย้ายตั้งกตพรรค ซึ่งเป็นวิธีการที่ผิดอย่างร้ายกาจ เพราะตามหลักของประชาธิปไตยที่ระบบพรรคชน ประชาชนผู้เลือกคงยอมไม่ได้เลือกตัวบุคคลเข้าสภา หากแต่เลือกพรรคที่ตนตั้งกต ตั้งมั่น ถิ่นกการเมืองผู้ใดชอบเข้าชื่อพรรคไปรวมเพื่อให้ได้รับคะแนนนิยม และหวอดมากตบตั้งคัย โดยย้ายตั้งกต หรือแยกออกมาก่อตั้งมีตั้งตั้งระในภายหลังตั้งแล้ว ย่อมถือว่าเป็นการทรยศต่อประชาชนอย่างร้ายแรง.

นอกจากที่นิยมการทรยศต่อพรรค และต่อประชาชนผู้เลือกคงตนเขา มาแล้ว พรรคต่าง ๆ ยังไร้ซึ่งโครงร่าง ไม่มีการอบรมและศึกษาในเรื่องการเมือง เมกพนพมาตฐานความรู้ของสมาชิกในพรรคต่ำ ไร้ซึ่งความรู้ในทางการเมือง และวิธีดำเนินการเมืองแล้ว สภาหรือสภาจะในสภาจึงเต็มไปด้วยบรรยากาศของความโง่เขลาเบาปัญญาแค่อวดฉลาด เพราะขนาดที่พมพพมาจากครูประชาบาล ก็ยังตะเขอะมาอภิปรายเรื่องการคลัง การเศรษฐกิจ ซึ่งผลที่ได้กคคความคตจนเหयरแก่ผู้ใดยืนได้ฟังเป็นพมประมาณ.

อีกประการหนึ่ง ในการโต้แย้งหรืออภิปรายในสภา ตามวิธีการของพรรคก่อนเข้าสู่สภาจะต้องเรียกประชุมหารือ และกำหนดหน้าที่ของบุคคลในพรรค สำหรับบุคคลใดในเรื่องนั้นเรื่องนั้นเป็นบุคคลไป เพราะบุคคลทุกคนจะมีความรู้ทุกเรื่องทุกรวมได้ เรื่องการทหารก็ต้องสำหรับนักการทหารพูด หรือการเศรษฐกิจ ก็ต้องเป็นเรื่องของนักเศรษฐกิจ ความรู้ ประถมตั้งจะไปพูดเรื่องการคลัง แต่ในสภาของเราการณกตบปรากฏว่า สมาชิกในพรรคเดียวกันแย้งกันพูดจนไม่เป็นคำ ค้านกันเอง รวนกันเองคะมันไป ดังนั้น, การอภิปรายนโยบาย

๓๖ "เทอดเกียรติ" — "เอกราชเรย์"

ของรัฐบาลใหม่เมื่อคราวนั้น จึงต้องเสียดูไปไม่น้อยกว่าสองปีคาที่ ซึ่งเป็น
เรื่องน่าขนลุกสุด ก็เพราะพรรคการเมืองที่ปราศจากหลักการตั้งกติกาย่างตน และ
ศรัทธาใดที่ยังไม่มีการ แก้ไข กำหนด พนศอามรุ ผู้แทนราษฎร ใน รัฐธรรมนูญให้สูง
กว่าที่เป็นอยู่ เราจักจะมี โอกาสได้เห็นความเป็นระเบียบแบบแผนได้ยากเย็นเต็มที
และหนักๆ เจ้าเมอกระบอ "รอยคนโตๆ" เดินท่องๆ เจ้าตุ๋นภาเค็มไปหมดแล้ว
ถึงวันหนึ่ง "เอกราชไทย" จะคบคตงานเข้ามาเอง.

พื้นเพื่องประชาธิปไตย

ในระหว่างยุคของประชาธิปไตยเมืองไทย บ้านเมืองเรามีความทุกข์ยาก
ซึ่งคนธรรมดาให้เกิดทั้งความงงงวย บางทีก็ถึงตลกรับชั้นและแทรกซึมอยู่ด้วย
เรื่องราวของความฉ้อฉลเศร้าใจ ทั้ง ๆ ที่บนขอบจักรวาลฟ้าฟากฟ้าธำระทิศใด
ดวงดาวดวงสำคัญ ๆ ก็ปราศจากโทษร ุทธิที่ทางนั้นผอนอันจะชวนให้บรรดา โหรา
พฤษณาจารย์ทั้งหลายมาตงเดชะนคกันว่า บ้านเมืองจะวิปตาศึกถลวิगतไปฉันท
ใด ยักทรงรที่มีแห่งอภิณฑรของดาวหางกลบเดือนหายไปสิ้นแล้ว จึงเป็นเรื่อง
ทกขให้เกิดความพิศวงงงงวยกันอยู่พลวตพิตเกบ้อย ๆ ซึ่งแต่ดงถึงพื้นเพื่องของ
ประชาธิปไตยของเราจักนเกิดยวและเขาจงหะกันใดคเพียงใด.

ในครั้งกระหนึ่ง ค่ำววจเกิดแต่ดงอภิณฑรวางระเบียบกฎจรรจรห้ามห้าม
ดยเปตาวิงผ่านเขาในเขตคณนเจริญกรุงและเขาวราช ซึ่งความเห็นดงนคตัวของ
ผู้เขียนกเตงเห็นว่าเป็นเรื่องที่น่าจะด้มควรออยู่ เพราะรดสามดอเปตาทวงพต่าน
เป็นแพชระเกระระคตามณนถ่ายน ทำให้เกิดอาการชคชวางชนแก่การจรรจร
เต็มอนดวะทตอยเคมไปทงแม่เนาตาคดอง และจรรการเชนนคมิใช่เป็นของแปดก
ประทดาดใหม่เอี่ยม หากเป็นจรรการเก่า ๆ ที่ประเทศชาติบ้านเมืองอื่นเขาใช้กัน

“เทอดเกียรติ” — “เอิกขเรย์”

...รัฐประหาร.. ประหาร.. ๆ ๆ ?

มานาน เพื่อสร้างความสะดวกตายให้แก่การจลาจล และเพื่อความปลอดภัย
 ของชุมชนเหล่านั้นเอง ที่จริงที่เคยทำ ๆ กันมาในแบบอย่างที่เข้าทำกันนั้น ถ้า
 เทียบเคียงกันดูแล้ว แม้ตามต่อทมิฬโดยตำรวจไม่พบบังควรให้ผ่านเข้าไปด้วยซ้ำ
 ทงนจากสกัดกั้นปรากฏเรื่องถึงจลาจลอยู่เอง ๆ ที่ตามต่ออย่างเข้าไปในเขตคักถนน
 ต้องถ่ายนตของบบบบแบบไม่เว้นแต่ทุกวัน เพราะเพียงแต่ท้ายรถบัสเดียวมิดไปเพียง
 นิดเดียวก็คิดว่าโคโตะตงไม่เป็นท่า เพราะที่ห้ามยามรายผู้โดยตำรวจและผู้ชุมชนกพลอย

มขคมีวดยเบนผไปเสียดวดยชา.

ข้อบังคับประกาศออกไปเพียงไม่ถึง ๔๘ ชั่วโมง พ่อพวงสามตอกก็เกิด
 เค้นขบจนเห็นแห่น ประทับกำลังจรรยาเจ้า เกิดหัวร้างข้างแตกไปตาม ๆ กัน
 วิชาถึงรัฐบาตของย่นมยเขาไป แทนที่จะไดมาซึ่งวชิการอันแนบเนียนในการแก้
 บัญหาค้นแต่ประการใด ก็กลับปรากฏความตู่ข่มคัมภีรภาพชน โดยการตั้งยกเด็ก
 ข้อบังคับนี้เสีย โดยทันที ชัยชนะนั้นจึงเป็นชัยชนะของสามตอก ซึ่งพากันมองดู
 คำรจจรรยาผู้ปราศย้อย่างเย้ยหยัน แดะตั้งสัยว่าต่อไปข้างหน้า ถ้าดวงกฎข้อ
 บังคับออกกฎบัตรกฎหมายอะไรขึ้นมาไปกระทบส่วนใดส่วนเสียของใครเจ้า ก็
 เกิดปฏิกรรยาต่อต้านแบบนั้นขึ้นมาบ้าง กฎของมขคกับกฎบัตรกฎหมายนั้นมดของ
 มหองยกเด็กไปเช่นเดียวกันนั้นเองหรือ? นี่เป็นเหตุการณที่พิศดารประการแรก ของ
 บ้านเมืองซึ่งเกิดอุปสรรคขึ้น โดยผลคะแนนนิยมที่ไดไปคกอยู่กับนักการเมืองของ
 สามคน รวมทงจอมพตผู้อุปถัมภ์มาคกรมกรไทยนั้นเองแหละ.

เหตุพิศดารประการที่สองได้แก่การตั้งวุฒิสมาชิกหญิง ซึ่งแทนที่จะไปแต่ง
 ตั้งจากบรรดาหญิงทมคุณวุฒิค้นคว้าทำประโยชน์ให้แก่สาธารณะ แก่ประเทศชาติ
 บ้านเมืองทมค้อมคนอยู่กหลายคน แต่ไม่ได้ถูกแยแแต่ กลับไปได้แก่เมียนายก
 รัฐมนตรีแะเมียหัวหน้าฝ่ายค้าน ซึ่งทำให้เกิดปฏิกรรยาชนทัวไป เพราะไม่มีใคร
 ทงประเทศทราบว่ ได้ทำไปโดยอาศัยหตักอาศัยกฎอาศัยเยียงอย่างแบบธรรม-
 เนียมบ้านเมืองประชาธิปไตยแห่งใดเขาทำกันมา นอกจากจะพากันเตาเอาว่าเป็น
 ความคิดที่ผานพ้นยุคจตมาหยก ๆ บ้านเมืองเพิ่งต้นกตินคาวของโตหิต ใคร
 จะจรรโลงให้ต้นกตินคาวครนเศยทหนง ก็ทำใหงามหูงามตาชนคด้วยการแต่ง

ทรอภฏหมายกฏข้อบังคับฉบับใดออกมาไม่พอใจราชฎรกตุ่มใด ราชฎรกตุ่มนั้น
กตุ่มชื่อนั้นเรียกของให้ทำลายกฏหมายกฏข้อบังคับฉบับนั้นชื่อนั้นเดยก็ได รวม
ความบ้านเมืองเรา ได้มาถึงยุคต้นๆกันอย่างระโหฐาน คมค้ำ เดรัภาพกันมโหฬาร
แต่ใช้ขำมาจบทใหญ่ได้อย่างพุ่มเฟิยบ ยินจจา! มันเป็นยุคของพระศรีธรรมา
เมตไตรยมาโปรดหรืออย่างไร ?

ภาพปริศนากลางเมือง

เมื่อประเทศไทยได้เข้าสู่ยุค "ชคัง" และคตอดย่านดำคัญของกรุงเทพฯ
พระมหานครเต็มไปด้วยคตอญครางของแคร์ไซเรน พร้อมกัปปรากฏขบวน

ยานยนต์วิหังเกราะพาเรตเป็นขบวนยาวเหยียด มีนายตำรวจชั้นยศจ้อยนตระหงาม
 กอดอกอยู่บนบ้อมบัน ในชนแรกท่เคยจท่เตียงแควไรเร็นไตตงกงวาพตณตพพ
 ประชาชนส่วนใหญ่พากันตื่นตระหนกเร้าใจวามเหตุร้าย หรือเหตุอุกฉกรรจ์ใดชนิด

“เทอดเกียรติ” — “เอ็กซเรย์”

ชนแต่ แต่เมื่อประจักษ์แก่สายตาว่าเป็นการพาเรดตามปกติ แต่ด้วยญาณ
 ไซเรนนั้น ก็ห้ามความหมายไปในทางที่จะมีเหตุถูกเค้นประการใดไม่ เพราะ
 กริยาการของรถเกราะ แต่ตะคนก็เพียงแต่เอียงกรายไปด้วยอาการอันแข็งช้าดุจ
 ราชสีห์เอียงกรายไปตามแนวพนาเท่านั้น ดังนั้นจะวินิจฉัยเอาในประการใดมิได้
 นอกจากพาเรดเพื่อแต่ดังถึงกาดงตั้งดวงหนึ่ง ของหน่วยพิทักษ์สันติราษฎร์ แห่งประ-

ประเทศไทย ซึ่งกำลังจะแปรสภาพเป็นกองทัพเต็มแสนยานุภาพอันเกรียงไกร
พิจารณาในทางกลับ ตักษณะ ทศ รูปร่าง กำลัง คำร้อง ขน ค่ายกับกองทัพ
ขัดแย้งกองทัพหนึ่ง หรือมหานของการเป็นสังคมที่รูป ของ ผู้นำ โรชิตเตอร์ ของ
เยอรมันน กยอมแต่ตั้งว่ากำลังตั้งจนจะคงมีความหมายหนักไปในทางอื่นยัง
กว่าพทกษสันตราษฎร์ เพราะถ้าหากจะกล่าวว่าเป็นการเตรียมรับกำลังจาด

“เทอดเกียรติ” — “เอ็กซ์เรย์”

การปราบจลาจล ก็ยอมใช้กองทหารตบชกชนท้าวการ โดยพระบรมราช โองการได้
หรือถ้าจะอ้างว่า ตระเตรียมไว้เพื่อปราบคอมมิวนิสต์ที่ก่อการร้ายขึ้น ในพระนคร
ก็น่าสงสัยว่า ถ้าใช้รถเกราะเหล่านี้ชกกระทำการแล้ว กรุงเทพฯ ก็คงปั่นป
พินาศเหตตกตามไปด้วยกำลังอำนาจของปืนรถเกราะ เพราะแม้แต่ในมรตายุ การ
ปราบปรามคอมมิวนิสต์ของอังกฤษในบ้ำทึบด้วยซ้ำยังใช้แค่เพียงรถจฬ และหน่วย
จักรยานยนต์ชกกระทำการด้วยซ้ำ ดังนั้นจึงน่าสงสัยว่า ถ้าใช้รถเกราะกระทำ
การตบชกในถุ่มพวกคอมมิวนิสต์ที่ก่อการร้ายขึ้นในพระนครแล้ว กรุงเทพฯพระมหา-

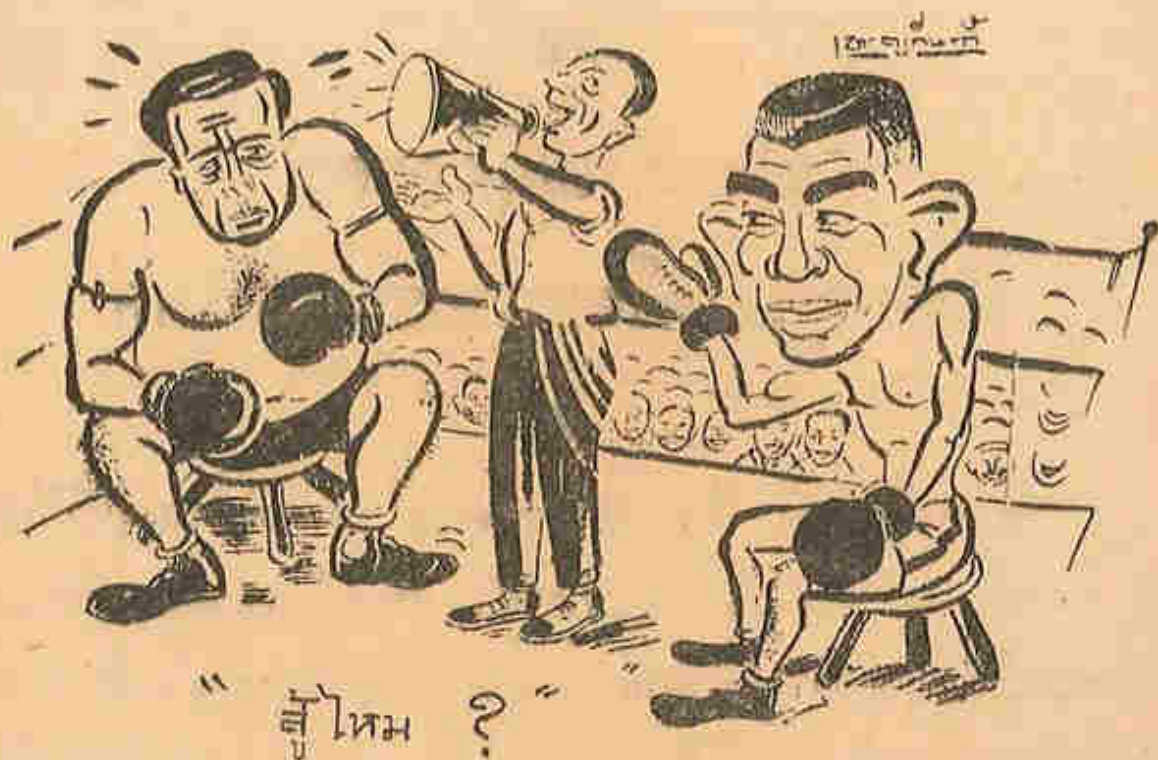

นครจะมีสภาพภายหลังการปราบคอมมิวนิสต์แล้วเช่นไร

พิจารณาอีกมุมหนึ่ง การใช้รัถเกราะรักษาความสงบเรียบร้อยในเมื่อง
หนอง ซึ่งก็ยังไม่เคยปรากฏแว้วว่าในยามปกติ คำววจประเทศไหนจะได้เคย
ใช้รัถเกราะออกรักษาความสงบเรียบร้อย นอกจากในยามฉุกเฉิน หรือการใช้กฏ-
ขัยยการศึก ก็มรัถเกราะของทหารเคลื่อนออกมาเตรียมพร้อมรับมือกับเหตุการณ์

ตั้งนั้นเมื่อคำววจใช้รัถเกราะรักษาความสงบในยามสงบ และเป็นการ
รักษาความสงบในเมื่องหนองของประเทศด้วยแล้ว เมื่อเกิดศึกพทนระบอบระบาศ
ชอกไปยั้งนานาประเทศ ก็คงทำความหวาดเสี่ยวดัยตัยของว่า ภาพในเมื่องหนอง

“ เทอดเกียรติ ” — “ เอ็กซเรย์ ”

“ ฮู โหม ? ”

ของประเทศไทยคงเป็นภาพของความดูร้าย เหมือนความดูร้ายของคนป่าในทวีปแอฟริกา หรือบ้านเมืองคงเต็มไปด้วยใจแค้นและเกลียดชังอย่างชริโซนาในซิดดี ถ้าตั้งตัวรอดเพียงแต่จักรยานยนตร์ ทอมมัตัน คาไบน์ แกัดหน้าตาไม่พอ ต้องใช้รัตเกราะและปืนรถเกราะเข้าคชยุ ยังไปกล่าวว่าการพาเวดของรถเกราะตำรวจเบ็ดไซเรนในวันนั้น จึงมีความหมายเป็นการประกาศศีลธรรม ของ ประชาชนคนไทยเรามีศีลธรรมเต็มทรวงอก จนดูด้วยที่จรูญคนมาให้ดีไปกว่าศีลธรรมของคนป่าไปแล้ว นอกจากจะใช้อำนาจของปืนรถเกราะเท่านั้น.

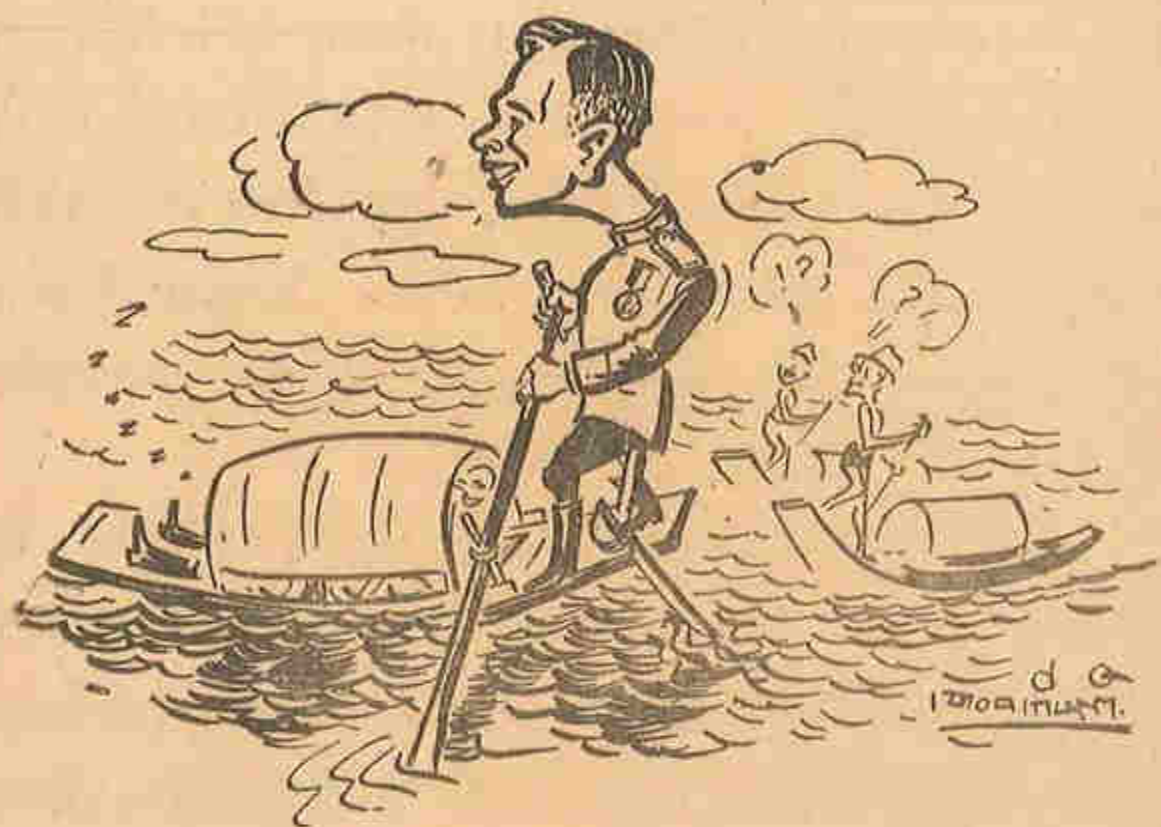
มโนปกรณ์นิติธาดา

นายกรัฐมนตรีคนแรกของประเทศ

ยี่สิบหนึ่งปี เมื่อพุทธศักราช ๒๔๗๕ ภายใต้การปฏิวัติโดยบุคคล
และพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงยินยอมที่จะส่งพระราช-
อำนาจสมบูรณ์ตามรัฐธรรมนูญของพระองค์ เพื่อเห็นแก่ต้นคิดสูงสุดของไพร่ฟ้าประชากร
พระองค์ได้ทรงยอมรับประธาธิบดีไทยโดยคุณนี้ และได้ทรงมอบภาระการบริหาร
ราชการแผ่นดิน ให้แก่คณะปฏิวัติสืบแต่เพดานนี้.

ในปัญหาแรกที่เดียว ที่คณะปฏิวัติรับภาระกิจนั้นมา ก็คือการจัดคณะ
รัฐบาล และโดยนัยยะอย่างยิ่งก็คือ คำ ประมุข คณะรัฐบาล ซึ่ง นายปรีดี
พนมยงค์ ผู้นำการปฏิวัติฝ่ายพลเรือนได้เสนอว่า ในส่วนที่เกี่ยวกับคำว่า "เสนาบดี"
นั้นควรจะต้องหายไปจากริมฝีปากของประชาชน และโดยนัยยะก็คือความรูสึก
ของประชาชนคำว่า "เสนาบดี" หมายถึงผู้ปฏิบัติราชการต่างพระเนตรพระกรรณ
แห่งองค์พระมหากษัตริย์ เป็นตัวแทนขององค์พระมหากษัตริย์ในราชการการเมืองของ
แต่ระกระทรวง และหมายถึงการกราบไหว้ของปวงชน นายปรีดี พนมยงค์ มี
ความเห็นว่าเป็น คำว่าเสนาบดีควรจะเปลี่ยนเป็นเรียก "กรรมการราษฎร" ซึ่งที่จริง
มันตรงกับคำว่า COMMISSAR ของสหภาพโซเวียตด้วยซ้ำ แต่เมื่อไม่มีใครเสนอ

ความเห็นเป็นอย่างอื่นว่า ควรจะใช้ทับศัพท์จากอะไร ให้เหมาะสมแบบเนียนยิ่ง
 ไปกว่าคำที่ละม้ายไปทางระบอบคอมมิวนิสต์แล้ว ปัญหาคำว่า “เสนาบดี” ให้ใช้
 เป็น “กรมการราชฎร” ก็ผ่านเลยไป และประมุขของรัฐบาล หรือประมุข
 ของคณะกรรมาการราชฎร ก็ให้ใช้ว่า “ประธานกรรมาการราชฎร” ส่วนเสนาบดี
 ที่ไม่ใช่เสนาบดีคตอยกให้ใช้ว่า “กรมการราชฎรกำกับกระทรวง — — —”

ครั้นมาถึงปัญหาตัวประธานกรรมาการราชฎร ซึ่ง ค่อมมาได้ เปลี่ยนเป็น
 “นายกรัฐมนตรี” นั้น นักปฏิวัติส่วนมากมีความเห็นว่า ในพวกนักปฏิวัติไม่
 ควรตั้งมือครของตำแหน่งสำคัญ ๆ นั้นเลยเอง แต่ควรแต่งตั้งขุนนางขุนนางชั้นผู้
 ใหญ่ในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์นั้นเอง ดำรงตำแหน่งเหตานั้น ทงนฮาง

เหตุผลอันหนึ่งของประการ ประการแรกทีเดียว เพื่อคณะปฏิวัติจะได้เรียนงาน จากขุนนางผู้ใหญ่เหล่านั้น ในการบริหารราชการศึก ๓-๔ ปีเป็นอย่างน้อย จึง ค่อยรับช่วงสืบต่อไป อีกประการหนึ่ง เพื่อให้ราษฎรเห็นว่าคณะนักปฏิวัติไม่ได้ ประารถอำนาจราชศักดิ์ในองการบริหาร ข้อเด่นขอเช่นนี้ ในวงคณะปฏิวัติส่วน มากเห็นด้วยว่า ควรจะเป็นเช่นนั้น แม้วางฝ่ายน้อยจะรู้สึกว่าเป็นการปล่อยให้ ข้าราชการให้มากไป แต่อันตรายเป็นข้อขัดข้องในภายหลัง.

เมื่อที่ประชุมลงมติเช่นนั้นแล้วก็มาถึงปัญหาต่อประมุขคณะรัฐสภา คือ ประธานกรรมการราษฎร ซึ่งเมื่อถือหลักตั้งกล่าววนนแล้ว ก็ต้องพิจารณาจาก อำนาจผู้ใหญ่ในการนี้ ฝ่ายนายปรีดี พนมยงค์ได้เสนอพระยามโนปกรณ์นิติธาดา ขึ้นมาโดยกล่าวอ้างว่าเป็นผู้รอบรู้ ในกิจการบ้านเมือง มีความชำนาญในทาง กฎบัตรกฎหมายเป็นอย่างดี รวมทั้งในกรณีที่จะประสานความเข้าใจอันดีระหว่าง องค์พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าฯ กับคณะปฏิวัติในฐานะที่พระยามโนฯ เป็นชน พระยาภักตพานทองนั้น ก็คงทำหน้าที่ได้ไม่เดอนัก แต่เบื้องหลังไปจากนั้น ขุนนาง ชั้นผู้ใหญ่ผู้ใดเคยรับมอบหมาย จากองค์พระปกเกล้าฯ ในการร่างรัฐธรรมนูญ ของพระองค์มาแต่จ้ แต่รัฐธรรมนูญฉบับนั้น หาได้สำเร็จจริงไม่ เพราะการ ปฏิวัติได้อุปคชนเสียก่อน.

พระยามโนปกรณ์นิติธาดาผู้นักปฏิวัติทางฝ่ายทหาร ทั้งหมด ไม่มีใครรู้ จักมาแต่อดีต และแม้นักปฏิวัติฝ่ายพลเรือน ก็หารู้จักไม่ เพราะในสมัยสม- บรบดินาญาธิบดีทศราชัย นักปฏิวัติฝ่ายพลเรือนพวกนี้ เป็นเสมียนพนักงานชั้นผู้น้อย ings ทงนั้น ซึ่งยากจะเข้าถึงชนพระยาภักตพานทอง ขนาดพระยามโนปกรณ์ฯ นั้นได้ ถึง

แต่อย่างไรก็ตาม— — — นักปฏิวัติทุกคนก็ได้ลงมติเห็นด้วยกับนายปรีด
พนมยงค์ ในอันที่จะเชิญเชิญพระยามโนปกรณนิติชาตาชนเป็นประธานกรรมการ
ราษฎร (นายกรัฐมนตรี) ของประเทศเป็นคนแรกและมอบหน้าที่ให้ นายปรีด
พนมยงค์ ไปเชิญพร้อมกับนายประยูร ภมรมนตรี.

ในการไปเชิญพระยามโนฯ มารับตำแหน่งหัวหน้าคณะรัฐสภาชุดแรกของ
ประชาธิปไตย ในครั้งกระนั้น ในฐานะที่พระยามโนฯ ผู้ซึ่งทั้งคุณวุฒิและวัย
วุฒิเป็นผู้ที่ผ่านตำแหน่งชั้นสูงศักดิ์ ในระบอบกษัตริย์เห็นอกกฎหมาย จนกระทั่ง
ถึงจนพระยาพานทอง อีกทั้งโดยฐานะอันดีของอำมาตย์ผู้นั้น ก็เป็นผู้บริบูรณ์
และเอนกอนันต์ด้วยทรัพย์สินอันอยู่แล้ว จึงนับว่าพระยามโนฯ เป็นผู้สมควรด้วย
ด้วยประการทั้งปวง ทั้งวัย ทั้งยศ ทั้งบรรดาศักดิ์ และทั้งทรัพย์สินนับค ดงนั้น
เมื่อนักปฏิวัติคนสำคัญทั้งสองคน ไปชี้แจงความจำเป็นของคณะปฏิวัติให้รับ
ทราบ จึงได้รับการปฏิเสธโดยสิ้นเชิง พระยามโนฯ ให้คำตอบแล้วว่า ช่างแก่แล้ว
ขอพักเสียที ขอรับใช้ทางอื่นเถอะน้า” แต่ต้องนักปฏิวัติก็เวียงแครงวอน-ว้างวอน
ให้อำมาตย์ผู้ใหญ่เห็นแก่ความราบรื่นของชาติ ขอรับใช้เขาให้ได้เป็นพลเพียงคณะ
ปฏิวัติ การกล่าวอ้างเหตุผลต่างๆ ของคณะปฏิวัติ ปรากฏว่าได้กระทำแก่พระ-
ยามโนอยู่หลายครั้งหลายคราจนกระทั่งทนต่อการว้างวอนร้องขอ, มิได้ พระยา
มโนปกรณนิติชาตา จึงยอมรับตำแหน่ง ซึ่งเมื่อพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าฯ
ได้ทรงทราบแล้ว ก็ทรงตั้งพระปรมาภิไธยแต่งตั้งด้วยความเต็มพระราชหฤทัย.

การประกอบรัฐมนตรียุคแรกที่จัดของระบอบประชาธิปไตยได้สำเร็จตั้ง
โดยพระยามโนปกรณนิติชาตาเป็นนายกรัฐมนตรี และนายประยูร ภมรมนตรี เป็น

เดชาธิการ แต่เป็นความต่ำเร่จซึ่งเต็มไปด้วยเงาของความเดือนดาว ซึ่งฉายแสงมาจากนักปฏิวัติ เป็นแสงของการที่ปรารถนาจะไม่อำนาจในการบริหารบ้าน บริหารเมือง ต้องการยศศักดิ์ และตำแหน่ง โดยเด็ดมุมตามข้อตกลงที่จะยึดอำนาจจากผู้ใหญ่ของระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์เป็นแบบเรียนบทศึกษาในการปกครองบ้าน ปกครองเมือง และโดยตระเพาอย่างยิ่ง นักปฏิวัติคนสำคัญ ทนหนยดอขยเบองหลังในการสนับสนุนพรรคพวกในฝ่ายการปฏิวัติของคนนกกคช นายปรีดี พนมยงค์ ถึงนั้นจึงเป็นช่องทางให้เกิดมีการเรียกร้องในตำแหน่งหน้าทราชากร เช้าคัญๆ เช่น ตำแหน่งเดชาธิการคณะรัฐมนตรตำแหน่งอธิบดีตำรวจขึ้นมา แต่ได้ถูกกตุ่มนักปฏิวัติออกฝ่ายหนึ่ง พยายามสกัดกั้นและขัดขวางไว้.

— — ตั้งหนี้เงาของความยุ่งยากและแตกราว จึงเกิดชนเงยบๆ อันเป็น

การตั้งถึงความฉุนฉวยในอนาคต.

บรรพตของนักปฏิวัติบางคนได้กล่าวถึงความยุ่งยาก และระด่ำระด่าย
ไว้ว่า ในระหว่างหอคือหิวเดียว และคงคั้นยุคใหม่ของระบอบนี้ ในวงของคณะ
ปฏิวัติ ต่างฝ่ายต่างคิดจะเป็นใหญ่เป็นโต ทั้งๆ ที่ปราศจากความรู้ความสามารภ
ในการที่จะบริหารชาติบ้านเมืองนั้น ก็นมตลักษณะเพียงเปรียบได้กับคบเด็ก ๆ ด้วย
กินสร้างบ้านมากกว่าที่จะเปรียบได้ด้วยลักษณะอื่น ตั้งหนี้ความคิดของนักปฏิวัติ
บางส่วน เป็นต้น นายประยูร ภมรมนตรี ซึ่งได้ถูกกล่าวกลับใจไปร่วมมือกับ
ฝ่ายกษัตริย์นิยมนั้น ก็นมตอันเป็นเหตุหนึ่ง ที่เนื่องมาจากเขื่อนั้น และตั้งหนี้
เขาจึงเป็นนักปฏิวัติคนแรกที่ประกาศอย่างเปิดเผยว่า ถ้าไม่เกาะพระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวใจแน่นแล้ว บ้านเมืองจะต้องประสพภาควิโยคในที่สุด.

ในขณะเดียวกัน พระยามโนปกรณนิติธาดาซึ่งได้เอื้อมระชาต่อราชการ
บ้านเมืองเต็มที่แต่ทันทานต่อการรบเร้าไม่ไหวให้รับตำแหน่งประธานกรรมการคณะ
ราษฎรนั้น เมื่อได้ประสพกับประชาธิปไตยซึ่งให้เสรีนิยมในการแสดงอำนาจของ
นักปฏิวัติชนมาจากความเห็นขยหน้ายของพระยามโนฯ จึงกลายเป็นความหมด
กำลังใจกำลังงานที่จะบริหารราชการลงไปทันที แม้จนกระทั่งการที่จะมาปฏิบัติ
งาน หน้าที่เนียบดังปารุสกวัน พระยามโนฯ ก็ได้ใช้วิธีชะงักมาเสียบ่อยครั้ง จน
กระทั่งเดชาธิการต้องวิ่งไปอ่อนวอนกราบกราน พระยามโนฯ จึงจ่ายอม มานั่ง
บริหารราชการ ณ วังปารุสกวัน.

ทางฝ่ายทหารในขณะนั้น แม้พระยาพหลฯ จะมตาแห่งเป็นผู้บัญชาการ

“เทอดเกียรติ” — “เอิกขเรย์”

หมอคอย ปุ๊ว๊ว

บั้งคัมภ์บัญชาทหารบกทั้งหมตกตาม แดกเพียงโดยนิตนัย เพราะทแตกรงการทหาร
ทั้งหมตกกอยู่ในกำมือของพระทรงส์เรศ ผู้เป็นรองผู้บัญชาการทงต้น อำนาจ
ซันกวางขวางของพระยาทรง ฯ มีอำนาจถึงการตัดทานคำสั่งพระยาพหล ฯ หรือ
แม่แต่คำสั่งซึ่งพระยาพหล ฯ ได้สั่งการไปแต่ พระยาทรงก็ดำมารรถเขามาซันก
เสียได้.

โดยเหตุที่พระยาทรง ฯ มีแผนการณ์ที่จะให้การทหารตก อยู่ในมือของคน
โดยเด็ดขาด ตั้งนหนุ่ทพระยาทรง ฯ รู้ดีกว่าจะเป็นศัตรูคนสำคัญ ในกองทัพบกก็
คือหลวงพิบูลสงคราม ซึ่งมือทรพถกวางขวางอยู่ในหมู่ทหาร โดยระเพาะอย่าง
ยั้งในองการทหารปืนใหญ่ซึ่งหลวงพิบูล ฯ มีเดชนอกกำเนตมาจากทนน ตั้งนหนุ่

เพื่อจัดความนิยมในหัตถ์พิบูลฯ ของทหารในกองทัพบก พระยาทรงฯ จึงมีคำสั่งให้หัตถ์พิบูลฯ ไปประจำในหน่วยทหารซึ่งไม่เกี่ยวกับกำลังรบได้แก่ฝ่ายพลาธิการ.

คำสั่งของพระยาทรงฯ ซึ่งให้แก่อหัตถ์พิบูลฯ ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นชนวนให้หัตถ์พิบูลฯ รู้สึก ว่า ตนได้ ถูก พระยาทรงฯ ศึกษากันอย่างเห็นได้อย่างชัดเจน และนั่นคือชนวนแห่งความไม่สงบ ซึ่งพระยาทรงฯ ได้จุดขึ้นในวงของการของกองทัพบก ทำให้หัตถ์พิบูลฯ เริ่มรู้สึกได้ว่าพระยาทรงฯ ได้ประกาศตนเป็นศัตรู — ศัตรูคนสำคัญของคุณ.

พระยาทรงฯ ผู้มีแผนการณ์ก้าวหน้า แลกว้างขวางอย่างรวดเร็ว มิใช่เฉพาะแต่ในวงการทหารแผ่นดินเท่านั้น หากแต่ในวงการบริหารราชการของแผ่นดิน พระยาทรงฯ ซึ่งมีตำแหน่งเป็นกรรมการคณะราษฎรอยู่ด้วย ก็ได้มีแผนการณ์ที่จะเข้าควบคุม อำนาจใน การบริหารราชการแผ่นดิน โดยเด็ดขาด เหมือนกัน แต่อย่างไรก็ดีพระยาทรงฯ ก็มีคามเคารพในพระยามโนฯ และเชื่อถือในความวิเศษความสามารถของพระยามโนฯ อยู่มากเหมือนกัน.

ในขณะนั้น ภารกิจอันสำคัญของนายปรีดี พนมยงค์ อยู่ที่การร่างโครงการเศรษฐกิจเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อประกาศใช้เป็นแนวเศรษฐกิจแห่งชาติต่อไป ซึ่งนายปรีดีได้ใช้เวลาทุ่มเทความพยายามทั้งสิ้น เพื่อร่างโครงการนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปโดยเร็ว ทั้งนี้ก็ด้วยความจำเป็นของคณะปฏิวัติที่ไว้กับประชาชนว่าจะเริ่มสร้างเสถียรภาพแห่งระบอบการ เศรษฐกิจให้ เป็นไปในทางสมบูรณ์ที่สุดของประชาชน เท่าที่สามรถจะทำได้ ประกอบกับในสภามุแทนราษฎร ก็ได้มีสมาชิกแรงเร้าให้รัฐบาลเร่งวางรากฐานการเศรษฐกิจเสียโดยเร็ว มิฉะนั้นการ

“ เกอตเกียรต ” = “ เอ็กชเวรี่ ”

“ อาจารย์ ปรีดี ”

เศรษฐกิจ ซึ่งตกต่ำอยู่มากเมื่อปลายสมัยสมบูรณาญาสิทธิ ก็จะไม่มัวนั่งคืบหน้าให้ตั้งถนัดได้.

ในที่สุดร่างโครงการเศรษฐกิจ ของนายปรีดี พนมยงค์ ก็สำเร็จลง นายปรีดีได้นำร่างเค้าโครงนั้นเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ซึ่งก่อนที่จะพิจารณาในรายการละเอียด กรมเสนาธิการได้ทำสำเนาร่างแจกแก่สมาชิกในคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาก่อนที่จะเขยื้อนไปในที่ประชุม ปรากฏว่าเค้าโครงเศรษฐกิจฉบับนี้ เจ้าของร่างให้ชื่อว่า “ ต้นทุนแห่งชาติ ” ได้ทำความตกลงพึงพิงพิศให้แก่สมาชิกคณะรัฐมนตรี เพราะเค้าโครงฉบับนี้ เป็นเค้าโครงเศรษฐกิจตามแนวทางของสหภาพคอมมิวนิสต์รัสเซีย.

ดังนั้น เมื่อถึงวาระที่ร่างโครงการเศรษฐกิจ ได้ถูกนำเข้าพิจารณาในคณะรัฐมนตรี ในฐานะที่เจ้าของร่าง เป็นรัฐมนตรีเข้าร่วมประชุมด้วย จึงหาได้มีการพิจารณากันอย่างเบ็ดเสร็จไม่ โดยคณะรัฐมนตรี ได้ลงมติให้ตั้งกรรมการชุดหนึ่ง รับร่างโครงการเศรษฐกิจไปพิจารณา และทำบรรทัดเกณฑ์คณะรัฐมนตรี ซึ่งแท้จริงก็เป็นการกีดกันไม่เข้าค่ายไม่ออกของคณะรัฐบาล ซึ่งส่วนมากเป็นผู้ทศณะปฏิวัติ ไต่เชอเชอเข้ามา การที่จะไปประมาณว่า นักปฏิวัติคนสำคัญ ซึ่งเป็นรัฐมนตรีร่วมคณะอยู่ด้วยเป็นคอมมิวนิสต์ ก็ย่อมจะเป็นปรากฏการณ์ที่รุนแรงไป ดังนั้นทางออกที่ดีที่สุด ก็ยอมให้คณะกรรมการไปว่ากันเด็ดขาด และชชนมาโดยตรงว่า โครงการเศรษฐกิจนั้นเป็นคอมมิวนิสต์ในลักษณะใด.

แท้จริง, ในเรื่องนี้ เป็นปรากฏการณ์โดยตรงของนายปรีดี พนมยงค์ ตั้งแต่คิดอ่านปฏิวัติในฝรั่งเศส เมื่อนายปรีดียังถือไม่เท่าเดินขบวนในป่าร่วมกับ ประยูร ภมรมนตรี ความเจ็บช้ำน้ำใจที่เขาโดยเพราะพระองค์เจ้าจรัญศีกดิ์ อัครราชทูตสยามประจำปารีส กระทำเขาแก่นายปรีดี ดังนั้นนายปรีดีจึงพุ่งความคิดที่จะสร้างอาณาจักรคอมมิวนิสต์ ขนบนแผ่นดินไทยในทันที มีบรรทัดของนายประยูร ภมรมนตรี ที่กดถ่วงถึงนายปรีดีในยามที่โหดสุด - และคิดขานปฏิวัติขยับในปารีส ก่อนการปฏิวัติในเมืองไทย &—๖ บว่า การที่จะสร้างอาณาจักรคอมมิวนิสต์ขมในเมืองไทยนั้น น่าจะไปไม่รอด และผลร้ายแรงจะเกิดจรดถึงคนของเดอด นายประยูรได้ชี้ให้เห็นภัยของคอมมิวนิสต์ ในอีกด้านอีก ในฝรั่งเศสก็คิด ได้ยงกันนับปี เดือดนองแผ่นดินซากรศพอดอยเป็นแพตามแม่น้ำดานูบของ ผู้คนพลเมืองคองคย หลบกระสุนปืนและดูกระเบิดอยู่บนคอก ยศอยากไปตาม ๆ กันเพราะลงไปหาข้อ

“เทอดเกียรติ” — “เอิกขเรย์”

ดาเนียล

อาหารบริโภคไม่ได้ แต่คำแนะนำของนายประยูรก็ให้กับนายปรีดีไว้หมด เพราะ
 นายปรีดีได้บอกใจด้วยมุตฐานความเคียดแค้นเจ้าเป็นส่วนใหญ่เสียแล้ว ครั้นเมื่อ
 นายปรีดีกลับประเทศไทยจากปารีสในคราวนั้น จนกระทั่งมาถึง โคตมิโย แล้ว
 ปรากฏว่าทางสถานทูตได้เอะอะกันขึ้น เมื่อหลวงสังฆราชไม่ศรัทธาราชการสถานทูต
 ได้รับทราบจากเจ้าหน้าที่ศฤงคารฝรั่งเศสว่านายปรีดี พนมยงค์ ได้ชอบคำร่ำขอ-
 มุณต์คดีไปเมืองไทยหลายทิวไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ เต็มคั้งนั้น ประยูร ภมรมนตรีจึงรีบ
 โทรเลขจากปารีสให้นายปรีดีส่งตำราเหล่านั้นกลับคืนไปโดยด่วน มีฉะนั้นอาจจะ
 ได้รับปฏิกริยาจากรัฐบาลทางกรุงเทพ ฯ ได้.

ความยากหนักใจของ นายปรีดีในข้อ ประรณาคอมมุณต์สัมมิได้ เดือนต่าง
 ไป จนกระทั่งการเปิดประชุมเพื่อปฏิวัติได้ก่อหวอดขึ้นในกรุงเทพ ฯ ในขณะ

จนูกคำวจนของพระยาอัครนิประกาศได้ออกกรมกั้นอยู่ทุกฝีก้าวอย่างนั้น ใน
 ขณะประชุมนายปรตกลองคาราตลอดเวลา ผู้ทรงมกตปฏิวัติด้วยกันได้พยายาม
 คัดค้านแผนการนี้ของนายปรตตลอดเวลา และทเห็นวณายปรตไม่ฟังความเห็น
 ของตนก็ถูกขมเฒนออกจากที่ประชุมไปเลย ๆ และการปฏิวัติในครั้งกระนั้นเกือบ
 จะตยงแตกล้มเสียหลายครั้งหลายคราก เพราะนักปฏิวัติตั้งนมากไม่เห็นด้วยกับ
 นายปรต ในบรรทกของประยูร ภมรมนตรี โดกลองงดา เมื่อได้เดินหน้าไปถึง
 คนชจะหยุดนิ่งและถอยหลังไม่ได้แล้ว ก็จำต้องเดินหน้าคตยชเวลาเพราะขณะนั้น
 นอกจากคำวจนจะตยตามมกตั้นโดยโกลชคแล้ว กรมพระนครตั้งวรรัศ ๆ เสน
 นาทิมหาตไทยยังได้รบกับครตั้งเทห์ ถึงเวองจะมปฏิวัติเป็นปป ๆ หากแต่เป็นชาต
 กรวมของประเทศ ที่เจ้าจะตั้งนวาตนาตง ในแผ่นดิน พระองค์จึงทรงมีนพระทัย
 การปฏิวัติจะ เกิดขึ้นไม่ได้ แม้พระยาอัครนิประกาศ อชบคคำวจน จะเพียร ไปทูล
 แจงประการใดก็ตามพระองค์ก็ไม่ทรงเชื่อเป็นอรมน แต่รับสั่งให้คืน ๆ กลับใจ
 เเทนนเอง มีบรรทกการปฏิวัติคตอหนึ่งที่น่าสนใจกล่าวถึง ๒๓๖๓ ซึ่งผู้ตั้งคราม
 ชัยว่า เป็นผู้ทนักปฏิวัติเขาได้ยากเคมท และเป็นผู้ทกจาจะตยคตงร่วมด้วย
 ไตกใช้เวตาใคร่ครองญพิจารณาอยู่ไม่ต่ำกว่าสามปี ตั้งนพระยาศรัตทชตั้งคราม
 (ดิน ทาราม) เมื่อได้ถูกชักชวนให้ร่วมปฏิวัติด้วย ได้ตยบปฏิตเสธในทั้นที่ว่า
 “ไม่เขา” ให้เหตุผลว่าได้ตยคตจร (รายนามนักปฏิวัติ) แล้ว เห็นว่าจะไป
 ไม่รอด และในที่สุดพระยาศรัตทช ๆ ก็ได้กลายเป็นแม่ทัพคนสำคัญที่นำทัพเข้า
 มาขมิได้รัฐบาต ที่ กรุงเทพ ๆ จนกระทั่งตั้งนชวตไปในการรบตยุมบอนที่ตถถาน
 ปากช่อง.

“ เกอตเกียวดี ” — “ เอ๊กชเวีย ”

ทั้งนี้ แผนการณ์เศรษฐกิจของนายปรีดีจึงนับว่าเป็นปรากฏการณ์ที่ต้ง
จากความพากเพียร พยายามที่จะบ้ายตั้งตนบนแผ่นดินไทย.

คณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงเศรษฐกิจของนายปรีดี หลังจากที่ได้
ใช้เวลายุ่ระยะหนึ่ง ในการพิจารณาโดยละเอียด ถึงวันแ่ก่ก็ลงมติ ว่า โครงการณ์
นั้นเป็นคอมมิวนิสต์ จึงได้ทำวรที่กั้นขอประกอบร่างไปยังคณะรัฐมนตรี และ
คณะรัฐมนตรีจึงไม่รับหลักการของ โครงการณ์นั้น.

สาระสำคัญของ โครงการณ์เศรษฐกิจของ นายปรีดีพมยงค์เป็นสาระสำ-
คัญ ซึ่งมีผลในการเปลี่ยนแปลงหลักการใหญ่ของชาติเสียโดยสิ้นเชิง โดยธ-
เพราะอย่างยิ่งในสาระที่สำคัญที่สุดของ โครงการณ์ของนายปรีดีก็คือ รัฐบาลจะเข้า
บังคับซื้อ ที่ดินไร่นา ธาตุ ของ ชาวนา ของ ประเทศ โดย จ่ายพันธบัตร ให้ ตามราคา
ของที่ดินและบรรดาชาวนาทั้งหลายก็จะต้องตกเป็นลูกจ้างของรัฐบาล ในการ
ประกอบกิจการในพินทิน โดย ได้รับค่าแรงตอบแทน ในอัตราที่รัฐบาลจะได้วางไว้
ตามผลของแรงงาน.

ในขณะรัฐบาลจะได้เข้าเป็นผู้ช่วยการเพิ่มพูนการผลิต และการจำ-
หน่ายโดยตัดคนกตางเสียอย่างสิ้นเชิง.

คณะกรรมการพิเศษ ซึ่งมีคณะรัฐบาลชุดพระยามโนฯ ได้แต่งตั้งให้
พิจารณาโครงการณ์นประกอบด้อยพระยามโนฯ เป็นประธาน นายปรีดีเจ้าของ
ร่าง ม.จ. สกต อรรณากร อรรถรรณ และ พระยาทรงสุรเดช ได้เปิดประชุม
เป็นครั้งสุดท้ายถึงมติว่า ร่างของนายปรีดีเป็นคอมมิวนิสต์ในวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๔๗๕.
การปฏิเสธโดยสิ้นเชิงของคณะรัฐบาลพระยามโนฯต่อโครงการณ์เศรษฐกิจ

กัจ นายปรีตจึงไม่พอใจและถือเอาพระยามโน ๆ เป็นเป้าหมายในการเคียดแค้นซึ่ง
 ซึ่งในการที่จะทำลายล้างตน นายปรีต พนมยงค์ ให้เหตุผลว่าโครงการนี้ร่างขึ้น
 ไม่ใช่คอมมิวนิสต์หากแต่พระยามโน ๆ ได้เบนความคิด ที่จะไต่ถามกษัตริย์ พระ-
 ยามโน ๆ ของการที่จะตั้งประชาธิปไตยเพื่อกวาดล้างสมบูรณาญาสิทธิราชให้แก่ คณะเจ้า
 ค่อยไปตามเดิม.

ความอ่อนแอ ของเองจึง ประทุษณ์ ในกลุ่ม นักปฏิวัติที่เป็น ส่วนศิษย์ของนาย
 ปรีตโดยทันที พวกนักปฏิวัติชั้นเด็ก ๆ ซึ่งเป็นฝ่ายนายปรีต ได้พากันจับกลุ่มตั้ง
 ชาติสังคมนิยมแก่พระยามโน ๆ ว่า พระยามโน ๆ ได้เริ่มวางแผนการนี้กับกษัตริย์-
 ปรีต และเพื่อจะยึดอำนาจจากคณะปฏิวัติไปได้ ในกำมือโดยเศรษฐกิจโดย
 กระเด็นออกไป และนำอำนาจสมบูรณาญาสิทธิราชกลับมาคืนกวาดล้างแต่พระบาทสมเด็จพระ
 พระเจ้าอยู่หัว.

นายปรีตถูกหาเป็นคอมมิวนิสต์! นายปรีตจะต้องถูกสังหาร!! ได้เป็น
 ที่ใจทยจรรยกันของคนในวงนักปฏิวัติ และตั้งนัยการแต่งตั้งเป็นปฏิวัติกับคณะ
 รัฐบาลพระยามโน ๆ ก็ได้ยุบตัวลงอย่างรุนแรงในหมู่นักปฏิวัติรุ่นเด็ก ๆ.

ในสภามุแทนราษฎรแทนที่จะมีแต่ กระดาษและ ปากกาที่กลาย เป็นบันพก
 ซึ่งสมาชิกฝ่ายพรรคของนายปรีตพากันเข้าไป และคงอยู่ ๆ ละเพราะหน้าพระยา-
 มโน ๆ และคณะรัฐบาล จักฤทธิกาตทางการเมืองในขณะนั้นได้แต่งตั้งทำว่า ถ้า
 พระยามโน ๆ อยู่คณะปฏิวัติก็คงจะแจ้งไป และตั้งนัยเพื่อความปลอดภัยในระหว่าง
 จักฤทธิกาตอันยุ่งเหยิง แต่มีเค้าว่ากระสุนปืนจะประทุชนอก พระยามโน ๆ พระ
 ยาศรีสวัสดิ์จากราชวังเป็นรัฐมนตรีรวมคณะ และนายประยูร ภมรมนตรี รัฐมน-

“เทอดเกียรติ” — “เอ๊กชเรย์”

ศิริ และเดชาอนุการ คณะรัฐมนตรี ซึ่งเป็นรัฐมนตรีชุดอง ในทำหน้าที่ใกล้ชิด และเป็นชุดที่ติดต่อกับพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าฯ ตลอดเวลาจึงอพยพจากบ้านส่วนต่อเข้าไปอยู่ในวังปารุสกวัน อันเป็นตำแหน่งรัฐบาลขณะนั้นภายใต้การนำรักษาอย่างเข้มแข็งของทหาร ซึ่งพระยาทรงสุรเดชจัดมากุมครอง.

ฝ่ายนายปรีดี พนมยงค์ เมื่อได้เสียท่าล้มตงไป เพราะถูกหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์ และเพื่อเรียกชื่อของความชอบธรรมความเห็นอกเห็นใจซึ่งนายปรีดีเข้าใจว่ายังมีส่วนที่เหลือตกคนจะพึงโดยยักพมพ์ “สมุดปกเหลือง” นั้นแจกจ่ายไปยังกองพันทหารต่าง ๆ ซึ่งไม่มีใครทราบความมุ่งหมายว่านายปรีดีปราถนาอะไร และเมื่อถึงคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในคราวต่อไป จึงเป็นการประชุมที่เต็มไปด้วยบรรยากาศอันรุนแรง เมื่อคณะรัฐมนตรีได้จัดส่งทหารไปตรวจค้นหาดูขึ้น สมัชชิกสภาโดยสมัชชิกได้เกิดเซอะระยิกเขาเป็นชัชชังอภิปรายกันใหญ่โต โดยหลวงเดชาตองศ์วรารามณ์ สมัชชิกฝ่ายพลเรือนผู้หนึ่ง.

หลวงเดชาตองศ์วรารามณ์ ประเด็นขึ้นมาว่า ทหารที่เข้ามาข่มขู่มาตรวจค้นนั้นได้รับคำสั่งจากใคร และมีอำนาจอย่างไรจึงมาตรวจค้นสมัชชิก.

พระยาประเสริฐสุตงความ รัฐมนตรีกลาโหมตฤกษณ์ตอบว่า ไม่ทราบ.

พระยามโนฯ — เนื่องจากได้มีสมัชชิก ถอ บินเข้ามา อันเป็นที่ หวาดเสียว ทหารจึงต้องเข้ามารักษาความสงบ ดังนั้นจึงขออย่าให้สมัชชิกพวกเข้ามาอีกต่อไป.

วังประธาน — ข้าพเจ้าก็ถูกตรวจคนเหมือนกัน จึงสงสัยว่า อำนาจของ สภานี้จะไม่เป็นไปตามควหนงตั้ง.

หลวง โกวิทพยัคฆ์วงศ์ — สงสัยว่า คณะรัฐมนตรี ชุดนี้จะใช้ จริปกครอง

บ้านเมืองแบบดึกเตเตอร์อื่นไม่ชอบด้วยหลักการของประชาธิปไตย ขอสให้ นายรัฐมนตรีแสดงว่าจะเป็นคนดึกเตเตอร์หรือไม่ ?

พระยามโนฯ — ข้าพเจ้าถูกคนเหมือนกัน.

จรรยา สืบแสง — ข้าพเจ้าถูกหมายหน้าว่าจะทำการรุนแรง ที่จริงนั้นถ้า ข้าพเจ้าจะทำการรุนแรง ข้าพเจ้าจะทำอย่างแพรวเพดย ข้าพเจ้าจะบอกตรง ๆ ว่า จะยิงใคร จะยิงเจ้าคุณมโนฯ เจ้าคุณศรี หรือคุณประยูร ทหารที่มาตรวจค้น นั้นข้าพเจ้าถือว่ามาทำตายมากกว่า ข้าพเจ้าขอออกวาธานาจทบวงคมนาคมทหาร เป็นอำนาจดึกเตเตอร์ไม่ใช่ประชาธิปไตย เมื่อวันพุธที่แล้ว มประชุมคณะรัฐมนตรี พิเศษ นี้ก็ว่าจะมี Vote of Confidence เพราะมทหารมาเรียงราย มขอหมอบขอ หมายศอกว่าจะนำทหารมาต่อมศอก ? ถ้าปกครองกันด้วยอำนาจ หรือปกครอง แบบนี้จะคงแตกหักกันในเร็ววันหรือไม่ ถัดของยึดอำนาจกันออก.

คิมก สยนาม — ข้าพเจ้าจะออกไปตั้งตัวจะ ทหารก็ไม่ยอม.

ปรีดี พนมยงค์ — รู้สึกเหมือนกันว่า ถ้าพรรคพวกอื่นเขามามลตอย่างไร หลตวงคู่ ๆ ก็ได้มาพูดกันถึงเรื่องนั้นแล้ว ตกตงว่าจะแจ่งกับเจ้าคุณศรียุทศเคียรนี้ แต่ยังไม่ทันได้แจ่ง.

นายวิธาศ โสธธานนท์ (ตระ โทณ) — ถ้าไม่ใช่ทหาร จะใช้เพียงตำรวจจะ คุมครของความปลตอดภัยให้เราได้ไหม ถ้าไม่ได้ก็ตายเดี่ยวพร้อมกันดีกว่าที่จะปลตอด ภัยให้โซธธานาจเช่นนั้น.

พระยามโนฯ — ก็หวังว่าจะปลตอดภัย แต่มีนัหวาดเสียวจริง ๆ.

จรรยา สืบแสง — ขอลถามว่าเจ้าคุณมโนฯ พระยาตรีวิธสารฯ และคุณ ประยูรขอพบปะเข้ามาทำไมกันในวันจัปาวุส ถัดนี้จะถูกยิงหรือไม่ ?

“เทอดเกียรติ” — “เอิกขเรย์”

พระยาประเสริฐสงคราม — ข้าพเจ้าถูกค้น เพราะไม่ใช่ผู้บังคับบัญชาทหาร โดยตรงของทหารที่มหาวิทยาลัย

นายปรีดี — เราต้องการทำตามรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นเราจึงมาปฏิญาณกันทำไมว่า เรามุ่งจะให้ตุกรัฐธรรมนูญทุกอย่างไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ประธานสภา — จะขอให้ทหารถอนกำลังก่อนแล้วจะจัดการค่อยไป

ความพากเพียรของนายปรีดี พนมยงค์ ในการจะต่อสู้เพื่อชัยชนะของโครงการนี้ของคน แม้แต่ความเพียรที่จะไปเฝ้าพระปกเกล้าฯ เพื่อขอรับพระราชทานความเห็นอกเห็นใจก็ตาม แต่เมื่อส่วนมากในคณะรัฐบาล ส่วนใหญ่ในคณะกรรมการผู้พิจารณาโครงการนี้ และส่วนใหญ่ในสภาได้มีความเห็นด้วยกันว่าโครงการนี้ของ นายปรีดี พนมยงค์ เป็นคอมมิวนิสต์นั้นแน่แท้แล้ว ในคณะรัฐบาลก็มีความเห็นว่าสมควรจะให้นายปรีดี พนมยงค์ เดินทางออกไปนอกประเทศ ในคณะรัฐบาลบางคนมีความเห็นว่า ควรจะส่งนายปรีดีไปอยู่ชั่วคราวที่เห็นเค้านบ้านเดิมครึ่งบรรพบุรุษ แต่พระยามโนปกรณีย์ เห็นว่าควรส่งไปฝรั่งเศส เพื่อให้ไปศึกษาและยับยั้งจิตใจในการที่จะพากเพียร ใช้อิทธิพลของอิทธิพลคอมมิวนิสต์ต่อไป เพราะในขณะนั้นนายปรีดียังหนุ่มด้วยความรู้สูง จึงอาจจะมีความเชื่อมั่นอย่างรุนแรง ถ้าหากได้กลับไปในเมืองเป็นผู้ใหญ่แก่ความคิดพ้อแล้ว ก็อาจจะเป็นประโยชน์ ในการที่จะคิดถอยใจ และตั้งนั้นในวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๔๗๐ นายปรีดีและภรรยาถูกขากจากตำแหน่งรัฐมนตรี และเดินทางไปฝรั่งเศส

พร้อมกันนั้น คณะรัฐบาลก็เห็นว่าสภาผู้แทนราษฎรกำลังจะชดเชยไปกันใหญ่ โดยสมุหนายปรีดีหาว่ารัฐบาลเนรเทศนายปรีดี จึงถวายความเห็นให้พระ-

ปทานุกรมการเมือง

ปกเกล้าฯ ทรงพระปรมาภิไธยมีตั้งเกล้าผู้แทนราษฎร และทรงใช้รัฐธรรมนูญบาง
มาตรา ในการนี้จะได้อาเนนการเลือกตั้งทั่วประเทศโดยเร็ว.

ในวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๔๗๒ พระยามโนปกรณนิติทาส์ พระยาราชาอภัย
พระยาศรีสวัสดิ์ฯ หลวงพิบูลฯ และนายประยูร ได้มีมติประชุมตบชนทหุงบางกระบือ
โดยมทการเรียงรายอยู่รอบนอก เพื่อปรึกษาหารือ ถึง วิกฤตการณ์ทางการเมือง ซึ่ง
อุปคชนครลงหลังสุดนี้ เนื่องจากสหภาพเสือนักปฏิวัติคมพระยาพหลฯ พระยา
ทรงฯ พระยาฤทธิฯ และพระประคำณฯ ถาออก.

พระยามโนฯ ได้มีความคิดเห็นว่าเมื่อพระยาทรงฯ ถาออกแล้ว ตำแหน่ง
ของผู้บัญชาการทหารบกควรจะไดแก่หลวงพิบูลฯ แต่ในขณะเดียวกัน บรรดา
นักปฏิวัติฝ่ายทหารเห็นว่า โดยเฉพะอย่างยิ่งการลาออกของพระยาทรงฯ จะ
นหนักความตตบตแท้จริงของการตลบหลังกลบ โดยทงพระยาพหลฯ พระยาฤทธิฯ
พระประคำณฯ อยู่ในวงนอกพันอำนาจหน้าที่โดยเด็ดขาดต่อไป โดยตนจะหอด
กลับเข้ามาทำการปฏิวัติยึดอำนาจแต่โดยลำพัง ทจริงหลวงพิบูลฯ ได้ตระหนัก
ชยนต์ชยถึงแผนการณ์เช่นกว้างขวางและความมุ่งหวัง แต่ในชยิตพระยาทรงฯ จะ
ตยงการเผด็จการประเทศโดยกำจัดหลวงพิบูลฯ ออกไปสำเร็จในชนแรกที่โยก
ย้ายไปบรรจุในตำแหน่งพลธิการ.

และตงนนในชณะที่พระยาทรงฯ ส่งบตุทำททจะถูกชนตครุบอำนาจทาง
การเมืองชกครัง ชณะเดียวกันชกตำทหารเสี ซึ่งหลงเข้าใจผิดคิดว่าเป็นกาว
ถาออกโดยปราศจากตุกไม่นนเอง พระยาพหลฯ หลวงพิบูลฯ และหลวงศุภ-
ชตาศัย ก็ถูกชนกกระทำรัฐประหารในวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๔๗๒.

“เทอดเกียรติ — เอ็กซเรย์”

รถยนต์ บินกลตหนัก และรถแท็กซี่ได้ออกวิ่งพาดผ่านหัวพระนครทุกถนนหนทาง เพื่อแก้การจับและจับได้รัฐบาล พระยามโนฯ ออกไป โดยละเพราะจึงปรากฏกัน ซึ่งเป็นท่าเทียบรัฐบาล กองทัพของคณะรัฐประหารได้เข้าไปยึดสำเร็จในเจตารุ่งอรุณนั่นเอง.

ในการนี้ คณะรัฐประหาร ใน การ นำ ของ พระยาพหลฯ ได้ประกาศใช้กฎอัยการศึก และโทรเลขกราบถวายบังคมทูลไปยังพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าฯ ณ จังหวัดกวางตุ้ง.

โทรเลขกราบถวายบังคมทูล ระบบนั้นโดยผ่าน ม.จ. วิบูลย์สวัสดิวงศ์ ราชเลขาธิการแจ้งว่า:—

บัดนี้ เป็นความจำเป็นที่กองทัพบก และกองทัพเรือ จำต้องจับกุมและควบคุมคณะรัฐบาลไว้ เพื่อประสงค์จะได้เบ็ดเตล็ดผู้แทนราษฎร ให้มันไปตามวิถีทางรัฐธรรมนุญ จึงขอให้ท่านนำความขึ้นกราบถวายบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่อทรงทราบใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท.

กองทัพบก และ กองทัพเรือ คงระมัดระวังตมจนจงรกรกตของคสสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสมอ.

นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา.

นายพันตรี หลวงพิบูลสงคราม.

นายนาวาตรี หลวงศุภชลาศัย.

อย่างไรก็ดี, การรัฐประหาร “นี้” ซึ่งอุบัติขึ้นในวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๔๗๕ นั้น พระยามโนปกรณนิติธาดา และคณะรัฐบาล ได้ทราบล่วงหน้าแล้วว่าการ

ปทานุกรมการเมือง

รัฐประหารจะคงอุปคชนแผนอม คงนในอนนทบานพระยามโนฯ ถนนสำรว
 ึ่งเตรียมพร้อมที่จะระกการรบทรวาโดยมี พระยามโนฯ พระยาตรีวิธสารฯ พระยา
 ราชวงศ์สัน และประยร ภมรมนตรี ทั้งรออยู่ให้องรับแขกพร้อมหน้ากันแอด
 และพอดักบักำตั้งจากหน่วรตถึง โคนุกเขาตอมและยคทาเนยบวงปาวลลวณได
 เรียบร้อย และขออนรตถึงใความนำของ พ.อ. ทอน วิชัยชคระ ก็ไปอิงเพื่อจัด
 การจให้พระยามโนฯ ลงนามใคำกรวบถวายบงคมตาชยกจากตำแหน่งนวยก
 รัฐมนตรี.

พระยามโนฯ เห็นกำตั้งรรบทคสถานเข้ามาย่างองอาจ ในบ้านกตุกชน
 ในท่ามกลางอุมนุรัฐมนตรีของคณวชงวา.

“ขอมีปากกาเซฟเพอร์ตามเดยงเท่านั้น และพร้อมแอดที่จะชคกแอดทว
 ไมจิงคุมเข้ามำใหญ่ทตวงเสนน พตางฐปากกาตามนนใหญ่บงคการรกรบชง
 พกบนพกกาทวพรอคฯ” ขนมา.

การ ลงนามใคำกรวบถวายบงคมตาชยกจากตำแหน่งจงเสจจตั้งโดยเรียบ
 ร้อยใอนั้น โดยพระบรมราชโองการแต่งตั้ง พ.อ. พระยาพทพตพยุทเสนา
 หัวหนำรัฐประหารหรือหัวหนำ ปฎิภคยคชานาจ ครังทตั้งชน ดำรงตำแหน่งนวยก
 รัฐมนตรีแทน ซึ่งพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าฯ ทรงเห็นแกคความสงบเรียบร้อย
 ของบ้านเมือง จึงจายอมตามคำถวายคำแนะนำของคณรัฐประหาร “ฯ”

พระยามโนปกรณฯ หลังจากพ้นจากตำแหน่งนวยกรัฐมนตรี ได้ไปเฝ้า
 พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าฯ อีกครังทโกดกังวต และครังนพระองคโคตทรงตระ
 หนักใพระราชหฤทยคควาคความไม่สงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ยังคงเคาทจจะอุปค

“เทอดเกียรติ” — “เอ็กซ์เรย์”

ซนอ๊ก ทงจากพระยาทรงสุรเดชและทางฝ่ายเจ้าคอพระองค์บวรเดช ตั้งนพระ-
องค์จึงแนะนำพระยามโนฯ ให้เดินทางไปพำนักเสียนอกประเทศ ซึ่งพระยามโนฯ
ได้ปฏิบัติตามที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าฯ ทรงแนะนำในทันที โดยยึดมั่นเงิน
เรือนหลาย จนกระทั่งสิ้นสัญญาสมรสพททน เมื่ออายุ ๑๗ ปี บรรพชน.

ผู้ใกล้ชิดกับพระยามโนปกรณ์ฯ ลงความเห็นว่าแม่ พระยามโนฯ จะถูก
กล่าวหาหาในข้อใด ๆ ก็ตาม แต่อย่างน้อยที่สุด พระยามโนฯ ก็เป็นผู้ขยันและ
ซื่อตรง ในฐานะอำมาตย์ผู้ใหญ่ เป็นผู้รักชาติบ้านเมืองอย่างเปี่ยมแปล เป็นผู้
จงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์เป็นผู้สนับสนุนคณะปฏิวัติ ๒๔๗๕ เป็นผู้ที่ไม่ต้องการ
ความเป็นใหญ่เป็นโตมีอำนาจราชศักดิ์ในการบ้านการเมือง และเป็นผู้นิยมใน
ระบอบประชาธิปไตย การดำรงตำแหน่งของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าฯ ที่พระราช
ทานกับพระยามโนฯ เป็นผลสัมฤทธิ์ทุกประการ เพราะหลังจากนั้นอีกเพียงราว ๓
เดือนแม่พระยามโนฯ ก็ไปอยู่บ้านแล้ว ในพระนครก็เกิดการจลาจลขึ้นด้วยพระองค์
เจ้าบวรเดช กรีธาทัพเข้ามาบังคับรัฐบาลพระยาพหลฯ โดยวางแผนการณเซายึด
พระบรมมหาราชวัง ยึดพระที่นั่งอนันตสมาคมโดยกำหนดให้ พ.ศ. หดวงสรดิทช-
ยานุกการ เป็นผู้บังคับกองแนวหน้าผู้คุมใจมเซายึดตามแผนการณนี้.

อย่างไรก็ดี แม่พระยามโนฯ จะจับงับบทบาทในทางการเมืองของประเทศ
ไทยไปแล้ว แต่ตัวบุคคลสำคัญของพระยามโนฯ คือ นายปรีดี พนมยงค์ ยัง
คงมีบทบาทต่อไป เพราะภายหลังที่ไดไปส่งบดัดชำระมณ้อยที่ปารีสระยะหนึ่งแล้ว
ก็ได้เดินทางกลับประเทศสยามเพื่อแก่การชักฟอกอีกวาระหนึ่ง ซึ่งรัฐบาลพระยา
พหลฯ ได้ตั้งกรรมการขึ้น และพิสูจน์ว่านายปรีดีบรสุทชฯ ไม่ใช่คอมมิวนิสต์

ปทานุกรมการเมือง

และได้เข้าสู่วงราชการบริหารคือนโปในคณะรัฐมนตรีชุดพระยาพหลฯ ซึ่งในขณะนั้น
หลวงพิบูลสงครามได้พิชิตกองทัพพระองค์เจ้าบรมวงศ์เธอฯ แล้ว ก็ก้าวขึ้นสู่ความ
ยิ่งใหญ่และอำนาจในคณะรัฐบาล และโดยที่อำนาจทางการเมืองยังเป็นอำนาจที่
กำลังเบ่งบานอยู่ในท่ามกลางอำนาจอื่นๆ หลวงพิบูลสงครามจึงนับได้ว่าก้าวหน้า
เด่นกว่านายปรีดี พนมยงค์ ในหลายประการ.

จนกระทั่งเมื่อกองทัพญี่ปุ่นเข้าครอบครองประเทศไทย โดยศึกเสฉวนยุค
ใหม่ นายปรีดี พนมยงค์ เป็นรัฐมนตรีว่าการคลัง และ หลวงพิบูลฯ เป็นนายกรัฐมนตรี
โดยเหตุที่ญี่ปุ่นไม่ชอบนายปรีดีจึงได้ตั้ง จิตรกร เกษมศักดิ์ หลวงพิบูลฯ
หลวงพิบูลฯ จึงยกนายปรีดีขึ้นสู่ตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ซึ่ง
เหตุให้ถูกกระทุ้งตามของฝ่ายญี่ปุ่นว่า ที่หลวงพิบูลฯ กระทำเช่นนี้มีความหมาย
อย่างไร ? หลวงพิบูลฯ ตอบว่ามีความหมายเหมือนกันกับที่จับไว้ในกรงของ
นายปรีดีมีสภาพเช่นนกขมิ้น จะกระทำอะไรได้เล่า ญี่ปุ่นพอใจใน คำตอบ จึง
กลับไป.

อย่างไรก็ดี ในที่สุดโดยฐานะตำแหน่งผู้สำเร็จราชการนั่นเอง นายปรีดี
ก็ได้แสดงบทบาทครั้งสุดท้ายท่าเขาแก่ตำแหน่งหลวงพิบูลฯ คว่าไปเมื่อตอนใกล้จะ
สิ้นยุคสงคราม และวางแผนการณ์เสร็จโดยฉับ ปรากฏว่า ในการสร้างมือ
ระเกะระกะทั่วไปในพระนครเมื่อญี่ปุ่น ใกล้จะพ่ายแพ้ ได้มีผลให้นายทหารชั้น
ผู้ใหญ่บางคนจึงไปถามนายปรีดีว่า ก็เมื่อรู้ว่าญี่ปุ่นจะพ่ายแพ้ยอมมระว้อแล้ว
ไหนจึงจะไปแสดงท่าทีให้ญี่ปุ่นรู้ว่าเราจะดำเนินการหักหลัง จะเกิดรบราฆ่าฟันกัน
ใหญ่ระหว่างไทยกับญี่ปุ่น พระบรมมหาราชวังและวัดบวรนิเวศวิหาร จะพินาศป่นปี้ผู้คน

“เทอดเกียรติ” — “เอิกขเรย์”

จะล้มตายเพราะญี่ปุ่นจะใช้ไม้ซุงทำลายก่อนตั้งจากประเทศไทย แต่ปรากฏคำตอบ
ของนายปรีดีว่า เราพม่าเพียงเมืองเดียวจะเป็นไรไป ไนแมอร์ดีเขยเขายังเสาะเมือง
ของเขาไม่น้อยกว่า ๓๐๐ เมือง อันเป็นการแฉ่งถึงความดีที่นายปรีดีไม่สามารถ
จะลบล้างทิ้งคอมมิวนิสต์ได้นั่นเอง.

แต่อย่างไรก็ดี, ตลอดเวลาเท่านั้น นายปรีดีได้ส่งครอบครัวไปอยู่บาง
ประเทศตลอดเวลา และเมื่อเร็ว ๆ นี้จะเห็นว่านายปรีดีไปได้ในทันทีที่เกิดการรบพุ่งกลาง
เมืองระหว่างไทยกับญี่ปุ่น แต่บังเอิญเป็นเพราะพระสยามเทวาธิราชได้ทรงปก
ป้องคุ้มครองรักษาชาติไทยไว้มิให้พม่าลี้ภัยไปด้วยการฆ่าฟันอย่างโหดร้ายของ
ญี่ปุ่น ญี่ปุ่นจึงพ่ายแพ้ไปโดยคุณนี้ กรุงเพฯ พระมหานครมิตของประเศพการ
ของเดือด โดยเหตุนี้.

การกลับมาบมบาทชอกครั้งหนึ่งของนายปรีดีหลังจากพระยาม ไนฯ ตั้งไป
แต่จ จนกระทั่งตั้งตำแหน่งตั้งที่สุดคือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ คือว่าทรงหวง
พิบูลฯ คือว่าทรงนายคองตั้งไปหมดแต่จ ชาตการรมของเขาก็มาถึงในวันรัฐประ
หาร ตั้งมีใครคนหนึ่งได้เขียนว่าใจว่า.

“ส่วนใครใคร่คนคุ้มครอง นายปรีดี พนมยงค์จากยุโรปคนเขา ทรของ
ตั้งคนครอบเกล้าชูชบ “โดยนา” ตั้งนแต่ฯ

รัฐมนตรีรักษาภาพ

การแต่งตั้งบุคคลผู้ใดขึ้นดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีนั้น จุดสำคัญจุดหนึ่งที่จะแสดงถึงความมั่นคงของ รัฐบาลย่อม อยู่ที่ราคาค่าตัวของบุคคลผู้นั้นซึ่ง เป็นผู้ขอเลี้ยงชีพอยู่ในหมู่ประชาชนเพียงใด มุคตมุตมปรี่ดำมารถ ซึ่งในองการต่าง ๆ ยกย่องนับถือแต่ไหน มรากฐาน (ก้าพช) ที่ตั้งถ่ายมาด้วยความมั่นคงอย่างใด มประจตชชเลี้ยงทคตฤกเจด้ามาดวยความ ไตมมไนชคคทหรือไม ? และประการสุดท้ายซึ่งบางทีจะไม่ค่อยคิดคำนึงถึงกันนัก ก็คือบุคคลกตภณณะของบุคคลผู้นั้น เหมารัดมกับตำแหน่งรัฐมนตรีหรือเปล้า ?

คำถามต่างๆ เหล่านี้ มีคำตอบอยู่ประการใด ขอให้ท่านพึงพิจารณาเขาจากการประกอบคุณธรรมรัฐมนตรีทั้งในอดีตและปัจจุบัน ซึ่งประมุขคณะรัฐบาลนั้นๆ ได้ยึดถือหนักในการประกอบคุณธรรมรัฐบาล และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีผู้หน้าทบริหารราชการ ในกระทรวงนั้นอย่างใด ? จากผลแห่งการที่ไม่คิดคำนึงถึงหนักการ หากแต่แต่งตั้งด้วยความพึงพอใจในฐานะเป็นพรรคเป็นพวก แต่งตั้งในฐานะที่คิดว่ารัฐมนตรีผู้นั้น จะเป็นผู้คุมเสียงข้างมากในสภาไว้ให้ตนนั้น ได้ก่อให้เกิดความอดองเหตงแหตงชนปานใด ได้ก่อให้เกิดความคู้หมั้นคู้แตงน, ความเหยยตหยาม, ความกระตางกระตองในองราชการ และความระดำรระอาน ซึ่ง

๓. “เทอดเกียรติ” — “เอ็กซ์เรย์”

ประมุขคณะรัฐบาลไม่ได้ฟังแยแส แต่หากกระทำไปโดยใช้อำนาจเผด็จ ในการ
แต่งตั้งเป็นช่อใหญ่ และนั่นคือสิ่งที่เกิดจากการหัดบู้หัดบ้คาเด็กกรูมนตร
และแต่งตั้งขึ้นมาอย่างขี้ๆ ไม่เคารพต่อเสียงมหาชนไม่ คำนึงถึงฐานะ ของบุคคล
ผู้หนึ่ง ที่จะมาเป็นใหญ่เป็นโต ในหมู่ข้าราชการมาปกครอง ข้าราชการมาทำตัวเป็น
เยี่ยงเป็นอย่างไร ให้แก่ข้าราชการ หากตั้งกันได้มีขอบเขตอำนาจมดงให้แล้ว คนใจ
คนเงา คนงงเหตงาน ก็ดุมหลงถลวงหาฐานนเป็นเครื่องหมายของเทอดตาตของเทน
บนหัวคน หัวไม่อาจหาที่ต่อมดงบนหัวดงนั้น จะทำตงให้เป็นอะไรขึ้นมาไม่ได้
นอกจากความเบ้บดง ฉะนั้นแต่การประกอบคณะรัฐบาลโดยหลักเกณฑ์เช่นนั้น
เกิดแต่ยวภาพขึ้นมาโดยอย่างไร นอกจากจะฟังได้รบแต่แต่ตงนำตายที่พันแตรถ่ม
มาจากข้าราชการ รัฐประหารครั้งที่แล้วซึ่งได้เกิดชนชบได้ไปทั้งสภาพเอะรัฐบาล
นั่นก็เพราะการ โกงแตรกันกันอย่างมหาจนาศ เพราะเหตุที่ไม่ได้เลือกเฟ้นกาพชมา
นั่นเอง การรัฐประหารครั้งนั้น ซึ่งจะมีควมจำเบ้นอันส่มควรแก่กาลเวลาจะเกิด
ขึ้นหรือไม่เพียงไรนั้น อย่างน้อยที่สุดความเหตชดเหตุชทนของข้าราชการแตร
ประชาชนที่ทนทานต่อการบริหารอย่าง งั้ ๆ อย่าง โกง ๆ ของรัฐบาลไม่ไหวก็พากัน
พดชเห็นด้วยเป็นช่อจนามาก เพราะอย่างไร—อย่างไรได้ถานการณกตงจะคองดี
กว่าการรัฐประหารไม่อยู่ชชแน่ ๆ.

ถ้าท่านคิดว่า การแต่งตั้งข้าราชการจึงหวดชได้รบเลือกเป็นผู้แทน
ราษฎร ชนมาเป็นรัฐมนตรีตั้งราชการกระทรวงศึกษาธิการในสมัยหนึ่งนั้น ใน
สภาพชงเบ้นทรูจกฉา ศึกษาธิการคนนั้นเมอชิงดำรงตำแหน่งศึกษาธิการอยู่ได้เคย
กราบอยู่แทบยุดบาทของปลัดกระทรวงซึ่งเป็นนายเห็นชหัว เป็นนายชงเพียบพูน

ไปด้วยความรู้ความสามารถ ด้วย ปริญญา อันตั้งดี จากต่างประเทศ และ รัช
 ราชการด้วยคุณวุฒิมาในกระทรวงนั้นด้วยเวลาดับ ๆ มี ครนศักดิ์ราชการ ไร่ ๆ
 คนนั้นเกิดได้ปริญญาเดี่ยวนหน้าแข้งนายกรัฐมนตรีขึ้นมา ก็ตั้งขึ้นมาเป็นรัฐตรีตั้ง
 ราชการศึกษาราชการ เดยดมภาพรเต็มเตี่ยม ยามใดต้องการแต่งตั้งความกำแหง
 ขนมากกตกรัง ให้เต็มยหน้าหงไปความปลัดกระทรวงคนนั้นมาตั้งงาน ฉะนั้น
 ถ้าท่านเป็นปลัดกระทรวง ซึ่งรักษาพรของรัฐมนตรีคนนั้นมาแตกอน ท่านจะรู้สึกขระ
 แรยงประการใด ข้าราชการภายใต้ปลัดกระทรวงจะมีความรู้สึกเอ็นจอนาใจ
 เหมือนอย่างปลัดกระทรวงหรือไม่เท่านี้ ย่อมแต่งตั้งให้เห็นว่ากรหตุบหตุตบตา
 ติงรัฐมนตรีอย่างตั้งเคช ผลดีทอนยอมเกิดขนด้วยอินครายตั้งกต่างน.

ถ้าพรของรัฐมนตรีใน อดีตยอมเป็นเครื่องจวนจวนในการเคารพนักบถของ
 บัจจุบัน ตั้งนจงไม่นำเป็นการแปลกปลาดเมื่อใดมนายทหารชั้นผู้ใหญ่ของคณะ
 รัฐประหารคนหนึ่งได้กล่าวประณามรัฐมนตรีคนหนึ่งว่า “จะให้ผมไปเคารพได้
 อย่างไร ในเมื่ออาได้กนอยกว่าผม ความรู้สึกไม่ตีไปกว่าผม หน้าข้างเคยเป็น
 โสเพื่อรับรดใหม่มาแล้วด้วย — — — ” ความรู้สึกที่เกิดขึ้นดังนั้นแหละยอม
 เป็นชนวนคำคมุททาให้เกิดความแตกแยกระด้าระด้าย ความคูหมันถนแถนแถ
 เอ็นจอนาใจขนในวงการบริหาร และโดยส่วนร่วมก็หมายถึงความเลื่อมของ
 รัฐบาตนั้นเอง เมื่อใดมีการเตอกพื้นบุคคล ซึ่งประชาชนคูหมันถนแถนขนเป็น
 ผู้บริหารบ้านบริหารเมือง แต่บุคคลนั้นจะมีประสิทธิภาพในการบริหารได้อย่างไร
 ไร และโดยนะเพาะอย่างนี้ นักการเมืองเมืองไทยเราได้ขาดการศึกษาค้นคว้าหา
 ความรู้เป็นนิตยัตันดานอยู่แถว การที่จะทำใหศวของศวเองคเตนขนหรือมตภาพ
 เป็ตยนเป็นน่านบถขน ก็ยอมไม่มีหวังจะทำไดศวชาตศวศวต.

๕๕ “เทอดเกียรติ” — “เอ็กซ์เรย์”

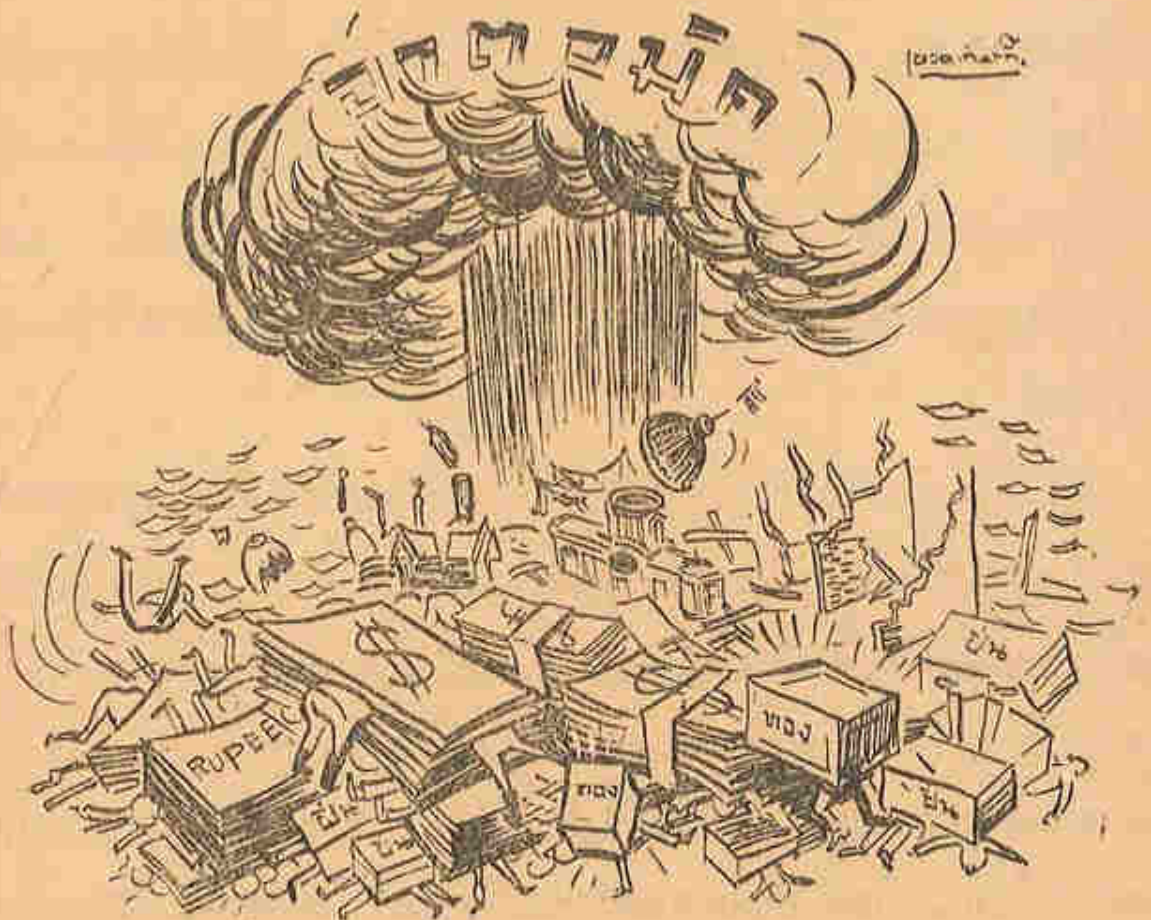
ในอดีตรอดี, ปรากฏว่ามีดีเตอร์ ฮฟต์ นายกรัฐมนตรีปัจจุบัน ก็มี
อาชีพดั้งเดิม มาด้วยการเป็นพนักงานขับรถจักร หากแต่เขาได้ศึกษาหาความรู้
ในทางการเมือง ในวิทยาลัยการเมืองระดับดีคบัญญัติอยู่ตลอดเวลา ในโอกาส
ที่ว่างจากการประกอบอาชีพ ดังนั้นฮฟต์จึงมีความรู้ความสามารถปรื่องปรายขึ้น
ในวงการของอาชีพการรถจักร จนกระทั่งได้รับเลือกตั้งเขาไปเป็นผู้แทนในสภา
อาชีพกต่าง และได้รับเลือกเป็นกรรมการกต่างของสภาใหญ่ ฮฟต์ได้อาศัยความ
ปรีชาสามารถของเขามาด้วยเหตุนี้ จึงกระโจนเข้าสู่วงการเมือง ฮฟต์ได้รับตั้ง
เป็นรัฐมนตรีในสมัยสงครามและเมื่อเสร็จสงคราม ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ก็
เดินทางมาหาเขาทันที แม่แต่ ดร. เฮ็คต ประธานศาลฎีกาซึ่งได้เคยเป็นประธาน
สหประชาชาติในการประชุมที่กรุงปารีส เมื่อเร็ว ๆ นี้เคยเป็นเพียงรัฐมนตรีต่าง
ประเทศในคณะของเขาเท่านั้น และผลจากการที่เขาเคยมีอาชีพพนักงานขับรถ
จักร จึงเป็นเรื่องทราดของอดีตรอดีทอหนาไม่ไดมความรู้อย่างถดถอยในอดีตรอดี
เดย ทงนก็เพราะความปรีชาสามารถได้สร้างเขาขึ้นมาด้วยเกียรติภูมิ จนประชา
ชนยกยอให้หมดสิ้นแล้ว.

อย่าถามว่า ความร่ำรวยของบ้านเมืองนั้น ไม่ใช่เป็นผลที่สืบเนื่องมาจาก
ความยุ่งยากในทางเศรษฐกิจการเมือง การคดโกง คอร์รัปชัน การทประชาชน
มีการศึกษาต่ำแต่เท่านั้นหากแต่ส่วนสำคัญ อีกประการหนึ่งนั้น ได้มมุดมาจาก
องค์ประกอบคือตัวรัฐมนตรี ซึ่งเป็นพื้นเพองของคนรัฐบาตนั้นเอง เพราะการ
แต่ดงความบาบน โง่แกมหยิ่ง ไร้เกียรติภูมิ และกำพิชเลวคิตดินดาน มาแต่
ดั้งเดิมโดยสัดดีไม่ออก ปราศจากความรู้ความสามารถนคคือตัวจักรตัวสำคัญ

๕๐. ๕๒
 ททำให้ประชาชนและข้าราชการเขื่อมระอา นี้คืออันตรายจากการที่ประชุมคณะ
 รัฐบาลไม่พิจารณาถึงภาพให้ละเอียดชัดแจ้ง ไม่พิจารณาถึงความนิยมของปวง
 ชน ดังที่แต่จะจับความมาแต่งตัวเป็นคน หรือจับตึงมาได้ชฎาชน "ความกบฏ"
 จะกลายเป็นคนชมนานน จะได้ใจ และเมื่อเกิดความขัดแย้งของปวงชนเพราะเหตุ
 นน รัฐบาลจะต้องตกเป็นฝ่ายรับผิดชอบแต่ฝ่ายเดียว.

ระเบิดปรมาณู

เมื่อได้ฟัง โฆษกของกระทรวงกลาโหมแถลงว่า เนื่องจากพิจารณา
เห็นว่าสถานการณ์ของโลกไม่สู้จะไว้วางใจได้แน่ชัดนัก ดังนั้นเพื่อความปลอดภัย
ไว้ก่อน จึงได้มีคำสั่งให้ระงับการวิจัยหตุมหตภัยในชั้นที่ไม่เกี่ยวกับการกีดขวาง

!P..... หากว่า อาตมามีคนมองเห็น ทองมากกลางพระนคร

ทางจรรยาได้ เพราะเห็นว่าจะใช้ประโยชน์ได้ดี แม้แต่การสงครามปริมาณ
จะระเบิดขึ้น ในอนาคตก็คิด.

พิจารณาจากถ้อยแถลงของ โฆษกกระทรวงกลาโหมแล้ว เชื่อว่าประ
ชาชนคนอ่านคงจะมีความรู้สึกเหมือนกันประการหนึ่ง ประการนั้นคือความเศร้า
สลดใจหรือขอมาใจในบ้านเมืองของเราเอง เพราะหตุมหตบภัยที่สร้างใจกตาด
เกิดขึ้นเมื่อสงครามที่แตก (ได้แก่หตุมหตบภัยที่เป็นคนกรตบตบทั้งหมดที่ดำเนิน)
ประชาชนก็หาได้แยแ่ไม่อยู่แล้ว เพราะการเข้าไปสู่หตุมหตบภัยชนิดนั้น ประ
ชาชนซึ่งแยแ่จะเห็นมฤตยูจะมาปลัดชีวิตอยู่รำไรเบของหน้า ก็ยังรู้สึกว่าจะเห็นดวง
ทางที่มฤตยูจะผ่านมา โดยอยู่กตางแจ้งหรือไ้ร่มไม้ช่วยคาคกว่าที่จะซุกหัวเข้าไป
ภายในนั้น ซึ่งนอกจากจะไม่เห็นหนเห็นอหน ไ้อากาศที่มตบตบและชนและอบอ้าว
อีกทั้งความ ไ้โครกนาพาประการ ซึ่งดูร้ายแ่และดูน่าขงกว่า “ฐานพระ” ดังนั้น
ค่าของหตุมหตบภัยชนิดนั้น จึงห้ามไม่ นอกจาก จะระเระระ รุงรัง โดยเปล่า
ประโยชน์.

ครั้น โฆษกของกระทรวงกลาโหมเกิดแ่ดแ่ดว่าจะส่งอนไว้ใช้ในการสงคราม
ปริมาณอนาคตเข้อก ประชาชนผู้ไ้พานพบค่าแ่ดแ่ดอันนี้ ก็เริ่มรู้สึกสะอิด
สะเอียนแ่ดสะอิดเห็นรชนมาโดยนับพันนี้ พรอมกันนั้นความสังเวทกพรังพรัดคตาม
ชนมา โดยแ่ดแ่ดถึงฐานะของประเทศ ความเจริญก้าวหน้า แ่ดแ่ดการคคคคทจะ
รับศึกสงครามปริมาณนั้น ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นไป จนกระทั่งสงครามปริมาณเกิด
ขึ้นก็คงจะไม่ชะไรใหม่ เป็นอยู่ตามยะถากรรมอย่างไรในปัจจุบันนี้ ในอนาคตจน
ถึงมหาสงครามอันใหญ่ยิ่ง แ่ดแ่ดร้ายแ่ดถึงอาจจะเผาโลกให้ลุกเป็นไฟได้ สภาพ

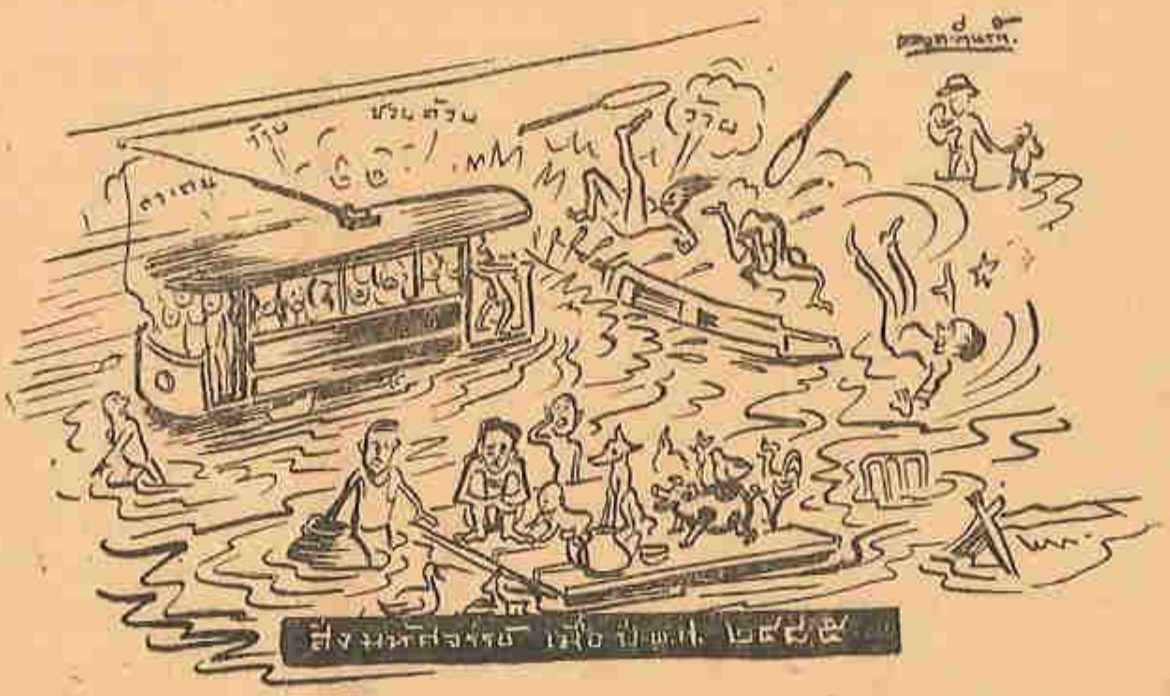
“เทอดเกียรติ — เอกลักษณ์”

การรบที่กักตึงเป็นอยู่โดยยะถากรรมอย่างนั้น ชินจา, ชีวิตของประชาชนพดเมือง
ไทยจะหาค่าแแต่ความหมายอันใดบ้างเล่า ตกตงค่าแแต่ความหมายของชีวิตเรา
แต่ะชีวิตในปัจจุบันนี้ ก็ตั้งแแต่แพพรหมลิขิตแแต่แแต่ โชคสาคากรรมจะตบร-
ดาต เพราะจากถ้อยแแต่ของกระทรวงกตาใหม่ทแแต่ตงมาเช่นนกแแต่ตงว่า การ
บ้องกันประเทศก็จะมีมอะไรก็ก่า หรือเจริญก่าการบ้องกันระเบิตเช่นตงคราม
คราก่อน ระเบิต ระเบิตไป ไฟเผาตัญบ้าน เผาตัญตถานท ฅตัญไป
ประชาชนไม่มทอขกไม่มไป บาดเจ็บตมตายทพตภาพกแแต่แแต่เวรกรรมไป ครน
ตงครามตงบ ก็ตงหน้าแแต่ชอของเหลือเคนตงครามาไรทงแก่ประชาชนพดเมือง
แแต่แแต่ก่าตงกตงทพตบ้องกันประเทศ ความก่าตงหน้าทเป็นต่าเป็นตันทเห็นๆ ไม
เห็นมอะไร นอกจากหนวยรดเกราะชองต่าวจตตงเขามา เพื่อนชองกันเกอชชอง
รัฐบาตเท่านั้น เพราะเมื่อเกิดระเบิตปรมาณูขึ้นมา รัฐบาตท่านช่าจะพาครอบ
ครวจนเครื่องบินไปทอบภยชยทโคกได้ ชิงประชาชนพดเมืองไมเกยว.

ว่าจะไร่ว่าตามก้นอีก ?

การประกาศวิฤตกระจายเสียงต้นโตกของ ท่านจอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี เป็นการอุทธรณ์แก่ประชาชนของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ถึงความเดือดร้อนของหนังสือพิมพ์ และนักการเมืองฝ่ายค้าน จะมีผลของการอุทธรณ์เพียงใดก็ตาม แต่อย่างน้อยที่สุดก็เป็นผลที่แสดงออกถึงความรู้สึก หรือทศนาของจอมพลผู้เป็นประมุขคณะรัฐบาลในปัจจุบันนี้ว่า ไม่ต้องการให้การ "คาน" เกิดขึ้นในกลุ่มประชาชน ในกลุ่มหนังสือพิมพ์ ในกลุ่มนักการเมืองของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แต่ต้องการผูกขาดเอกสิทธิ์ในการกระทำทุกอย่างที่เกี่ยวกับประเทศ

ชาติเดียวแต่ผู้เดียว โดยไม่คำนึงถึงว่า ในระบอบประชาธิปไตย ชำนาญอาชีพโดย
 ย่อมมาจากปวงชน ชำนาญอาชีพโดยได้แต่งตั้งท่านขึ้นเป็นนายกรัฐมนตรีโดยเสียง
 ช่างมากในรัฐสภา ฉะนั้นการค้านหรือการวิพากษ์วิจารณ์งานของชาติซึ่งท่านเป็น
 ผู้แทนของปวงชน ไปทำการบริหารราชการอยู่ จึงเป็นเอกสิทธิ์ของปวงชน
 หรือนกกการเมืองฝ่ายตรงกันข้าม หรือนักหนังสือพิมพ์จะพึงกระทำได้ เพราะ
 อย่างใดก็ตาม ผู้ค้านก็จะต้องรับผิดชอบในเหตุผลของการค้านโดยตัวของเราเอง
 ซึ่งจะเป็นการค้านอย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือการค้านที่ปราศจากหลักวิชาการ
 หรือค้านอย่าง ไร้เง่าแต่ค้าน ค้านอย่างบดขยี้ก็ตาม ฉะนั้นการที่ท่านจะกล่าวด่าว่า
 เป็นการค้านตะบตะบัน หรือเป็นการด่าอวยอชเขาประชาชน เพื่อให้ประชาชน
 ดงไทยรัฐบาลของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งท่านเป็นผู้นำอยู่ จึงไม่ถูกเรื่องนัก

ปทานุกรมการเมือง

เพราะถ้าจะคิดถึงว่านับแต่รัฐประหารเป็นต้นมา การที่นายทหารไปเข้านายกอง
กระเด็นไปจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีซึ่งได้มีพระบรมราชโองการแต่งตั้ง อันเป็น
การผิดรัฐธรรมนูญก็ การที่คณะรัฐประหารเข้าไปก่อกวนยุ่งเหยิงให้แก่ส่วน
ราชการต่าง ๆ ก็ดี การที่ทหารออกก็ควมบุกเข้าไปชุกชุมในรัฐสภาที่ดี หรือการที่
ปล่อยให้โจรผู้ร้ายดุกตามกำเวบ หรือการที่ทหารของชาติต้องแตกแยกเป็นฝักฝ่าย
ถึงรบมาพินกันเมื่อคราวจลาจลก็ดี ก็เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องถึงความก้าวท้าว หรือ
ความไม่ดำรงถือในการควบคุมของรัฐบาดทงหน แต่ถึงนั้นการคำนึงต้องประทุ
ออกมาทุกห้วงอ้อมหญ้า เป็นการประต้วงกันตามแนวทางการเมืองระบอบประชา
ธิปไตย ไม่ใช่ว่าเป็นการคำนึงระดับขั้นระดับขั้นเพื่อเสียทุกประการ เช่นในกรณี
ที่โตจคิดทำไปด้วยเหตุด้วยผล หรือเพื่อเป็นการเตรียมการต้อนรับสถานการณ์
ของบ้านเมืองก็ไม่เคยปรากฏว่าโตมการคำนึงในกรณีเช่นนั้น

ในกรณีที่ท่านได้ประกาศทางสำนักข่าว ยู.พี. ว่า จะให้กองทัพอเมริกา
อังกฤษผ่านเข้ามาในประเทศไทยเพื่อต้านกับคักคอมมิวนิสต์ ก็ยอมเป็นธรรมดา
ที่จะคิดถึงการคำนึง เพราะการที่จะคิดขั้นใจจะทำเช่นนั้นได้ เหตุการณ์จะต้อง
บรรลุถึงในยามที่บ้านเมืองเขาสู้สงคราม และได้ประกาศสงครามไปกับฝ่ายตรง
ข้ามอังกฤษ—อเมริกาแล้ว ไม่ใช่ให้เขามารอรับศึกอยู่ในบ้านเมืองเราซึ่งเป็นการ
ซกตักเขายาม ซึ่งก็เป็นเหตุผลของฝ่ายค้านอยู่โดยสามัญสำนึกอยู่แล้ว

การที่ท่านกำหนดเดียนว่า การคำนึงของหนังสือพิมพ์เป็นการต่ำ้อยแต่ละ
ขอเขาประชาชน ของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หน จึงเป็น คักดาว ทนา จะ มาจาก
อารมณ์มากกว่าเหตุผล เพราะถ้ามาจากเหตุผลโดยท่านมีนาหนักก็ควรอยู่ในเหตุ

๕. “เทอดเกียรติ” — “เอ็กซ์เรย์”

บ๊วย นักร้อง

แต่ผลตงวามัน เงามของระบอบ “ว่าอะไรว่าตามกัน” ที่ท่านได้เคยทำได้ครั้ง
หนึ่งก็นับว่าได้ขายซ้ำให้เห็นอยู่บ้าง ๆ แล้ว.

“เทอดเกียรติ” — “เอ็กซ์เรย์”

และพ่ายแพ้แก่คณะรัฐมนตรีของพระองค์ ในเรื่องราวของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งพระองค์ถือว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่ไม่ได้ทงเกียรติยศแห่งพระราชอำนาจเหนือใจให้ แก่พระองค์ เป็นคนในกรณีที่มาชิกประเภทที่สอง ซึ่งระบุไว้ว่าเป็นพระราชอำนาจ ของพระองค์ที่จะทรงเลือกเฟ้น และทรงแต่งตั้งด้วยพระราชหฤทัยดีที่ซื่อสัตย์เห็น ชอบของพระองค์ แต่การนี้กลับปรากฏว่า สมาชิกประเภทที่สองทงรอยเปื้อน เช่นนี้ พระองค์ไม่ได้ทรงมีโอกาสได้ใช้พระราชสิทธิ์แต่ประการใด ในเมื่อรัฐบาล ได้นำรายชื่อบุคคลผู้ก่อการกบฏ ได้ทรงส่งพระปรมาภิไธยแต่งตั้งทงตน โดย

พระองค์จะทรงคัดค้านผู้ใดมิได้ พระองค์ได้ทรงคาดหวังไว้ว่า สมาชิกประเภท
 ที่สองควรจะได้ออกพ้นจากขุนนางเก่าแก่ที่รอบรู้ และเจเนอรัลในราชการ
 แผ่นดินมาแต่แล้ว แต่คณะผู้ก่อการกบฏหัวนเกรงไปว่าขุนนางเหล่านั้น จะเป็นนัก
 กษัตริย์นิยม อาจจะนำราชบัลลังก์ของพระองค์ไปตั้งสมบูรณาญาสิทธิราชย์เต็ม เมื่อ
 ฝ่ายหนึ่งของการกบฏอำนาจเด็ดขาด แต่อีกฝ่ายหนึ่งคือพระองค์ทรงประสงค์จะ
 รักษาสถาบันวรรณแห่งกษัตริย์ของประชาชนไปโดยไว้ เป็นการขัดกันเช่นนี้ พระองค์
 จึงจำกัดของปราชัย.

การขัดกันในที่สำคัญ และเป็นรอยจารึกแห่งความระทมรมชนชั้นประทัย
 พมพ์ใจของพระองค์เป็นที่ยกคอบ ในมาตรา ๑๓ ซึ่งคดีสิทธิบรรดาหม่อมเจ้าชน
 ไปมิให้เขาสู่ดวงการเมือง ในเรื่องนั้นคณะผู้ก่อการกล่าวอ้างว่าพระบรมวงศานุวงศ์
 แคชั้นหม่อมเจ้า ไม่บังคับควรที่จะได้รับการกำหนดดิน และถูกวิพากษ์วิจารณ์
 เพราะผู้ที่เป็นนกกการเมืองแล้ว จะต้องพนกาคณหรือวิพากษ์วิจารณ์หาได้ไม่
 พระองค์ทรงเห็นว่า ข้อห้ามเช่นนี้เป็นการคัดค้านอย่างรุนแรงแก่พวกเจ้าซึ่งมเดอด
 เนื้อเป็นคนไทยเช่นคนไทยทั้งหลาย มีส่วนเป็นเจ้าของบ้านเจ้าของเมืองเช่นเดียว
 กัน การห้ามหวงถอมวงเขตคเป็นบทบัญญัติใจเช่นนี้ เจ้าทั้งหลายจะระทมรมชน
 เพียงใด พระองค์ไม่ได้ทรงหลงเชื่อไปตามนาคำตามเหตุผลนั้น เพราะที่แท้จริง
 ในนาคัดค้านใจนั้นคณะผู้ก่อการหัวนเกรงไปว่า เจ้าจะช่วงชิงอำนาจ ถ้าได้คุม
 กลุ่มเสียงส่วนใหญ่ในสภา พระองค์ได้ทรงคัดค้านว่า พระองค์มีทางที่จะระบุไว้
 เป็นกฎเกณฑ์อยู่ในพระราชนิพนธ์ว่าเจ้าไม่ควรเล่นการการเมือง แต่พระองค์ก็จำกัดของ

“เทอดเกียรติ” — “เอิกขเรย์”

ปราชัยทงนน พระองค์จึงทรงเห็นว่า พระองค์จะร่วมในการบริหารราชการแผ่นดินกับรัฐูปาดอย่างนี้ไม่ได้.

การค่อตั้งของพระองค์ในประการอื่น เช่นเสรีภาพของหนังสือพิมพ์ พระองค์ได้ทรงเคยทักท้วงอยู่เนืองๆ ในเรื่องรัฐูปาดคณะผู้ก่อการนิยมมีดหนังสือพิมพ์ ซึ่งเพียงแต่รู้ดีว่าเป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐูปาด มิใช่เป็นการยุยงส่งเสริมให้เกิดการกบฏหรือจลาจลนองเลือดกันในบ้านเมืองแต่อย่างใด และถ้าพิจารณาถึงในระบบประชาธิปไตย การ “คาม” ย่อมเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งที่จะต้องมีแล้ว พระองค์ก็ทรงเห็นว่าคณะผู้ก่อการได้หลุดออกจวงราชฎรว่า ได้นำเสรีภาพที่แท้จริงมาให้ แต่แท้จริงมันเป็นเสรีภาพจอมปลอม คณะผู้ก่อการไม่ได้เปลี่ยนดมบูรณาญาสิทธิมาเป็นประชาธิปไตย หากแต่เปลี่ยนจากที่พระองค์ทรงดมบูรณาญาสิทธิอยู่แต่พระองค์เดียว มาเป็น “คณะดมบูรณาญาสิทธิ” เท่านั้นเอง พระองค์ทรงตั้งหวังที่จะช่วยเหลือคุมครของราชฎรของพระองค์ทุกวิถีทาง ตั้งนั้นพระปรมาภิไธย “ประชาธิปไตย ป.ร.” จึงจำทรงลิตกลงไปเห็นรัฐุขรรมนุญฉบับนั้น, ด้วยการฉนพระราชหฤทัยเป็นทง.

ในขณะที่เดียงไซโย ไท่ยังกักก้องกัมปนาท เมื่อพระองค์พระราชทานรัฐุขรรมนุญฉบับที่พระองค์ไม่ทรงเห็นด้วยเป็นดวณมากนั้นเป็นพระราชภารกิจครั้งสุดท้ายในฐานะกษัตริย์ของสยาม เพราะถ้าพระองค์ปฏิเสธรัฐุขรรมนุญฉบับนั้น ความยุ่งยากจะมชนแก่ระบอบซึ่งมีชื่อว่า “ประชาธิปไตย” อย่างไร? พระองค์ได้ทรงดงพระปรมาภิไธย เพื่อเห็นแก่อาณาประชานซึ่งกำลังคณควในรัชชากประชาธิปไตยในขณะที่เป็นการถ่ายเดี่ยว เพราะพระองค์ได้ทรงบั้พระราช

ปทานุกรมการเมือง

หญิงอย่างแน่วแน่ ว่า พระองค์จะประทับอยู่ร่วมปลพเคียงกับคณะผู้ ก่อการปฏิวัติ
อย่างแนบชิดไป.

ในขณะที่ประทับเรือพระที่นั่งจักรวาลย่น้ำไปจากท่าราชวรดิษฐ์ เพื่อเสด็จ
ไปรักษาพระเนตรของพระองค์เป็นครั้งที่สองนั้น ฝ่ายพระเนตรของพระองค์ทรง
กวาดดูมหาชนผู้ มาตั้งเสด็จ เหนงแน่นนั้น อย่าง ว่ามว่า พระราชหญิงเป็นที่ยก
มหาชนเหล่านั้นจะไม่หวัง ได้เห็นการเสด็จจรดศันมาคฤมทริกของพระองค์สัก เพราะ
ในเวลานั้นเป็นเวลาที่สุดท้ายที่ ได้ทรงดำเนินลงจากราชบัลลังก์ ได้ลงพลเมืองแต่ละ
ประเทศชาติทริกของพระองค์ไปจนชั่วกาลปางด้านต์ แห่งพระชนมชีพ.

ศาลพิเศษการเมือง

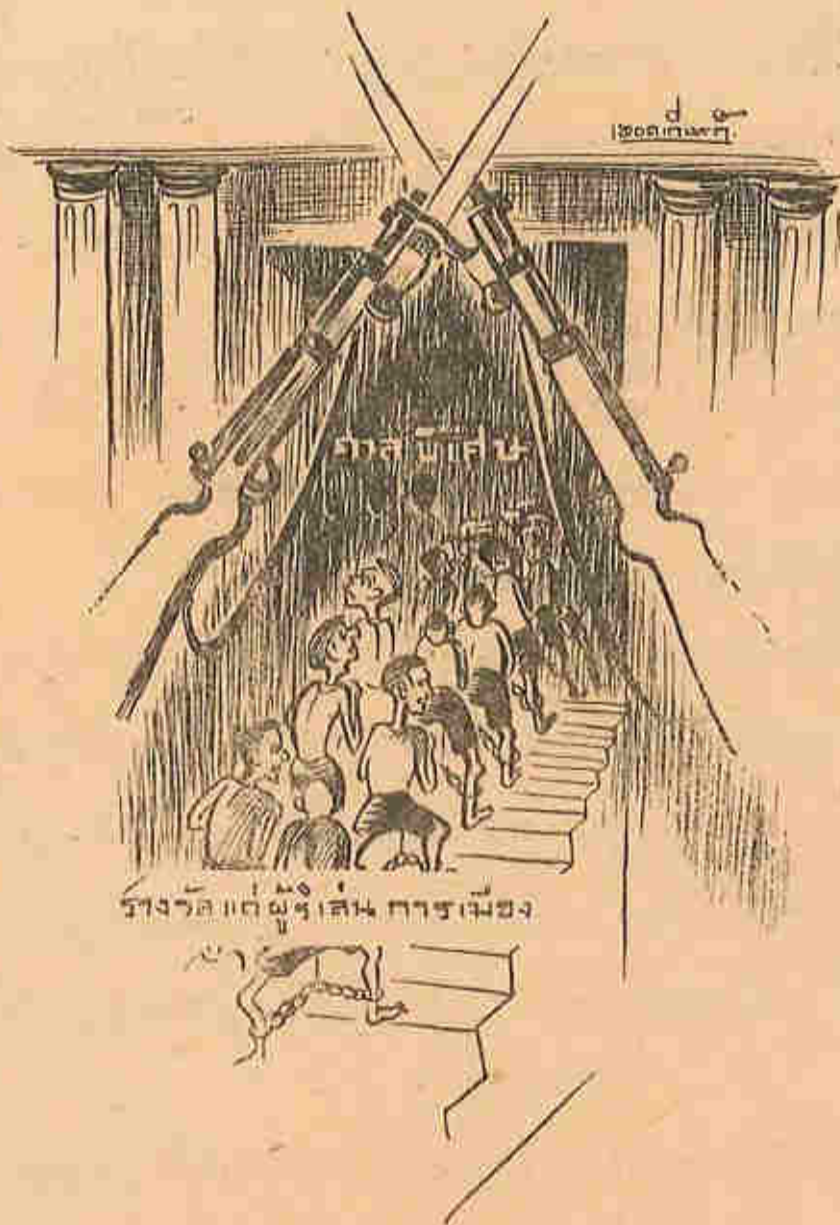
ศาลพิเศษ พิจารณาความหมายตามภาษาที่พูดกันทั่วไป คำว่าพิเศษ หรือพิเศษเป็นคำที่มีความหมายซ้ำซึ่ง ยิงเมฆประกอบคำว่า "ศาล" ซึ่งทั่วโลก ยึดมั่นว่าเป็นสถานที่ประจำต้นความ เที่ยงธรรม เข้าด้วยแล้ว ศาลพิเศษ ซึ่งเป็น สถานที่ ๆ จะให้ความเที่ยงธรรมพิเคราะห์ว่าชนไปอีก ประวัติการณ์แห่งระบอบ ประชาธิปไตยเมืองไทย ได้จารึกไว้ในเมื่อวันที่ ๒๐ พระพุทธศักราช ๒๔๗๒ ซึ่งตรงกับ ก่อนหลังจากที่ จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีปัจจุบันพูดว่า "เมือง ไทยเดินมาได้แค่นี้เอง" เป็นเวลาถึง ๓๐ ปี ตลอดมาทางการเมืองครุกระหน จะเห็น ได้จากศาลพิเศษที่พิจารณาพิพากษาคดีกบฏ ๓๔ ล้านคน มีจำเลยทั้งท้าวเจ้าผู้ จักมาก่อนบ้าง และไม่รู้จักเคยบ้าง รวมทั้งข้าพเจ้าด้วย ๕๒ จำเลย ประชาธิ- ปไตยเมืองไทยเดินมาได้ ๗ ปี ศาลพิเศษนี้ได้อาเอาเดอดเนอและชีวิตเป็นพดกรรมตั้งเวย เดีย ๓๗ ชีวิต.

ข้าพเจ้าจากงานศาลพิเศษครุกระหน ด้วยความรู้ สัก ก่อนขาง ประหตาด ทงทวยของข้าพเจ้ายังเต็มอยู่ด้วยอารมณ์ขันต่อโลก แต่ในศาลพิเศษมันช่างมีแต่ ความเว้นดับคลุมเคลือบบเค้นความรู้ สักเหมือนตขังแรม่อดมทวยใจ ระบายผ่อน ที่ละน้อย ๆ จนวันอะไรมิอะไรไม่ตง.

คอนเขาพนม รูดักดักจิตใจเหมือนกันหมดทุกคน ที่ใครมีโอกาสออก
 จากคุก แม้จะเป็นเวลาดัน ๆ หน้อย ๆ ที่เสร็จการพิจารณาในศาลพิเศษนั้น ด้วย
 เราก็คงต้องกลับมาอีก เพราะจะได้พบเพื่อนฝูงบางคน ที่ยังมีแกลใจหาของกินดี ๆ
 มาฝาก แทน "แกงหนุมาน" ของในคุก ซึ่งกินแล้วหุบปากไม่ดังเหมือนทหาร
 พระราม ต้องซัดปากว่า ๆ อยู่เป็นชั่วโมง หากดื่มไปยิ่งจะได้แอบเอาถ่านก้น ๆ
 ไล่หมวกครอบหัวไว้ไปทำอาหารกินตอนค่ำ ๆ ในโรงได้อีก เขาโยนบุญแจ่มมือพวก
 ใหญ่มาให้เด็ด แล้วยับคักเอง หลงจากยศ และบรรดาศักดิ์ หรือฐานันดร-
 ศักดิ์ ได้หมดสิ้นไป เพราะถ่านเรียกกันว่า "นักโทษ" แล้วยับถึงเรียก
 "เฮ" แล้วยับเรียงคู่ กัดอดฟันประตูคุกออกมาเป็นชั้น ๆ ค่อยได้หายใจยาว
 หน้าง พอสันประตูชั้นนอก ไม่รู้ว่าจิตใจมาจากไหน มันพองแทบกับขี้โครง
 ลายตาซึ่งเคยมองรอบ ๆ ตัวอยู่ในที่จำกัดแคบ ๆ มีอาการอูบอามรับทันที รูดัก
 เหมือนใคร่จะขึ้นมาสู่สวรรค์ชั้นฟ้า กระปรี้กระเปร่า -- กระฉับกระเฉงจน หันใด
 หนอง ---

ดกดีลิ่ง - ซาไปหมดทั้งตัว!

มันกตจึงกำหนัดปากกรรบถกลับมาได้ระดับอก คงอยู่ของทางเดินผ่าน พยายาม
 กับพูดประจำหมู่เขาตงยง เตียงคนรงตูกเขาถองกรรชากบรจุกกระเด็น ทำเอา
 ซาแข็งต้นตันทัน แล้วย่อนแทบจะพับตงไป บางคนหน้าซัดขาวเป็นแผ่นกระดาษ
 เตียงผู้ควบคุมหมู่ทหารถึงการล้มมุตเคลอนทตามแบบฝึก แต่ -- ให้ตาบเลอะ
 หมู่บ้นเคลอนทตงยงอย่างนั้นเป็นระยะตลอดทาง จะเป็นการตั้งการของใครก็ตาม

มันชมขวัญกันอย่างขบขันขันขัน และด้วยวิชา มันคิดตามแบบนตถตถทาง
 นี้แหละ ทำเขาบางคนอยู่ดูๆ ร้องขึ้นโดยวายเป็นบ้าไปในเวลาต่อมา มันเป็น
 วิชาการของผู้ทรงอำนาจ จะจัดฉากหนามระหว่างกันเอง โดยไม่คำนึงถึงอะไร
 ทั้งสิ้น.

จากท่าเรือเมืองนนท์ ตงเรือมตุกกกรงเหล็กหอมตอมด้วยกัญแจดอกใหญ่
ถาเรือตมกไม้มบุญหาว่าชวดจะเหลอหลอชอยแมแต่คนเดยหรือไม.

เริ่มแต่ย่างเทาซนตุ่ค่างพิเศษ ขาพเจ้าพยายามจระยมกขมไม้ออก ตงแต่
ยามประตุ่ที่ถอบันคิตตามชาววาควมไปจนกระทั่งชยการและพะยานโจทกั ไม้ม
ไบหน้าและสำคามนุษย์หนาไหน จมัวแวง ของ ความเป็นมิตรรวมโลกคิตชอยแม
แต่เท่าเศษตะของบพพ มินข้างแ่งไว้แต่อำนาจบาครใหญ่ เกรยวกราดราวกับ
สำคาพิเศษมาต แมกกระทั่งการหือเวาระระหวางเขาเทถ่านน ก็ตุ่ด่าห้เคนเสยงให้
เกดกิงวาพะจะให้เบนทเกรงชามเยาะเยย.

การพิจารณาได้เริ่มชนอย่างเครงเครยคตตชดเวลา ขาพเจ้ารู้สึกตัว
เหมอนกับว่า ความเป็นมนุษย์ค้อยๆ หายไปทีละน้อยๆ ตามเจตนาชคที่ตวงไป
บนค่างพิเศษนน หดกฐานทุกอย่างถูกระบุดัดตมเบนการกบฏ แมกกระทั่งคำพูด
ที่เคยพูดด้วยขระกจาชพ --- เรองนนจระมทองใหม่ --- จะสำเร้งใหม่ ขาพเจ้า
ก็จำไมได้แถว ว่าได้พูดกับใคร เมื่อไร แต่มีนเบนหลักฐานตุ่ค่างพิเศษว่าขาพเจ้า
เบนกบฏ!

บางครั้ง เขานำพะยานโจทกัมาดับ ขาพเจ้าจำได้วาตงแต่เกดมาจ่าความ
ได้ ขาพเจ้าไมเคยเห็นหน้าตาคนผู้นเดย แต่เขาถบบอก่า เขารู้จกขาพเจ้าค
เขาเคยถนทนากกับขาพเจาทนทน ขาพเจ้าได้ชรายแผนการณกบฏตมต่างรัฐมาถ
แถะชวณเขาคดอย อินจจา, ศัถชรรวมของมนุษย์ข้างเด่อมโทรมถิงเพยงน เพยง
แต่คองการตาภยค้แถะเงินตรา หรือบงทแชนจะเพมชนชกบงเดยเจทานน เขา
ก็ไม้มความตะชายค้ขบมาที่จระไม้ปตมค้เกจอย่างชงหน้า ตงนพหยาคณาตาของ

“เทอดเกียรติ” — “เอ็กขเรย”

เราจึงต้องไหลริน เมื่อเพื่อนเราถูกพิพากษาประหารชีวิตในศาลการเมืองนั้นเพราะ
พระยานประเภทปรักปรำประเภทททเขาขยันทามา.

สุดท้ายข้าพเจ้าคนหนึ่ง ตั้งแต่เกิดมาไม่เคยมีคู่เซฟ เพราะเขาอยากจน
แต่กลับปรากฏขึ้นในคำพิพากษาว่า เขามีคู่เซฟได้แผนการณ์ที่เขาค้นพบได้ในนั้น

--- ฮนิจจา.

ยังอีกท่านเจ้าคุณอะไรคนหนึ่ง ถูกหาว่า ไปปรึกษาการกบฏหน้าโรง
ภาพยนตร์ โอเดียน เขาคำรามออกมาอย่างคั่งคืด เพราะเขาชราภาพมาก
แล้ว เขาไม่ได้ไปไหน และเขาไม่เคยเห็นหน้าตาของโรงหนังแห่งนี้ แต่
ประการใด --- นี่แหละ สภาพของศาลแห่งนี้เป็นอย่างนั้น อย่างว่าแต่จะหาความ
ยุติธรรมเลย แม้แต่มนุษยธรรมก็หาไม่ได้ เราพากันเวทนาชีวิตตนเองตาม ๆ
กันเป็นกำลัง ความผิดทางการเมือง เพียงแต่สั่งตั้งเท่านั้นเอง ทำไม่โทษโทษ
ถึงฉกรรจ์หนักหนานัก.

“เฮ้ย! ไม่ต้องไปปรึกษากันเองหรือที่ นี่, หนีมาพูดทางนี้” เขาจดจาด
ราวกับว่า ข้าพเจ้าเป็นศัตรูกับเขา “เมื่อบายฉนวน --- ทำอย่างนี้ ไปพบกันตรง
นั้น --- ว่าอย่างงั้น ๆ ใช่มั้ไหมล่ะ”

“ไม่ได้, ข้าพเจ้านอนปากถนน คตงเขาให้อยู่” ฝ่ายโจทก์คำรามออกมา
ด้วยความหมายมั่นมั่นมือใจอย่างนแดง จำเลย อย่าง ข้าพเจ้า ยัง จรมีอะไรเป็น
ความหวัง!

โอ้! ประชาธิปไตย ไทยเดินมาได้เพียงแค่นี้ ลวดตายนการเมืองครั้ง
กระนั้น อำนาจตุลาการอันเป็นฐานันดรศักดิ์ ในระบอบการปกครองถูกแบ่ง

แยกไปอย่างน่าเศร้าสลด มุ่งหน้าแต่จะคิดเขา “ที่ใคร-ที่ใคร” โดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนใหญ่ว่า คำพิพากษาดังโทษที่ตั้งจากหมับดั่งก็ ยังจะถูกเรียกไปแก้ไขใหม่ เพิ่มโทษให้หนักลงไปอีกโดยคุณาการนอกศาลทวงปารุส ข้าพเจ้าต้องขออภัยวิญญาณอภัยการศาลพิเศษผู้หนึ่ง ที่ดวงดับไปด้วยการอาเจียรเม่นโลหิต ภายหลังได้ประกาศพระราชบัญญัติบทโทษกรรมพวกข้าพเจ้า.

ด้วยบรรทมที่มโหฬารเป็นท่านของฝนฝอยหาตระเข็บ แต่เพื่ออนุชนรุ่นหลังศึกษาแนวการเมืองต่อไป การที่จำเลยถูกบังคับ ไม่ยอมให้เกิดอันที่ไป แม้จะอนุญาตให้ไปบดดาวะ บังคับให้เขาจำใจถ่ายไว้ในรองเท้าต่อหน้าศาลนั้น หากใช้หลักสิทธิของมนุษย์ชน ซึ่งหนักนิตศาสตร์ โกรชชุต ประมุขนักปราชญ์ “ด้านสิทธิแห่งธรรมชาติ และ สิทธิแห่งมนุษย์ชน” ถ้าวางว่าเป็นสิทธิตามสภาพแห่งการเป็นมนุษย์ บุคคลใดหรือรัฐใด ๆ ในโลกจะปฏิเสธการรับรู้ หรือจะจำกัดขอบเขตค้นหาได้ ไม่ และค่ากต่างนิตเป็นหลักกำเนิดประชาธิปไตยตามทัศนะของชาวโลกอยู่จนทุกวันนี้.

แต่โกรชชุตจะมีความรู้สึกอย่างไร ถ้าจะทราบข้าพเจ้าได้เดินทางขึ้นสู่ศาลพิเศษของประเทศไทยในครั้งกระนั้น ด้วยวิธีการของ โกรชชุตหรือเปล่า? และจากคำพิพากษาที่เต็มไปด้วยคำว่า “น่าจะพิจารณาว่า—” “น่าจะเห็นว่า—” เต็มไปทั้งคำพิพากษาแล้ว ข้าพเจ้าก็ถูกตัดสินจำคุกอย่างหนัก—ไม่พอ, ยิ่งกว่านั้น คุณาการนอกศาลทวงปารุสก็ยังไม่พอใจ เขาขีดคำโทษที่ศาลพิเศษวางไว้ และเขียนใหม่ว่า “ให้จำคุกข้าพเจ้าไว้จนตลอดชีวิต”.

(บรรทมจากคำเล่าของจำเลยศาลพิเศษในยุคนั้น ผู้หนึ่ง)

ลัทธิคอมมิวนิสต์และการเมือง

ลัทธิของเมืองไทยในปัจจุบันนี้ คิดๆดูจะ "แก่" การเมืองไปเสีย
จนเคยเกิดไป เพราะอะไรๆ ก็ดูเป็นการเมืองไปเสียหมด ถ้าไม่เป็นการเบียดเบียน
จากกระทำเพื่อหวังผลทางการเมืองโดยตรง เพราะรู้อยู่ดีจะเป็นการหมิ่นเหม่ต่อการ

จงไปลงคะแนน ให้ข้าฯ ได้เข้านั่งในสภาฯ
ข้าฯ จะช่วยพวกท่าน

ปทานุกรมการเมือง

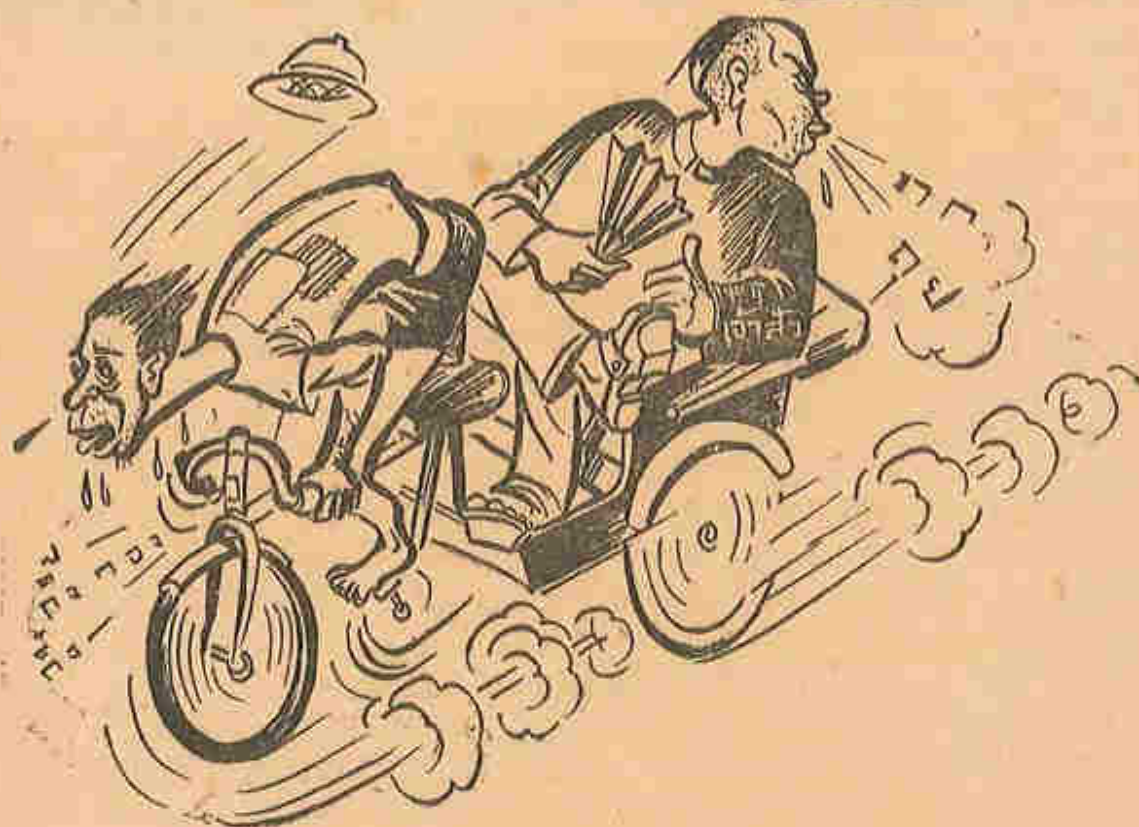
ครหานินทา ก็พยายามปล่อยให้การเมืองแผ่เร้นเข้าไปเจียบๆ เพราะบรรดานักการเมืองของเมืองไทยนี้เพียงประชาธิปไตยกำหนดมาได้ ๓๗ ปียังไม่เต็มที่ ก็พากันบรรดอุปฐากการเมืองไปตามๆ กันว่า การเมืองนั้นได้มาซึ่งอำนาจ และอำนาจนั้นจะบรรดาต้อไปให้ใครซึ่งเงินตรา ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นของชีวิตมนุษย์ และเป็นการเสริมสร้างให้อาณาजनเพียงผู้ใดในบารมี ดั่งหนทศของรบพุงกนถงถม หายตายจากกันไปเมื่อหม้อน้ำนานมานกดี ที่ตั้งรถเกราะเข้ามาให้ตำรวจใช้กด

เหล่านักเข่งมาจากห้องผลอำนาจทางการเมือง และหวังจะรักษาอำนาจทางการเมืองของตน ไม่ใช่หวังพทกษสันต หรือเสริมสร้างความดังบ่งชูให้แก่ประชาชนผู้เสียภาษีให้ไปชอบนมายงกัน หรือชอรถเกราะเข้ามาใช้เลย.

เรื่องที่จะพูดต่อไปนี้เป็นเรื่องที่มีความยุ่งยากของทางการเมืองไทยปัจจุบันกาตงคตคตตาย เขมออบเขากรรมกรทงประเทศเข้าไปไว้ภายใต้ยุคตมาททางการเมือง โดยการหนุนหลังของนักการเมืองใดจุดใหม่ส่มาคมกตชน ดังมาคมน ได้ประกาศวัตถุประสงค์ สันต ท กรรมกร ผู้ไม่รู้เท่าถถการณทงทตตาย ถง นำชายหก เพราะวัตถุประสงค์นั้นพูดง่าย ๆ ว่า จะรักษาอาชีพกรรมกรและรักษาสังทชกรรมกรไว้ในระดับเต็ศ้ระมันเตา จึงทำให้บรรดากรรมกรจำนวนหนึ่งได้ตั้งโหดเข้าไปอยู่ภายใต้บารมีของส่มาคมน โดยเช็ดเฉดนเตชตเนชชงคนเสี่ยส้ระให้เป็นค้ำารุงส่มาคม ดั่งนนใหม่ชามนานส่มาคมนจิงถบคดเองเจรญชชรวดเร็ว มีพนักงานสาว ๆ เดินกรตกรายประดับบารมี มีรถยนต์ใช้ส้อยปรูดปราด และเจ้าพนักงานของส่มาคมนนมส้ทช โดยส้ารรถไฟทุกสายฟรี ตรงข้ามกับกรรมกรผู้เสียค่าบำรุง ซึ่งชามนแห่งชตางนท แตกมากับค่าแรงงานประจำวันและแบ่งส่วน

100015110

หนึ่งของรายได้มามอบ ให้เป็นค่าบำรุงสมาคม มอบให้เป็นรายได้สำหรับพนักงาน
ต่าง ๆ ของสมาคมไปใช้จ่ายในการตัดผม ตัดเล็บตัดผ้า มอบให้เป็นค่าน้ำมันรถ
ยนตร์ แะค่าอาหารตามภัตตาคารของเจ้าหน้าที่ของสมาคมซึ่งขยันหัดอยู่บนท้อง
ถนนกรรอกท.

เมื่อสมาคมได้กาเห็นตชน เบนบกแผ่นขยับบน หยาดเหงื่อของกรรอกท
ก็พยายาม ไร่ความบกแผ่นนเขมตบหรือกลตท หรืออื่นสุดกรรอกทตามแห่งต่าง ๆ
ซึ่งเขาอยู่ด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อยเข้ามา เพื่อให้เป็นไปคตามนโยบายของ
นักการเมองที่ตของการ ให้อื่นสุดกรรอกททงประเทศเข้ามาได้ภายใต้ขุงบาท โดย

หลังจากที่ต่งเจ้าน้ำที่ซุกหนึ่งไปเขมอบกรรมกรทางภาคใต้แล้ว ก็กำลังแห่
เขาไปอินชตุตกรรมกรท่าเรือกรุงเทพฯ อันเป็นกรรมกรแห่งใหญ่ที่มีรายได้มาก
อยู่ต่อไป.

กิจการ ต่งมาคมกรรมกร การเมือง ประพฤติ เช่นนี้ เป็นกิจการ ที่ กระทำไป
โดยผิดเพี้ยนผิดธรรมเนียมของกิจการกรรมกรทั้งโลก กล่าวคือในต่างประเทศที่
สหภาพกรรมกรเกิดขึ้น เป็นเพราะมีวัตถุประสงค์มุ่งหมายจะไม่ให้กรรมกร
เหล่านั้นไปเป็นผลเป็นฝ่ายเป็นพวกคอมมิวนิสต์ จึงตั้งมารวมเป็นกลุ่มเป็นก้อนด้วย
แต่ระจัดทุนบำรุงความดีแก่กรรมกร คดอดจนระมัดระวังรักษาสถาประ โยชน์ดีที่
ของกรรมกร ทำการเรียกร้องและต่อสู้เพื่อกรรมกร ต่งมาคมกรรมกรในทุกๆ
ชาติจึงเกิดขึ้น และตั้งไปรวมอยู่ในสหภาพใหญ่อันเป็นสหภาพอิสระ ไม่มี
นักการเมืองเขาไปใช้อำนาจแฝงเร้น หรือใช้กรรมกรอันเป็นเครื่องมือน้อยภายใน
นั้น ส่วนการที่กรรมกรจะเป็นผู้ยุ่งเกี่ยวกับการเมือง ก็เป็นเหตุที่ทชณะเพราะตัว
ที่จะพึงกระทำ.

ในส่วนของกรรมกรไทยเรา โดยสภาพที่เป็นจริงอยู่ทุกวันนี้ กรรมกรไม่ได้
ประสงค์เพื่อความเดือดร้อน หรือถูกอำนาจภายนอกกดดันเข้ามาให้เดือดร้อน รายได้
ของกรรมกรชนต่าง หรือกรรมกรรกดเมตต์ รกตามต้อ กรรมกรรกราง ถ้วน
แล้วแต่มีรายได้ตกต่ำราชการบางอัน บางประเภทเสียด้วยซ้ำไป กรรมกร
ไทยจึงเป็นกรรมกรอิสระหากิน โดยตามความพอใจ และกำลังวังชา มีความสุข
อยู่ในครอบครัวของเขาเช่นอาชีพอื่น ๆ กรรมกรไทยไม่มีความรู้ของคอมมิวนิสต์
และไม่รู้ว่าคอมมิวนิสต์คืออะไร ? เราจะไปยุ่งเกี่ยวกับคอมมิวนิสต์ได้อย่างไร ?

“เทอดเกียรติ — เอ็กซเรย์”

เพราะเรามีความอยู่ด้วยรายได้ของเราแล้ว แม้จะเป็นการข้ามหิ้งขตางนาคัด
คิงนคคอมมูนิตีจะไม่มีโอกาสแทรกซึมเข้ามาในเส้นเลือด หรือกลุ่มของกรรมกร
ไทยเป็นชั้นชาติ.

ตรงกันข้ามวิธีการเช่นหลังมาคกรรมกรเที่ยวเขาไปยังเกยวต์ฮอตมอดงเขา
กรรมกรต่อนั้น ส่วนเขาไปภายใต้ความเป็นเจ้ากเจ้าการของตนเอง ดังที่เขา
กรรมกรภาคใต้เข้ามาใจกดี จะเอากรรมกรขงตั้งท่าเรือเข้ามาใจกดี และจะ
เขาหรือเขมออบกรรมกรแห่งอื่น ๆ เข้ามาใจให้หมดตั้งทั้งประเทศก็ดี เหตุอัน
เป็นวิธีการที่จะทำให้เกิดความยุ่งเหยิง และระส่ำระสายให้แก่กรรมกรทั่วไป ซึ่ง
แทนที่จะปล่อยให้เป็นเรื่องกรรมกรเหล่านั้น กับองค์การทนายจ้างจะพึงประสาน
งานด้วยความเรียบร้อย อันเป็นข้อดีระแวกใจอยู่ทั้งตั้งของฝ่าย ต่มาคกรรมกร
แห่งนกาตั้งจะเข้าไปสอดแทรกให้เกิดขุตมุนจันวายทั้งนายทุนและกรรมกรในอนาคค
เพราะเมื่อต่มาคมนเป็นต่มาคคตแผ่งเร้นอยู่ด้วยการเมืองแล้ว การเมืองที่สอด
เข้าไประหว่างนายจ้างกับกรรมกรก็ค ะหว่างกรรมกรประเภทต่าง ๆ ซึ่งมารวม
กันเข้า และเกิดความไม่สาม่าเต็มอกก็ค จะเกิดความเคียดขอรันจันวายกัน
ในอนาคค แทนที่จะมีนโยบายเช่นต่หบาตกรรมกรในต่างประเทศที่กคกนคคอมมูนิตี
ความบั้นบึงนระต่าระต่ายระหว่างกรรมกร ประเภทต่าง ๆ ที่ไม่รู้จำ ประเภทไหน คอ
ประเภทไหนคิง ๆ เขาไปรวมใจ แล้วเอาการเมืองเขาไปกอน ทั้งด้วยความอยู่
อยู่บนเดือคบนเนอกรรมกร นนแต่คคอมมูนิตีจะผูกขนา ! อันจจา,
กรรมกรผู้นำตั้งต่ารทงทตายคจจะนิกอ่าต่มาคคแห่งน จะเป็นคณผู้ขาวคี่ ซึ่ง
อันวยความอยู่และรักษาสถประโยชน์ให้ ท้าวไม่ว่านอกจากจะเอาเดือคเขาเนอ

ไปบำรุงความสุขของพวกสัมมาคมแล้ว ยังจะต้องตกเป็นเครื่องมือของนักการเมือง
 ที่แฝงเร้นอยู่โดยไม่รู้ตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรรมกรท่าเรือกรุงเทพฯ ซึ่ง
 กว่าจะตกเป็นเหยื่อแก่การเมืองของสัมมาคมแห่งนี้ มันจะเขาคำว่าท้อใจว่า
 “กบเด็กนาย” หรืออย่างไร ? ผิดกันแต่ว่านายคนแรกกันกระด่า และ
 เด็กใหม่ได้แก่นกระด่าอีก แต่เป็นนกระด่าคนละตัว คนละวิธีการ !

เสนาบดีประชาธิปไตย

เสนาบดีของเมืองไทยสมัยก่อนคือสมัยราชาธิปไตยนั้น ความสำคัญของเสนาบดี ว่ากันที่จริงโดยหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินต่างพระเนตรพระกรรณของในหลวงก็ไม่ต่างอะไรกับพระมหากษัตริย์ของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงในปัจจุบันเท่าใดนัก นอกจากที่จะเป็นการผิดแผกแตกต่างกันในสาระสำคัญก็เพียงในส่วนที่องค์ประชุมเสนาบดี ย่อมหมายถึงองค์การประชุมซึ่งมีสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นประธานทุกครั้ง.

คำว่า "เสนาบดี" ได้หายไปจากปทานุกรมบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยเมื่อคราวปฏิวัติใหญ่ปี พ.ศ. ๒๔๗๕ ด้วยเหตุที่คณะราษฎรผู้ก่อการปฏิวัติมีความมุ่งหมายที่จะจำกัด ความรู้สึก ของ ประชาชน เกี่ยวกับ ระบบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ให้สูญหายไปจากแผ่นดิน จากคำว่า "เสนาบดี" ได้เปลี่ยนมาเป็น "กรรมการราษฎร" ภาระหนึ่ง แต่เพียงยังไม่พ้นสมัยพระยามโนปกรณนิติธาดาเป็นนายกรัฐมนตรี คณะผู้ก่อการปฏิวัติก็มีความเห็นว่า คำว่า "กรรมการราษฎร" ออกจะมีความหมายหนักไปในทาง โศกด้วยครัดเชย ในระบอบคอมมิวนิสต์มากกว่าจะเป็นความหมายของประชาธิปไตย อันมักชดเชยจำกัดพระราชอำนาจภายใต้รัฐธรรมนูญ ดังนั้น "กรรมการราษฎร" จึงมาในรูปศัพท์ใหม่ว่า "รัฐมนตรี" จนกระทั่งใช้อยู่ทุกวันนี้.

ในการ ประกอบ ชุด คณะรัฐมนตรี บริหาร ราชการ แผ่นดินใน สมัย คั้น ๆ

ปทานุกรมการเมือง

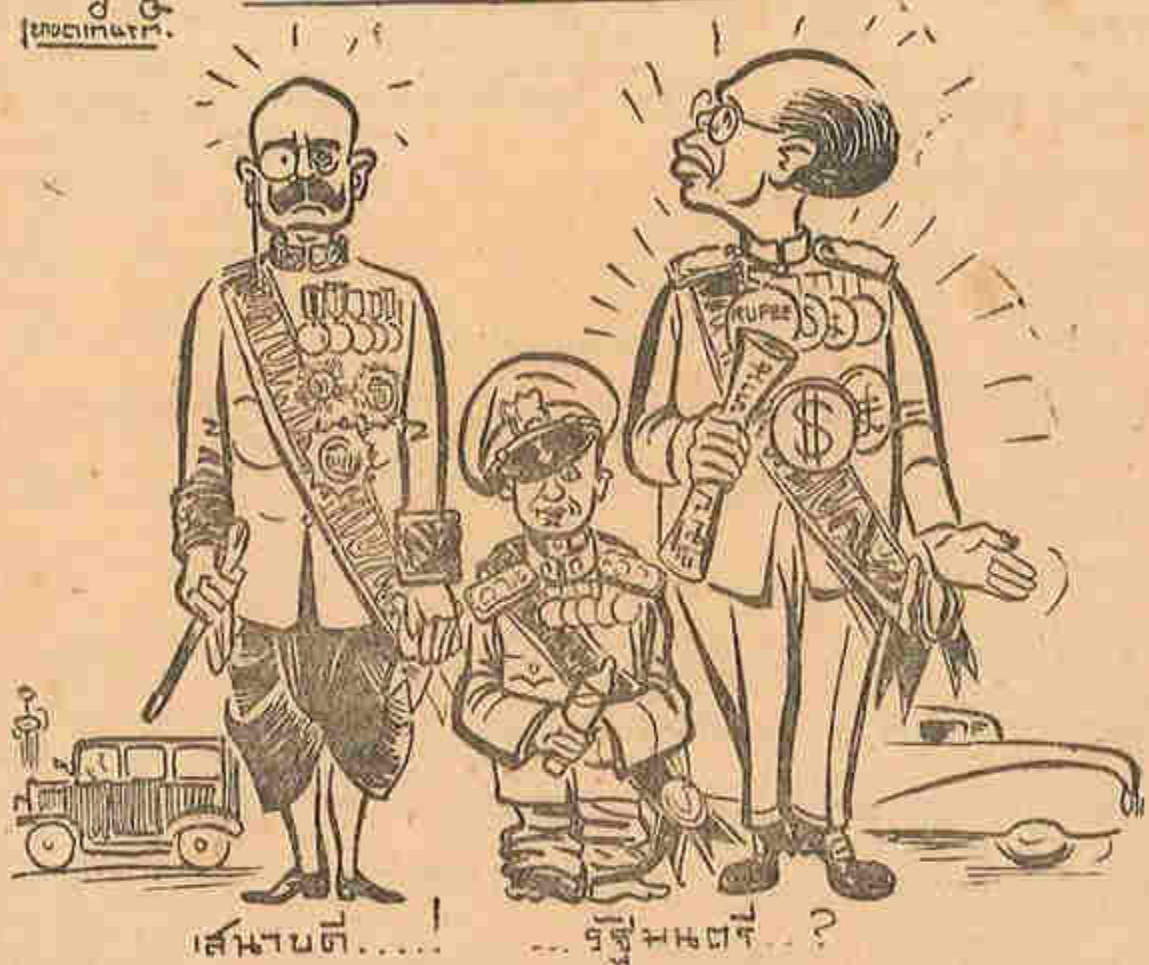
รัฐบาลคณะราษฎรได้พยายามตั้งอนาคต黨 ในการแต่งตั้งบุคคลเขาเป็นรัฐมนตรีเป็น
อย่างยิง เพราะด้วยเหตุประการหนึ่งก็คือ ความไว้วางใจบุคคลอันคณะอื่น
นอกจากคณะราษฎรยังไม่เกิดขึ้น คณะราษฎรจึงตั้งใช้พรรคพวกเข้าปฏิบัติงาน
ในทุกหน่วยงาน แม้กระทั่งในตำแหน่งการเมืองและตำแหน่งประจำ แต่เพื่อ
ให้เห็นรูปเคารพของประชาธิปไตยอันแต่ตั้งทำที่ว่า อำนาจของราษฎรจะได้หลุดจาก
เงื้อมมือไปสู่อัปราชชนกัตถะน้อยแล้ว รัฐบาลพระยาพหลพลพยุหเสนาจึงได้เชิญ
เชษฐภคินิมาหาริหิตะศักดิ์ และชนชั้นกรรมาชีพศึกษากร ผู้แทนราษฎรที่ราษฎรเลือก
ตั้งขึ้นมา เขารวมเป็นรัฐมนตรีเป็นครั้งแรก และรัฐบาลคสช. มากพยายามแทรก
ผู้ราษฎรเลือกตั้งขึ้นมาเขารวมเป็นคณะรัฐบาลตามจำนวนที่ โสภณัตถะอำนาจและ
ความอุดมความสามารถประกอบด้วย ความเชื่อถือไว้วางใจ ถ้า เป็นผู้มุ่งแนวความคิด
อันหนึ่งอันเดียวกัน.

อย่างไรก็ดี ในชุดของรัฐบาลซึ่งผู้ก่อการยังเสวยอำนาจในบ้านเมืองอย่าง
เต็มทนนั้นความรู้สึกแตกต่างในระหว่างเสนาบดีกับรัฐมนตรีก็ยังไม่ต้งจะแตกต่างกัน
โจ่งแจ้งนัก เพราะรัฐมนตรีพวกก่อการใช้แต่บารมีอันเกิดจากอำนาจอันเป็นทศ
และโดยมากเป็นผู้ที่ราวจะชนภายหลังปฏิวัติแล้ว ส่วนความรู้อะไรและปรีชาสามารถ
ไม่ได้ขยในกฎเกณฑ์การแต่งตั้งแต่ประการใด ดังแต่ถือเขาเป็นพรรคเดียวพวก
เดียวกันเป็นทศ ครั้นเมื่อต้นเดือนพฤษภาคมสงครามคราวนี้ รัชสมัยของผู้ก่อการได้
สิ้นแล้ว และหรือในที่สุด จมหายไปโดยไม่มีคามหมายอะไรทั้งไว้ให้ชาติโดย
พร้อมกัพวกเสรีไทยก็ผลัดขึ้นมาต่อตำแหน่ง "เจ้าฟ้า" แทนที่ คณะรัฐมนตรี
ในชุดคสช. มาหลังสงครามจึงยึดเอาเสรีไทยเป็นทศ และพรรคเดียวพวกเดียวกัน
ของตงมา.

รัฐมนตรี ในชุดคสช. มาเหล่านี้โดยผู้ชนมาเกิด ในระยะที่ประชาชนเริ่ม

วันเริ่มแรกของระบอบประชาธิปไตย

๑๐
[ลายเซ็นต์]

รู้สึกโหดตัวโดยทั่วไปว่า คณะผู้ก่อการปฏิวัติซึ่งกุมอำนาจครอบครองบ้านเมือง
 ตกดอตมาจนสิ้นสุดสงครามนั้น รัฐบาลคณะผู้ก่อการ ได้บังคับให้ข้าราชการและ
 ราษฎรทั้งหลายโดยตรงและโดยปริยาย ให้เคารพบนอบต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งไร
 ข้อแนะนำมาแต่ก่อนปฏิวัติ แต่สังคมชาให้เป็นที่อดายโดยไม่สามารถจะเปลี่ยน
 แปลงเนื้อแท้ภายในจิตใจได้นั้น ราษฎรและข้าราชการทั่วไปได้พากันหันพำอยู่
 ภายใต้อำนาจนั้นอยู่ตลอดเวลามาแล้ว ครั้นมาในชุดหลังสงคราม การแตก
 ตัวรัฐธรรมนูญแทนที่คณะผู้ก่อการแก้ไขเขาแต่ผู้ที่มีคุณความสามารถ ราษฎรและข้าราชการ
 การนับถือก็ยังคงนับเป็นการเลือกและแต่งตั้งอย่างซื่อ เมื่อนั้นเป็นพรรคเดียว

พวกเคยดู กะเขลามาให้เป็นรัฐมนตรีนั่งเมือง จนกระทั่งราชทูตและข้าราชการ
 ซึ่งเคยเห็น "ภาพ" ของพวกเหล่านี้ ก็พากันตั้งเวรและไม่นำพาเอาแก่รัฐมนตรี
 จำพวกนี้ ในขณะที่เดียวกัน ได้พากันร่ำดักไปตั้งเสนาบดีครึ่งสมัยที่ในหลวงทรง
 แต่งตั้งเอกphenชนมาจากคุณวุฒิ วัยวุฒิ และความปรีชาสามารถอย่างยอดเยี่ยม
 และคงนิจไม่เป็นปัญหาแต่ประการใดว่าจะต้องได้แก่บรมวงศานุวงศ์ ซึ่งผ่าน
 ด้านการศึกษาในหลายประเทศทางตะวันตกมาแต่เป็นต้นจนมาก ประกอบกับเป็น
 เจ้านายที่ได้รับราชการมาหลายแผ่นดิน มีทั้งความซื่อสัตย์สุจริตต่อประเทศชาติ
 จงรักภักดีในมหากษัตริย์คุณเป็นที่ตั้ง เสนาบดีในสมัยก่อนจึงอยู่แถว ๆ เจ้าฟ้า
 กรมพระนครสวรรค์วรพินิต กรมพระยาดำรงราชานุภาพ หรือถ้าหากเป็นบุคคล
 สำคัญเช่นเจ้าพระยามหาเสนาได้รับราชการแผ่นดินมาแต่แต่เมื่อยจนถึงปลดทุกชนิดของ
 เป็นเวลาไม่ต่ำกว่า ๕๐ ปี เมื่อขึ้นสู่ตำแหน่งเสนาบดีข้าราชการทรงกระทรวงกพรหม
 ที่จะกราบกรานวันทาได้ทุกคนเพราะเป็นบุคคลซึ่งจงรักภักดี มีความปรีชาสามารถ
 รอบรู้และฐานะแห่งวงศ์ตระกูล อีกทั้งความใกล้ชิดในยุคลบาท และได้รับพระ
 ราชทานความไว้วางใจจากเจ้าชีวิตให้มาดำรงตำแหน่งเสนาบดี เสนาบดีในสมัย
 ก่อนจึงนับเป็นอัครบรุษในสายตาของพลกษัตริย์ทั้งประเทศจริง ๆ พลกษัตริย์และ
 ข้าราชการกพรหมที่จะกราบกราน และให้การเคารพโดยบริสุทธิ์ใจ เพราะเป็น
 "บัต" แห่ง "เสนา" ทั้งหลายจริง ๆ ทั้งโดยฐานะความเป็นอยู่และความปรีชา
 สามารถ.

แต่หน้าอนาถนัก รัฐมนตรีในสมัยระบอบประชาธิปไตยแต่คั้นมาเป็นลำดับ
 จนบัดนี้ ซึ่งพยายามคิดพยายามพากเพียรที่จะให้ประชาชนเข้าใจว่า คนที่คือ
 "เสนาบดี" คนหนึ่งเหมือนกันให้จึงได้ หาวไม่ว่า ความรู้สึกของประชาชนได้
 แตกต่างกับความรู้สึกที่ให้แก่เสนาบดีในสมัยก่อนอย่างไร มันเป็นเรื่องของภาพ

๕ “เทอดเกียรติ” — “เอิกขเรย์”

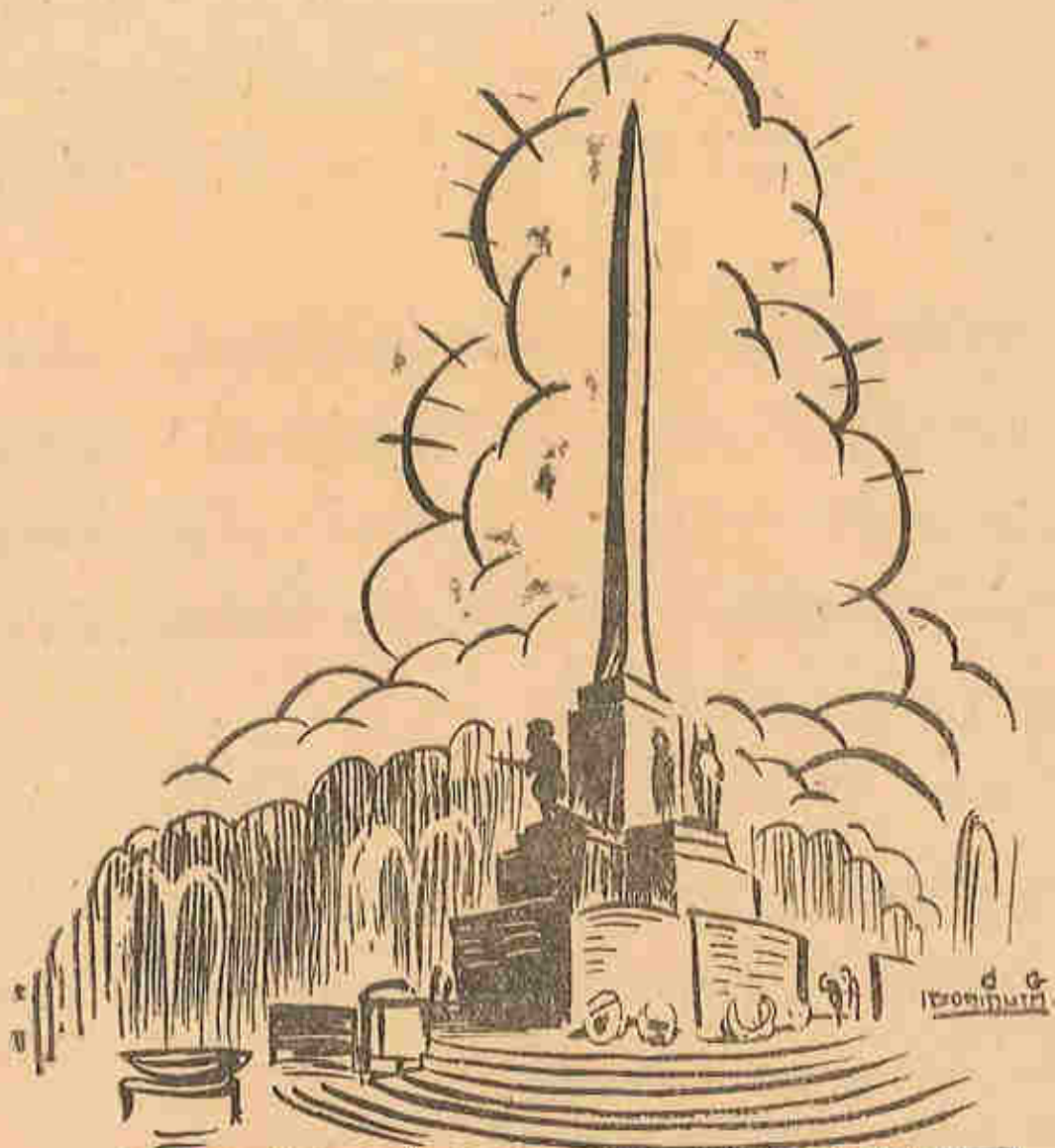
ของบุคคลลักษณะ, ของความรู้และปรีชาสามารถ ความนิยมนับถือซึ่งจะช่วย
จิตใจของข้าราชการและประชาชนค้นหาช่วยได้ไม่ คึงนผลจากการแต่งตั้ง
รัฐมนตรีโดยปราศจากหลักเกณฑ์ดังกต่างแต่จ นับวันแต่รัฐมนตรีหรือเสนาบดี
ในสมัยประชาธิปไตยจะหาค่าและความหมายอะไรไม่ได้ ประชาชนและข่า-
ราชการไม่แยแสใยดี และวังเกียจที่จะให้การเคารพเช่นเสนาบดีในสมัยราชาธิป-
ไตย การเป็นรัฐมนตรีในสมัยประชาธิปไตยจึงเป็นผลได้แก่ตัวรัฐมนตรีซึ่งพาก
พวมแก้ตัวเองไปฝ่ายเดียวเท่านั้น ๆ ว่าดูขานใหญ่จริง.

อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ

“ใครจะได้จารึกชื่อในอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิก่อนกัน” นี่เป็นคำขวัญในสมัย “เชลยผู้นำชาติพ้นภัย” ในสมัยที่ผู้นำของประเทศกำลังปลุกธงชาติจักรพรรดินิยมลงในแผ่นดินไทย เกศกัณฑ์ให้ระลอกไปถึงคำขวัญค่านิยมมา ก็เพราะเมื่อพบชาวทมิฬ ทดลองพหุหมโยชิต ชัดคแม่ทัพบุรพาโตมค้ำสั่งให้ชุดคนทหารที่ตายนับจำนวนพัน ๆ ซึ่งฝังไว้ที่เราตะไรตุ๊กหนึ่งทางอรุณยูงประเทศ เพื่อบรรเทาพิษทางศาสนา และจะดำเนินการจัดสร้างอนุสาวรีย์ระโหฐานต่อไป.

รัชชการหอน ฟังดูเผิน ๆ ก็มีความรู้สึกว่าเป็นคำหรือชนนาศรรเสริญอยู่ในกรณีการรบทางความรบชบคอบ และยุคสำหรับลาดถึงแม่แต่ผู้ทำบุญคุณให้แก่ชาติและถึงแก่จายสมมชีพไปโดยหน้าที่กตานน แต่เพชพนจชาติลงไปโดยละเอียดอื่นแล้ว ก็รู้สึกเหมือนคนชงคนชงคกเข้าไปอยู่ในภวังค์ของความจ้งเจงเสร์ว่า สดคและเชชกเขียน ลุจอยู่ในตุ่สาน เพราะดินแดนสังจหวอดภาคบุรพาที่ไคมา โดยถวยโยกาตในขณะเจ้าชงดินแดนในโคโตนั้นกำลังมีกคคิดพันอยู่ในยุโรป จึงเป็นความคิดชวเด่นชมาที่จะกระทำการชยายดินแดนโดยวิธีการเพียงง่าย ๆ เพียงแต่การระคมสังทหารไปสู่ยุทธบริเวณให้หันเนื้องเข้าไปโดยปริมาณ และกำลัง

ทศวรรษที่ได้มาถึงในบางประเทศแล้วในบางประเทศแล้ว

ดินแดนจังหวัดคนก็ได้มาอยู่ในส่วนปกฟเดียวกัน แม้จะหัดก็ไม่พ้นจากการที่จะ
 ต้องเป็นทนายคุณบุญบุญ โดยบุญบุญนวย โอภาสเหมือนกัน.
 ความคิดชั่วแค้นในการได้ดินแดนเพิ่มมาอีกจังหวัด โดยมีได้พักคำนึง

ถึงว่าเหตุการณ์สงครามในอนาคตจะวิโรจนาตาอย่างไร แต่เป็นความอึมเฒ
ซึ่งได้มีการปูบำเพ็ญจิตกษัตริย์นานใหญ่ อีกทั้งจัดสร้างอนุสาวรีย์อย่าง
ใหญ่โตระโหฐาน คือ อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ พร้อมกันนั้นคำขวัญที่ว่า “ใคร
จะได้จารึกชื่อในอนุสาวรีย์ก่อนกัน” ก็ถูกกรอกเข้าไปอยู่ในกระบอกเสียงวิทยุ
ทุกอทุกวัน.

แต่อนิจจา คำและความหมายของอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ เป็นคำและ
ความหมายที่เต็มไปด้วยความพากพมอยู่เพียงชั่วแค้นเหมือนกัน เหมือนกับที่ได
มีความคิดชั่วแค้นที่ดังทหารไปล้มไปตาย เพราะเพียงไม่กี่คนมาดินแดนที่ได
มากกลับไปสู่โค โดนของเจ้าของเดิม โดยการกลับไปที่ไม่ต้องเสีย โดทิตแม่แต่
หยดเดียว และกระสุนแม่แต่นิดเดียว.

บัดนี้, ยังจะมีอะไรเหลืออยู่เบื้องหลังอนุสาวรีย์แห่งนั้น นอกจาก
หน้าตาของญาติพี่น้องของทหารนั้บพันทศุณย์เสียชีวิตไป นอกจากความเศร้าสลด
ใจของประชาชนเมื่อได้ผ่านอนุสาวรีย์แห่งนั้น และนอกจากความอภัยสลดของ
ชาติตราบโดทอนุสาวรีย์นึ่งคงตระหง่านอยู่.

ถ้าหากยังจะถือเป็นอนุสาวรีย์อยู่ ก็เพียงเป็นอนุสาวรีย์ของรอยแห่ง
ความผิดพลาดอย่างใหญ่หลวง เป็นอนุสาวรีย์ที่แสดงถึง “การฟรี” อย่างงดงาม
คือ ตายฟรี เสียกระสุนฟรี และฟรีจนกระทั่งแจกจ่ายเหรียญตราอิสติยารภณ
ยศถาบรรดาศักดิ์ ตกแต่หน้ายดบชนไปจนถึงจอมพล ก็เป็นการแจกจ่ายฟรีโดย
ละเพราะอย่างยง ก็ชื่อของทหารผู้ได้จารึกดังก่อน ณ อนุสาวรีย์แห่งนั้น ก็เป็น

“เทอดเกียรติ” — “เอิกขเรย์”

การจารึกพร เพราะไม่มีความหมายเหมือนกัน อนิจจา “ใครจะได้จารึกชื่อ
ในอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิกัน”

ความคิดของข้าพเจ้าตั้งตงวบหนึ่งและ โพร่งสว่างจาจนอกครึ่ง เมื่อ
ได้เห็นตารุหการที่จะสร้างอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ชนทอรัญญประเทศ เป็นแห่งที่ส่ง
ในขณะท่อนุสาวรีย์ทกรุงเทพอ ยังเป็นภาพประทับใจอชมชื่น และกตมิใช่
ลายไม่ตงอยู่ในปัจจุบัน ยังจะหวดไปสร้างหน้าตาและความชมชื่นได้ ณ ท่อนชา
เข้าไปอีก ซึ่งนอกจากจะเป็นการตุงเงินของแผ่นดินไปเปล่า ๆ ปรตี โดยเม
แต่ญาติพี่น้องของทหารที่ตายนับพันนกกหาไตแยแต่บิตยนต์ด้วยไม้ นอกจาก
จะสาปแช่งผู้ ททำให้พ่อของเขา ลูกของเขา พี่ของเขา น้องของเขา ค้องเสีย
ชีวิตตงไป โดยหาประโยชน์อื่นใดให้แก่ชาติแม่แต่ก่ผลตงไม้ นอกจาก
ความอภัยศอศผู้ที่ไตคนแดนมาด้วยชีวิต และเตอดเนื้อทหารนับพัน แต่ค้อง
เสียกตบคนไปด้วยการพ่ายแพการทออย่างไม่เป็นท่า ซายังถูกคอกหนากตบมาซ้ำ
ว่าเป็น “ชาติที่ตวยโอกาส” ซึ่งไม่ปรากฏว่าไตมีอยู่ในวัธธรรมชื่อไหนของประเทศ
ตงที่เคยบัญญัติไว้เลย.

เพียงแต่การที่จะตบรอยแห่งความเศร้าและ อภัยศด้วยการไม่รอพนชนมา
เพราะเป็นการประทับรอยแห่งความผิดพาดอย่างใหญ่ตงตงในแผ่นดิน อันจะ
ตงใจชวกาลตปางตนต์แต่จ แทนทนนหันมาคคอ่านปรบปรุงบ้านปรบปรุงเมือง
ความไต่โคกรกเตอะเทอะตามถนนหนทาง กตงเหมือนเนาอย่างร้ายแรงตามตาคู
คตอง คนชวเรือนกตง ขอทานกระจายเชอโรคอยู่ทุกจทุกจวัน และเต็กอนาภา

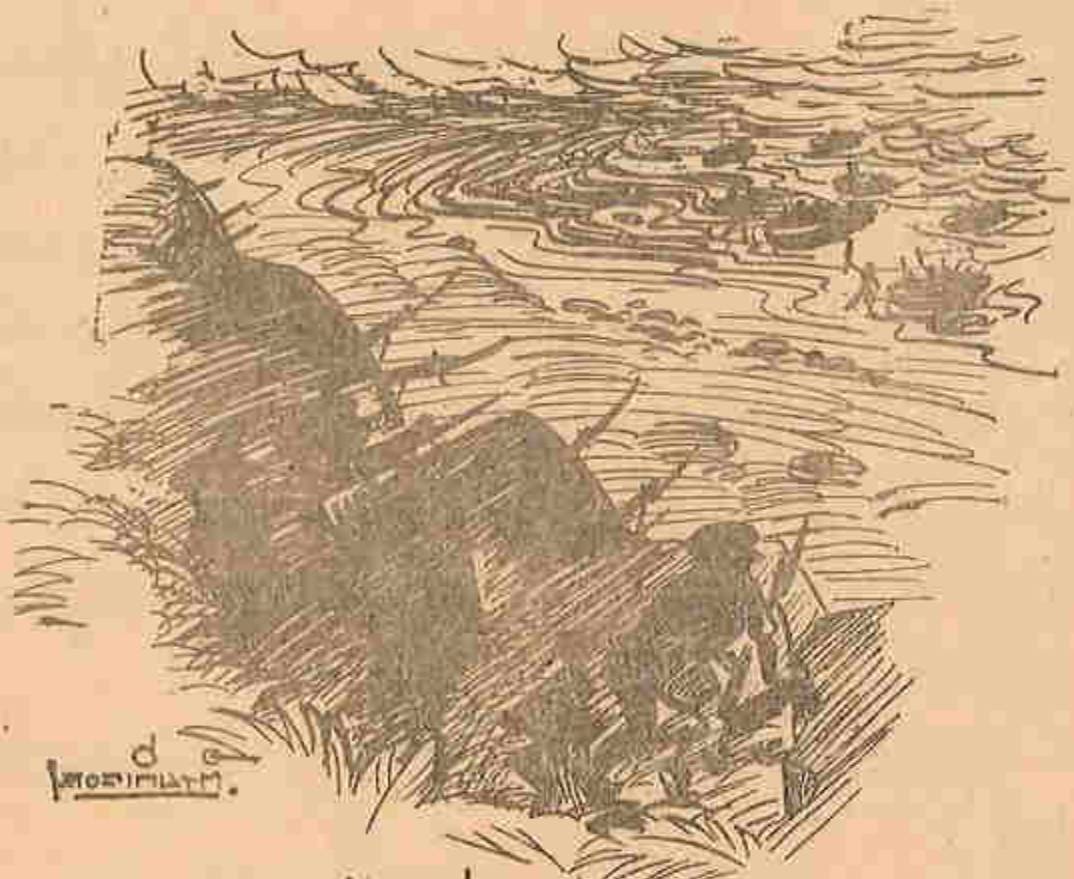
ที่ไร้พอมแม่ ชาติทั้งการอบรมศึกษา แต่กำลังจะผกผันเป็นใจ ทำไม่ทำไม่
คิดที่จะแก้ไข.

“ใครจะได้อารกข้อในอนุด้าวรยชยต์มรฎมกอนกน” นน นบวณจะไม่ม
แต่วในโตกตงตงครามครงทตองน เพราะนบวณแต่จะพบกับตงครามเมตแต่จรจ
แตะบ้องกันตัวเองให้รอดต้นคชนจากความฉิบหายบรรดิย์ในตงครามอนาคคเท่านั้น.

๑๖๖๔
อาทิตย์คบเหินออกกรุงเทพ ฯ

๘ ธันวาคม ๒๕ คนไทยทั้งชาติได้ถูกปลุกให้คนชนด้วยเสียงทอมน้ำพุทวารวญ-
ปุ่น ซึ่งหมุนเนื่องไหลผ่านถนนสายนอกเมือง ฟุ้งเซาต์ใจกลางพระนครหลวง
เหมือนนกของคาราวานกองมัทมา และส่วนมากของทหารชาติคน ได้ทำคจามชนพอง
สยองเกล้าไมไ้ไ้ไ้ไ้ ให้แก่คนไทยผู้ยืนดูด้วยนัยน์ตาปริบๆ เพราะส่วนมากคือ

๑๖๖๔
๑๖๖๔

เข้าฤดู เมืองวรินทร์ ๘ ธันวาคม

งอโค้งด้วยความหนักของเครื่องสูบน้ำที่ติดตั้ง คิวรีโซเดียม และกีดกันน้ำประปาของยูนิ-
ฟอรม ซึ่งมอทรพดตั้งคตบอบบอด.

คนในพระนครขณะนั้น ยังมีคตินัยคิดว่า ประเทศไทยยอมให้กองทัพ
ญี่ปุ่น “ผ่าน” และดูจะเข้าใจแต่เพียงว่า เมื่อผ่านเข้ามาแล้ว ก็ “ผ่าน”
เลยไป และคนไทยจะเป็นผู้เฝ้ามของดูการรบใหญ่ของมหาบูรพาเอเชีย เหมือน
นักคุมมวยคูกรรรงศ์บนเวที.

แต่อนิจจา! ในขณะนั้นเอง ทงปัจจุบันและอดีตเป็นตงเด็ด และนาคา
เนองนองของทหารและประชาชนตลอดบักษโค นครคีรัชรรมราช ได้สร้างทำเพ
ให้เป็นทะเลโตหิต ชุมพร—คนไทยได้ทำการรณรงศ์ ตงแต่เด็กอายุ ๖ ขวบ
ยุวชนทหารค้วน้อย ๆ ถูกขามูไรดืบพันอย่างน่าเอ็นจอนาค บัดตานี้—ขุนอิงคยุทธ-
บริหารผู้บังคับกองพันทหารเขาตั้งจนคตตายคาคค เผาทงซากศพคนไทย—จนกระ-
ทงญูบุนเขามาเคมกรุงเทพ ๆ แลว กองบิณยังตั้งอยู่ด้วยโตหิตไซกไซน ช่างมะนาว
เป็ดยงนตั้งเขยวของนำทะเลเป็นตั้งคตลาของ โตหิตคีตรูกระจายไปแซกอยู่ทุกฟองน้ำ.

เสียงคนไทยทุกหนทุกแห่งคตอดยุทธภุมิเหต่านัน ก็กักองไปดด้วยคำขวัญ
ว่า “จงสู้—สู้จนปดพิไม้มคน” หากทออบมูทอหนักภพระของทหารบ่าเถอนนัน
จะกำชัยชนะ—จะกำวชนมาเหยียบแผ่นดินไทยได้อย่างองฮาจ ก็จงพุมใจในความ
องฮาจันันในฐานะผู้ชนะท่ามกลางทรากศพของคนไทยเกิด.

เขาตั้งอย่างยอมตายคาคคทุกคน! แต่เขาไม่รู้ว่ ในกรุงเทพ ๆ คัดอ่าน
อย่างไร?

ในเวลา ๒๓ น. ของวันที่ ๗ นั้นเอง อดีตราชทุคญูบุนทศโยกามิ ทูต

มือเปล่า เข้าแข่งรังปีฬ...

ทหารญี่ปุ่น ได้นำเหยียบทำเหยียบนายกรัฐมนตรีพร้อมทั้งคำขาด ความดื้อดึงของ-
หน้าของคณะรัฐบาลได้เป็นไปอย่างสุดฤทธิ์จนวายถึงที่สุด เมื่อตัวประมุขของ
รัฐบาล ก็จ่อมพตยังไม่กลับจากตรวจแนวรบซึ่งกันที่ฉิบหาย แต่คณะรัฐมนตรี
ก็จำต้องเรียกประชุมด่วน ในคืนวันนั้น.

โทรเลข เรียกร้องให้ส่งกองทัพไป ช่วยบ่อนกัน ทางภาคใต้ ได้ทยอยเข้ามา
ไม่ขาดสาย ผ่านจากทั้งทางกตาใหม่ แลระมหาดไทยเขาดูที่ประชุมคณะรัฐมนตรี
แต่เปล่า! ไม่มีรัฐมนตรีผู้ใดจะตัดสินใจได้ ถ้าสู้ก็ฉิบหาย! ถ้ายอมก็
เป็นขี้ขี้!! ช้าตากรรมของชาติไทยได้ถูกขีตลงมา ในระหว่าง
ความตายกับความเป็นขี้ขี้?

ปทานุกรมการเมือง

นายปรีดี พนมยงค์ ผู้รักษาการในตำแหน่งประมุข คณะรัฐสภาจอมพล
ในที่ประชุมเพียงแต่เดี๋ยวนั้นก็กล่าวถึงว่าคงจะต่อต่อไป แต่ไม่ปรากฏคำชี้แจงของ
นายปรีดี ถ้าผู้เราจะปฏิวัติการผู้อย่างใด ผู้ซึ่งชนิดที่นิยมในบ่อนบึงกรุงเทพ ฯ
ยับเยิน หรือจะเรียกหรือกล่าวถึงจากอังกฤษทางมะลายูซึ่งก็กำลังวิวัฒนาการด้วยความ
ลับซันเหมือนกัน และเขาจะตั้งกำลังมาช่วยตามคำเรียกร้องหรือไม่ ความ
โหวกเหวกไม่เป็นศัพท์ ไม่เป็นสำคัญที่ตัดสินใจไม่ได้เด็ดขาด ในท่ามกลาง S.O.S.
จากนครคีรีธรรมราช ชุมพร ประจวบ บัณฑิตานัน ยะธา ดงธดา ดงทยอยเข้า
มาไม่ขาดสาย.

จอมพล ป. พิบูลสงคราม มาถึงกรุงเทพฯ จากวัดนา และเดินเข้าผู้
ประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อ ๓๓ น. ในขณะแรกที่การรบทางภาคใต้ได้ดำเนินไปอย่างดุ
เดือด โสภโชน ๓๐ ชั่วโมงเต็ม ๆ แล้วในขณะที่ยุทธการคนไทยเคลื่อนไปตาม
ชายทะเลทุกแห่ง คนไทยซึ่งจับอาวุธยอมสยบเพื่ออิสรภาพของแผ่นดิน.

คณะรัฐมนตรีภายใต้การนำของจอมพลยังคงดำเนินการประชุมด้วยความ
เคร่งเครียด เอกอัครราชทูตญี่ปุ่นยามิ ทูตทหารบก เวีย และ ซากาคี ของ
ญี่ปุ่น และผู้แทนกองทัพญี่ปุ่น ยิงนั่งเรียงอยู่เป็นคั่นในวงล้อมกุหลาบ ด้วยดวง
หน้าเหี่ยมและถ่มมั่งทั้ง เหมือนนบคำจผู้กระหายเลือดครยัมขามูไรกรีก ๆ แต่
คณะรัฐมนตรีก็ยังคงตัดสินใจอะไรไม่ได้เอาแต่ยจริง ๆ.

การประกาศรักษาความเป็นกลางอย่างเคร่งครัด การสะโกนออกไปให้
โตกรู้ว่า ถ้าชาติใดก็ตามเหยียบย่ำเอกราชของแผ่นดินไทย ชาตินั้นจะต้องเผชิญ
กับการต่อสู้อย่างเอาชีวิตเขาดมแผ่นดิน ตั้งแต่ไม่พลงกระบบของต้น แผลน

ผู้จนทน สู้ตาย

ตกลง ตาม จนถึงบนบก ไร่พิศ และบนใหญ่ ตั้งแต่หมามุ่ยทไปรยตามห้วย
 หนอง คลองบึง จนถึงโอฬาส ประภาศนนิยงกของหุ วิทยุกระจายเสียงเมื่อเชาน
 หยก ๆ หลังจากกของทัพศัตรูยกพลซนตลตคฝั่งทะเลของไทยแล้ว ยังบรรเทง
 เพลงปลุกใจให้คนไทยลุกขมจับอาวุธเข้าสังหารข้าศึก แล้วคนรัฐบาลไทยจะเป็น
 ผู้ต่างเจตนาอันเด็ดเดี่ยวขชนร ?

เข้มนาพิภายังคงเคลื่อนไป ไม่ได้หยุดคชยการตัดสินใจของจอมพลหรือ
 ของใคร ๆ กระแสรัน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาคงพุ่งปราดออกไปสู่ทะเลตักไม่รักรช
 ไม่โยค้แม่แต่เรือรบทุกลำหน้ากของทัพเรือจะกำลังโหมคิตไฟ โดยยังไม่ทราบว่าจะ
 รบกับญุ่นหรือไม่รบ ?

ในเวลาบ่าย ๑๓ น. นั้นเอง วิทยุกระจายเสียงประกาศ
 ข่าว ซึ่งทำให้หน้าตาของคนไทยไหลรินออกมาจากหัวใจในทันที ?

สิ่งที่ยุทธรบ - ยอมให้ญี่ปุ่นผ่านไต่

หมดแล้ว หมดเอกราชแล้ว มันเป็นตัวบัญญัติลักษณะของการยอมเป็น
ข้า คุกเข่าตงค่อหน้าชามูไร และทอบบูทชนกักขพระมากกว่จะยอมตายเพื่อ
“เกียรติศักดิ์ศรีของข้า มอขใจแกคัว”

คำปฏิญาณอันเด็ดเดี่ยว ที่คนไทยทุกคน จะ ยอมตาย เพื่อรักษาความเป็น
กลาง คับสู้ญลงไปแล้ว!

การทูตอันสุดมุน วุ่นวาย ที่ อิศรราชทูต อังกฤษ และอเมริกา เขี่ยบ บันไต่
ทำเนียบรัฐบาลและกระทรวงต่างประเทศยังไม่ทันแห่งเมื่อครุ่น ก็แห่งเหอคไป
ฉับพจนเหมือนอาทิตยหลายดวง ได้รุมกันฉายความร้อนเผาผลาญลงไป.

ชาติไทย ไต่คืบวูบสิ้นแสง ไปจากแผ่นฟ้าของเมืองไทยแล้ว

คณะรัฐบาลไทยคกอยู่ภายใต้หมอบูทของญี่ปุ่นแล้วนาทันนี้ รัฐสภาของ
ไทยต้องออกกฎหมายทุกอย่างที่ผู้ล่อชามูไรปรารภนา คนไทยต้องขันค้ำดเคย และ
คุกหญโทดคัญี่ปุ่นสร้างไว้กต่างใจเมือง ที่ทำการรัฐบาล ห้างร้านของไทย ถูก
ยึดไปอยู่ภายใต้ครอบครองของญี่ปุ่นตามความพอใจ ชนบัตร์ของไทยถูกกอง
ทัพญี่ปุ่นพมพัดอมชนใหม่ และใส่จ่ายในองการทหารอย่างพุ่มเพอຍ ผู้หญิง
ไทยถูกคร่าห้ไปเป็นนางบำเรอญี่ปุ่นอย่างไรคัคธรรมแตะมนุษยธรรม.

ในประวัติศาตร์ชาติไทย จำเคิมแต่ได้ประลพความทารุณแตะขม
ชน ครวงพระม่ากระทำเอาแก่กรุงศรีอยุธยาแล้ว ก็ไคพดิกหนานหนีผ่านไป แตะ
บรรทักไมใหม่ คัจยหน้าตาแตะโตหิตจ่า,

“เทอดเกียรติ” — “เอ็กซ์เรย์”

“ในยุคกรุงรัตนโกสินทร์ เมื่อพุทธศักราชได้เขียนมาถึง ปี ๒๔๗๔ แล้ว
ชาติไทยทั้งชาติได้ประสบความทารุณทรมาณ และชนชนเมือเดียวทอบบัททหาร
ญี่ปุ่นเหยียบย่ำอยู่บนแผ่นดินไทยทุกเม็ด ญี่ปุ่นได้ยึดคร่ำหือเอาชาติไทยตงไปเป็น
ข้าภายใต้อันชฎีญาร่วมรุกแตร่วมรบแบบใหม่!

แผ่นดินไทยเต็มไปดว้ยเสียงระอินฮาดูรจากหัวใจของคนไทย แต่วาระนั้น
เอกราชของชาติไทยถูกยึดไปไว้ทงของบัญชาการของ นายพล นากามูระ แม่ทัพญี่ปุ่น
ประจำประเทศไทย ฮาติคย์ได้ดับไปจากแผ่นดินฟ้าของเมืองไทยแล้ว!”

อนิจจา! ซาตกรรมของเมืองไทย ซึ่งจำต้องประสบความวิปโยคพินาท
ฉิบหายเพราะญี่ปุ่นทั้งทางวัตถุและจิตใจ! — ๘ ธันวาคม ๗๔ จะเป็นวันที่ไม่มีโอกาส
ดับสูญไปจาก ความทรงจำ อัน ประทับ ของ คนไทย ชั่วชีวิตของคนไทยแล้ว
คนไทยเล่า!

อภินิหารทำให้คนทั้งเมืองกลัวเขา

เขาเป็นคนที่ไม่มีใครมีความสำคัญอะไรมากไปกว่า นายทหารปืนใหญ่สามัญ
 ธรรมดาคนหนึ่งเมื่อ ๑๖ ปีมาแล้ว ในกองทหารปืนใหญ่ โคราชรัฐ จึงเขาดีในฐานะ
 “นายร้อยเอก บัทร พึ่งพระคุณ” แต่ต่อมา “หลวงอุดมเดชจรัส” ใน
 สมัยที่นายทหาร เขาเดินเล่นหัวควรวอบโต๊ะบดเตี้ยต แต่จกหัวเราะเอิก ๆ แม้
 อากาศจะร้อนร้อน เขาร้อน เขากินนมโธ่เสีงทางซด และเซตแขนยาวแถบที่ขมข
 อย่างนายทหารในเมื่องหนาว พวงนายทหารรุ่นเดียวกันกับเขารูตว่า นายร้อยเอก
 บัทรหรือหลวงอุดมฯ ไม่ชอบขามน้ำมาแต่ไหนแต่ไร แต่แต่งตัวดีมีท่า เหมือน
 กับคนชอบขามน้ำจนตะสามหันแปดหัน.

นัยน์ตาเขาไม่เคย “ดู” นอกจากอยู่กับทหาร ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดา
 สำหรับระเบียบจณัย ถ้านายทหารคนใดทำนัยน์ตาหวานฉ่ำให้กับทหารใดบังคับ
 บัญชาเป็นนัยน์ต้อยแล้ว คนนั้นไม่ใช่ นายทหาร และทหารก็ห้ามความครวนคร้าม
 เกรงขามในความเค็ดขาด และคำตั้งของนายทหารผู้นั้นไม่.

หลวงอุดมฯ ได้ถูกชักจูงให้เขาร่วมมือกับคณะปฏิวัติในปี ๒๔๗๕ ก็จริง
 แต่เขาก็ยังไร้ขอเสียง ไร้ประชาชนที่จะฟังรู้จักสนใจในตัวเขา.

จนกระทั่งเขาได้ก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งรองอธิบดีตำรวจของ พระยาอนุชัษฎ์รัณ-

ปทานุกรมการเมือง

ณะ บัดนั้นเอง ฮวดดวงฮุดย๋ ๆ ได้เริ่มกระเดื่องขึ้น ในขณะที่เดียวกัน การปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เห็นแก่หน้าบุคคลใดทั้งสิ้น ฮวดดวงฮุดย๋ ๆ ได้ถือเป็นคัมภีร์อันดียิ่ง คึงนบนเมื่อการปฏิเสธรของฮ่าวววยทุกชนจากทุกบุคคลแต่ทุกหน้าท่วงตลกมนุษย์แล้ว ฮวดดวงฮุดย๋ ๆ จึงเป็นบุคคลซึ่งไม่มีใครอาจสามารถเข้าถึงได้.

และเพื่อทดกเตยง เสียจากการ เข้า พบ ถึง ของ บุคคล ทง โลกโดย สั้นเขิง ฮวดดวงฮุดย๋ ๆ จึงประกาศอำตาจากตั้งคมอย่างเด็ดขาด แม้จนกระทั่ง ตำแหน่ง สมารักสภายั้ แทนราษฎร ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งเขาไว้ในประเภทที่ต้งของเขาอำตาสั่งโดยสั้นเขิง งานมงคต งานปาวต งานศัพ หรืองานใด ๆ ซึ่งมี การชุมนุมกันเกินไปกว่ามนุษย์ต้งคน งานนั้นไม่ปรากฏว่ามีฮวดดวงฮุดย๋ ๆ เข้า ร่วมในงานที่มีความจำเป็นจริง ๆ เกยวเนตงกับงานในหน้าที่ เช่นงานมงคตที่ คารวจชนอศัวจิตชน เขาจะต้งเพียงของชวัญ โดยให้นายคารวจคนสันิทนำไป เทานน.

ฮวดดวงฮุดย๋ ๆ ได้สร้างจิตศรัทธา และความเฉียบขาดไว่เป็นประวัติการณ์ ของกรมตำรวจเมืองไทย แม้แต่พระพิจารณพิตภจ ซึ่งดำรงตำแหน่งรองอธิบดี ในขณะนั้น และมีฮาอุไ้ในราชการตำรวจมากยิ่งขึ้นกว่าฮวดดวงฮุดย๋ ๆ เป็น กายกอง ฮวดดวงฮุดย๋ ๆ ก็เคยทำการตระเพ็ด และ ตะคอก พระ พิจารณ ๑ เหมือน พระพิจารณ เป็นพตตำรวจคนหนึ่งของตน ในครั้งกระนั้นเป็นทชนนของพวกหนึ่งส่อพมพ ซึ่ง ไปคอยดักเฝ้าฮวดดวงฮุดย๋ ๆ ในวันนั้นได้เป็นอย่างดี เพราะได้เจียหูฟังคำตะคอกของ ฮวดดวงฮุดย๋ ๆ ต่อพระพิจารณ ได้อย่างถนัดถนี่ และได้เห็นพระพิจารณ ๑ เคนกม หน้า สึงนามุกออกจากห้องฮวดดวงฮุดย๋ ๆ (ที่จริงพระพิจารณ ๑ ร้องไห้เพราะ

๕ "เทอดเกียรติ" - "เอิกขเรย์"

มีนคนใจน้อยอยู่แล้ว) และนกลอมเหตุที่พระพิฆารณ์ฯ ได้ถูกบังคับให้ยื่นใบ
ลาออกในวันรุ่งขึ้น.

อิทธิพลของหลวงอดุลย์ฯ ได้ซจรขยายในวงการค้าวจ อย่างที่นาย
ค้าวจ นายสืบและพ่อค้าวจกตัญญูหลวงอดุลย์ฯ เหมือน "หนูกตั้งแหมง" ทุก
ครั้งทกรังเรียกนายสืบค้าวจหน้าห้องตั้งขึ้น นายสืบหน้าห้องทงตั้งของคน จะกระ-
โจนออกจากเกาะชโตะหน้าห้องเขาไป และมีตบึงตาพร้อมกันจนกระทั่งถึงชนกัน
โครมใหญ่ แต่สามารถเข้าไปยื่นประท้วงต่อหน้าหลวงอดุลย์ฯ ในห้องได้พร้อม
กันเคียงข้างกัน โดยล้มหนักถึงความเจ็บปวดใด ๆ หมด ทั้งนี้เพราะหลวงอดุลย์ฯ
จัดนายสืบค้าวจคนใส่หน้าห้องไว้พร้อมกันตั้งของกัน แต่ไม่ได้ตกลงสัญญาในเรื่อง
กระดังไว้ว่า จะเรียกใคร? นายสืบทงตั้งของคนก็ล้มทำสัญญาไว้ว่า จะมัดตัวกัน
กระโดดเข้าไปฟังคำสั่งหลวงอดุลย์ฯ ในครั้งใด ครองใดบ้าง?

หลวงอดุลย์ฯ ได้กลายเป็น "คนมืด" ของเมืองไทยไปนับแต่บ้าน
รายนครนึ่งของเขาจากวังปารุสมากรมค้าวจ เป็นรายนครที่ประหลาดคันเดียว
ในเมืองไทย ซึ่งใช้ประทุนบีตหมดทุกด้าน คนเดินตามถนนหรือรายนครที่ถ้วน
ไม่อาจเห็นตัวเขาได้ ในรถคันนั้นนอกจากไซเฟอริทซี่มี ก็มนายสืบค้าวจนอก
พร้อมนั่งถอเอกถารของเขาอยู่ข้างหน้คียงข้าง ไซเฟอริ ๓ คน --- และแน่ตะ
ทง ๆ หลวงอดุลย์ฯ จะทำหน้าที่ชนเที่ยงธรรม และสุจริตเพียงใด ก็ยอมตอง
มัสตรูเบินธรรมดา ดังนหน้าในรถคันนั้น อาจขบยับงเร็วทหน่งมยที่สุด ย่อม
มบของกันให้แก่เขาพิเศษ นอกจากนนักบินพก ทบเนอวนายสืบนอกเคอของแบบ
และทบนเขอตัวเขา

เมื่อรถจอดพริตในกระทรวงมหาดไทยแล้วนายดับหน้ารถนอกเครื่องแบบ
 มอชการซึ่งจะได้รับการเยี่ยมชมจากหลวงอดุ้ย ๆ หรือไม่ว่าใครทราบ คือ
 นายดับผู้ จะกระโดดขึ้นบันไดไปทกระชั้น ยังผลให้เกิดการปง - บั้งต้นคตบไต
 ยืนไปด้วยการคืนตระหนกทั่วไปทุกห้องของกระทรวงมหาดไทยค่านหน้า เมื่อถึง
 ชั้นบนที่สุด เขาก็จะพยายามเต็มกระตบเท้าเข้าไปตั้งแต่หน้าห้องรัฐมนตรีว่าการ
 ออมกรมตำรวจจนถึงห้องหลวงอดุ้ย ๆ ข้าราชการกระทรวงมหาดไทย
 มองคู้หน้าเขาทุกคนทุกวันจนชิน และจนรู้ว่าถ้าเขากระตบบันไดมาดะกัหมายถึง
 หลวงอดุ้ย ๆ จะตองยองเงยบกริบตามหลังเขามาทุกครั้งไป เรื่องนมนายตำรวจ
 คนหนึ่งเขาให้ฟังว่า เป็นจุดศวิตษาจรหนึ่งของหลวงอดุ้ย ๆ ที่จะหลุดเตงจากคน
 ทำร้ายหรือมุ่งธางชีวิตเขา คือในทันที่นายดับคนนั้นแต่ดงการปง - บั้ง นำหน้ามา
 คตขตทางแล้ว ผู้มุ่งปองร้ายก็ขวิตเสีย และเลิกการทำร้ายเขาไปเอง เรื่อง
 จะเท็จจริงไม่ประจักษ์ แต่ก็ไม่มี้ใครกล้าหาญตามปองร้ายหลวงอดุ้ย ๆ.

เขาเคยตงโทษจำนายดับตำรวจคนหนึ่งที่ต้นคบิดา ในขณะที่เขาของกริบ
 เข้าไป และจำคนนั้น ก่าดงดับประ هنگเพราะง่วงจิต โดยเข็นค้ำตั้งให้เขาไป
 ดับประ هنگในห้องซึ่งเดียมก่าหนด ๓๕ วัน.

พดตำรวจคนหนึ่งไม่รู้จักเขา ทั้ง ๆ ที่เขาแต่งพดเรือน แต่เขาก็ว่า
 ตำรวจทุกคนควรจะรู้จักเขา เขากตั้งให้ไปดงบดคิธารมณเดียม เป็นระยะเวตา
 หนึ่งเหมอมกน คิงแต่เนนมาทุกธถานตำรวจในกรุงเทพ ๆ และหัวเมืองกคิธรูป
 หลวงอดุ้ย ๆ ขนาด ๒๔ นิ้วเกิดธอนไปตาม ๆ กัน จนกระทั้งเมื่อหลวงเดีร์ ๆ มา
 เป็นอธิบดีกรดไฟ เห็นหลวงอดุ้ย ๆ ทำคเป็นกการเผยแผ่บุญญาธิการด้วยบุคคลิก-

“เทอดเกียรติ” - “เอิกขเรย์”

ลักษณะ ก็เขาอย่างบ้าง โดยสั่งการให้ตั้งถาวรไฟทุกสถานที่ของประเทศ แม้
แต่ตั้งถาวรในตงพญาเย็น—พญาไฟ ก็ได้ตั้งรูปหลอดวงเสร็จไว้หลอดเดียวหลอดข้าง.

หลอดวงชุดย่อย มีหลักการอบรมตำรวจอยู่สามประการ คือ.

๑. ด้การของตำรวจ คือผู้กระทำผิดกฎหมาย.
๒. คำสั่งต้องเป็นคำสั่ง และ
๓. การปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเฉียบขาดคือ วินัย.

หลักของหลอดวงชุดย่อย สามประการนี้ ไม่มีใครปฏิเสธว่าไม่ดี แต่
เมื่อตั้งขึ้นใดก็ตามเกิดมา ก็คงมีเหตุเพราะเหตุหนึ่ง ซึ่งจะเกิดขึ้นโดยทันทีทันใด
ระบบการซ้อมได้แก่การตีการเตะผู้ต้องหาผู้ ปราศจากอาวุธจะต่อสู้ จึงกลายเป็น
อุดมคติของตำรวจสมัยหลอดวงชุดย่อยอย่างรวดเร็วจึง คำว่าตำรวจแทบทุกสถานที่ตำรวจ
ทั้งราชอาณาจักร จึงถือเอาระบบการ “ซ้อม” เป็นระบบการซ้อมและซ้อมด้วย
อย่างดี เหมือนกับการตอกขบหรือขบแบบในสมัยโบราณอันป่าเถื่อน ผู้ที่ทนต่อ
การขบขบหรือขบแบบไม่ไหวก็ต้องยอมรับสารภาพนั้นใด คนในสมัยใหม่ของ
เมืองไทยทนต่อ “ปาตา” ของตำรวจไม่ไหว ก็ต้องยอมรับสารภาพนั้นนั้น ที่จริง
ระบบนี้เป็นระบบที่ตำรวจได้ทำไปโดยมิได้คำนึงถึงความเมตตา ปราณี ศีลธรรม
แม้แต่รัฐธรรมนูญ ในหมวดที่ห้าด้วยสวัสดิภาพของเสรีภาพแห่งร่างกาย แต่
ตำรวจได้ทำลายรัฐธรรมนูญในหมวดนี้เสียเอง ทั้ง ๆ ในสมัยนั้นยังมีกฎหมาย
ป้องกันรัฐธรรมนูญ และตำรวจมีหน้าที่จะต้องเคารพตัวผู้ละเมิดรัฐธรรมนูญ
ดังไปกินดินกินหญ้าในแม่สอด หรือแม่ฮ่องสอน.

มรดกใดของหลอดวงชุดย่อย ยังมีฝอยแจกแจกออกต่อไปอีกเขอะเยอะ และ

โดยเพราะที่หลวงอดุลย์ฯ ถือนเครื่องนกเครื่องหนา เหมือนฝรั่งถือไม้กางเขนของ
เยซูคริสต์หรือฮินดูนับถือดวงอาทิตย์ มุสลิมนับถือพระอัลลาห์ ก็ถือหลวงอดุลย์ฯ
ถือนกกลดหนา อย่างนะไปเลยนกลือคำว่า "ทำไม่ได้" ไม่มีในปทานุกรมของ
หลวงอดุลย์ฯ ตอนนั้นวากันโดยทางประวตแต่อกจำมาจากนะไปเลยน เมื่อนะไป
เลยนช่ใหญ่ของทหารคูดุชเขาแฉดปยชดทต่งทต่งต แต่ว่าจะคงข้ามไปให้จง
ได้ ทหารทงกองทัพไม่เชื่อว่าข้ามดำเรจ แต่เมื่อนะไปเลยนคำรามตนว่า
"ทำไม่ได้" ไม่มีในชวคของข้าพเจ้า แต่จะนะไปเลยนก้นากองทัพข้ามดำเรจ
ในประวัติของไทยเรากมตยเมือตากถันมหาธา น้ากองทัพเจ้าคูดุช เมือจันทบูรณ
ทูปหม้อชาวหม้อแกงพินาค์หมต และบอกกับทหารให้ไปหากันในจันทบูรณ
ก็เพราะเจ้าตากถันยัดทต่งว่า "ทำไม่ได้" ไม่มีในชวคของพระองค์เหมือนกัน.

แต่คั้งนั้น เมือหลวงอดุลย์ฯ ถือนะว่า "ไม่ได้" ไม่มีในพรหมลิขิต
ของคนแต่จ การจับกุมคูดุชหงะเบินจัน ๑๑ ปรอเรนตถิงหาพนักจ่าคนในบั้น
ซึ่งเบินเรองทต่งแต่กรรมค้ำวจเกดชนมากไม่มีค้ำวจคนใดคคค้ำวจะมีการจับกุมกัน
มากมายถึงปานนี้ได้ แต่หลวงอดุลย์ฯ ถือนะพสุจันให้เห็นแต่จว่า "เบินไปได้"
แต่เบินไปไต่จายตายเหลดชเกน ในคณจันทต่งสกพว้าแต่หวัคค้ำถิงดว้างนหมเองเจตา
& น. หลวงอดุลย์ฯ ถือนะเขาค้ำวจไปชนพวคชยาตามโรงยาณัน จับโกยไต่จรถ
โกคั้งเหมือนโกยชยะมุสฝอยค้ำมถน.

แต่หลวงอดุลย์ฯ ถือนะยังไมชอบคน ที่ทำงานเกิน ความ ค้ำมารคของคัจเอง
หรือทำเดยเกดค้ำถิงซึ่งช่อให้เห็นเบินพรุชว่า ค้ำวจคนนหวังประจวบช่อพลต
ความคคความชอบ ค้ำหรับคนทำงานเกินค้ำถิง แม้จะได้ฝตเกินไปกค้ำความคาค

“ เทอดเกียรติ ” — “ เอกลักษณ์ ”

หมายของหตวงอศุทธิ์ ๆ หตวงอศุทธิ์ก็มีความใจแรงพอที่จะตั้งให้ไปถึงบสถิ
อารมณในกรงขัง เหมือนกับตำรวจซึ่งบอกกับหตวงอศุทธิ์ ๆ ว่า “ ทำไม่ได้ ”
เหมือนกัน.

ความงงงวยทมิต่อบุคคลิกภาพของหตวงอศุทธิ์ ๆ มิได้แผ่สำนแต่เฉพาะ
ในวงการตำรวจของเมืองไทย หากแต่ทุกต่างประเทศก็เคยงงงวยต่อท่าทีของ
“ คุณหตวงมต ” ผู้ที่ ทจริงอันว่าความประหลาดนั้น วิรูบาตนั้นก็นับว่าได้มีด้น
ช่วยให้หตวงอศุทธิ์ ๆ ประหลาดอยู่ไม่น้อยเหมือนกัน ได้แก่การที่ตั้งหตวงอศุทธิ์ ๆ
ทั้งเป็นอธิบดีตำรวจและรองนายกรัฐมนตรี ความประหลาดของน คงเป็นที่ประ
หลาดของโตกไฟระบอบประชาธิปไตย เพราะไม่มีบ้านเมืองไหนตั้งอธิบดีตำรวจ
เข้าครองตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนที่สอง การตั้งเช่นนี้ เป็นการตั้งตำแหน่ง
วิรูบาต คือ ความยากเองก็เป็นทั้ง รัฐมนตรีกระทรวงกลาโหมและผู้บัญชาการทหาร
บก ข้าราชการกึ่งเป็นอธิบดีตำรวจอีกแล้ว กึ่งเป็นความมีนหมายแก่ใจว่า
วิรูบาตได้ ปราบดาภิเศก คนเองจน เผลอ การคุม ทั้งทหาร และ ตำรวจ โดย เค็ดชาติ
และเป็นวิรูบาตที่ไม่มันักปฏิวัติคนใดทำสำเร็จ เพราะอนาคตของนักปฏิวัติจะทำ
การปฏิวัติคนน มันอยู่ทบางขวางแห่งเดียวเท่านั้น มิได้อยู่ที่ไหนเลย.

ครั้งหนึ่งอัครราชทูตได้มาพบหตวงอศุทธิ์ ๆ ทกรมตำรวจด้วย ราช การระ
หว่างประเทศ หตวงอศุทธิ์ ๆ ตั้งให้ตำรวจไปบอกว่า “ ข้าพเจ้าเป็นอธิบดีตำรวจมี
หน้าที่ควบคุมการจับกุมผู้ทำผิดกฎหมาย มิมีหน้าที่เจรจากาความเมืองต่างประเทศ ”
ทูตตอบไปว่า เรื่องนี้เจตนาต้องการพบกับนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี

ต่างประเทศ แต่หากต้องทำนไม่อยู่ในกรุงเทพฯ จึงต้องการพบหลวงอดุลย์ฯ ใน
 ฐานรองนายกรัฐมนตรี หลวงอดุลย์ฯ ได้ฟังคั้งนักก็ตอบไปว่า "ข้าพเจ้านั่งอยู่ใน
 กรมตำรวจ จะเจรจาได้ก็เฉพาะเรื่องของการตำรวจ เรื่องอื่น "ทุระไม่ใช่" อัน
 เป็นผลให้นายฝรั่งทูตหงายหลังกลับไปตั้งแต่นั้นมา เมื่อกิจการเรื่องนระบือไปถึง
 ฝรั่งมังค่าทั่วไป ก็ไม่ปรากฏว่าทูตานุทูตผู้ใดเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับหลวงอดุลย์ฯ อีก
 ด้ยไป.

ในระหว่างสงคราม เมื่อทหารเคยเข้ามาครอบครองบ้านครอบครองเมือง
 โดยชั้นแรงแล้วหลวงอดุลย์ฯ ก็ได้กลายเป็นผู้เกลียดชังผู้เป็นเจ้าของกระตักดำ จนกระทั่ง
 ได้เปลี่ยนชื่อตัวเองเป็น "พู่เตา" เมื่อครั้งทำร่างตั้งเสรีไทยในประเทศ แห่งบุญ
 แห่งชาติพบกับ น.ร.จ. เต๋นยี ปราโมช ชันบ้าง และในทันทีตนเองพณหัวเจ้าท่าน
 พู่เตาซึ่งเคยแต่ทำหน้าที่ถักครอยคนอื่น คนอื่นจึงตั้งครอยตาม พณฯ ท่านพู่เตา
 เข้าให้ คนอื่นนั้นไม่ไรอันไกลคือพ่อต้มพนมมิตรแค้นนั่นเอง แจ็บเคยเอารถยนต์
 ได้ก่อครดหลวงอดุลย์ฯ ไปคิด ๆ หลายคือหลายครั้ง นับไม่ถ้วน เมื่อทราบว่ามี
 หลวงอดุลย์ฯ ไปคิดคือกับใคร แต่หัวหน้าใหญ่เกิดคาไปเมืองไทยก็ไหวคหดบเดียง
 ไปได้ทุกคราว — — — หลวงอดุลย์ฯ อาจเป็นคนบุญหนักอยู่สักหน่อย ซาคา
 ของเขายังไม่ถึงขนาด เมื่อกทหารเคยระแวงเขาเค็มทลงขนาดแค้นเบญญูนได้รับ
 คำสั่งจับจากกองทัพให้ประหารหลวงอดุลย์ฯ และคั้งนนเมือกกองทัพนากามูระ
 ได้สืบสวนข้อเท็จจริงอันเป็นที่ประจักษ์ชัดว่า หลวงอดุลย์ฯ เดชจรดี อหิบดีกรม
 ตำรวจของไทยได้มีแผนการณ์ที่จะหักหลังดูถูกพระอาทิตย์อยู่ทุกขณะแล้ว ทาง
 กองทัพของนากามูระผู้ร่ากัจตังปายออกคิดตามหลวงอดุลย์ฯ มีจำนวนถึง ๑๘ คน

“เทอดเกียรติ” — “เอิกขเรย์”

ในจำนวนนมหงผู้หญิงและผู้ชาย มหงคนไทยซึ่งพร้อมที่จะขายชาติเพื่อเงินตรา
แก่ชาวประเทศอื่น ๆ.

ฉกรรจ์ฝ่ายของพวกนี้ ได้พยายามใช้ผู้หญิงให้เป็นเครื่องมอดของพวก
นายตำรวจหนุ่ม ๆ เพื่อทราบแผนการณ์ของหลวงอดุตย์ว่าทางใดเพื่อหักหลังทหาร
เศย แต่การคิดคือไปไหนมาไหนกับใครเป็นประจำอันของเขา เพื่อรายงานให้
ฝ่ายฝ่ายอีกชุดหนึ่ง ซึ่งมีหน้าที่สังหารหลวงอดุตย์ ๆ ไหรบทราบไว้.

ฝ่ายผู้หญิง ซึ่งรูปร่างเฉิดโฉมทลายนาง ได้พยายาม คดุกคต นาย
ตำรวจหนุ่ม ทั้งด้วยตัวร่างอันยวนแฉกามารมณ์ซึ่งพร้อมจะอุทิศให้ตั้งเคย
เป็นม้าเทมศรางฉดนม หากได้ทำให้นายตำรวจถูกศิษย์หลวงอดุตย์ ๆ เคตบเคตม
ไปได้ไม — ชอนจึงเป็นเรื่องที่น่าขบขทกไว้ชอนควรแก่การบูชา เลือดตำรวจของ
ไทยเรา — เพราะมันหมายถึงชาติ มันหมายถึงจำ,

หากสยามพินาศลง ไทยอยู่ ได้ฤ

เราก็เหมือนมอดม้วย หมคสันสกฤไทย.

ถึงนายตำรวจหนุ่ม ซึ่งอาจจะซาบซ่านไปด้วยฤทษแสดกชชด แต่
คำฤษณานันแรงกล้ากตมความมู ดักชนด้วยชาติ แม่ตัวนอยซึ่งเจ้าเศยตั้งมา
เป็นเหยื่อ จึงต้องถูกชบเขาไปเป็นอาหารอันโอชะ แด่ดวงคตมเหยื่อร่างนอย
ร่างฉดราญนเศย พร้อมด้วยแผนการณ์ของทหารเศยก็ถูกเบ็ดเผยจนหมคตม
เหมือนหน้าอกของหัดฉนเป็ดชยอยู่ในอ้อมกอดชงเขา.

๑๘ คน ถ้าหรับสังหารหลวงอศุขย์ ๆ — — — ไต่ลวงรู้ ไป

ถึงจอมอศุขย์ในวันตำรวจในทันทีตนเอง.

กองทัพใดก็ตามเมื่อตีบทรามมาจากการคาดคะเนว่าจะถูกโจมตี ความ
พร้อมที่จะต้อนรับหรือช่วยโยกย้ายโจมตีเสียก่อน ย่อมเป็นเรื่องธรรมดาของ
กองทัพ ฉะนั้นใดก็ตามที่สำหรับจอมอศุขย์ในวันตำรวจของเมืองไทยผู้หนึ่ง คงหนีแทนที่
หลวงอศุขย์ ๆ จะพบหรือตรวจประจำตัวเพียงกระบอกเดียว หรือ ต้องกระบอก เป็น
อย่างมาก จึงเพิ่มจำนวนหรือตรวจใหม่ประจำทุกกระเปาะ ทั้งแต่แต่
กางเกง และแม้แต่ในกระเปาะของหลวงอศุขย์ ๆ เอง เขาเตรียมพร้อมที่จะใช้
สำหรับความระแวงของเขาทุกมอศุขย์ ๆ ผู้คนเค็มมือชายหรือมอศุขย์ ๆ จะลวงเขาไปลวง
ออกได้ในทันที.

แต่กองทัพนากามุระก็รู้ทันเหตุการณ์เช่นเดียวกัน ในทันทีที่วางแผนการ
สังหารหลวงอศุขย์ ๆ แดกกระเจิง หัวหน้าใหญ่ฝ่ายสังหารประจำกองทัพก็สั่ง
การสังหารหลวงอศุขย์ ๆ ไต่ในทันทีที่พบเขาถึงแม้ว่าจะไม่จำเป็นกลางวันและกลางคืน
และไม่จำเป็นที่ใด ๆ ก็ตาม.

ดังนั้นในคืนวันหนึ่ง ซึ่งพระผู้เป็นเจ้ามีเทวโองการให้ตัดของชีวิตหลวง-
อศุขย์ ๆ ก็มาถึง ในคืนวันนั้น ก็เช่นเดียวกับคืนก่อนทุกคืน ทุกเดือน ทุกปีมาแต่
ที่หลวงอศุขย์ ๆ จะต้องนั่งรถตระเวนตาม จุดต่าง ๆ ตามคงจรเข้ (ค่ายหลวงญี่ปุ่น)
หรือหลวงอศุขย์ ๆ นพกตจรเข้เหมือนกัน แต่เขาถือเสียว่า จจรเข้จำพวกนี้
ปราศจากทั้งเขี้ยวและทั้งหางที่จะขยอกเขาไปกัดทจะพาดให้ตายคาทกต จจรเข้

“เทอดเกียรติ” — “เอ็กซ์เรย์”

* * * * *
เคย เหล่านี้ — ings กว่าจะจรเข็ดต้ามปดมไม่มอะไรน่ากตงดำหรับหดงขคุดยง.

โรงเรียนอนุเทพถวาย ค่ายของกองทัพ ค่ายมหัศจรรย์

ค่ายหนึ่ง — — —

รถยนต์ของเขา หัก พวง มาตย์ เตยง โรงพัก ด้ระประทุมคิงไป ณะ จุคณัน
ในทันทีที่ผ่านจุดนั้นเอง ภายในตรอกมืดของค่ายนั้น เตยงบันด้นักแหวกอากาศ
มาที่รถเขานนท์.

แต่ห้องขุดย ได้เตรียมพร้อมอยู่แล้ว วิวอดเจอร์กระซอกที่กำเนนอยู่
ในมือขวาจางพาคอยบดก ก็ส่งกระสุนรวัดตามออกไป ๔—๕ นัด ฝ่ายประกษ์
เจียบเตยงตงไปอย่างทันตาเห็น พด้นร่างใหญ่ดำมระเมื่อนของ “ฮามิง” จอม
อศันดำรงค์ ก็หมุนตัวอย่างรวดเร็วไปตรวจผลตามทิศทางของ กระแด้วเตยงบัน
แต่เปล่า! มีแต่ความมืดสนิทครอบคลุมบริเวณตรอกนั้นเท่านั้น มันเป็นความ
มืดของเวลา ๒๒ น. เศษแล้ว แต่อย่างน้อยที่สุด โปตศใหญ่ ผู้ซัดสัดยตอหน้า
ของเมืองไทย ก็โดยนัยนว่าเห็นหลังใจ ๆ ของเจ้าทหารเตยงหวดกระดุนนไป,
เป็นสิ่งที่ไมผิดตอความซอดสัดยของสงครามกตัก -- และคุดนันนเตย.

ที่จริง, ในกระบวนการฝึมนยงบันอย่างแม่นยำ นายทหารวันเตยงกับ
หวดงขคุดยง ๑ ไครบรชงคองกันว่า เขามฝมอแมนเฮการทเตยง.

ชาวรองหวดงขคุดยง ๑ ถูกทหารเตยงตบท้ายเขา เพอหวงไหเขาต้น
หวด หมคคความคคเห็นทจระดุกธนาแ่งตงการเป็นปฏิบคษตอการค้ำเนนยทชวช

เขาเมืองไทยเป็นราชาของเจ้าแผ่นดินได้ หลวงอดุลย์ฯ ได้กำชับ คนรถให้บิดเป็น
ความลับอย่างเข้มงวดกวดขันที่สุด.

แต่ความลับไม่มีอยู่ได้ในโลกนี้ จะเท็จจริงหรือไม่ ไม่ประจักษ์ชัด
แต่คนนักไตร่ตรองได้ไปอย่างรวดเร็ว นายตำรวจหลายคนได้เข้าพบหลวงอดุลย์ฯ
เพื่อขอขยับคือการเป็นการแก้แค้น แต่เขาปฏิเสธข่าวโดยสิ้นเชิงว่า ไม่มีมรดก
ประการใด และคำขอร้องเหล่านั้น เขาก็มิได้เคยย่างกรายผ่านไปในวันนั้นเลย
มิใช่ที่ตำรวจใหญ่น้อยจะได้ขอร้องขอทราบความจริง เพื่อ การ ดำเนินเพียงใด
เขาก็ยืนยันอยู่ว่า ไม่เป็นความจริง, จริง ๆ.

หากหลวงอดุลย์ฯ รับรองในข่าวนั้นยอมเป็นดังที่แน่แท้ว่า นายตำรวจ
หนุ่ม ๆ ที่เด็ดร้อนผู้นั้นคือหลวงอดุลย์ฯ เพียง "บิดาแห่งตำรวจไทย" แล้ว
คำขอร้องเหล่านั้น อาจจะถูกกระเบียดตั้งหารยับเยินไปแล้ว และแน่นอนที่สุดก็
ถึงความกลางเมืองระหว่งกองทัพนาทาบุระกบของทัพรักษาพระนคร ซึ่งนายพล
โทหลวงสีนาคโยธารักษ์เป็นผู้รับผิดชอบ ก็คงได้ ฟาดฟัน แหกกราวยับเยินของ
เด็ดไป และผลตักนั้น ใคร? จะเป็นฝ่ายขาดูรพุดเทงศนอกไปเสียจากราชฎ
พลเรือนผู้ปราศจากอาวุธ ลูกเด็กเล็กแดงผู้เฒ่าชราแก่ชรา จะต้องมีมือช่วย
อยู่ตามริมถนนหนทางโดยปราศจากความผิด และรู้ หนเห็นหนได้.

หลวงอดุลย์ฯ เพียง รับ รอง ข่าว นี้ ว่า เป็น ความ จริง ร้อย เปอร์เซ็นต์ เต็ม
เมื่อเจ้าแผ่นดินผู้อดอ้างว่าเป็นถูกพระเจ้าทศกัณฐ์ขืนเกรียงไกร ได้หมอบกราบคาบแก้ว
ไปแล้ว.

“เทอดเกียรติ” — “เอิกขเรย์”

อย่างไรก็ดี, ตั้งแต่วันตั้งสัญญาบัตรกันไว้ หลวงอดุลย์ฯ ควรจะเป็นจอม
ตำรวจผู้ถือแบบฉบับ เยี่ยงอย่างของตำรวจเมืองไทยก็คือ เมื่อตำรวจฝ่าย
ข้าราชการได้สืบทราบว่าหลวงอดุลย์ฯ อยู่ในฐานะที่จะต้อง ถูกสังหาร โดยศัตรูอยู่ทุก
คมหายใจเข้าออกแล้ว นายตำรวจผู้บังคับการหน่วยข้าราชการ ก็เข้าไปจึงขอ
ค่อเขาเพื่อที่จะจะจมนายตำรวจไปพิทักษ์ความซื่อสัตย์ให้แก่เขา แต่นายตำรวจ
ผู้นั้น คงถอยออกมามีอย่าง หงายหลัง แต่ก็ได้ไปด้วยความพากพวม ซึ่ง
สมควรแล้วที่เมืองไทยจะพึงมี ประมุขกรมตำรวจเช่นนี้ เพราะ หลวงอดุลย์ฯ
ตอบเขาว่า,

“อธิบดีตำรวจรักษาตัวเองไม่ได้แล้ว จะไปคุ้มครองหมา
ที่ไหน”

ณ. อดีตกาลครั้งนั้น ข้าพเจ้าได้เข้าพบสัมภาษณ์หลวงอดุลย์ฯ ในฐานะ
ที่เป็นอธิบดีตำรวจ หลังจากที่เขาได้เข้าแจ้งแถลงไขในคำถามสัมภาษณ์หมดแล้ว
เขาได้ชักชวนข้าพเจ้าออกจนสนทนาไปสู่ประเด็นอื่นต่อไป จนข้าพเจ้าออกจะสงสัย
ครั้ง ๆ ว่า วันนั้นทองที่ “อาบง” มีอารมณ์พอก เพราะโดยปรกติเขามี
อัธยาศัยไมตรีไมยอมให้ใครได้พบเขาอยู่แล้ว แต่ในวันนั้น นอกจากจะลุกออกมา
พบทั่วทั้งแล้ว ยังยิ้มแย้มแจ่มใส หัวเราะระรื่นไม่วาย ส่งบุหรี่ยาพเจ้า
นับครั้งไม่ถ้วน เราสองคนคุยบุหรี่ยกกันจนวันโหม่ง ในขณะที่นายสืบตำรวจสมุน
ของเขาที่ยืนระวางตรงอยู่หิวเข้าแทบจะหลุด หลวงอดุลย์ฯ นำข้าพเจ้าคุยอยู่ด้วย
เรื่องวิเศษแปด คุยจนกระทั่งถามถึงคนในสังกัดข้าพเจ้าเป็นรายตัว ถึงเหตุ

หรือเปล่า ? เทียบเก่งหรือเปล่า ? แรกมาห่าบ่ขยใหม่ ? ข้าพเจ้าชอบ
 เขาไปด้วยความซื่อสัตย์ และจากเขามาด้วยความปรารถนา เพราะพวกข้างใหญ่
 มาหลายชั่ว แต่ครั้งนี้ ! ในกาลก่อนนั้นเองคนในสภาของข้าพเจ้าถามคน
 ในจำนวนที่ถามทั้งหมด ถูกตำรวจไปฝากขอมานอนในกรงขัง ทงรวมทง
 “ศรีบูรพา” ด้วยคนหนึ่ง ซึ่งไปนอนแข็งแ้งแทนที่กรมขุนชัยนาทที่โรงพัก
 พระราชวัง และนคยสั่งททำให้ข้าพเจ้านกตงคำขกถามของเขาวนนวนจนมาได้
 ว่าเขาไม่ได้ละทงประโยชน์สิ่งใดจาก การสนทนาไม่ว่าใน กาศะเทศะไหน เลย
 เขาใช้เวลาตลอด ๒๔ ชั่วโมง เพื่อกหน้าทของเขาจริง ๆ.

ครั้งหนึ่ง เขา เรียก ผู้คองหาในคดีกการร้าย คนหนึ่งไป สยบสวงใน ห้อง
 บัญชาการของเขาที่กรมตำรวจ เขาได้ใช้ความพยายามทงหมดปลตบ โยน ให้ผู้
 คองหาคนนั้นรับสารภาพเสียโดยดี แต่ผู้คองหารายนั้นกพยายามใช้ความปากแข็ง
 ของเขาปฏิเสธจนถึงที่สุด หากด้วยหตวงชคุดย่ำ มหตกฐานอยู่พร้อมมุดแต่ว่า
 เสื่อนกกระทำความผิดจริง เขาครวัคตรองหาชญาอยู่ขณะหนึ่ง กตวงเขาไป
 ในสนธิกตั้งเขารูปถ่ายแผ่นหนึ่งยื่นให้ห่มชนันดู และถามว่า ชอบอย่างนั้นไหม ?
 ยังมตให้เสื่อนันตาเหล่อก ตาแตก ใจฉั่นจนมาดบพตัน ยกมือชนจนทาหตวง
 ชคุดย่ำ ประหลด ๆ รับสารภาพฉั่นเชิง ทานรู้ไหม ? ว่าภาพนั้นเป็นภาพอะไร
 มันเป็นภาพถ่าย ร.ท. ณ. เณร ศาตธกษณั ขณะคั้งอยู่กับไมกางเจน ในบางขวาง
 หัวห้อยร้งแวง โตหิตทะตักแดงฉานอยู่เต็มแผ่นอก ณ. เณร ฉั่นชคุดเพราะ
 คีตการกบฏ และหตวงชคุดย่ำ จับเขาชนศำตพิเศษ.

“เทอดเกียรติ” — “เอิกขเรย์”

ในชีวิตของการจับกุมคนสำคัญ ๆ ถ้าจะไม่พูดถึงการจับกุมกรมขุน
ชัยนาทเรนทร ประธานผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ซึ่งบังคับโลกได้หมุนเอา
พระองค์ท่านกับหลวงอดุลย์ฯ มาพบกันใหม่ในพระที่นั่งราชกรัณียสภา ในฐานะ
เป็นคณะผู้ถวายคำปรึกษาต่อพระมหากษัตริย์แล้ว — การจับกุมคนสำคัญ ๆ ในสมัย
ของหลวงอดุลย์ฯ ก็มี นายพลตรี ประภค ชาติตระกูล ผู้เป็นพี่ชายร่วมบุตรของ
จอมพล หลวงอดุลย์ฯ ซึ่งให้คำตรวจฉบับไปจนเต็มรถฟาร์โก โดยบรรดา
ตำรวจทั้งหลายหาทราบไม่ว่าจะไปรวมใคร จนกระทั่ง รถยนต์มาถึง เครื่องแล้ว
หลวงอดุลย์ฯ จึงส่งคำสั่งจับได้ของมามอบให้ คำสั่งนี้บรรดาพวกเด็ยเห็ดของตลง
พริ้งเพียดไปตาม ๆ กัน เพราะเป็นคำสั่งให้จับกุม พลตรี ประภคฯ พี่ชายของ
จอมพล และเป็นคำสั่งให้ตำรวจพร้อมที่จะใช้กระสุนปืนทุกนัดได้ในทันทีถ้าหาก
จะมีการต่อสู้ โดยนายพลผู้เอง หรือพรรคพวกของนายพล.

แต่ในบรรดาการจับกุมบุคคลสำคัญทั้งหลาย อย่างน้อยที่สุดร้ายที่ทา
ความหนักใจและต้องเผชิญคือการตัดสินใจอย่างเด็ดเดี่ยว ของ หลวงอดุลย์ฯ กติ
การจับกุมรายหลวงอดุลย์เอกเทศ แม่ทัพอากาศ ซึ่งเป็นเพื่อนรักเพื่อนเกลอมาด้วย
นานเท่านาน และเป็นกรจับกุมซึ่งออกจะเดียงอันตรายไม่ใช่น้อยเหมือนกัน เมื่อ
เมื่อคิดถึงว่า หลวงอดุลย์ฯ เป็นแม่ทัพอากาศ ถ้าแหะหลวงอดุลย์ฯ จะใช้อำนาจ
หน้าที่ในตำแหน่งของแม่ทัพมา ตำรวจเพียง โหดเดียงจะไปครหาอะไรแก่นัก
บงกชกองทัพ.

เมื่อ หลวงอดุลย์ฯ ถูก จับกุม ตัวมา แล้ว และเผชิญ หน้ากับ หลวง อดุลย์ฯ
แม่ทัพใหญ่ซึ่งได้กล่าวกับหลวงอดุลย์ฯ ว่า ชอบใจที่หลวงอดุลย์ฯ ยังคิดว่าเป็น
เพื่อนนามตรี “ --- แต่หน้าที่ของเราแตกต่างกัน ”

หนังสือชุดเบื้องหลังประวัติศาสตร์การเมือง

ประชาธิปไตย ๑๗ ปี

โดย --- หลุย คีรีวัต

“หลุย คีรีวัต” เป็นนักการเมืองและนักหนังสือพิมพ์ผู้เฒ่า ซึ่ง
คลุกคลีกับการเมืองทั้งในระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ และ
ประชาธิปไตยมาเป็นเวลาร่วม ๔๐ ปี ได้เขียนวิจารณ์ความ
เคลื่อนไหวทางการเมืองของประเทศไทย โดยละเอียด

ตั้งแต่ปฏิวัติครั้งแรกจนถึงสมัยปัจจุบัน

แบ่งพิมพ์เป็น ๒ ชุด ชุดแรกหนาไม่ต่ำกว่า ๓๕ ยก ปกแข็ง 封面ทองปราณีตที่สุด
เหมาะแก่การเก็บไว้ศึกษา

ราคาตั้งของ ๑๗ บาท

กำหนดออกภายในมกราคม ๒๔๙๓

โปรตุเกสให้ของขวัญปีใหม่แก่มิตรสหายของท่านด้วย

ของขวัญระเนระนาดของคนแพ้ย

และ **ไม่มีข่าวจากโตเกียว**

Master Pieces ของ เลื่อนยศ เล่าวพงษ์

ปกแข็งหุ้มผ้า เดินทอง ปกนอกหุ้มงามทรู

เหมาะสำหรับเป็นของขวัญในฉบับนี้ใหม่

ราคาจอง ๑๔.๐๐ บาท

ต่างจังหวัดเพิ่มค่าส่ง ๑.๕๐ บาท

จัดพิมพ์โดย แผนกพิมพ์จำหน่ายโอเดียนสโตร์

สามดันทะลาย

โดย ม.จ. อากาศดำเกิง

นี่คือ “อักษรเพชร” ตังนำอมฤตของหม่อมเจ้าอากาศ
ดำเกิง...จินตกวีเอก...ซึ่งมีลลา ปากกาและสมองทองของ
ท่านไว้ในเรื่อง “วิมานทะลาย”

เรื่องเอกที่นักอ่านค้นหาทุกมุมเมือง เพราะ “วิมานทะลาย” เป็น
เรื่องเดียวที่ทราบกันว่าวิจารณ์สังคมชั้นสูงอย่างเผ็ดร้อน! เปิดเผย
เบื้องหลังชีวิตของคนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเกิดในกรงทองอย่างตรงไปตรงมา
—นักการเมืองทั่วประเทศ เกือบให้เหตุผลความดีของ “วิมาน
ทะลาย” ไม่ถูก

พิมพ์ปกแข็ง เดิมทอง สี ส หุ้มปกนอกงามหรู หนาไม่ต่ำกว่า ๒๖ ขก
เปิดโอกาสให้ท่านสั่งจองได้แต่บัดนี้เป็นต้นไป ในราคาเล่มละ ๑๖ บาท

ต่างจังหวัดเพิ่มค่าส่ง ๑.๕๐ บาท

กำหนดออก ๓๐ ธันวาคมศกนี้แน่นอน

พิภพหลังพิภพ

โดย

ม.จ. อากาศดำเกิง

★

เป็นเรื่องที่เกี่ยวเนื่องกับ "ละครแห่งชีวิต" เต็มไปด้วย
คารม และความรู้ อันน่าสนใจที่สุด เป็นเรื่องความรัก
—รักชาติ รักเพื่อน รักหญิง เรื่องความรักไม่ม้วนอยู่
และความรักไม่ม้วนตาย บางตอนท่านจากต้องหัวเราะก๊าก
ใหญ่ บางตอนท่านจะน้ำตาไหล ความบันเทิงประหลาด
คนผิวขาวและผิวเหลืองที่ประเทศอังกฤษ.

พิมพ์ปกแข็ง เงินทอง สี่สี มีปกหุ้มนอกงามหรู อาบน้ำงามระยับ

ออกจำหน่ายแล้ว

นวนิยายที่แพร่หลายที่สุดเล่มแรกในเมืองไทย

ลิลาน่าชีวิต

โดย ม.จ. อากาศดำเกิง

*

วรรณกรรมทองที่ไม่ตายของราชตระกูลผู้หนึ่ง ทั้งๆ ที่
เคยพิมพ์ขายมา ๓ ครั้ง เกือบงตลาตทุกคราว บัดนี้
แผนกพิมพ์จำหน่าย โอเตียนส์ ไตร่ ได้จัดพิมพ์เป็นครั้งที่ ๔

พิมพ์ปกแข็งเงินทอง สีสี อาน้ำมัน หุ้มปกนอกงามทรู

หนาไม่ต่ำกว่า ๖๕๐ หน้า

ออกวางตลาดแล้ว

ออกแล้ว !!

รวมพล ใน ทศพล ขำพเจ้า

ตำรวจที่ขึ้นเยี่ยม รวมทศพล ขำพเจ้า และนักการเมือง
มี

นายควง อภัยวงศ์ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช หลวงศุภชลาศัย
พลตรี ประยูร ภมรมนตรี นายหลุย คีรีวัต

กบฏนายสิบ ปี ๒๔๗๘

โดย

"นายหนหวอย"

สารคดีอีกเล่มหนึ่ง ซึ่งแผนกพิมพ์จำหน่าย โอเดียนสโตร์ ขอเสนอ
แก่ท่านผู้อ่านด้วยความภูมิใจ เป็นหนังสือขนาด ๒๐ ขก ซึ่งจะ
ลบลบสถิติจำหน่ายของรอบปีนี้ ซึ่งแผนกพิมพ์จำหน่ายโอเดียนสโตร์
ได้ทำไว้ใน การพิมพ์เรื่อง "จลาจล ๒๔๕๒"

กบฏนายสิบ ๒๔๗๘ เขียนโดย 'นายหนหวอย'

นักเขียนนามอุโฆษ 'นายหนหวอย' ผู้เขียนเรื่อง 'เจ้าฟ้าประชาธิปก'
และ 'ราชันย์ผู้วิเศษ' อันมีชื่อเสียง

ปกแข็งฮาบน้ำมัน มีปกหุ้มนอกอีกชั้นหนึ่ง

ราคาเล่มละ ๑๔.๐๐ บาท

ต่างจังหวัดเพิ่มค่าส่ง ๑๕.๐ บาท

นวนิยายชีวิตชั้นเลิศที่อนาใจที่นักอ่านทั่วประเทศร่ำร้องกันมานาน

นักบุญ-คนบาป

โดย "อิสรา อมันตกุล"

ได้เคยจัดพิมพ์เป็นเล่มใหญ่ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๖ ทั้งๆที่ได้ถูก
เจ้าหน้าที่เซนเซอร์สมัยนั้น ตัดทอนข้อความเผ็ดร้อนรุนแรง ออกไปเสีย
หลายตอน แต่จำนวนสองพันเล่มที่ออกไป ก็ได้ขายเกลี้ยงตลาดอย่าง
น่าประหลาดใจ

บัดนี้ นวนิยายเล่มนี้ได้จัดพิมพ์ขึ้นเป็นวาระที่สอง ตามต้นฉบับ
ที่สมบูรณ์ ของผู้เขียนทุกวรรคทุกตอน ไม่ตัดทอนเช่นเก่าแม้แต่น้อย

นักบุญ-คนบาป

โดย อิศรา อมันตกุล

เรื่องมากกว่า ๔๐ ขก ปกแข็งเดินทอง สามสี มีริ้วกันสวยงาม
หุ้มปกนอกอีกชั้นหนึ่ง

ราคาเล่มละ ๒๐ บาท

แผนกโรงงาน

สำนักพิมพ์รัชดารมภ์ - โรงพิมพ์วิบูลกิจ

๔๐๐ ถนนวิสุทธิกษัตริย์ พระนคร

* รับจ้างหล่อตัวพิมพ์ ไทย - อังกฤษ

* รับพิมพ์หนังสือเล่มทุกชนิดทุกภาษา

รับพิมพ์ภาพสอด ๓ ตี ๔ ตี ๕ ตี

รับเข้าเล่มทำปกแข็งทุกชนิด

รับออกแบบป้าย, สลากยา, ก่อซอง ฯลฯ

หอสมุดแห่งชาติรัชมังคลาภิเษก

จันทร์

งานปรารถนาดี ฝีมือเรียบร้อย เปลี่ยนตัวพิมพ์ใหม่อยู่เสมอ

เพราะเราหล่อได้เองทั้งไทย - อังกฤษ อัตราราคาพอประมาณ

รักษาเวลาของลูกค้า ให้ความสำคัญทางการพิมพ์ได้เสมอ

จัดพิมพ์จำหน่ายโดยแผนกพิมพ์จำหน่าย
ไอเดียส์ไคร์ ๖๓ ครองข้ามนิเวศไอเดียส์
พระนคร ผู้แทนจำหน่ายแม่กกาซีน และ
หนังสือต่างประเทศทุกชนิด ทุกประเภท
มีเขย่นต์ คางจงหวัด ทวราชอาณาจักร.

พิมพ์ที่แผนก โรงงานด้านกพิมพ์
รัชการมภ โรงพิมพ์ วิบตกิจ
เลขที่ ๔๐๐ ถนนวิสุทธิกษัตริย์
พระนคร ธันวาคม ๒๔๘๒.